

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-161-00

Do druku nr 2527
Warszawa, 8 stycznia 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o rolniczych badaniach rynkowych wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 31 ust. 3b Regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

Ustawa o rolniczych badaniach rynkowych

33000R1354	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1354/2000 z dnia 27 czerwca 2000 r. w sprawie ustalenia współczynników używanych do obliczania wspólnotowej ceny rynkowej na tusze wieprzowe i uchylające rozporządzenie (WE) NR 1466/99
368R0234	ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 234/68 z dnia 27 lutego 1968 r. w sprawie ustalenia wspólnej organizacji rynku żywych roślin i towarów sprzedawanych przez kwaciarnie
373R1527	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1527/73 z dnia 28 maja 1973 r. w sprawie niektórych komunikatów pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją dotyczących jaj i mięsa drobiowego
375R2759	ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego
379R2806	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2806/79 z dnia 13 grudnia 1979 r. w sprawie niektórych wzajemnie przekazywanych informacji dotyczących rynku mięsa wieprzowego pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją oraz anulowaniu rozporządzenia (EWG) NR 2330/74, z poprawkami wynikającymi z rozporządzenia Komisji nr 3574/86 z dn. 24 listopada 1986r.
382R0563	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. w sprawie szczegółowych przepisów obejmujących stosowanie rozporządzenia (EWG) NR 1208/81 określającego ceny rynkowe dorosłego bydła wołowego na podstawie Wspólnotowej skali klasyfikacji tusz
384R3220	ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. określające skalę klasyfikacji tuszy świńskich stosowaną we Wspólnocie
387R4088	ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 4088/87 z dnia 21 grudnia 1987 r. w sprawie ustalenia warunków dotyczących zastosowania preferencyjnych stawek celnych w imporcie niektórych towarów handlu kwiatami pochodzących z Cypru, Izraela oraz Jordanii
389R2123	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2123/89 z dnia 14 lipca 1989 r. ustalające listę reprezentatywnych rynków mięsa wieprzowego na terenie Wspólnoty
392R1766	ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż
393R3405	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3405/93 z 13 grudnia 1993 r. w sprawie przepisów wykonawczych do rozporządzenia 1765/92 dotyczącego podawania cen rynkowych i ofert cenowych przez niektóre państwa członkowskie oraz dokonywanej przez Komisję oceny cen referencyjnych dla nasion roślin oleistych
396R2200	ROZPORZĄDZENIE RADY NR 2200/96/WE z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw
398R2467	ROZPORZĄDZENIE RADY NR 2467/98/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego
399R1251	ROZPORZĄDZENIE RADY WE NR 1251/99 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające systemy premii dla producentów niektórych roślin uprawnych
399R1254	ROZPORZĄDZENIE RADY NR 1254/99/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny

399R1255	ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych
398R2705	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2705/98 z dnia 14 grudnia 1998 r. dotyczące określania poziomu cen dorosłego bydła na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty oraz badania cen niektórych innych osobników we Wspólnocie
397R0659	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 659/97 z dnia 16 kwietnia 1997 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) NR 2200/96 odnośnie do systemu interwencji w sektorze owoców i warzyw
388R0700	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 700/88 z dnia 17 marca 1988 r. w sprawie wprowadzenia regulacji dotyczącej importu do Wspólnoty towarów handlu kwiatami pochodzących z Cypru, Izraela i Jordanii
389R3537	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3537/89 z dnia 27 listopada 1989 r. w sprawie ustalenia poziomu handlowego, do którego odnosi się średnia cena za tusze trzody chlewnej
386R1481	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1481/86 z dnia 15 maja 1986 r. dotyczące ustalania cen na świeże i schłodzone tusze jagnięce na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty wraz z przeglądem cen niektórych innych rodzajów tusz owczych występujących na terenie Wspólnoty
394R3223	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania uregulowań importowych dotyczących owoców i warzyw
396R0295	ROZPORZĄDZENIE KOMISJI EWG NR 295/96 z dnia 16 lutego 1996 r. wprowadzająca szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia Rady (EWG) NR 1892/87 w zakresie ustalania cen rynkowych na mięso wołowe dorosłych zwierząt na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacyjnej tusz

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1354/2000**z dnia 27 czerwca 2000 r.****w sprawie ustalenia współczynników używanych do obliczania wspólnotowej ceny rynkowej na tusze wieprzowe i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1466/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji handlu wieprzowiną¹, ostatnio zmienione przez Akt Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji oraz rozporządzenie (WE) nr 3290/94², w szczególności zaś jego art. 4 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Wspólnotowa cena rynkowa na tusze wieprzowe wymieniona w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75, musi zostać określona na podstawie "ważenia" cen ustalonych w państwach członkowskich przy użyciu współczynników wyrażających relatywną wielkość populacji świń w każdym państwie członkowskim; współczynniki te powinny zostać określone na podstawie stanu ilości trzody chlewnej ustalonej na początku grudnia każdego roku z godnie z dyrektywą Rady 93/23/EWG z dnia 1 czerwca 1993 r. dotyczącą badań produkcji trzody chlewnej³ dokonywanych przez państwa członkowskie, ostatnio zmienionej przez dyrektywę 97/77/WE⁴;

2. Współczynnik wagowy ustalony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1466/1999⁵ powinien być dostosowywany do wyników spisów trzody chlewnej z grudnia 1999 roku;

---

¹ Dz.U. WE L 282, z 1.11.1975, str. 1.

² Dz.U. WE L 349, z 31.12.1994, str. 105.

³ Dz.U. WE L 149, z 21.06.1993, str. 1.

⁴ Dz.U. WE L 10, z 16.01.1998, str. 28.

⁵ Dz.U. WE L 170, z 06.07.1999, str. 5.

3. Środki zapewnione w tym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wieprzowiny;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Współczynniki wagowe wymienione w art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2759/75 powinny być zgodne z wymienionymi w załączniku.

Artykuł 2

Rozporządzenie 1466/1999 zostaje uchylone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 2000 roku.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz Fischler

Członek Komisji

*ZAŁĄCZNIK***Współczynniki wagowe używane przy obliczaniu wspólnotowej ceny rynkowej
na tusze wieprzowe.**

Belgia	5,9
Dania	9,6
Niemcy	20,8
Grecja	0,7
Hiszpania	18,1
Francja	12,8
Irlandia	1,4
Włochy	6,8
Luksemburg	0,1
Holandia	10,6
Austria	2,8
Portugalia	1,9
Finlandia	1,2
Szwecja	1,6
Wielka Brytania	5,7

*(wersja skonsolidowana)***ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 234/68****z dnia 27 lutego 1968 r.****w sprawie ustalenia wspólnej organizacji rynku żywych
roślin i towarów sprzedawanych przez kwiaciarnie**

ze zmianami naniesionymi przez rozporządzenie nr 3991/87 i rozporządzenie nr 3336/92 - zmiany na kody CN;
z poprawkami załącznika XIX rozporządzenie nr 3290/94

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności zaś jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹;

a także mając na uwadze, co następuje:

funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnotowego rynku produktów rolniczych musi towarzyszyć ustalenie wspólnej polityki rolnej, aby objąć nią w szczególności wspólnotową organizację rynków rolnych, która może przyjąć różnorodne formy zależnie od produktu;

produkcja żywych roślin i towarów sprzedawanych przez kwiaciarnie jest szczególnie ważna dla rolnictwa wielu poszczególnych regionów Wspólnoty; dla rolników w tych regionach przychody z takiej produkcji przedstawiają główną część ich dochodów; w tym celu za pomocą użycia odpowiednich środków powinny być czynione wysiłki zmierzające do ożywienia racjonalnej sprzedaży tych produktów i zapewniające stabilne warunki rynkowe;

mając na celu ustalenie wspólnej organizacji rynku, jednym ze środków, który należy podjąć, jest wprowadzenie wspólnych standardów jakości dla produktów, o których mowa; wprowadzenie tych standardów powinno mieć efekt w wyeliminowaniu z rynku produktów o niesatysfakcjonującej jakości i w ożywieniu stosunków handlowych opartych na zasadzie uczciwej konkurencji przyczyniając się w ten sposób do poprawy opłacalności produkcji;

wprowadzenie tych standardów czyni koniecznym wprowadzenie pewnych form kontroli jakości dla produktów, które są przedmiotem standaryzacji; w tym celu powinien zostać ustanowiony przepis dla zapewnienia takiej kontroli;

eksport cebul kwiatowych do krajów trzecich ma istotne znaczenie gospodarcze dla Wspólnoty; kontynuacja i rozwój tego eksportu może być zapewniona przez stabilizację cen

---

¹ Dz.U. WE nr 156, z 15.7.1967, str. 27.

w tym handlu; w tym celu należałoby przewidzieć dla produktów, o których mowa, minimalne ceny eksportowe;

wspólna organizacja rynku żywych roślin i towarów kwiaciarni usprawiedliwia zastosowanie Wspólnej Taryfy Celnej; regulacje w imporcie z krajów trzecich powinny być skoordynowane i bezzwłocznie ujednoczone;

aby nie zostawiać rynku Wspólnoty bez ochrony przed nadzwyczajnymi zakłóceniami, które mogą pojawić się z powodu importu lub eksportu, Wspólnota powinna mieć możliwości podjęcia bezzwłocznie wszystkich koniecznych do tego celu środków;

wspólna organizacja rynku wymaga usunięcia na wewnętrznych granicach Wspólnoty wszystkich przeszkód dla swobodnego przepływu wymienionych towarów;

postanowienia Traktatu, które pozwalają na określenie pomocy udzielanej przez państwa członkowskie i na jej zakaz, która jest sprzeczna z rynkiem wspólnotowym powinny mieć zastosowanie do żywych roślin i towarów sprzedawanych w kwiaciarni;

w celu ułatwienia zastosowania zaproponowanych środków, powinna zostać ustanowiona procedura dla stworzenia ścisłej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

wspólna organizacja rynku żywych roślin musi równocześnie w należyj mierze brać pod uwagę cele ustanowione w art. 39 i 110 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1 (zmieniony)

Wspólna organizacja rynku żywych roślin i towarów sprzedawanych w kwiaciarni odnosi się do produktów wymienionych w rozdziale 6 CN; obejmuje wspólne standardy jakości i system handlu.

Artykuł 2

W celu zachęcenia organizacji handlowych lub branży handlowych do wzmożonej działalności, mogą zostać podjęte w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1, następujące środki wspólnotowe:

- środki dla poprawy jakości i stymulujące popyt;
- środki dla popierania lepszej organizacji produkcji i marketingu;
- środki dla ułatwienia notowań trendów cen rynkowych.

Podstawowe zasady dotyczące środków będą wprowadzone zgodnie z procedurą zawartą w art. 43 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 3

Standardy jakości, rozmiarów i opakowań oraz zakres tych standardów, mogą być określone dla produktów, o których mowa w art. 1 lub dla grup tych produktów; normy mogą odnosić się w szczególności do klasyfikacji jakości, opakowania, prezentacji i oznakowania.

Gdy normy zostały ustanowione, produkty, których one dotyczą nie mogą być wystawione na sprzedaż, oferowane do sprzedaży, sprzedawane, dostarczane lub w inny sposób podlegać obrotowi, jeżeli nie są zgodne z tymi normami.

Normy i podstawowe zasady ich wprowadzania powinny być ustalone na wniosek Komisji przez Radę działającą zgodnie z procedurą głosowania zawartą w art. 43 ust. 2 Traktatu

Artykuł 4

Uregulowania dotyczące norm jakości, biorąc pod uwagę wymagania procedur produkcyjnych i handlowych będą podejmowane zgodnie z procedurą zawartą w art. 14.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie będą prowadzić kontrolę jakości produktów, dla których normy jakości zostały określone. Muszą powiadomić inne kraje członkowskie i Komisję nie później niż 1 miesiąc po wejściu w życie każdej normy jakości, zaopatrzonej w nazwę i adres instytucji, którym powierzono kontrolę produktu lub grupy produktów, dla których ustalone są normy jakości.

2. Szczegółowe zasady wprowadzenia ust. 1 będą zastosowane, o ile zaistnieje taka potrzeba, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 14, uwzględniając w szczególności potrzebę zapewnienia koordynacji prac podmiotów kontrolujących i ujednolicenia interpretacji oraz zastosowania norm jakości.

Artykuł 6

Kiedy normy jakości są określone, wszystkie publiczne oferty w formie reklam, katalogów lub listy cen muszą zawierać, jeżeli cena jest podana, wzmiankę o rodzaju produktu i jego klasyfikacji wg wielkości lub wagi.

Artykuł 7 (zmieniony pkt 1- kod)

1. Dla każdego z produktów wg nr taryfy 06.01 10, jedna lub więcej cen minimalnych dla eksportu do krajów trzecich może być zatwierdzonych co roku we właściwym czasie przed sezonem sprzedaży, rozpoczynając w 1968, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14.

Eksportowanie tych produktów będzie dozwolone tylko po cenie równej lub wyższej od ceny minimalnej zatwierdzonej dla wymienionego produktu.

Szczegółowe zasady wprowadzania ust. 1 muszą być zastosowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14.

Artykuł 8 (zmieniony Aneks XIX)

Import do Wspólnoty jakiegokolwiek produktu wymienionego w art. 1 może podlegać okazaniu licencji importowej.

Licencje wydawane są przez państwa członkowskie każdemu zgłaszającemu się niezależnie od miejsca jego siedziby we Wspólnocie.

Licencje importowe są ważne w obrębie całej Wspólnoty. Takie licencje wydawane są pod warunkiem złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są importowane w okresie ważności licencji; wyłączając przypadki *force majeure*, zabezpieczenie jest tracone w całości lub w części, jeżeli import nie ma miejsca, lub jest przeprowadzony częściowo, w przeciągu tego okresu.

Okres ważności licencji oraz inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego art. są przyjęte zgodnie z procedurami ustalonymi w art. 14.

Artykuł 9 (zmieniony przez załącznik XIX)

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie określa inaczej, stawki celne we Wspólnej Taryfie Celnej stosują się do produktów wymienionych w art. 1.

Artykuł 10 (zmieniony ust. 2 - kody, potem zmieniony całkowicie przez załącznik XIX)

Generalna zasada interpretacji połączonej terminologii i specjalne zasady jej stosowania, stosują się do klasyfikacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; terminologia taryfy wynikająca z zastosowania niniejszego rozporządzenia jest włączona do Wspólnej Taryfy Celnej.

Zachowując inne ustalone w niniejszym rozporządzeniu lub w postanowieniach przyjętych stosownie do niego, zabronione jest w handlu z krajami trzecimi :

- nakładanie jakichkolwiek opłat mających ekwiwalentny efekt do stawek celnych.
stosowanie jakichkolwiek ilościowych restrykcji lub środka mającego ekwiwalentny efekt.

Artykuł 10 a (dodany przez załącznik XIX)

Jeżeli w wyniku importu lub eksportu, rynek Wspólnoty jednego lub większej liczby produktów wymienionych w art. 1 podlega, lub jest zagrożony, poważnym zakłóceniom mogącym narazić na niebezpieczeństwo cele ustalone w art. 39 Traktatu, stosowne środki mogą być zastosowane w handlu z krajami trzecimi dopóki takie zakłócenie lub groźba zakłócenia występują.

Rada, działając na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, przyjmie ogólne zasady zastosowania tego ustępu i określi w jakich wypadkach i przy jakich ograniczeniach państwa członkowskie mogą podjąć środki ochronne.

Jeżeli sytuacja, o której mowa w ust. 1 zaistnieje, Komisja, na prośbę państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, decyduje o koniecznych środkach; państwa członkowskie zostają powiadomione o takich środkach, które są niezwłocznie wprowadzone

do stosowania. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje decyzję w przeciągu trzech dni roboczych poczynając od dnia otrzymania wniosku.

Środki, o których zdecydowała Komisja podlegają odwołaniu do Rady przez każde państwo członkowskie w przeciągu trzech dni roboczych od dnia, w którym zostało ono powiadomione. Rada rozpatruje odwołanie bez spóźnienia. Rada może, głosując większością, kwalifikowaną wprowadzić zmiany lub anulować działania, o których mowa.

Komisja przyjmie szczegółowe zasady zastosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14.

Niniejszy artykuł ma zastosowanie uwzględniając zobowiązania wynikające z ustaleń zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 11

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień w tym rozporządzeniu, art. 92 do 94 Traktatu będą miały zastosowanie do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 12

Rada, działając zgodnie z procedurą wymienioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, ustali te działania, które mogłyby być konieczne, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie o dalsze postanowienia, jakie mogą być wymagane w świetle zgromadzonych doświadczeń.

Artykuł 13

1. Wyznaczony zostanie Komitet Zarządzający ds. żywych roślin i towarów sprzedawanych przez kwiaciarnie (w dalszym ciągu nazywany "Komitetem") który składa się z przedstawicieli państw członkowskich, na czele którego stoi przedstawiciel Komisji.

2. Wewnątrz Komitetu głosy państw członkowskich są wazone, zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Artykuł 14

1. Jeżeli w niniejszym artykule zostanie uwzględniona ustalona procedura, przewodniczący na własny wniosek referuje sprawę Komitetowi lub na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedłoży projekt działań koniecznych do podjęcia. Komitet dostarczy swoją opinię na temat tych środków w ograniczonym czasie określonym przez przewodniczącego zgodnie z pilnością rozpatrywanej sprawy. Opinia musi być przyjęta większością dwunastu głosów.

3. Komisja przyjmie działania, które muszą być bezzwłocznie zastosowane. Jeżeli te działania nie są zgodne z opinią Komitetu, to Komisja natychmiast poinformuje o tym Radę; w tym wypadku Komisja może odroczyć wprowadzenie środków, które podjęła, nie dłużej jednak, niż jeden miesiąc od daty niniejszego komunikatu.

Rada, działając zgodnie z procedurą głosowania wymienioną w art. 43 ust. 2 Traktatu może w ciągu jednego miesiąca podjąć inną decyzję.

Artykuł 15.

Komitet na jego własny wniosek lub wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego może rozważać w imieniu swojego przewodniczącego wszystkie inne kwestie do niego skierowane.

Artykuł 16

Pod koniec okresu przejściowego Rada działając na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania wymienioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, zdecyduje w świetle zgromadzonych doświadczeń, czy utrzymać lub czy wnieść poprawki do postanowień art. 14.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie będzie tak wprowadzone, by odpowiednio uwzględnić cele ustalone w art. 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez naruszania postanowień dostosowujących ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne przyjęte w państwach członkowskich i które przeznaczone są do utrzymania lub poprawy technicznego lub genetycznego poziomu produkcji określonych produktów objętych art. 1 i przeznaczone szczególnie do rozmnażania.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od 1 lipca 1968 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest stosowane bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lutego 1968 r.

W imieniu Rady

E. FAURE

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1527/73**z dnia 28 maja 1973 r.****w sprawie niektórych komunikatów pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją dotyczących jaj i mięsa drobiowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 122/67/EWG⁽¹⁾ z dnia 13 czerwca 1967 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj z ostatnimi zmianami na mocy Aktu⁽²⁾ o Warunkach Przystąpienia i Dostosowania do Traktatów, zwanego dalej „Aktem”, a w szczególności art. 15,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 123/67/EWG⁽³⁾ z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego z ostatnimi zmianami wniesionymi na mocy Aktu, a w szczególności art. 15,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 170/67/EWG⁽⁴⁾ z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaja kurzego i laktoalbuminą oraz odwołujące rozporządzenie nr 48/67/EWG z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1081/71⁽⁵⁾, a w szczególności art. 9,

a także mając na uwadze co następuje:

przepisy art. 15 rozporządzenia nr 122/67/EWG i rozporządzenia nr 123/67/EWG oraz art. 9 rozporządzenia nr 170/67/EWG stanowią, że państwa członkowskie oraz Komisja będą sobie wzajemnie przekazywać informacje niezbędne dla wdrażania tych rozporządzeń; ponieważ warunki rynkowe zmieniły się w wyniku przystąpienia Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa do Wspólnot Europejskich, celowe wydaje się bardziej precyzyjne niż dotychczas określenie obowiązków państw członkowskich co do komunikatów, aby zagwarantować płynne funkcjonowanie organizacji rynkowych;

zgodnie z art. 8 rozporządzenia nr 122/67/EWG i rozporządzenia nr 123/67/EWG oraz art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 170/67/EWG w przypadku, gdy oferowana wolna cena na granicy spada poniżej ceny słuzy, ustalone zostaną dodatkowe kwoty; zważywszy, że art. 5 rozporządzenia nr 163/67/EWG⁽⁶⁾ w sprawie ustalenia dodatkowej kwoty dla produktów drobiarskich importowanych z krajów trzecich z ostatnimi zmianami na mocy rozporządzenia nr 2224/70⁽⁷⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do przekazywania wszelkich informacji

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr 117, z 19.06.1967, str. 2293/67.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 73, z 27.03.1972, str. 14.

⁽³⁾ Dz.U. WE nr 117, z 19.06.1967, str. 2301/67.

⁽⁴⁾ Dz.U. WE nr 130, z 28.06.1967, str. 2596/67.

⁽⁵⁾ Dz.U. WE nr L 116, z 28.05.1971, str. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. WE nr 129, z 28.06.1967, str. 2577/67.

⁽⁷⁾ Dz.U. WE nr L 241, z 4.11.1970, str. 5.

wymaganych dla oszacowania trendów cenowych na rynkach Wspólnoty i krajów trzecich; konieczne okazało się bardziej dokładne określenie szczegółów dotyczących takich komunikatów;

zgodnie z art. 9 rozporządzenia nr 122/67/EWG i rozporządzenia nr 123/67/EWG różnicę pomiędzy cenami rynku światowego a cenami we Wspólnocie można pokryć poprzez zwrot eksportowy w stopniu koniecznym dla uzyskania udziału w handlu światowym przez eksporterów Wspólnoty; rozporządzenie Rady nr 175/67/EWG⁽⁸⁾ z dnia 27 czerwca 1967 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie udzielania zwrotów eksportowych dla jaj oraz kryteria odnośnie ustalania kwoty takich zwrotów z ostatnimi zmianami na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2683/72⁽⁹⁾ oraz rozporządzenie Rady nr 176/67/EWG⁽¹⁰⁾ z dnia 27 czerwca 1967 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie udzielania zwrotów eksportowych dla mięsa drobiowego oraz kryteria dotyczące ustalania kwoty takich zwrotów z ostatnimi zmianami na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2689/72⁽¹¹⁾ przewidują szacowanie różnic cenowych pomiędzy rynkiem wspólnotowym a światowym;

aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie powinny regularnie przysyłać komunikaty dotyczące z jednej strony ilości i cen produktów eksportowanych, a z drugiej ofert składanych przez inne kraje eksportujące na tych rynkach krajów trzecich;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1373/70⁽¹²⁾ z dnia 10 lipca 1970 r. dotyczące wspólnych przepisów szczegółowych w sprawie stosowania systemu licencji importowych i eksportowych oraz zaświadczeń o ustaleniu z góry zwrotów dla produktów rolnych objętych jednym systemem cenowym z ostatnimi zmianami na mocy rozporządzenia (EWG) nr 571/73⁽¹³⁾ określiło wspólne przepisy szczegółowe dla różnych sektorów produktów rolnych;

zostały one uzupełnione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2637/70⁽¹⁴⁾ z dnia 23 grudnia 1970 r. dotyczącym specjalnych przepisów szczegółowych w sprawie stosowania licencji importowych i eksportowych oraz zaświadczeń o ustalaniu z góry zwrotów dla produktów rolnych z ostatnimi zmianami na mocy rozporządzenia (EWG) nr 571/73, które zastąpiło rozporządzenie Komisji (EWG) nr 570/70⁽¹⁵⁾ z dnia 26 marca 1970 r. określające przepisy szczegółowe w sprawie ustalenia z góry zwrotów eksportowych dla jaj z ostatnimi zmianami na mocy rozporządzenia nr 2637/70 - we wszystkich aspektach z wyjątkiem obowiązku przysyłania komunikatów przez państwa członkowskie; w konsekwencji należy ponownie zredagować postanowienia dotyczące obowiązku przysyłania komunikatów;

środki określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽⁸⁾ Dz.U. WE nr 130, z 28.06.1967, str. 2610/67.

⁽⁹⁾ Dz.U. WE nr L 289, z 27.12.1972, str. 33.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. WE nr 130, z 28.06.1967, str. 2612/67.

⁽¹¹⁾ Dz.U. WE nr L 289, z 27.12.1972, str. 41.

⁽¹²⁾ Dz.U. WE nr L 158, z 20.07.1970, str. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. WE nr L 56, z 1.03.1973, str. 3.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. WE nr L 283 z 29.12.1970, str. 15.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. WE nr L 70, z 27.03.1970, str. 4.

Artykuł 1

Artykuł 5 rozporządzenia nr 163/67/EWG otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

Komisja będzie regularnie dokonywać przeglądu danych, na podstawie których oblicza się dodatkową kwotę. W tym celu państwa członkowskie będą przekazywać Komisji następujące informacje tak szybko jak to możliwe, lecz w żadnym wypadku nie później niż przed 25 każdego miesiąca za następny miesiąc kalendarzowy:

a) ilości i ceny dla produktów importowanych z krajów trzecich, do których stosuje się artykuł 1 rozporządzeń nr 122/67/EWG, 123/67/EWG i 170/67/EWG sklasyfikowanych według pozycji taryfowych lub w razie potrzeby według numerów statystycznych i krajów pochodzenia.

Szacując ceny wolne na granicy, państwa członkowskie będą brać pod uwagę wszelkie wydatki dodatkowe powstające przed transportem towarów na terytorium celne Wspólnoty, takie jak przewóz i fracht, ubezpieczenie, opłaty za załadunek, prowizja, pośrednictwo, koszty sporządzenia dokumentów i pożyczek krótkoterminowych, gdy są wykazywane w dokumentach, w które towary są zaopatrzone;

b) reprezentatywne oferty z krajów trzecich dla produktów objętych podpunktem a. dotyczące cen i ilości dostępnych towarów sklasyfikowanych według kraju pochodzenia i kraju miejsca przeznaczenia;

c) ceny rynkowe dominujące w państwach członkowskich dla produktów importowanych z krajów trzecich;

d) ceny dominujące na reprezentatywnych rynkach w krajach trzecich.

Artykuł 2

Państwa członkowskie będą przekazywać Komisji następujące informacje tak szybko jak to możliwe, lecz w żadnym wypadku nie później niż przed 25 każdego miesiąca za następny miesiąc kalendarzowy: ilości i ceny dla produktów eksportowanych do krajów trzecich, do których stosuje się art. 1 rozporządzeń nr 122/67/EWG, 123/67/EWG i 170/67/EWG sklasyfikowanych według pozycji taryfowych lub w razie potrzeby według numerów statystycznych i krajów miejsca przeznaczenia.

Państwa członkowskie oszacują ceny poprzez odniesienie się do dokumentów celnych dotyczących eksportu.

Artykuł 3

Państwa członkowskie przekażą Komisji następujące informacje tak szybko jak to możliwe, lecz w żadnym wypadku nie później niż przed 25 każdego miesiąca za następny miesiąc kalendarzowy:

- a) ilości i ceny dla produktów, do których stosuje się art. 1 rozporządzeń nr 122/67/EWG, 123/67/EWG i 170/67/EWG, podlegających wymianie handlowej pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach art. 9 i 10 Traktatu, sklasyfikowanych według pozycji taryfowych lub w razie potrzeby według numerów statystycznych oraz krajów pochodzenia i przeznaczenia.
- b) ceny produktów wymienionych w lit. a) pochodzących z krajów trzecich na rynkach krajów trzecich;
- c) ceny faktycznie uzyskiwane w państwach członkowskich na różnych etapach wprowadzania do obrotu rynkowego dla produktów wymienionych w lit. a) pochodzących ze Wspólnoty;

Artykuł 4

Państwa członkowskie poinformują Komisję przed 10 każdego miesiąca o zaświadczeniach o ustaleniu z góry zwrotu eksportowego wydanych w czasie poprzedniego miesiąca kalendarzowego odnośnie eksportu produktów wymienionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 572/73 z dnia 26 lutego 1973 r.⁽¹⁶⁾ określającym, jakie produkty z branży jaj i mięsa drobiowego kwalifikują się do ustalania z góry zwrotów eksportowych.

Artykuł 5

Komisja oceni informacje przekazywane przez państwa członkowskie i będzie je im udostępniać.

Artykuł 6

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 570/70 traci moc.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 sierpnia 1973 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. WE nr L 56, z 1.03.1973, str. 6.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 maja 1973 r.

W imieniu Komisji

Francois-Xavier ORTOLI

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2759/75
z dnia 29 października 1975 r.
w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego

ze zmianami wynikającymi z rozporządzeń Komisji nr 1423/78 z 20 czerwca 1978 r., 1473/86 i 1475/86 z 13 maja 1986 r., 3906/87 z 22 grudnia 1987 r., 1249/89 z 3 maja 1989, 3290/94 z 22 grudnia 1994 r. oraz z decyzji nr 95/1 z 1 stycznia 1995 r.

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności zaś jego art. 42 i 43;

uwzględniając wniosek Komisji;

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹;

a także mając na uwadze, co następuje:

zasadnicze postanowienia dotyczące organizacji rynku mięsa wieprzowego od chwili ich przyjęcia były wielokrotnie poprawiane; z powodu ich liczby, złożoności i publikacji w różnych Dziennikach Urzędowych teksty postanowień są trudne do wykorzystania i mało przejrzyste, co powinno stanowić podstawową cechę całego ustawodawstwa; dlatego powinny być zebrane w jeden tekst;

działaniom i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej, w szczególności obejmującej wspólną organizację rynków rolnych, które mogą przybierać różne formy w zależności od danego produktu handlowego;

zadaniem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów określonych w art. 39 Traktatu a w sektorze mięsa wieprzowego - stabilizacji rynków i zapewnienia społeczności rolniczej sprawiedliwego

---

¹ Dz.U. WE nr L281, z 1.11.1975, str. 1.

² Dz.U. WE nr 117, z 19.06.1967, str. 2283/67.

³ Dz.U. WE. nr L 197, z 19.07.1974, str. 3.

standardu życiowego, co wymaga stworzenia odpowiednich środków ułatwiających przystosowanie dostaw do wymagań rynku oraz środków interwencyjnych, które mogą przybierać postać zakupów interwencyjnych przez odpowiednie agencje, jednakże z uwzględnieniem subwencji prywatnego magazynowania, ponieważ takie działanie najmniej zakłóca normalną dystrybucję produktów oraz może pomóc w zmniejszeniu ilości zakupów dokonywanych przez agencje interwencyjne, przy czym konieczna jest klauzula końcowa, w szczególności określająca cenę podstawową, przy której należałoby uruchamiać środki interwencyjne oraz określająca warunki zarządzania taką interwencją;

ustanowienie jednolitego rynku mięsa wieprzowego we Wspólnocie pociąga za sobą konieczność wprowadzenia jednolitego systemu handlowego na jej granicach zewnętrznych; system handlowy zawierający podatki i dopłaty eksportowe, w połączeniu ze środkami interwencyjnymi, również służy stabilizacji rynku Wspólnoty, szczególnie poprzez zapobieganie wpływowi wahań cen na rynku światowym na decyzje cenowe wewnątrz Wspólnoty;

dla osiągnięcia tego celu powinno w myśl ogólnej zasady wystarczyć wprowadzenie w zakresie importu z krajów trzecich opłat uwzględniających w zakresie kosztów żywienia zwierząt różnice pomiędzy cenami zbóż paszowych w obrębie Wspólnoty i na rynku światowym oraz uwzględniających konieczność ochrony interesów przemysłu przetwórczego Wspólnoty;

niezbędne jest eliminowanie zakłóceń na rynku Wspólnoty powodowanych przez nienormalnie niskie ceny na rynku światowym, co wymaga ustalania poziomu cen służowych i odpowiedniego podnoszenia pobieranych opłat jeżeli ceny franko granica są od nich niższe; należałoby przyjąć zasady tworzenia metod kalkulacji takich dodatkowych opłat w przypadkach, gdyby system cen zaporowych nie był przydatny ze względu na trudności w określaniu wystarczająco reprezentatywnych cen ofertowych na wszystkie produkty przynależne do jednej grupy taryfowej;

w celu stworzenia możliwości kontroli wielkości importu należy ustanowić system licencji importowych uwzględniający zasady bezpieczeństwa gwarantujące realizację importu;

udział Wspólnoty w międzynarodowym rynku mięsa wieprzowego jest zabezpieczany przez przepisy dopłaty do eksportu do krajów trzecich, w wysokości równej różnicy pomiędzy cenami w obrębie Wspólnoty a cenami na rynku światowym, przy czym w celu stworzenia eksporterom ze Wspólnoty określonego poziomu bezpieczeństwa odnośnie stabilności tych dopłat należy stworzyć w sektorze mięsa wieprzowego zasady ustalania dopłat z wyprzedzeniem;

jako uzupełnienie powyższego systemu należy wprowadzić klauzulę umożliwiającą wprowadzanie, jeżeli sytuacja na rynku będzie tego wymagać, całkowitego lub częściowego zakazu stosowania wewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów;

system pobierania opłat stwarza możliwość obywatela się bez wszelkich innych środków zapobiegawczych na granicach zewnętrznych Wspólnoty, jednak wspólna cena i mechanizm pobierania opłat mogą w wyjątkowych okolicznościach okazać się wadliwe i w takich sytuacjach, w celu zabezpieczenia rynku Wspólnoty przed zakłóceniami, które mogą powstać na skutek zniesienia istniejących barier w imporcie, Wspólnota powinna być zdolna do niezwłocznego podjęcia wszelkich niezbędnych środków zaradczych;

ograniczenia swobodnego obrotu handlowego wynikające z zastosowania środków przewidzianych dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych mogą spowodować trudności na rynku jednego lub więcej państw członkowskich Wspólnoty; w związku z czym należy zapewnić możliwość wprowadzenia specjalnych środków wspierania rynku w celu poprawy tej sytuacji;

w celu ułatwienia wprowadzenia proponowanych środków zaradczych należy zapewnić odpowiednią procedurę ustanawiania ścisłej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

tworzenie jednolitego rynku opartego na wspólnym systemie cen może być narażone na niebezpieczeństwo przez udzielanie pewnych subwencji i dlatego do rynku mięsa wieprzowego należy zastosować te postanowienia Traktatu, które umożliwiają opodatkowanie subwencji udzielanych przez państwa członkowskie oraz zakazywanie udzielania takich, które są sprzeczne ze wspólnym rynkiem;

wspólna organizacja rynku mięsa wieprzowego powinna we właściwy sposób i w tym samym czasie uwzględniać cele podane w art. 39 i 110 Traktatu;

wydatki poniesione przez państwa członkowskie wynikające z obowiązków nałożonych przez niniejsze rozporządzenie spadają na Wspólnotę zgodnie z postanowieniami art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 i z 21 kwietnia 1970 w sprawie finansowania Wspólnej Polityki Rolnej, zmienionego przez rozporządzenie (EWG) nr 1566/72,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku mięsa wieprzowego powinna obejmować system cen i obrotu handlowego dotyczący następujących towarów:

Kod CN	Opis towarów
(a) ex 0103	Żywe świnie gatunków domowych, inne niż zwierzęta czystej krwi
-----	
(b) ex 0203	Mięso ze świń domowych świeże, chłodzone lub mrożone
ex 0206	Jadalne odpady ze świń domowych nie przeznaczone do celów produkcji farmaceutycznej, świeże, chłodzone lub mrożone
ex 0209 00	Tłuszcz wieprzowy bez mięsa chudego (nie wytapiany) świeży, chłodzony lub mrożony, solony, peklowany w solance, suszony lub wędzony
ex 0210	Mięso oraz jadalne odpady mięsne ze świń domowych, solone, peklowane w solance, suszone lub wędzone
1501 00 11	Smalec lub inny tłuszcz wieprzowy, wytapiany, wytłaczany lub nie wytłaczany względnie ekstrahowany rozpuszczalnikiem
-----	
(c) 1601 00	Kiełbasy lub podobne produkty z mięsa, odpadów mięsnych lub krwi, przetwory żywnościowe oparte na tych produktach
1602 10 00	Homogenizowane przetwory (preparaty) z mięsa, odpadów mięsnych lub krwi
1602 20 90	Przetwory z wątrób jakichkolwiek zwierząt innych niż gęsi lub kaczki
1602 41 10	Inne przetwory lub mieszanki zawierające mięso lub odpady ze świń
1602 42 10	domowych
1602 49 11	
do 1602 49 50	
1602 90 10	Przetwory z krwi wszystkich zwierząt
1602 90 51	Inne przetwory lub mieszanki zawierające mięso lub odpady mięsne ze świń domowych
1902 20 30	Nadziewana pasta gotowana lub niegotowana względnie przygotowywana

w inny sposób, zawierająca wagowo ponad 20% kiełbas lub podobnych produktów z mięsa lub odpadów mięsnych jakiegokolwiek rodzaju, łącznie z tłuszczami jakiegokolwiek rodzaju lub pochodzenia

2. Rozporządzenie Rady nr 1249/89 traci moc z dniem 1.07.1989 r.

TYTUŁ I

Ceny

Artykuł 2

W celu popierania działań poprzez handel i wspólne organizacje handlowe dla ułatwień w dostosowaniu dostaw do wymagań rynku, Wspólnota może podejmować następujące środki dotyczące produktów wyszczególnionych w art.1 ust. 1:

- środki promujące lepszą organizację produkcji, przetwórstwa i sprzedaży,
- środki poprawiające jakość,
- środki umożliwiające ustalanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji,
- środki ułatwiające rejestrację trendów w zakresie cen rynkowych.

Generalne zasady dotyczące tych środków muszą być przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 43 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 3

W celu zapobiegania lub łagodzenia znacznych spadków cen mogą być podejmowane następujące środki zaradcze:

- subwencjonowanie prywatnego składowania,

- dokonanie zakupów przez agencje interwencyjne.

Prywatne składowanie może być subwencionowane w zakresie produktów, które powinny być określone zgodnie z zasadami ustalonymi w art.5.

Agencje interwencyjne powinny skupować tusze lub półtusze świeże lub chłodzone (wspólna taryfa celna podgrupa 02.01 A III a) 1); mogą skupować także boczki świeże lub chłodzone (wspólna taryfa celna podgrupa 02.01 A III a) 5), oraz nie wytapiany tłuszcz wieprzowy świeży lub chłodzony z podgrupy ex 02.05 A I).

Artykuł 4

1. Każdego roku w terminie do 1 sierpnia musi być ustalona cena podstawowa obowiązująca od 1 lipca tegoż roku na mięso ze świń domowych w tuszach lub półtuszach (zwanym dalej „tusze wieprzowe”) o standardowej jakości określonej według skali systemu klasyfikacji tusz wieprzowych obowiązującego we Wspólnocie.

W przypadku ustalania ceny podstawowej, należy wziąć pod uwagę cenę służową i opłaty stosowane podczas kwartału zaczynającego się 1 sierpnia każdego roku.

Cena podstawowa powinna być ustalana z uwzględnieniem w szczególności konieczności jej utrzymania na poziomie stabilizującym ceny rynkowe, jednak bez powodowania tworzenia strukturalnych nadwyżek we Wspólnocie.

2. Środki interwencyjne mogą być podejmowane, gdy cena tusz wieprzowych na rynku Wspólnoty, ustalona w związku z cenami notowanymi w każdym państwie członkowskim na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważone przy pomocy współczynników odzwierciedlających relatywną wielkość trzody chlewnej w każdym państwie członkowskim jest i prawdopodobnie pozostanie na poziomie poniżej 103% ceny podstawowej.

3. Agencje interwencyjne wyznaczone przez państwa członkowskie powinny podejmować działania interwencyjne na warunkach podanych w art.5 - 7.

4. Procedura ustalona w art.43 ust. 2 Traktatu jest stosowana w celu:

- ustalania ceny podstawowej,

- określania standardu jakościowego tusz wieprzowych.

5. Rada działając kwalifikowaną większością, na wniosek Komisji powinna

- przyjąć listę rynków reprezentatywnych,
- ustalić skalę Wspólnoty dla klasyfikacji tuszy wieprzowej.

6. Procedura ustalona w art. 24 jest stosowana w celu:

- podejmowania decyzji o uruchomieniu środków interwencyjnych oraz dacie ich wygaśnięcia,
- przyjęcia listy rynków reprezentatywnych,
- przyjęcia szczegółowych reguł stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 5

1. Ceny skupu interwencyjnego tusz wieprzowych standardowej jakości nie mogą być wyższe niż 92% i niższe niż 78% ceny podstawowej.

2. Ceny skupu interwencyjnego produktów standardowej jakości innych niż tusze wieprzowe pochodzą z cen skupu tusz wieprzowych na podstawie stosunku ceny śluzu tych produktów do cen śluzu tusz wieprzowych.

3. Ceny skupu interwencyjnego produktów o jakości innej niż standardowa wywodzą się z obowiązujących cen skupu odpowiednich produktów standardowych, przez odniesienie do różnic w jakości w stosunku do jakości standardowej. Ceny te stosuje się zdefiniowanych rodzajów jakości.

4. Procedura ustalona w art.24 będzie stosowana w celu:

a) określania produktów podlegających stosowaniu środków interwencyjnych oraz określania jakości, które mogą być zakupione; ponadto odnośnie pewnych regionów Wspólnoty z zakresu interwencji mogą być wykluczone niektóre kategorie wagowe tusz, które nie są reprezentatywne dla produkcji mięsa wieprzowego w danym regionie.

b) ustalania cen skupu oraz wysokości subsydiów dla prywatnego składowania,

c) przyjęcia szczegółowych reguł stosowania niniejszego artykułu, w szczególności warunków zarządzania skupem i składowaniem produktów, względem których stosuje się środki interwencyjne, o których mowa w art.3

d) ustalania współczynników wyrażających stosunek wartości, o którym mowa w ust.2.

Artykuł 6

1. Dysponowanie produktami zakupionymi przez agencje interwencyjne zgodnie z art.3,4 i 5 musi odbywać się w sposób zapobiegający jakimkolwiek zakłóceniom rynku oraz zapewniający równy dostęp do towarów i jednakowe traktowanie nabywców.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, zwłaszcza dotyczące cen sprzedaży, warunków zwolnienia ze składowania oraz w razie potrzeby, przetwórstwa produktów zakupionych przez agencje interwencyjne będą przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art.24.

Artykuł 7

1. Rada działając kwalifikowaną większością, na wniosek Komisji powinna przyjąć generalne zasady udzielania subwencji dla prywatnego składowania.

2. Szczegółowe zasady stosowania będą przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art.24.

TYTUŁ II

Handel z krajami trzecimi

Artykuł 8

1. Import do Wspólnoty lub eksport z jej obszaru każdego produktu wyszczególnionego w art.1 może być przedmiotem przedłożenia licencji importowej lub eksportowej.

Licencje powinny być wydawane przez państwa członkowskie każdemu ubiegającemu się niezależnie od jego miejsca we Wspólnocie oraz bez uszczerbku dla środków podejmowanych według art.11 i 13.

Licencje importowe i eksportowe powinny mieć moc obowiązującą na obszarze całej Wspólnoty oraz być przedmiotem złożonego zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są importowane lub eksportowane podczas okresu ważności licencji z wyjątkiem przypadków oddziaływania siły

wyższej, kiedy to zabezpieczenie zostanie w całości lub częściowo utracone jeżeli import lub eksport nie został zrealizowany lub zrealizowany tylko częściowo w wymienionym okresie.

2. Terminy ważności licencji oraz inne szczegółowe reguły stosowania tego artykułu muszą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art.24.

Artykuł 9

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do produktów wyszczególnionych w art.1 ust. 1 stosuje się opłaty celne podane we wspólnej taryfie celnej.

Artykuł 10

1. W celu zapobiegania lub przeciwdziałania niekorzystnym wpływom na rynek Wspólnoty, które mogą wynikać z importu pewnych produktów wyszczególnionych w art.1, import jednego lub więcej takich produktów przy opłacie celnej podanej w art.10 powinien być przedmiotem opłaty dodatkowego cła przywozowego jeżeli zostały spełnione warunki podane w art.5 Porozumienia o Rolnictwie ustanowione zgodnie z art.228 Traktatu w ramach Rundy Urugwajskiej wielostronnych rokowań handlowych, chyba, że import prawdopodobnie nie zakłóci rynku Wspólnoty lub gdy jego oddziaływanie byłoby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Ceny progowe, poniżej których może być narzucone dodatkowe cło przywozowe powinny odpowiadać cenom przekazanym przez Wspólnotę w powiadomieniu do Światowej Organizacji Handlu.

Kontyngenty importowe, których przekroczenie wymaga narzucenia dodatkowych ceł przywozowych muszą być określane w szczególności na podstawie wielkości importu do Wspólnoty zaistniałego w ciągu trzech lat poprzedzających rok, w którym wystąpiły lub prawdopodobnie wystąpią niekorzystne efekty, o których mowa w ust.1.

W tym celu ceny importowe łącznie z kosztami transportu i ubezpieczenia powinny być kontrolowane w porównaniu z reprezentatywnymi cenami danego produktu na rynku światowym lub na rynku importowym Wspólnoty.

3. Ceny importowe, które będą brane pod uwagę w celu narzucenia dodatkowych ceł przywozowych powinny być określane na podstawie cen importowych łącznie z kosztami transportu i ubezpieczenia danej partii towaru.

4. Komisja powinna przyjąć szczegółowe reguły stosowania tego artykułu zgodnie z procedurą sformułowaną w art.30. Reguły te muszą określać w szczególności:

- a) produkty co do których powinny być stosowane dodatkowe cła przywozowe na warunkach określonych w art.5 Porozumienia o Rolnictwie,
- b) inne kryteria konieczne dla zapewnienia możliwości stosowania ust.1 zgodnie z art.5 tego Porozumienia.

Artykuł 11

1. Kontyngenty celne na produkty wyszczególnione w art.1 wynikające z porozumień zawartych w ramach Rundy Urugwajskiej wielostronnych rokowań handlowych powinny być udostępniane i przydzielane zgodnie ze szczegółowymi regułami przyjętymi w procedurze sformułowanej w art.24

2. Kontyngenty muszą być przydzielane przy zastosowaniu jednej z niżej podanych metod lub ich kombinacji:

- metoda oparta na kolejności chronologicznej zgłaszanych wniosków (zasada „pierwszy zgłoszony, pierwszy załatwiony”),
- metoda rozdzielnictwa proporcjonalnego do żądanych ilości, gdy wnioski zostały zgłoszone (przy wykorzystaniu zasady „jednoczesnego sprawdzania”),
- metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnych struktur handlowych (przy wykorzystaniu zasady „tradycyjne/nowe towary, które nadeszły”).

Mogą być przyjęte inne stosowane metody.

Muszą one zapobiegać jakiegokolwiek dyskryminacji pomiędzy zainteresowanymi operatorami.

3. Przyjęta metoda udzielania kontyngentów powinna podkreślać znaczenie wymagań zaopatrzeniowych rynku Wspólnoty oraz potrzeby ochrony równowagi tego rynku jednocześnie zbliżając się możliwie do metod, które mogłyby być stosowane w przyszłości do kontyngentów odpowiadających omawianym w ust.1 bez szkody dla praw wynikających z porozumień zawartych w ramach Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe reguły dotyczące ust.1 powinny określać kontyngenty roczne odpowiednio podzielone w okresie całego roku, w razie konieczności i gdy to jest stosowne dla:

- a) gwarancji uwzględnienia właściwości, pochodzenia i źródła produktu,
- b) rozpoznania dokumentu wykorzystywanego do weryfikacji gwarancji wymienionych, o których mowa w lit.. (a) oraz
- c) warunków, na podstawie których wydano licencje importowe i okresu ich ważności.

Artykuł 12

1. Jeżeli ceny na rynku Wspólnoty znacznie wzrastają i taka sytuacja prawdopodobnie będzie się utrzymywała zakłócając i zagrażając w ten sposób temu rynkowi, to mogą być podejmowane środki zaradcze zgodnie z ust.4.

2. Znaczący wzrost cen w rozumieniu ust.1 ma miejsce, gdy w ślad za ogólnym wzrostem cen we wszystkich regionach Wspólnoty średnia cena tusz wieprzowych na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty podanych w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2123/89 jest na poziomie wyższym niż średnia wartość tych cen ustalona dla poprzedniego okresu trzech lat sprzedaży od 1 lipca do 30 czerwca, dostosowana w razie potrzeby na podstawie cyklicznych trendów cenowych z dodaniem różnicy pomiędzy tą średnią a średnią ceną bazową obowiązującą w danym okresie, uwzględniając wszystkie korekty ceny bazowej przez porównanie z ceną wynikającą z średniej dla omawianego okresu.

3. Znaczący wzrost cen w rozumieniu ust.1 może następować jeżeli istnieje oraz prawdopodobnie będzie nadal istnieć nierównowaga pomiędzy podażą a zapotrzebowaniem na mięso wieprzowe, szczególnie biorąc pod uwagę:

- a) cykliczne trendy w liczbie pokrytych macior oraz w cenach prosiąt,
- b) ekspertyzy i szacunki wykonane zgodnie z dyrektywą nr 93/23/EWG z 1 lipca 1993 r. na podstawie badań statystycznych produkcji świń,
- c) dające się przewidzieć trendy w zakresie cen rynkowych na tusze wieprzowe.

4. Jeżeli zostaną spełnione warunki określone w powyższych ustępach, to może być postanowione całkowite lub częściowe zawieszenie ceł przywozowych zgodnie z procedurą podaną w art.24. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu powinny być w razie konieczności przyjęte zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 13

1. W miarę konieczności, dla umożliwienia eksportu produktów wyszczególnionych w art.1 na podstawie notowań lub cen tych produktów na rynku światowym oraz w zakresie granic wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art.228 Traktatu, różnica pomiędzy tymi notowaniami lub cenami a cenami we Wspólnocie może być pokryta przez dopłaty eksportowe.

2. Metoda, którą należy przyjąć dla wyznaczenia przydziału ilości eksportowanych towarów, którą może objąć refundacja powinna być metodą która:

- a) jest najbardziej odpowiednia do właściwości produktów oraz aktualnej sytuacji na rynku, stwarzająca najbardziej efektywną możliwość wykorzystania zasobów będących do dyspozycji, biorąca w rachubę efektywność oraz strukturę eksportu ze Wspólnoty jednakże bez stwarzania dyskryminacji pomiędzy dużymi a małymi przedsiębiorstwami,
- b) jest najmniej niewygodna pod względem administracyjnym dla przedsiębiorców ale uwzględniająca wymagania administracyjne,
- c) zapobiega dyskryminacji operatorów.

3. Dopłaty powinny być jednakowe na obszarze całej Wspólnoty, jednak mogą wahać się w zależności od przeznaczenia, jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym lub specjalne wymagania niektórych rynków.

Dopłaty muszą być ustalane zgodnie z procedurą sformułowaną w art.24. Powinny być ustalone w regularnych odstępach czasowych, jednakże bez uciekania się do procedury ofertowej.

Wykaz produktów objętych udzielaniem dopłat eksportowych oraz kwoty tych dopłat powinny być ustalane co najmniej raz na trzy miesiące. Kwota dopłat może jednak pozostać na tym samym poziomie przez okres powyżej trzech miesięcy i w razie konieczności może być dostosowana w okresie interwencyjnym przez Komisję na żądanie państwa członkowskiego lub z jej własnej inicjatywy.

4. Przy ustalaniu dopłat należy brać pod uwagę następujące aspekty:

- a) istniejąca sytuacja i prognozy na przyszłość odnośnie:
  - cen i dostępności produktów z mięsa wieprzowego na rynku Wspólnoty,
  - cen produktów z mięsa wieprzowego na rynku światowym,

- b) potrzeba zapobiegania zakłóceniom przypuszczalnie powodującym przedłużoną nierównowagę pomiędzy popytem a podażą na rynku Wspólnoty,
- c) aspekt ekonomiczny proponowanego eksportu,
- d) ograniczenia wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art.228 Traktatu.

Przy ustalaniu dopłat należy szczególnie uwzględnić także potrzebę utrzymania równowagi pomiędzy wykorzystaniem podstawowych produktów ze Wspólnoty w produkcji towarów przetworzonych na eksport do krajów trzecich oraz wykorzystywaniu produktów z krajów trzecich wprowadzanych w ramach porozumień o przetwórstwie.

Przy wyliczaniu dopłat na produkty wyszczególnione w art.1 należy wziąć pod uwagę różnicę pomiędzy cenami w obrębie Wspólnoty a cenami na rynku światowym dotyczącymi ilości zbóż paszowych potrzebnej dla wyprodukowania jednego kilograma mięsa wieprzowego we Wspólnocie. W przypadku produktów innych niż tusze wieprzowe należy także uwzględniać współczynniki o których mowa w art.5 ust. 2.

5. Ceny we Wspólnocie, o których mowa w ust.1 powinny być ustalane na podstawie:

- a) cen uzyskiwanych we Wspólnocie na różnych etapach sprzedaży,
- b) cen uzyskiwanych w celach eksportu.

Ceny na rynku światowym, o których mowa w ust.1 należy ustalać na podstawie:

- a) cen osiąganych na rynkach krajów trzecich,
- b) najbardziej korzystnych cen w krajach trzecich dla importu z tych krajów,
- c) cen producentów notowanych w eksportujących krajach trzecich z uwzględnieniem, jeżeli to jest korzystne, subsydiów udzielanych przez te kraje oraz
- d) cen oferowanych franko granica Wspólnoty.

6. Dopłaty powinny być przyznawane tylko po zgłoszeniu wniosku oraz przedłożeniu stosownej licencji eksportowej.

7. Dopłaty dające się zastosować dla eksportu produktów wyszczególnionych w art.1 powinny być odpowiednimi dla dnia zgłoszenia licencji oraz, w przypadku zróżnicowanych dopłat, odpowiednimi dla tego samego dnia:

- a) dla przeznaczenia wskazanego na licencji, gdy to jest właściwe,

b) dla rzeczywistego przeznaczenia, jeżeli różni się ono od wskazanego na licencji. W takim przypadku dająca się zastosować kwota nie może przekraczać kwoty odpowiedniej dla przeznaczenia wskazanego na licencji.

Mogą być podjęte odpowiednie środki zaradcze dla zapobiegania nadużywania elastycznej procedury przewidzianej w tym ustępie.

8. Można zaniechać stosowania ust.6 i 7 w przypadku, gdy produkty wyszczególnione w art.1 podlegają dopłatom w ramach operacji pomocy żywnościowej zgodnie z procedurą podaną w art. 24.

9. Dopłaty powinny być wypłacane po sprawdzeniu, że:

- produkty zostały wyeksportowane ze Wspólnoty,
- produkty pochodzą z obszaru Wspólnoty z wyjątkiem, gdy zastosowanie ma ust.10,
- w przypadku zróżnicowanych dopłat produkty osiągnęły przeznaczenie wskazane na licencji lub inne przeznaczenie, dla którego ustalono dopłatę bez naruszenia postanowień ust.7 lit. b).

Mogą być przyjęte wyjątki od tej reguły zgodnie z procedurą określoną w art.24.

10. Nie mogą być przyznawane dopłaty dotyczące produktów wyszczególnionych w art.1, które eksportowano z krajów trzecich i następnie re-importowano do tych krajów, chyba, że eksporter zapewnia:

- że produkt przeznaczony do eksportu i produkt poprzednio zaimportowany są jednakowe i te same oraz
- że przy imporcie zostały zapłacone wszystkie cła przywozowe.

W takich przypadkach dopłata dotycząca każdego produktu powinna być równa opłacie celnej uiszczonej przy imporcie jeżeli cło jest równe lub niższe od stosowanej dopłaty. Dopłata powinna być równa stosowanej dopłacie, jeżeli cło uiszczone przy imporcie jest wyższe od tej dopłaty.

11. Zgodność z ograniczeniami ilościowymi wynikającymi z uzgodnień zawartych zgodnie z art.228 Traktatu powinna być zagwarantowana na podstawie licencji eksportowych wydawanych na okres, na który licencje są wystawiane oraz stosownie do danych produktów. Odnośnie zgodności ze zobowiązaniami wynikającymi w ramach Porozumienia o Rolnictwie kończenie się wskazanego okresu nie powinno wpływać na ważność licencji eksportowych.

12. Szczegółowe reguły stosowania tego artykułu łącznie z porozumieniami na temat redystrybucji nie przydzielonych i nie wykorzystanych ilości eksportowych powinny być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art.24.

Artykuł 14

1. W miarę konieczności dla prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego Rada działając zgodnie z procedurą głosowania określoną w art.43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji może w szczególnych przypadkach zakazać całkowicie lub częściowo stosowania wewnętrznych porozumień dotyczących uszlachetniania produktów wyszczególnionych w art.1, które są przeznaczone do wytwarzania produktów wymienionych w tym artykule.

2. Bez wpływu na ust.1, jeżeli sytuacja omawiana w tym ustępie pojawia się z wyjątkową pilnością a rynek Wspólnoty jest zakłócony lub podatny na zakłócenia wynikające z wewnętrznych lub zewnętrznych porozumień dotyczących uszlachetniania produktów, Komisja powinna na żądanie państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zdecydować o konieczności wprowadzenia środków zaradczych. Rada i państwa członkowskie muszą być powiadomione o podjęciu takich środków, które powinny obowiązywać nie dłużej niż sześć miesięcy i być możliwe do natychmiastowego zastosowania. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek w tej sprawie ze strony państwa członkowskiego, to powinna powziąć decyzję w ciągu jednego tygodnia od jego otrzymania.

3. O środkach podjętych przez Komisję każde państwo członkowskie może powiadomić Radę w ciągu tygodnia od dnia, w którym zostały one ogłoszone. Rada działając kwalifikowaną większością głosów może zaakceptować, poprawić lub uchylić decyzję Komisji. Jeżeli Rada nie zajmie stanowiska w ciągu trzech miesięcy, to decyzję należy uznać za uchyloną.

Artykuł 15

1. Do klasyfikacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem powinny być stosowane ogólne reguły interpretacji łączonej terminologii oraz specjalne reguły jej stosowania. Terminologia taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinna być wprowadzona do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z wyjątkiem odmiennych postanowień niniejszego rozporządzenia oraz odpowiadających jego postanowieniom, powinny być zakazane następujące działania w handlu z krajami trzecimi:

- pobieranie jakichkolwiek opłat wywierających taki sam skutek jak opłaty celne,
- stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych wywierających taki sam skutek.

Artykuł 16

1. Jeżeli z powodu importu lub eksportu rynek Wspólnoty w zakresie jednego lub więcej produktów wyszczególnionych w art. 1 ulega oddziaływaniom lub jest zagrożony przez znaczne zakłócenia zagrażające osiągnięciu celów podanych w art. 39 Traktatu, w handlu z krajami trzecimi mogą być zastosowane środki zaradcze aż do ustania tych zakłóceń lub zagrożeń.

Rada, działając na wniosek Komisji zgodnie z procedurą głosowania sformułowaną w art.43 ust 2 Traktatu powinna przyjąć ogólne reguły stosowania tego ustępu oraz określić przypadki i granice, w zakresie których państwa członkowskie mogą podejmować takie środki zapobiegawcze.

2. W przypadku pojawienia się sytuacji wskazanej w ust. 1 Komisja powinna na żądanie państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zdecydować o wprowadzeniu koniecznych środków zaradczych. Państwa członkowskie muszą być powiadomione o takich środkach, które powinny być możliwe do natychmiastowego zastosowania. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek w tej sprawie z państwa członkowskiego, to powinna podjąć odpowiednią decyzję w ciągu trzech dni roboczych od jego otrzymania.

3. O środkach podjętych przez Komisję każde państwo członkowskie może powiadomić Radę w ciągu trzech dni roboczych od dnia, w których zostały one ogłoszone. Rada powinna być bezzwłocznie zwołana. Działając kwalifikowaną większością Rada może poprawić lub anulować proponowane środki zaradcze.

4. Niniejszy artykuł powinien być stosowany z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

**Prosimy zwrócić uwagę, że numery artykułów 19-29 tytułu III zostały zmienione ze względu na nową numerację artykułów w tytule II.

TYTUŁ III

Postanowienia ogólne

Artykuł 17

Produkty wyszczególnione w art.1 ust. 1, które nie są wytwarzane lub uzyskiwane z produktów nie uwzględnionych w art. 9 ust. 2 i 10 ust. 1 Traktatu powinny być dopuszczone do swobodnego obrotu handlowego w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 19

W celu uwzględnienia jakichkolwiek restrykcji w zakresie handlu w obrębie Wspólnoty lub handlu z krajami trzecimi wynikającymi z zastosowania środków zaradczych wprowadzonych dla przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych, zgodnie z procedurą wymienioną w art.24 mogą być podjęte wyjątkowe środki wspierające rynek objęty tymi restrykcjami. Takie środki mogą być podjęte tylko na tyle i na taki okres, jak to jest ściśle konieczne dla wsparcia rynku.

Artykuł 19

Z wyjątkiem odmiennych postanowień niniejszego rozporządzenia odnośnie wytwarzania i handlu produktami wyszczególnionymi w art.1 ust. 1, powinny być stosowane art. 92 - 94 Traktatu.

Artykuł 20

Państwa członkowskie oraz Komisja powinny wzajemnie się komunikować w celu przekazywania informacji koniecznych do wdrożenia niniejszego rozporządzenia.

Reguły dotyczące komunikowania się oraz przekazywania takich informacji powinny być przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24.

Artykuł 21

1. Niniejszym powołuje się Komitet Zarządzający ds. Mięsa Wieprzowego (zwany dalej „Komitetem”) składający się z przedstawicieli państw członkowskich i przedstawiciela Komisji jako przewodniczącego.
2. W Komitecie głosy państwa członkowskich powinny być wazone zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie może głosować.

Artykuł 22

1. Jeżeli ma być stosowana procedura podana w niniejszym artykule, to przewodniczący powinien z inicjatywy własnej lub na żądanie przedstawiciela państwa członkowskiego sprawę skierować do Komitetu.
2. Przedstawiciel Komisji powinien przedstawić Komitetowi projekt środków, które mogą być podjęte. Komitet powinien wydać swoją opinię na temat tego projektu w okresie, który Przewodniczący może wyznaczyć według stopnia pilności sprawy. W przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana przyjąć na propozycję Komisji, opinia powinna być wydana przez większość określoną w art.148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie powinny być wazone w sposób ustalony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie powinien głosować.
3. Komisja powinna przyjąć środki zaradcze, które muszą być natychmiast zastosowane. Jeżeli jednak środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, to powinny być bezzwłocznie przez Komisję zakomunikowane Radzie. W takim przypadku Komisja może odroczyć stosowanie przyjętych środków na czas nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty zakomunikowania.

Rada działając kwalifikowaną większością może w ciągu jednego miesiąca podjąć odmienną decyzję.

Artykuł 23

Komitet może rozpatrzyć każdą inną sprawę przekazaną mu przez Przewodniczącego z jego własnej inicjatywy lub na żądanie przedstawiciela państwa członkowskiego.

Artykuł 24

Rozporządzenie musi być tak stosowane, aby brało pod uwagę we właściwy sposób i w tym samym czasie cele wymienione w art. 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 25

Gdyby Włochy korzystały z postanowień art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2727/75¹ z 29 października 1975 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż, to Rada działając kwalifikowaną większością, na wniosek Komisji powinna podjąć środki zaradcze niezbędne do zapobiegania naruszenia konkurencji.

Artykuł 26

1. Rozporządzenie Rady nr 121/67/EWG² z 13 czerwca 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego z poprawkami ostatnio wprowadzonymi przez rozporządzenie (EWG) nr 1861/74³ traci moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia uchylonego przez ust.1 powinny być interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do artykułów wspomnianego rozporządzenia należy odczytywać zgodnie z korelacjami podanymi w załączniku.

Artykuł 27

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1975 r.

---

¹ Dz.U. WE nr L281, z 1.11.1975, str.1

² Dz.U. WE nr 117, z 19.06.1967, str. 2283/67

³ Dz.U. WE. nr L 197, z 19.07.1974, str.3

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

W imieniu Rady

G. MARCORA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela zgodności

Rozporządzenie nr 121/67/EWG

Artykuł 27

Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie

Artykuł 26

Artykuł 27

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2806/79**z dnia 13 grudnia 1979 r.**

w sprawie niektórych wzajemnie przekazywanych informacji dotyczących rynku mięsa wieprzowego pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją oraz anulowaniu rozporządzenia (EWG) nr 2330/74, z poprawkami wynikającymi z rozporządzenia Komisji nr 3574/86 z dn. 24 listopada 1986

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dn. 29 października 1975 r. o wspólnej organizacji rynku mięsnego¹ ostatnio poprawione przez rozporządzenie (EWG) nr 1423/78² a w szczególności zaś jego art. 22,

a także mając na uwadze co następuje:

przepisy art. 22 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 przewiduje, że państwa członkowskie powinny wzajemnie wymieniać informacje niezbędne dla wprowadzania w życie tego rozporządzenia, przy czym jeżeli informacje wymagane dla funkcjonowania organizowanego rynku mają być dostępne na normalnych podstawach i we właściwym czasie, to konieczne jest szczegółowe określenie zobowiązań państw członkowskich odnośnie przekazywania informacji;

stosowanie środków interwencyjnych przewidzianych w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 wymaga precyzyjnej znajomości rynku, przy czym w celu osiągnięcia najwyższego stopnia porównywalności, brane pod uwagę ceny ubijanych świń powinny odpowiadać wszystkim ważnym klasom w skali klasyfikacji tusz wieprzowych przyjętej we Wspólnocie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/75³ na etapie sprzedaży określonym w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1229/72⁴ oraz na rynkach podanych w załączniku do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2762/75⁵; ponadto w celach stałego przeglądu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2765/75⁶ oraz aby środki interwencyjne mogły być przygotowane we właściwym czasie muszą być osiągalne informacje odnośnie cen prosiąt co umożliwi oszacowanie przyszłościowych zmian na rynku. Włochy obecnie nie są w stanie zapewnić wymaganych informacji;

może się zdarzyć, że notowania nie zostały odebrane przez Komisję oraz należy zapobiegać sytuacji, w której brak notowania powoduje nienormalną ewolucję cen rynkowych kalkulowanych przez Komisję; ponadto brakujące notowanie lub notowania powinny być zastąpione przez ostatnie dostępne notowanie, przy czym wykorzystanie jego nie jest możliwe po upływie pewnego okresu bez notowań, który może prowadzić do domniemania o nienormalnej sytuacji na rynku;

---

¹ Dz.U. WE nr L 282, z 1.11.1975, str. 1.

² Dz.U. WE nr L 171, z 28.06.1978, str. 19.

³ Dz.U. WE nr L 282, z 1.11.1975, str. 10.

⁴ Dz.U. WE nr L 136, z 14.06.1972, str. 9.

⁵ Dz.U. WE nr L 282, z 1.11.1975, str. 17.

⁶ Dz.U. WE nr L 282, z 1.11.1975, str. 23.

w celu uzyskania możliwie dokładnego obrazu rynku, pożądanym jest, aby stałe informacje o innych produktach z sektora mięsa wieprzowego a także inne informacje, którymi dysponują państwa członkowskie, były dostępne Komisji;

niniejsze rozporządzenie zawiera przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2330/74⁷ z ostatnimi poprawkami wprowadzonymi przez rozporządzenie (EWG) nr 1188/77⁸ i dlatego rozporządzenie (EWG) nr 2330/74 może być anulowane;

środki przewidziane w tym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Wieprzowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie najpóźniej w czwartek każdego tygodnia powinny przekazywać Komisji informacje dotyczące poprzedniego tygodnia na temat:

3574/86

a) notowań określonych zgodnie z Rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2342/86⁹

2806/79

b) reprezentatywnych notowań "na głowę" prosiąt o średniej masie przyżyciowej ok. 20 kg.

2. Jeżeli Komisja nie odebrała jednego lub więcej notowań, to powinna wziąć pod uwagę ostatnie dostępne notowanie. Jeżeli brakuje notowań za trzeci kolejny tydzień, to Komisja powinna nie dłużej uwzględniać te notowanie lub notowania.

3574/86

Artykuł 2

Państwa członkowskie powinny raz na miesiąc przekazywać Komisji następujące informacje dotyczące poprzedniego miesiąca:

- jeżeli stosowane jest rozporządzenie (EWG) nr 3220/84: na temat średnich notowań odnośnie tusz wieprzowych w klasach handlowych E do P podanych w jego art. 3 ust. 2,

- jeżeli jest stosowane rozporządzenie (EWG) nr 2760/75: na temat średnich notowań odnośnie tusz wieprzowych w klasach handlowych E do IV podanych w jego załączniku I.

2806/79

Artykuł 3

---

⁷ Dz.U. WE nr L 249, z 12.09.1974, str. 13.

⁸ Dz.U. WE nr L 138, z 4.06.1977, str. 12.

⁹ Rozporządzenie to już nie obowiązuje - patrz 3537/89.

Państwa członkowskie na żądanie Komisji powinny przekazywać następujące dostępne informacje odnośnie produktów objętych Rozporządzeniem (EWG) nr 2759/75:

- a) o cenach rynkowych w państwach członkowskich na produkty importowane z państw nieczłonkowskich,
- b) o cenach bieżących na reprezentatywnych rynkach państw członkowskich.

Artykuł 4

Komisja powinna oceniać informacje przekazywane przez państwa członkowskie oraz powiadamiać o tym Komitet Zarządzający ds. Mięsa Wieprzowego.

Artykuł 5

Niniejszym traci ważność Rozporządzenie (EWG) nr 2330/74

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 1979 r.

W imieniu Komisji

Finn GUNDELACH

Vice-Przewodniczący

(wersja skonsolidowana)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 563/82

z dnia 10 marca 1982 r.

w sprawie szczegółowych przepisów obejmujących stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 określającego ceny rynkowe dorosłego bydła wołowego na podstawie Wspólnotowej skali klasyfikacji tusz

zmienione rozporządzeniami Komisji (EWG) nr 1935/83 z 13 lipca 1983 r., (EWG) 3402/85 z 2 grudnia 1985 r., (EWG) 2090/93 z 27 lipca 1993 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z 27 lipca 1968 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione przez Akt Przystąpienia Grecji,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z 28 kwietnia 1981 określające Wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła wołowego², a w szczególności ostatni akapit art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 1 i drugi akapit art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1208/81 zakłada stopniowe wprowadzanie we Wspólnocie systemu notowań dla tusz w celu ustalenia rynkowych cen wołowiny;

w celu ustalenia cen porównywalnych na obszarze całej Wspólnoty stosowne jest odniesienie się, w zakresie rejestracji cen rynkowych tusz dorosłego bydła wołowego, do dobrze rozpoznanej fazy rynkowej i ustalenie współczynników korekcji służących dostosowaniu próbek stosowanych w niektórych państwach członkowskich do Wspólnotowej próbki wzorcowej;

w celu zapewnienia jednolitej klasyfikacji tusz dorosłego bydła wołowego we Wspólnocie, konieczne jest określenie zasad stosowania systemu klasyfikacji, w szczególności kryterium rozróżnienia pomiędzy gatunkami niekastrowanych osobników męskich;

Komitet Zarządzania Wołowiną i Cielęciną nie przedłożył opinii w czasie wskazanym przez jego przewodniczącego,

¹ Dz.U. WE nr L 148, z 28.06.1968, str. 24.

² Dz.U. WE nr L 123, 7.05.1981, str. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

3402/85

1. Cena rynkowa określona na podstawie Wspólnotowej skali klasyfikacji tusz dorosłego bydła wołowego, wymieniona w trzecim i czwartym akapicie art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81, jest sumą wypłacaną dostawcy po dostarczeniu zwierząt do ubojni, bez podatku VAT. Cena ta wyrażana jest w jednostce 100 kg tuszy zgodnie z próbką wzorcową, wymienioną w art. 2 ust. 2 tego samego rozporządzenia, ważonej i poddanej klasyfikacji na haku w ubojni.

563/82

2. Uwzględniana waga jest:

- wagą tuszy po zamrożeniu, lub
- ciepłą wagą tuszy otrzymywaną zaraz po uboju, pomniejszoną o 2%.

1. W przypadku, gdy próbka tuszy, po zważeniu i dokonaniu klasyfikacji na haku, różni się od próbki wzorcowej, wagę tuszy dostosowuje się wykorzystując współczynniki korekcji określone w załączniku. W takim przypadku odpowiednio dostosowywana jest cena za każde 100 kg tuszy.

2090/93

2. Jeżeli dostosowanie ceny wymienione w poprzednim punkcie jest jednakowe na całym obszarze państwa członkowskiego, jego wartości obliczane są jednorazowo dla całego kraju; jeżeli różni się w zależności od ubojni, jest obliczane indywidualnie.

1935/83

Artykuł 2

W celu zastosowania art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 rozróżnia się tusze niekastrowanych młodych osobników męskich do dwóch lat są i tusze innych niekastrowanych osobników męskich na podstawie stopnia skostnienia kręgów grzbietowych.

W tuszach niekastrowanych młodych osobników męskich do dwóch lat chrząstkowe zakończenia pierwszych czterech kręgów grzbietowych mogą wykazywać najwyżej początkowe oznaki skostnienia, zaś zakończenia chrząstkowe piątego do dziewiątego kręgu grzbietowego muszą cechować się znacznym skostnieniem.

583/81

Artykuł 3

Usunięcie tłuszczu zewnętrznego wymienione w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 dotyczy wyłącznie częściowego usunięcia tłuszczu zewnętrznego:

- z udźca, połównicy i żeber środkowych,
- z punktu końcowego mostka, zewnętrznej powierzchni ano-genitalnej i ogona,
- z części grzbietowej

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 1982 r.

W imieniu Komisji

Poul DALSGER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

**Współczynniki korekcji wymienione w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81
stanowiące procentowy udział wagi tuszy.**

Udział procentowy	Spadek			Wzrost				
	1-2	3	4-5	1	2	3	4	5
Klasy tłuszczu								
Nerki		-0,4						
Tłuszcz nerkowy	-1,75	-2,5	-3,5					
Tłuszcz miednicowy		-0,5						
Wątroba		-2,5						
Cienka skóra		-0,4						
Gruba skóra		-0,4						
Ogon		-0,4						
Rdzeń kręgowy		-0,05						
Tłuszcz piersiowy		-1,0						
Jądra		-0,3						
Tłuszcz dorszowy		-0,5						
Tłuszcz zewnętrznej strony części grzbietowej		-0,3						
Żyła szyjna i tłuszcz otaczający		-0,3						
2090/93								
Usunięcie tłuszczu zewnętrznego				0	0	+2	+3	+4

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3220/84**z dnia 13 listopada 1984 r.****określające skalę klasyfikacji tuszy świńskich stosowaną we Wspólnocie**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z 29 października 1975 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego¹ zmienionego ostatnio przez rozporządzenie (EWG) nr 2966/80², w szczególności jego art. 2 i 4(5),

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze co następuje:

do dnia 1 sierpnia każdego roku musi zostać ustalona cena podstawowa na świnie przeznaczone do uboju reprezentujące standardową jakość zdefiniowaną w odniesieniu do skali klasyfikacyjnej tusz wieprzowych stosowanej we Wspólnocie;

ze względu na powyższe, konieczne jest określenie zasad ogólnych, które zapewnią jednolitą klasyfikację tusz wieprzowych, w szczególności w celu zagwarantowania uczciwej zapłaty producentom w oparciu o wagę i budowę ciała świń dostarczonych do rzeźni; klasyfikacja ma również zwiększyć przejrzystość rynku w zakresie handlu tuszami wieprzowymi;

wartość tusz wieprzowych określana jest w szczególności zawartością chudego mięsa w stosunku do wagi; ocena zawartości chudego mięsa na podstawie obiektywnej wagi tuszy i grubości słoniny grzbietowej oraz subiektywnej oceny rozwoju mięśni w głównych częściach tuszy może okazać się uczciwą oceną tej wartości; jednakże element subiektywny reprezentowany przez ocenę rozwoju mięśni może prowadzić do szerokiego zróżnicowania ocen; ze względu na to niezbędne jest wprowadzenie w całej Wspólnocie zasady bezpośredniego ustalania zawartości procentowej chudego mięsa na podstawie obiektywnych pomiarów jednej lub więcej części anatomicznych tuszy wieprzowej, jednakże bez odrzucania możliwości zastosowania dalszych kryteriów określenia jej wartości handlowej;

wygląd, waga i zawartość chudego mięsa w tuszy powinny być dokładnie zdefiniowane, aby zapewnić porównywalność wyników ocen;

¹ Dz.U. WE nr L 282, z 1.11.1975, str. 1.

² Dz.U. WE nr L 307, z 18.11.1980, str. 5.

biorąc pod uwagę różnice w produkcji świń we Wspólnocie, tusze wieprzowe powinny zostać podzielone na pięć klas ze względu na zawartość chudego mięsa, a każda klasa powinna obejmować zakres 5% zawartości chudego mięsa; zważywszy, że państwu członkowskim należy pozostawić opcję dodania dodatkowej klasy dla tusz o wysokiej zawartości chudego mięsa;

dla zapewnienia właściwego stosowania metod oceny zawartości procentowej chudego mięsa powinien zostać ustalony system monitoringu; zważywszy, że, ponadto, należy zwiększyć przejrzystość rynku wprowadzając wymóg znakowania tusz zgodnie z zawartością chudego mięsa;

celem ustalenia notowań tusz wieprzowych na wspólnych podstawach i zachowania ich porównywalności z ceną podstawową dla jakości standardowej, powinna być stosowana skala Wspólnoty, w szczególności dla określenia przeciętnej ceny tusz wieprzowych, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75;

biorąc pod uwagę poprawki, o których mowa powyżej, wszystkie stosowane zasady powinny zostać skonsolidowane, a rozporządzenie Rady (EWG) nr 2760/75 z 29 października 1975 r. określające skalę Wspólnoty dla klasyfikacji tusz wieprzowych¹ odpowiednio zastąpione³;

jednakże ze względu na różnorodność rzeźni i różną praktykę uboju nie jest możliwe jednoczesne wprowadzenie nowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych w całej Wspólnocie; z tego powodu należy pozwolić niektórym państwom członkowskim na stosowanie w okresie przejściowym metod klasyfikacji tusz wieprzowych ustanowionych w rozporządzeniu (EWG) nr 2760/75,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia skalę klasyfikacji tusz wieprzowych dla Wspólnoty, skala dotyczy świń, które nie zostały użyte do hodowli.
2. Skala, o której mowa w ust. 1 używana będzie w rzeźniach do klasyfikacji tusz celem zapewnienia producentom otrzymania uczciwej zapłaty na podstawie wagi i budowy ciała świń, jakie dostarczyli do rzeźni.

Jednakże państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nie stosowaniu tej skali:

- w rzeźniach, dla których ustaliły maksymalną ilość ubojów; ilość ta nie może przekraczać 200 świń tygodniowo na bazie średnio-rocznej;

---

³ Dz.U. WE nr L 282, z 1.11.1975, str. 10.

- w rzeźniach, w których dokonuje się tylko uboju świń urodzonych i tuczonych we własnych tuczarniach i które same tną tusze.

W takim przypadku państwa członkowskie poinformują Komisję o swojej decyzji, wyszczególniając maksymalną ilość dopuszczalnych ubojów w każdej rzeźni, która została wyłączona ze stosowania skali Wspólnoty.

Artykuł 2

1. Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia, "tusza wieprzowa" oznacza ciało zabitej świni, pozbawione krwi i wypatroszone, całe lub podzielone wzdłuż linii środkowej, bez języka, szczeciny, kopyt i genitaliów, ale z tłuszczem z okolic nerek, nerkami i błoną.

W stosunku do świń zabijanych na swoim terytorium, państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do innej prezentacji tusz wieprzowych:

- jeżeli zwykła praktyka handlowa na ich terytorium różni się od standardowej prezentacji określonej w pierwszym ustępie, lub
- jeżeli gwarantują to wymogi techniczne.

2. Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia, waga odnosi się do zimnych tusz o wyglądzie zgodnym z przedstawionym w pierwszym akapicie ust. 1.

Tusza powinna zostać zważona jak najszybciej po uboju i nie później niż w 45 minut po uderzeniu świni. Waga zimnej tuszy obliczana jest przy zastosowaniu do otrzymanego wyniku współczynnika konwersji.

Jeżeli w danej rzeźni nie można przestrzegać 45-minutowego okresu, współczynnik konwersji, o którym mowa w drugim akapicie, powinien zostać odpowiednio dostosowany.

3. Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia, zawartość chudego mięsa w tuszy wieprzowej powinna być stosunkiem:

- całkowitej wagi czerwonych mięśni prążkowanych otrzymanych w drodze całkowitego rozczłonkowania tuszy, pod warunkiem, że można je oddzielić nożem, do
- wagi tuszy.

Zawartość chudego mięsa oceniana będzie za pomocą uznanych metod klasyfikacyjnych. Uznane mogą zostać jedynie statystycznie dowiedzione metody oceny, oparte na pomiarach fizycznych jednej lub kilku części anatomicznych tuszy

wieprzowej. Uznanie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją błędów statystycznej oceny.

Artykuł 3

1. Tusze wieprzowe klasyfikowane są podczas ważenia, zgodnie z ustaloną zawartością chudego mięsa.

Wartość handlowa tusz nie będzie jednak ustalana wyłącznie na podstawie zawartości chudego mięsa.

2. Stosowana jest następująca skala klasyfikacji:

Chude mięso wyrażone w procentach wagi tuszy	Klasa
55 lub więcej	E
50 lub więcej, ale mniej niż 55	U
45 lub więcej, ale mniej niż 50	R
40 lub więcej, ale mniej niż 45	O
poniżej 40	P

3. Biorąc pod uwagę charakterystykę produkcji mięsa wieprzowego, państwa członkowskie mogą wprowadzić oddzielną klasę 60% i więcej zawartości mięsa chudego, którą oznaczają literą S i stosować będą do świń zabijanych na swoim terytorium. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z tej możliwości, powiadomią o tym Komisję.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie wyłączają zastosowania przez państwo członkowskie dodatkowych kryteriów oceny - poza wagą i ustaloną zawartością chudego mięsa - w stosunku do świń zabijanych na swoim terytorium.

Artykuł 4

1. Natychmiast po dokonaniu klasyfikacji, tusze zostają oznakowane zgodnie z klasą podaną w art. 3 lub zgodnie z ustaloną zawartością chudego mięsa, pod warunkiem, że ten drugi sposób oznakowania umożliwi przypisanie ich do klas podanych w art. 3.

Nie naruszając przepisów pierwszego akapitu, szczegóły wagi tuszy lub inne szczegóły uznane za wskazane mogą zostać zaznaczone na tuszy.

2. W drodze wyłączenia spod przepisów ust. 1, państwa członkowskie mogą ustanowić, iż tusze wieprzowe nie będą znakowane, jeżeli sporządzona jest oficjalna dokumentacja obejmująca dla każdej tuszy co najmniej następujące dane:

- identyfikację,

- wagę ciepłą,
- oszacowaną zawartość chudego mięsa.

Dokumentacja musi być przechowywana przez 4 tygodnie, a - w dniu, w którym została sporządzona - potwierdzona jako prawdziwa przez osobę, której powierzono zadanie prowadzenia weryfikacji.

Jednakże, w celu umożliwienia sprzedaży w całości w innym państwie członkowskim, tusze zostaną oznaczone zgodnie z odpowiednią klasą, jak przewiduje to art. 3 lub zgodnie z wielkością procentową oznaczającą zawartość mięsa chudego w tych tuszach.

3. Nie naruszając przepisów drugiego akapitu art. 2 ust. 1, żaden tłuszcz, mięsień ani inna tkanka nie może zostać usunięta z tuszy przed zważeniem, sklasyfikowaniem i oznakowaniem.

Artykuł 5

1. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności odnoszące się do art. 2 i dotyczące:

- zamiany różnych sposobów prezentacji na standardową prezentację tuszy,
  - zamiany wagi ciepłej tuszy na wagę zimnej tuszy, oraz
  - warunków autoryzacji metod klasyfikacji
- zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.

2. Autoryzacja, o której mowa w drugim akapicie art. 2 ust. 1 oraz drugim akapicie art. 2 ust. 3 zostanie udzielona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75.

Artykuł 6

Rozporządzenie (EWG) nr 2760/75 zostaje niniejszym uchylone.

Jednakże, do dnia 31 grudnia 1988 r., państwa członkowskie mogą nadal stosować skalę klasyfikacji tusz wieprzowych ustanowioną rozporządzeniem, o którym mowa w punkcie pierwszym zamiast skali określonej w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Niniejsze Rozporządzenie jest obowiązujące w całości i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada, 1984 r.

W imieniu Rady

A. DEASY

Przewodniczący

*(wersja skonsolidowana)***ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 4088/87****z dnia 21 grudnia 1987 r.****w sprawie ustalenia warunków dotyczących zastosowania preferencyjnych stawek celnych w imporcie niektórych towarów handlu kwiatami pochodzących z Cypru, Izraela oraz Jordanii*****(Maroka, zachodniego Brzegu Jordanii I Strefy Gazy – rozporządzenie nr 130, duże zmiany wprowadzone przez rozporządzenie 1300)***

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

dodatkowe protokoły do umów o stowarzyszeniu lub współpracy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą z jednej strony, a Cyprzem, Izraelem i Jordanią z drugiej, określają, że preferencyjne stawki celne stosowane są odnośnie importu do Wspólnoty róż i goździków, w ramach limitów kontyngentów taryfowych przeznaczonych dla importu wszystkich świeżych kwiatów ciętych zawartych w pozycji 0603 10 scalonej nomenklatury towarowej i pochodzących z wymienionych państw; te taryfowe korzyści mają zastosowanie tylko odnośnie importu, który spełnia określone warunki cenowe;

niniejsze rozporządzenie powinno określić warunki cenowe, które musi spełniać import róż i goździków w celu zastosowania wobec tych towarów preferencyjnych stawek celnych oraz powinno również ustalić zarówno warunki wstrzymywania preferencyjnych środków taryfowych w przypadku, gdy te warunki nie są spełniane, jak również warunki dla ich późniejszego ponownego wprowadzenia;

warunki cenowe, które muszą być spełnione odnośnie produktów importowanych są określone na podstawie cen obowiązujących we Wspólnocie; w świetle niezwykle zmiennych i krótko-okresowych wahań cen produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, ceny producenta powinny być ustalane na dwutygodniowe okresy, na podstawie średniej ceny reprezentatywnych rynków w okresie poprzednich trzech lat, pomijając nadmierne wahania cen,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie reguluje warunki stosowania preferencyjnych stawek celnych w odniesieniu do róż wielkokwiatowych, drobnokwiatowych, goździków jednokwiatowych oraz wielokwiatowych, w ramach limitów kontyngentów taryfowych ustalonych rocznie dla importu do Wspólnoty wszystkich świeżych kwiatów ciętych zawartych w pozycji 0603 10 scalonej nomenklatury towarowej pochodzących z Cypru, Izraela i Jordanii.

Artykuł 2

1. Dla danego produktu i kraju pochodzenia preferencyjna stawka celna ma zastosowanie tylko wtedy, jeżeli cena importowanego produktu stanowi przynajmniej 85% wspólnotowej ceny producenta, o której mowa w art. 3.
2. Ceny importowe mające zastosowanie w okresach dwutygodniowych i określane są dla każdego produktu i kraju pochodzenia wymienionego w art. 1.
  - a) takie ceny określane są co 15 dni dla dwóch tygodni następujących po dacie, w której są określane.
  - b) ceny importowe określane są na podstawie średniej ważonej cen rejestrowanych na reprezentatywnych rynkach importowych Wspólnoty.
3. Preferencyjna stawka celna zostaje zawieszona i wprowadzane są cła Wspólnej Taryfy Celnej dla każdego danego produktu i kraju pochodzenia, jeżeli cena importowa określona zgodnie z ust. 2 jest mniejsza niż 85% wspólnotowej ceny producenta określonej w art. 3.
4. Preferencyjna stawka celna jest wprowadzana ponownie dla każdego danego produktu i kraju pochodzenia, jeżeli cena importowa określona zgodnie z ust. 2 stanowi 85% lub więcej wspólnotowej ceny producenta określonej zgodnie z art. 3.

Artykuł 3

1. Wspólnotowe ceny producenta mające zastosowanie w okresach dwutygodniowych określane są dla każdego z czterech wymienionych produktów w art. 1. Ceny takie określane są co 15 dni dla dwóch następných tygodni po dacie, w której zostały ustalone.
2. Wspólnotowe ceny producenta określane są na podstawie średniej ważonej cen producenta rejestrowanych na reprezentatywnych rynkach wspólnotowej produkcji.

Artykuł 4

W przypadku braku rynków reprezentatywnych pozwalających na określenie importowych i/lub wspólnotowych cen producenta zgodnie z art. 2 ust. 2 i 3, są one określane na podstawie ostatnich ustalonych cen.”

Artykuł 5

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 234/68¹, Komisja przyjmie przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia, w szczególności:

---

¹ Dz.U. WE nr L 55, z 2.03.1968, str. 1.

- definicja produktów wymienionych w art. 1,
- listę reprezentatywnych rynków producenta i reprezentatywnych rynków importowych,
- informację, która ma być składana okresowo Komisji przez państwa członkowskie dla celów niniejszego rozporządzenia.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 1:

a) Komisja określa ceny importowe zgodnie z art. 2 ust. 2 i wspólnotowe ceny producenta zgodnie z art. 3 ust. 2;

b) gdy jest to stosowne, zawiesza preferencyjną stawkę celną i ponownie wprowadza cła Wspólnej Taryfy Celnej lub ponownie wprowadza preferencyjną stawkę celną.

Między odbywającymi się regularnie posiedzeniami komitetu zarządzającego działania te jednakże zostaną przyjęte przez Komisję.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do towarów pochodzących z każdego z trzech zainteresowanych państw, od momentu zastosowania niniejszego dodatkowego protokołu.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1987 r.

W imieniu Rady

B. HAARDER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2123/89**z dnia 14 lipca 1989 r.****ustalające listę reprezentatywnych rynków mięsa wieprzowego na terenie Wspólnoty**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z 29 października 1975 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny¹, znowelizowane rozporządzeniem (EWG) nr 1249/89², a zwłaszcza jego art. 4 ust. 6;

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 przewiduje określanie wspólnotowej ceny rynkowej bitych świń w oparciu o ceny notowane na rynkach reprezentatywnych;

w celu umożliwienia stosowania tego postanowienia, należy sporządzić listę rynków reprezentatywnych; przy określaniu cen tusz wieprzowych należy nawiązać do notowań cenowych uzyskanych bezpośrednio z rynków lub ubojni jak również do notowań cenowych ustalonych w ośrodkach notowań, które to notowania w swojej całości tworzą reprezentatywny rynek dla każdego państwa członkowskiego;

w Niemczech, Danii, Francji, Grecji, Holandii i Zjednoczonym Królestwie ceny płacone przez państwowe i prywatne ubojnie są potwierdzane dla różnych regionów przez jedno lub kilka ośrodków notowań; we Włoszech, Irlandii i Luksemburgu ceny są bezpośrednio notowane w najważniejszych punktach sprzedaży, natomiast w Belgii i w Hiszpanii notowania są ustalane, z jednej strony, w oparciu o średnią notowań rynku i ubojni, a z drugiej w ośrodkach notowań;

niniejsze rozporządzenie ma na celu zastąpienie listy utworzonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 43/81 z 1 stycznia 1981 ustalającym listę reprezentatywnych rynków wieprzowiny we Wspólnocie³, znowelizowanego rozporządzeniem (EWG) nr 3553/88⁴,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rynkami reprezentatywnymi według art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 są rynki wymienione w załączniku.

---

¹ Dz.U. WE nr L 282, z 1.11.1975, str. 1.² Dz.U. WE nr L 129, z 11.5.1989, str. 12.³ Dz.U. WE nr L 3, z 01.01.1981, str. 15.⁴ Dz.U. WE nr L 311, z 17.11.1988, str. 4.

Artykuł 2

Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 43/81 są formułowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Obowiązuje ono od dnia 1 lipca 1989 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 1989 r.

W imieniu Komisji
Ray MAC SHARRY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK**Lista reprezentatywnych rynków wieprzowiny na obszarze Wspólnoty**

1. Następujący ośrodek notowań: Anderlecht
i
następująca grupa rynków: Genk, Lokeren, Herve
2. Następujący ośrodek notowań: Kopenhaga
3. Następująca grupa ośrodków notowań: Kolonia, Hamburg, Brema, Hanower, Oldenburg, Munster, Dusseldorf, Frankfurt n/Menem, Stuttgart, Norynberga, Monachium
4. Następujący ośrodek notowań: i Ebro, Mercolerida, Mercovelez, Segovia, Segura, Silleda
następująca grupa rynków: Murcia, Barcelona, Burgos, Fuentevejuna, Lugo, Pozuelo de Alarcon, Alhama de Murcia, Mollerusa, Calamocha, Segowia, Olvega.
5. Następująca grupa ośrodków notowań: Rennes, Lyon, Nantes, Clermont-Ferrand, Bordeaux, Cean, Lille, Tuluza, Metz, Orleans
6. Następująca grupa ośrodków notowań: Alexandroupolis, Serres, Ioannina, Larissa, Chalkis, Pyrgos, Heraklion
7. następująca grupa rynków: Cavan, Rooskey, Roscrea, Tralee i Mitchelstown
8. następująca grupa rynków: Mediolan, Cremona, Mantua, Modena, Parma, Reggio Emilia, Macerata/Perugia
9. następująca grupa rynków: Luksemburg, Esch
10. Następujący ośrodek notowań: Rejkiawik
11. Ośrodek Notowań Bletchley dla Szkocja, Północna Irlandia, Walia i następujących grup regionów Zachodnia Anglia, Północna Anglia, Wschodnia Anglia

(wersja skonsolidowana)

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1766/92
z dnia 30 czerwca 1992 r.
w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności zaś jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze co następuje:

ceny i gwarancje reprezentowane przez mechanizm wprowadzony przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji zbóż⁴, popierają wzrost produkcji zbóż w tempie przewyższającym chłonność rynku, aby zapobiec poważnym kryzysom, obecna polityka rolna powinna zostać radykalnie zreformowana; wynika z tego, że pomoc dostarczona przez organizację rynkową powinna być ukierunkowywana w taki sposób, aby już dłużej nie były zależna tylko od cen gwarantowanych;

---

¹ Dz.U. WE nr C 303, z 22.11.1991, str. 10.

² Dz.U. WE nr C 125, z 18.05.1992.

³ Dz.U. WE nr 98, z 21.04.1992.

⁴ Dz.U. WE nr L 281, z 1.11.1975, str. 1. Ostatnie poprawki wprowadzone przez rozporządzenie EWG nr 1738/92 (Dz.U. WE nr L 180, z 1.07.1992, str. 1).

nowa orientacja wspólnej polityki rolnej musi prowadzić do lepszej równowagi rynkowej i do lepszej konkurencyjności rolnictwa Wspólnoty; cel ten może zostać osiągnięty poprzez obniżenie poziomu ceny docelowej do poziomu reprezentującego oczekiwane tempo na ustabilizowanym rynku światowym; aby nie zachęcać producentów do koncentrowania się na szczególnej uprawie, cena docelowa powinna być taka sama dla głównych zbóż;

spadek dochodów powodowany spadkiem cen będzie wyrównany przez bezpośrednie subwencje przyznane na 1 ha wprowadzone przez rozporządzenie (EWG) nr 1765/92⁵;

struktura cen gwarantowanych musi zezwalać na rozdysponowanie nadwyżek w obrębie Wspólnoty; cena interwencyjna powinna być ustalona na niższym poziomie a cena proggu na poziomie wyższym niż docelowa cena;

nowa struktura cen gwarantowanych eliminuje bieżące przepisy dotyczące pochodnych cen;

system dopłat przewidziany przez rozporządzenie nr 1765/92/EWG zastępuje ceny pszenicy twardej oraz niektórych mniej ważne gatunki zbóż; dlatego też system subwencji powinien być zaniechany;

agencje interwencyjne powinny być przygotowane i w specjalnych okolicznościach podjąć działania interwencyjne właściwe do okoliczności; jednak wymagana unifikacja systemu interwencji może być utrzymany, owe specjalne okoliczności powinny być ocenione i właściwe działania określone na szczeblu Wspólnoty;

dla cen interwencyjnych i cen proggu powinny w ciągu roku gospodarczego być przyznane pewne miesięczne dopłaty, aby zabezpieczyć między innymi koszty składowania i opłaty oprocentowania składowanego zboża we Wspólnocie oraz potrzeba zapewnienia odpowiednich do potrzeb rynku poziomu zapasów;

ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi konkurują bezpośrednio ze zbożem o tym samym przeznaczeniu; w świetle reformy działań odnośnie zbóż oraz aby zapewnić jednakowe

---

⁵ patrz str. 12 niniejszego Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

traktowanie linii produkcji zbóż, podobne działania powinny być przyjęte odnośnie ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi;

utworzenie wspólnego rynku zbóż oprócz systemu cen gwarantowanych obejmuje także jednolity system handlowy na zewnętrznych granicach Wspólnoty; system handlowy obejmujący opłaty, dopłaty eksportowe połączone z działaniami interwencyjnymi, również stabilizują rynek Wspólnoty, szczególnie przez zapobieganie wpływu wahań cenowych na rynku światowym na ceny obowiązujące we Wspólnocie; w tym celu powinna być pobierana opłata od towarów importowanych do Unii z krajów trzecich jak również opłacenie dopłaty eksportowej towarów eksportowanych do tych krajów, obydwa systemy mają na celu zniwelowanie różnic cen pomiędzy i poza Wspólnotą; ponadto w stosunku do produktów przetwórstwa zbożowego, do których niniejsze rozporządzenie się stosuje, należy uwzględnić potrzebę zapewnienia środków zabezpieczających przemysłu przetwórczego Wspólnoty;

dodatkowo do systemu opisanego powyżej oraz w zakresie niezbędnym dla jego prawidłowego działania, należy wprowadzić rozporządzenie, lub kiedy sytuacja na rynku będzie tego wymagała, zakazujące całkowicie lub częściowo korzystanie z wewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów;

właściwe władze powinny mieć uprawnienia do monitorowania sytuacji na rynku w celu oceny tendencji na rynku i do stosowania działań określonych w niniejszym rozporządzeniu jako niezbędne; w tym celu należy zapewnić wydawanie licencji importowych i eksportowych, którym towarzyszyłyby odpowiednie postanowienia zabezpieczające, że transakcje, transakcja, na które wydano licencję zostały przeprowadzone;

system opłat umożliwia zaniechanie stosowania wszystkich innych środków zaradczych na granicach zewnętrznych Wspólnoty; jednak mechanizm wspólnych cen i opłat może w wyjątkowych sytuacjach okazać się zawodny; w takich przypadkach aby nie pozostawić rynku Wspólnoty bez możliwości obrony, Wspólnota powinna mieć możliwość przedsięwzięcia niezbędnych działań bez opóźnienia;

w sytuacji wysokich cen na rynku światowym powinny być zapewnione odpowiednie środki aby zabezpieczyć dostawy Wspólnoty i ustabilizować ceny na rynkach we Wspólnocie;

ustanowienie jednolitego rynku opartego na wspólnym systemie cen mogłoby zostać zagrożone przez przyznanie pewnych subwencji; w związku z tym postanowienia Traktatu, które zezwalają na ocenę subwencji przyznawanych przez państwa członkowskie i zakaz tych subwencji, które są niezgodne ze wspólnym rynkiem powinien odnosić się do zbóż;

zasadami jednolitej organizacji rynku zbóż muszą być objęte także, produkty pierwszorzędownego przetwórstwa zawierające ziarno oraz określone produkty, które ziarna nie zawierają, ale są produktami bezpośrednio komplementarnymi w stosunku do produktów przemiału zbóż;

aby ułatwić zastosowanie ww. regulacji powinna być określona odpowiednia procedura formułująca ściśle zasady współpracy pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

Wspólna Polityka Rolna w odniesieniu do rynku zbóż musi uwzględniać zarówno cele wyznaczone w artykule 38 jak i artykule 110 Traktatu;

wydatki ponoszone przez państwa członkowskie w rezultacie zobowiązań wynikających z zastosowania niniejszego rozporządzenia spadają na Wspólnotę zgodnie z ustaleniami zawartymi w art. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 729/70/EWG z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania Wspólnej Polityki Rolnej (WPR)¹;

spadek cen od czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia spowodował destabilizację rynku Wspólnoty; w celu przeciwdziałania dalszej destabilizacji rynku wewnętrznego UE powinno się zapewnić Komisji możliwość odpowiednich działań w celu uniknięcia takich zakłóceń;

---

¹ Dz.U. WE nr L 94, z 28.04.1970, str. 13. Zmienione przez rozporządzenie nr 2048/88/EWG (Dz.U. WE nr L 185, z 15.07.1988, str. 1).

począwszy od ich konsolidacji rozporządzenie EWG nr 2727/75 niektóre ustalenia dotyczące organizacji rynku zbóż były wielokrotnie zmieniane; z powodu ilości tekstów, złożoności i umieszczenia w różnych *Dziennikach Urzędowych Wspólnot Europejskich* są one trudne w użyciu i dlatego też brak im przejrzystości, która powinna być podstawową cechą całego ustawodawstwa; dlatego też powinny być uaktualnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku zbóż powinna obejmować następujące produkty;

	Kod CN	Wyszczególnienie
a)	0709 90 60	Kukurydza słodka, świeża lub chłodzona
	0712 90 19	Suszona słodka kukurydza, w całości, cięta, w plastrach, łamana lub w postaci proszku, lecz nie przetwarzana dalej, inna niż hybrydy do siewu
	1001 90 91	Ziarno pszenicy zwyczajnej oraz mieszanki żyta z pszenicą (meslin)
	1001 90 99	Orkisz, pszenica zwyczajna oraz mieszanki żyta z pszenicą inne niż do siewu
	1002 00 00	Żyto
	1003 00	Jęczmień:
	1004 00 00	Owies
	1005 10 90	Kukurydza (ziarna) inne niż hybrydy
	1005 90 00	Kukurydza (ziarna) inne niż do siewu
	1007 00 90	Ziarno sorgo inne niż hybrydy, do siewu
	1008	Gryka, proso i mozga kanaryjska; pozostałe zboża
b)	1101 00	Mąka z pszenicy twardej
	1101 00 00	Mąka z pszenicy lub mieszanki żyta z pszenicą (meslin)
	1102	Mąka ze zbóż innych niż pszenica i mieszanka żyta z pszenicą:
	1102 10 00	Mąka żytnia

c)	1103 11	Kasze i grysiki z pszenicy
----	---------	----------------------------

1. Niniejsze rozporządzenie niezależnie od środków zapewnionych przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych.

Artykuł 2

Rok gospodarczy dla wszystkich produktów wymienionych w art. 1 rozpoczyna się z dniem 1 lipca, a upływa 30 czerwca następnego roku.

TYTUŁ I

System cen i interwencji

Artykuł 3

1. Cena interwencyjna dla zbóż objętych interwencją jest ustalana na poziomie:
  - €110,25 za tonę na rok gospodarczy 2000/2001,
  - €101,31 za tonę na rok gospodarczy 2001/2002 i następne lata.

Cena interwencyjna ważna dla kukurydzy i ziarna sorgo w maju zachowuje ważność w czerwcu, sierpniu i wrześniu tego samego roku.

1. Cena interwencyjna podlega zwiększeniu co miesiąc zgodnie z tabelką zamieszczoną w załączniku D.
2. Cena interwencyjna odnosi się do handlu hurtowego dla towarów dostarczonych do magazynu przed rozładunkiem. Jest ona ważna dla wszystkich centrów interwencyjnych wyznaczonych dla każdego zboża.
3. Ceny ustalone w niniejszym rozporządzeniu mogą ulegać zmianom w zależności od rozwoju produkcji i rynków zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 ust. 2 Traktatu. W

szczególności decyzja o ostatecznej redukcji ceny interwencyjnej stosowanej od roku gospodarczego 2002/2003 zostanie podjęta w zależności od rozwoju rynku.

Artykuł 4

1. Agencje interwencyjne ustanowione w państwach członkowskich będą dokonywały zakupów pszenicy, pszenicy twardej, żyta, jęczmienia, kukurydzy i sorga, które będą im oferowane, wyprodukowane we Wspólnocie, charakteryzujące się odpowiednimi normami, szczególnie jeżeli chodzi o ilość i jakość.
2. Skup interwencyjny może odbywać się tylko w ciągu następujących wyznaczonych okresów:
  - od 1 sierpnia do 30 kwietnia w przypadku Włoch, Hiszpanii, Grecji i Portugalii;
  - od 1 listopada do 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich.
1. Zakupy interwencyjne powinny być przeprowadzane na podstawie ceny interwencyjnej, jeżeli będzie to konieczne podwyższonej lub obniżonej, w zależności od jakości skupowanej partii ziarna.

Artykuł 5

Szczegółowe zasady dotyczące wprowadzenia w życie art. 3 i 4 będą zgodne z procedurą ustanowioną w art. 23, szczególnie jeżeli będą dotyczyły:

- ustalania ośrodków interwencji;
- minimalnych wymagań kwalifikujących dany towar do interwencji, w szczególności wymagań jakościowych i ilościowych;
- skali wzrostu lub redukcji cen mających zastosowanie w interwencji;
- procedur i warunków przejmowania ziarna przez agencje interwencyjne;
- procedur i warunków dysponowania towarami przez agencję.

Artykuł 6

1. W rejonach, gdzie sytuacja rynkowa będzie tego wymagała zastosowania szczególnych działań interwencyjnych, będzie możliwe, jeżeli w jednym lub więcej regionach Wspólnoty, ceny rynkowe spadną w relacji do ceny interwencyjnej, lub istnieją podstawy aby przypuszczać, że taki spadek zaistnieje.
2. Istota i wprowadzenie w życie szczególnych działań interwencyjnych i procedur sprzedaży w ramach innych działań interwencyjnych lub inne sposoby składowania produktów objętych tymi działaniami, powinny być regulowane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 23 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

1. Dopłaty do produkcji mogą być świadczone na rzecz skrobi wyprodukowanej z kukurydzy, pszenicy oraz ziemniaków i na rzecz określonych produktów pochodnych używanych do produkcji określonych dóbr.

Lista produktów, o których mowa w pierwszym akapicie będzie sporządzona zgodnie z procedurą określoną w ust 3.

2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1 będą ustalane okresowo.

3. Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania niniejszego art. oraz określi wysokość dopłat zgodnie z procedurą ustaloną w art. 23.

Artykuł 8

1. Ustala się cenę minimalną dla ziemniaków przeznaczonych na produkcję skrobi:

- €194,05 za tonę na rok gospodarczy 2000/2001;
- €178,31 za tonę począwszy od roku gospodarczego 2001/2002.

Ceny te odnoszą się do ilości ziemniaków dostarczonych do zakładu przetwórczego, która jest niezbędna do wyprodukowania 1 t skrobi.

Decyzja o dalszej redukcji ceny minimalnej stosowanej począwszy od roku gospodarczego 2002/2003 zostanie podjęta w zależności od ostatecznej redukcji ceny interwencyjnej dla zbóż.

2. Opracowano system dopłat kompensacyjnych dla producentów ziemniaków skrobiowych. Wysokość dopłaty odnosi się do ilości ziemniaków niezbędnych do wyprodukowania 1 t skrobi i wynosi:

- €98,74 za tonę w roku gospodarczym 2000/2001,
- €110,54 za tonę począwszy od roku gospodarczego 2001/2002.

Kwota €110,54 za tonę może zostać zwiększona począwszy od roku gospodarczego 2002/2003 zależnie od ostatecznej redukcji ceny interwencyjnej dla zbóż.

Dopłata jest wypłacana jedynie w odniesieniu do ilości ziemniaków objętych umową o uprawę zawartą pomiędzy producentem ziemniaków i producentem skrobi w ramach limitu kwotowego przyznanego dla takiej deklaracji, o której mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 ustanawiającego system kwot na produkcję skrobi.

3. Cena minimalna powinna być dostosowana do zawartości skrobi w bulwach.

1. Jeżeli sytuacja na rynku skrobi będzie tego wymagała, to Rada powinna zastosować odpowiednie środki zgodnie z zasadami określonymi w art. 37 ust. 2 Traktatu.
2. Komisja określi szczegółowe zasady zastosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 23 Traktatu.

TYTUŁ II

Artykuł 9

1. Import lub eksport produktów wymienionych w art. 1, będzie podlegał obowiązkowi przedstawienia odpowiedniej licencji.

Licencje będą wydawane przez państwa członkowskie dla każdej ubiegającej się jednostki o nie bez względu na to, w którym państwie członkowskim prowadzi działalność i bez wpływu dla zasad przyjętych dla stosowania art. 12 i 13.

Licencje importowe i eksportowe są ważne na terenie całej Wspólnoty. Tego typu licencje są wydawane jeśli jest wpłacana gwarancja mająca na celu zapewnienie, że produkty są importowane lub eksportowane w okresie ważności licencji. Z wyjątkiem zaistnienia siły wyższej, gwarancja podlega zwrotowi częściowo lub w całości jest utracona, jeśli import lub eksport nie miał miejsca lub był zrealizowany częściowo w tym okresie.

2. Okres ważności licencji oraz inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 10

1. Jeśli niniejsze rozporządzenie nie przewiduje innej możliwości, stawki celne zamieszczone we wspólnotowej taryfie celnej są stosowane do produktów wymienionych w art. 1.

2. Bez wpływu na ust. 1, stawka celna na produkty objęte kodami CN 1001 inne niż meslin, 1002, 1003, 1005 inne niż hybrydy ziarna i 1007 inne niż hybrydy pod zasiew, równa jest cenie interwencyjnej ważnej dla tych produktów importowych i zwiększonej o 55% minus cena importowa cif stosowana dla danej dostawy. Jednakże stawka celna nie może przekroczyć stawki określonej we wspólnotowej taryfie celnej.

3. Dla celów obliczania stawki importowej, o której mowa w ust. 2:

- a) w przypadku produktów wymienionych w paragrafie 2, wyrażonych w jednej jakości standardowej lub, odpowiednio podzielonych na kilka kategorii (pszenica zwyczajna: wysoka, średnia, niska jakość; pszenica twarda; kukurydza; inne ziarno paszowe), reprezentatywne ceny importu cif są notowane na podstawie cen na produkty odpowiadające danej jakości na rynku światowym;

Takie reprezentatywne ceny importowe cif są regularnie ustalane;

b) każda dostawa importowa jest klasyfikowana zgodnie z jakością najbardziej jej odpowiadającą spośród standardowych kategorii jakościowych, o których mowa w lit. a).

4. Szczegółowe zasady określają przede wszystkim:

- zastosowaną normę jakości,
- uwzględnione notowania cen,
- metodę naliczania cła importowego dla każdej dostawy sklasyfikowanej zgodnie z jedną z norm jakości, o których mowa w art. 3 lit. a),
- w szczególnych przypadkach możliwość poznania przez operatorów stosowanego cła przed dostarczeniem danej partii.

Artykuł 11

1. Bez wpływu na art. 10 ust. 2 aby uniknąć lub zniwelować ewentualny niekorzystny wpływ importu niektórych produktów wymienionych w art. 1 na rynek, import jednego lub kilku takich produktów po stawce celnej ustalonej w art. 10 podlega dodatkowej stawce celnej jeśli warunki ustalone w art. 5 Porozumienia o Rolnictwie, zawartego zgodnie z art. 228 Traktatu w ramach Rundy Urugwajskiej o wielostronnym porozumieniu handlowym zostały spełnione, z wyłączeniem przypadku, gdy import nie zakłócałby równowagi na rynku wspólnotowym, lub gdy wpływ na rynek byłby niewspółmierny do zamierzonego celu.

2. Ceny odniesienia poniżej, do których można zastosować dodatkowe opłaty importowe są ceny zgłaszane przez Komisję do Światowej Organizacji Handlu.

Poziom cen odniesienia musi być przekroczony, by zostały naliczone dodatkowe opłaty celne, które są określane między innymi, na podstawie importu do Wspólnoty w okresie trzech lat poprzedzających import, w którym pojawił się lub może się pojawić niekorzystny wpływ, o którym mowa w ust. 1.

3. Ceny importowe brane pod uwagę przy nakładaniu dodatkowej opłaty importowej są określane na podstawie cen importowych cif dla danej dostawy.

W tym celu, ceny importowe cif są porównywane z reprezentatywnymi cenami dla danego produktu na rynku światowym lub na rynku importowym Wspólnoty.

4. Komisja ustala szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z art. 23. Zasady te określają w szczególności:

a) produkty, dla których mogą być stosowane dodatkowe opłaty celne zgodnie z art. 5 Porozumienia o Rolnictwie;

b) inne kryteria konieczne dla stosowania ust. 1 zgodnie z art. 5 wymienionego Porozumienia.

Artykuł 12

1. Kwoty taryfowe na produkty wymienione w art. 1 wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu bądź z jakiegokolwiek innego aktu prawnego Rady w odniesieniu do Traktatu, są uruchamiane i zarządzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w procedurze ustalonej w art. 23 niniejszego rozporządzenia.

2. Zarządzanie kwotami może odbywać się według jednej z następujących metod lub kombinacji tych metod:

- metoda oparta na kolejności wpływania wniosków (na zasadzie „kto pierwszy ten lepszy”),
- metoda przyznawania kwot proporcjonalnie do ilości umieszczonych we wnioskach (z zastosowaniem metody „jednoczesności”),
- metoda oparta na tradycyjnym przepływie handlu (z zastosowaniem metody „tradycyjni/nowi handlowcy”)

Mogą być zastosowane inne odpowiednie metody, które nie mogą jednak doprowadzać do dyskryminacji zainteresowanych operatorów.

3. Przyjęta metoda zarządzania kwotami powinna, w miarę możliwości, sprzyjać wymogom dostaw na rynek Wspólnoty i potrzebie zachowania równowagi tego rynku jednocześnie odzwierciedlając o ile to możliwe metody, które były stosowane w przeszłości do ustalania kwot odpowiadających tym, o których mowa w ust 1, bez wpływu na prawa wynikające z porozumień zawartych w ramach negocjacji Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady opisane w ust. 1 zapewniają uruchomienie kwot rocznych , w razie konieczności odpowiednio rozdzielonych w trakcie roku, określają stosowaną metodę zarządzania kwotami i zawierają, w zależności od konieczności, przepisy dotyczące:

- a) gwarancji dotyczących właściwości i pochodzenia produktu;
- b) uznania dokumentu stosowanego do weryfikacji gwarancji, o których mowa w lit. a); oraz
- c) warunków wydawania licencji importowych i okresu ich ważności.

W przypadku kwot importu 2 000 000 ton kukurydzy i 300 000 ton sorgo do Hiszpanii i kwoty importu 500 000 ton kukurydzy do Portugalii, powyższe szczegółowe zasady zawierają również przepisy konieczne do realizacji importu kwotowego i, gdy jest to konieczne, do publicznego składowania wielkości importowanych przez agencje interwencyjne państw członkowskich i ich składowania na rynkach państw członkowskich.

Artykuł 13

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia eksportu produktów wymienionych w art. 1 i w stanie określonym tamże lub w formie towarów wymienionych w załączniku B, opierając się o notowania lub ceny giełdowe tych towarów na rynku światowym oraz o limity wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu; różnica pomiędzy tymi notowaniami lub cenami a cenami we Wspólnocie może być wyrównana poprzez dopłaty eksportowe.

Dopłaty eksportowe na produkty wymienione w art. 1 w formie towarów wymienionych w załączniku B nie mogą być wyższe od dopłat stosowanych na produkty tego typu eksportowane bez dalszego przetworzenia.

2. Metoda przyjęta do rozdzielania wielkości kwalifikujących się do dopłat eksportowych powinna:

a) w jak najlepszym stopniu odpowiadać naturze produktu i sytuacji na danym rynku, co pozwoli na jak najskuteczniejsze stosowanie dostępnych źródeł, z uwzględnieniem skuteczności i struktury eksportu Wspólnoty, jednakże bez stwarzania dyskryminacji pomiędzy dużymi i małymi operatorami,

3. Dopłaty te ustala się w jednakowej wysokości dla całej Wspólnoty. Mogą się zmieniać ze względu na sposób zużycia towarów lub kraj docelowy. Dopłaty będą wypłacane na podstawie formularzy zgłoszeniowych. Wysokość dopłat będzie ustalana w regularnych odstępach czasu, zgodnie z procedurą określoną w art. 23. Dopłaty eksportowe do produktów wymienionych w art. 1 oraz innych wymienionych w załączniku B będą wypłacane w dniu ich wywozu.

4. Tym niemniej w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a) i lit. b), na żądanie eksportera, w okresie ważności licencji eksportowej będzie stosowana dopłata przysługująca w dniu przedstawienia formularza zgłoszeniowego, skorygowana w oparciu o cenę progową, która będzie obowiązywała w miesiącu ich wywozu. Suma, o którą ma być skorygowana dopłata będzie ustalona i dodana do dopłaty uprzednio ustalonej z wyprzedzeniem. Suma ta będzie ustalana równocześnie z dopłatą eksportową, zgodnie z tą samą procedurą wtedy jedynie, kiedy to będzie konieczne, na żądanie państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, Komisja może zmienić sumę, o którą ma być skorygowana dopłata w okresie interwencji. Przepisy ust. 1 i 2 mogą być zastosowane w całości lub części w stosunku do któregośkolwiek z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. c) i lit. d) oraz do każdego z produktów wymienionych w art. 1 eksportowanych w jako towary wymienione w załączniku B. Jeżeli w przypadku słodu będącego w magazynach przed końcem danego roku gospodarczego, lub jeżeli słód ten został wyprodukowany z jęczmienia będącego w magazynach w tym samym okresie, ustalanie dopłaty eksportowej odbyło się w ciągu pierwszych 3 miesięcy kolejnego roku gospodarczego, to dopłata ta powinna być skorygowana na bazie ceny progowej obowiązującej w ciągu ostatniego miesiąca tego roku gospodarczego, w którym wymienione towary były składowane.

5. Z konieczności uwzględnienia poszczególne czynniki warunkujące produkcję określonych napojów spirytusowych pozyskiwanych na drodze przetwórstwa ze zbóż, odpowiednie kryteria finansowania dopłat eksportowych, o których stanowi ust. 1 oraz procedury nadzoru mogą być przyjęte do poszczególnych sytuacji. Komisja działając zgodnie z procedurą ustaloną w art. 23 będzie ustalać szczegółowe zasady potrzebne do zastosowania powyższych ustaleń.

6. Szczegółowe zasady wdrożenia niniejszego artykułu powinny być zgodne z procedurą ustaloną w art. 23. Załącznik B powinien być poprawiony zgodnie z tą samą procedurą.

7. W przypadkach, kiedy analiza sytuacji rynkowej, wskazywałaby na to, że ustalanie dopłat eksportowych z wyprzedzeniem powoduje lub może powodować trudności, zgodnie z procedurą określoną w art. 23, może być podjęta decyzja zawieszająca wcześniej ustalone dopłaty na czas ściśle niezbędny. W przypadkach wyjątkowo pilnych, Komisja na podstawie wszelkich dostępnych informacji, może podjąć decyzję o zawieszeniu ustalonych z wyprzedzeniem opłat maksymalnie na 3 dni robocze. Wszelkie wnioski w sprawie limitów składane w okresie, kiedy zawieszono są wcześniej ustalone opłaty, będą odrzucone.

Artykuł 14

1. W stosunku do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. c oraz art. 1 ust. 1 lit. d) i w szczególnych przypadkach w stosunku do produktów wymienionych w art. 1 przeznaczonych do przetworzenia w celu pozyskania produktów wymienionych w załączniku B, w wymiarze niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnego rynku zbóż może być zabronione stosowanie całkowicie lub częściowo wewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów.

2. Ustalenie odpowiednich środków w celu wdrożenia niniejszego artykułu powinno odbywać się zgodnie z procedurą określoną w art. 23.

Artykuł 15

1. Ogólne zasady interpretacji scalonej nomenklatury i szczegółowych zasad ich stosowania powinny być stosowane do klasyfikacji cel na produkty, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.
2. O ile niniejsze rozporządzenie lub podjęte przez Komisję uchylene na jego podstawie nie stanowią inaczej, w handlu z krajami trzecimi zakazuje się:
  - nakładania i pobierania jakichkolwiek opłat wywierających podobny skutek do opłat celnych;
  - stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków wywierających podobny skutek do opłat celnych.

Artykuł 16

1. Jeśli notowania giełdowe lub ceny pozagiełdowe jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 na rynkach światowych osiągną poziom cen na rynku wewnętrznym Wspólnoty, i kiedy będzie prawdopodobne, że sytuacja ta się utrzyma lub pogorszy, w ten sposób zakłócając lub grożąc zakłóceniami na rynku Wspólnoty, mogą zostać wprowadzone odpowiednie środki.
2. Szczegółowe zasady wdrażania niniejszego artykułu powinny być ustanowione zgodnie z procedurą ustaloną w art. 23.

Artykuł 17

1. Jeżeli na skutek importu lub eksportu, rynek Wspólnoty, jeżeli chodzi o jeden lub więcej produktów wymienionych w art. 1 zostanie poważnie zakłócony lub istnieje co do tego realna obawa, w wyniku czego mogłaby zostać zachwiana realizacja celów określonych w art. 39 Traktatu, w handlu z krajami trzecimi mogą być wprowadzone odpowiednie środki do czasu usunięcia zakłóceń lub groźby ich wystąpienia.
2. Jeżeli sytuacja, o której była mowa w ust. 1 pojawi się, to Komisja, na wniosek danego państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, powinna uchwalić niezbędne środki; państwa członkowskie bezzwłocznie powiadomią o tych środkach i które są natychmiast stosowane. W przypadku otrzymania przez Komisję żądania państwa członkowskiego, Komisja podejmie odpowiednią decyzję w ciągu 3 dni roboczych od daty jego otrzymania.

3. Środki zadecydowane przez Komisję mogą przez każde państwo członkowskie, w terminie trzech dni od ich zakomunikowania przedłożone Radzie. Rada zbierze się niezwłocznie. Rada może zmienić lub uchylić odnośne środki.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu powinny być ustalone zgodnie z procedurą określona w art. 23.

Tytuł III

Ogólne postanowienia

Artykuł 18

Towary wymienione w art. 1, które są produkowane lub pozyskiwane z produktów, do których art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 1 nie mają zastosowania, nie powinny być dopuszczone do wolnego handlu na obszarze Wspólnoty.

Artykuł 19

O ile rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 42 i 43 Traktatu będą stosowane do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 20

Art. 40 Traktatu oraz odpowiednie postanowienia dotyczące jego wdrożenia, tak dalece jak odnoszą się one do sekcji gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolniczych, zastosowane będą w stosunku do francuskich departamentów zamorskich, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1.

Artykuł 21

Państwa członkowskie i Komisja będą sobie wzajemnie przekazywały niezbędne informacje do wdrożenia niniejszego rozporządzenia oraz do zastosowania zgodnie z międzynarodowymi

zobowiązaniami dotyczącymi rynku zbóż. Zasady przekazywania i rozpowszechniania informacji powinny być przyjęte zgodnie z procedurą zawartą w art. 23.

Artykuł 22

1. Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Zbóż (zwany dalej „Komitetem”), który będzie się składał z przedstawicieli poszczególnych państw członkowskich, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.
2. W Komitecie, głosy państw członkowskich powinny być wazone zgodnie z Art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący Komitetu nie bierze udziału w głosowaniu.

Artykuł 23

1. Jeżeli procedura zawarta w niniejszym artykule będzie wymagała zastosowania, Przewodniczący powinien przedłożyć sprawę Komitetowi, zarówno z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawicieli państw członkowskich.
2. Przedstawiciel Komisji przedłoży projekt środków do przyjęcia. Komitet zobowiązany jest do przedstawienia opinii dotyczący projektu w terminie ustalonym przez Przewodniczącego, stosownie do pilności sprawy. Opinia powinna być uchwalona większością 54 głosów.
3. Komisja przyjmie środki, które powinny zostać zastosowane w trybie natychmiastowym. Jednak, jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, to Komisja bezzwłocznie przekaze je Radzie. W tym przypadku Komisja może odłożyć wdrożenie tych środków, jeżeli zostały one przez nią przyjęte nie wcześniej niż jeden miesiąc od daty ich przekazania Radzie. Rada działając kwalifikowaną większością może podjąć odmienną decyzję w terminie jednego miesiąca.

Artykuł 24

Komitet może rozważyć każdą inną kwestię, która została mu przekazana przez przewodniczącego z jego inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego.

Artykuł 25

Niniejsze rozporządzenie musi być tak stosowane, aby brało pod uwagę we właściwy sposób i w tym samym czasie cele wymienione w art.39 i 110 Traktatu.

Artykuł 26

1. Rozporządzenie Rady nr 2727/75 zostaje uchylone z rokiem gospodarczym 1993/1994. Odniesienia do rozporządzenia uchylonego przez ust. 1 będą interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.
2. Następujące rozporządzenia uchyla się:
  - począwszy od roku gospodarczego 1992/93:
  - rozporządzenia nr 729/89/EWG i rozporządzenia nr 1346/90/EWG,
  - począwszy od roku gospodarczego 1993/94:
  - rozporządzenia nr 2743/75/EWG, rozporządzenia nr 2744/75/EWG, rozporządzenia nr 2745/75/EWG, rozporządzenia nr 2746/75/EWG, rozporządzenia nr 2747/75/EWG w odniesieniu do zbóż, rozporządzenia nr 2748/75/EWG, rozporządzenia nr 1145/76/EWG, rozporządzenia nr 3103/76/EWG, rozporządzenia nr 1188/81/EWG, rozporządzenia nr 1008/86/EWG, rozporządzenia nr 1009/86/EWG w odniesieniu do zbóż, rozporządzenia nr 1581/86/EWG, rozporządzenia nr 1582/86/EWG, rozporządzenia nr 2226/88/EWG, rozporządzenia nr 1835/89/EWG .
3. Aby ułatwić przejście od bieżącego mechanizmu wspólnej organizacji rynku zbóż, do ustaleń wynikających z niniejszego Rozporządzenia i ułatwić przejście od jednego roku gospodarczego do następnych lat gospodarczych 1993/94, 1994/95 1995/96, Komisja

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 23, może przyjąć wszystkie właściwe środki przejściowe.

Artykuł 27

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i będzie obowiązywać począwszy od roku gospodarczego 1993/94, z wyjątkiem przepisów zawartych w art. 26 ust. 2, pierwszy myślnik i ust. 3, które stosuje się z dniem 1 lipca 1992 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 czerwca 1992 r.

W imieniu Rady
Arlindo MARQUES CUNA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
0714	Maniok, maranta, karczochy jerozolimskie , słodkie ziemniaki i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi i inuliny, świeże lub suszone w plastrach lub nie, w postaci grudek lub nie; rdzeń sagowca:
1102	Mąka ze zbóż innych niż pszenica i mieszanka żyta z pszenicą:
1102 20	Mąka kukurydziana :
1102 90	- Pozostała
1102 90 10	- Mąka jęczmienna
1102 90 30	- Mąka owsiana
1102 90 90	- Pozostałe
1103	Kasze grysiki i granulki zbożowe z wyjątkiem kasz i grysików z pszenicy (pozycja 1103 11) oraz kasz i grysików z ryżu (pozycja 1103 14 00) oraz granulek z ryżu (pozycja 1103 29 50)
1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone , miażdżone, płatkowane perełkowane, śrutowane lub krojone) z wyjątkiem ryżu objętego pozycji 1006 oraz ryżu płatkowanego z pozycji 1104 19 91, zarodków zbóż, całych, miażdżonych, płatkowanych lub mielonych
1106 20	Kasze i grysiki z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714
1108	Skrobie; inulina - Skrobie (1)
1108 11 00	-- Skrobia pszenna
1108 12 00	-- Skrobia kukurydziana
1108 13 00	-- Skrobia ziemniaczana
1108 14 00	--- Skrobia z manioku
1108 19	-- Inne skrobie
1108 19 90	--- Pozostałe
1109 00 00	Gluten pszenny, suszony lub nie
1702	Inne cukry, włączając chemicznie czystą laktozę, maltozę i fruktozę, w formie stałej, syropy cukrowe nie zawierające dodanych środków

	smakowych i zapachowych, sztuczny miód, zmieszane lub nie zmieszane ze sztucznym miodem:
1702 30	- Glukoza i syrop z glukozy, nie zawierający fruktozy lub zawierający w stanie suchym mniej niż 20% fruktozy wagowo
	--Inne
	--- Zawierające w stanie suchym 99% lub więcej glukozy wagowo
170230 91	---- w formie białego krystalicznego proszku, scalonego lub nie
1702 30 99	---- Inne(3)
1702 40	- glukoza i syrop z glukozy, zawierający w stanie suchym co najmniej 20% lecz mniej niż 50% fruktozy wagowo
1702 90	- inny, w tym cukier inwertowany
1702 90 50	<i>Maltodekstryna i syrop z maltodekstryny</i>
	- - <i>Karmel</i>
	- - - <i>Pozostałe</i>
1702 90 75	- - - - <i>w formie białego krystalicznego proszku, scalonego lub nie</i>
1702 90 79	- - - - <i>Pozostałe</i>
2106	Przetwory spożywcze gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
2106 90	- Pozostałe:
	- - Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:
	- - - Pozostałe:
2106 90 55	- - - - Syrop glukozowy i z maltodekstryny
2303	Pozostałości z produkcji skrobi i inne pozostałości
2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż, również granulowane
2303	Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane, wycłoczyny z trzciny cukrowej i inne odpady browarnicze i gorzelniane, również w postaci granulek:
2303 10	- Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości
2303 30 00	- Pozostałości i odpady browarnicze
2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych inne

	niż z pozycji 2304 lub 2305
2306 90	- Pozostałe
	- - Pozostałe:
2306 90 91	- - - Z zarodków kukurydzy
2308	Roślinne materiały, odpady i produkty uboczne w postaci granulek lub nie , używane do karmienia zwierząt, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone
2308 10 00	- Żołądziejce i kasztany
2308 90	- Pozostałe
2308 90 30	- - Wytłoczyny z jabłek i owoców innych niż winogrona
2309	Produkty używane do karmienia zwierząt
2309 10	- Karma dla psów i kotów przygotowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 11	- - Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51 to 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 oraz 2106 90 55 oraz produkty mleczne z wyjątkiem zawierających w masie nie mniej 50 % produktów mlecznych
2309 10 31	Nie zawierająca produktów mlecznych lub zawierająca ich w masie poniżej 10%
2309 10 51	Zawierająca w masie powyżej 30% skrobi i nie zawierająca produktów mlecznych lub zawierająca ich w masie mniej niż 10%
2309 10 13	Nie zawierająca skrobi lub zawierająca jej w masie 10% lub mniej i zawierająca w masie nie mniej niż 10%, ale mniej niż 50% produktów mlecznych
2309 10 33	Zawierająca w masie więcej niż 10%, ale nie więcej niż 30% skrobi i zawierająca w masie nie mniej niż 10%, ale mniej niż 50% produktów mlecznych
2309 10 53	Zawierająca w masie powyżej 30% skrobi i zawierająca w masie nie mniej niż 10%, ale mniej niż 50% produktów mlecznych
ex 2309 90	- Pozostałe:
2309 90 31	- - Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51 to 1702 30

	99, 1702 40 90, 1702 90 50 oraz 2106 90 55 oraz produkty mleczne z wyjątkiem zawierających w masie nie mniej 50 % produktów mlecznych
2309 90 33	Nie zawierające skrobi lub zawierające jej w masie 10% lub mniej Zawierające w masie nie mniej niż 10%, ale mniej niż 50% produktów mlecznych
2309 90 41	Zawierające w masie więcej niż 10%, ale nie więcej niż 30% skrobi Nie zawierające produktów mlecznych lub zawierające ich w masie mniej niż 10%
2309 90 43	Zawierające w masie nie mniej niż 10%, ale mniej niż 50% produktów mlecznych
2309 90 51	Zawierające w masie powyżej 30% skrobi Nie zawierające produktów mlecznych lub zawierające ich w masie mniej niż 10%
2309 90 53	Zawierające w masie nie mniej niż 10%, ale mniej niż 50% produktów mlecznych

---

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Specyfikacja
0403	Tłuszcz masłowy, zsiadłe mleko i śmietanka, jogurt, kefir oraz inne fermentowane i acidofilne mleko, zawierające dodane owoce, orzechy i kakao, koncentrowane lub nie, zawierające dodane słodziki:
0403 10	- Jogurt
0403 10 51 do	- - zawierające dodatki smakowe lub dodane owoce, orzechy lub kakao
0403 10 99	
0403 90	- Inne
0403 90 71 do	- - zawierające dodatki smakowe lub dodane owoce, orzechy lub kakao
0403 90 99	
Ex 0710	Warzywa (nie gotowane lub gotowane na parze albo w wodzie), mrożone:
0710 40 90	- Kukurydza cukrowa
Ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym dwutlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90 30	- Kukurydza cukrowa
1704	Wyroby cukiernicze (łącznie z białą czekoladą), nie zawierające kakao,
1806	Czekolada i inne przetwory spożywcze zawierające kakao:
1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, grysiu, skrobi lub z ekstraktu słodowego, nie zawierające kakao lub zawierające mniej niż 40% wagowych kakao obliczonych według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej nie wymienione, ani nie włączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od nr 0401 do 0404, nie zawierające kakao lub zawierające mniej niż 5% wagowych kakao obliczonych według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej nie wymienione, ani nie włączone:
1901 10 00 0	- Przetwory dla niemowląt przygotowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00 0	- Mieszanki i ciasta do wytworzenia wyrobów piekarniczych z pozycji nr 1905

1901 90	Pozostałe:
1901 90 11 0 do	Ekstrakt słodowy
1901 90 19 0	
1901 90 99	Pozostałe:
1902	Ciasto makaronowe, również gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, makaron, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, przygotowany lub nie: - Ciasto makaronowe nie gotowane, nie nadziewane ani nie przygotowane inaczej:
1902 11 00 0	Zawierające jaja
1902 19	Pozostałe:
1902 20	Ciasta makaronowe nadziewane, również gotowane lub inaczej przygotowane: - - Inne
1902 20 91	- - - Gotowane
1902 20 99	- - - Pozostałe
1902 30	- Pozostałe makarony
1902 40	Kuskus
1903 00 00 0	Tapioka i jej namiastki przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki i grysiku), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej nie wymienione, ani nie włączone:
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki (biskwity) i inne wyroby piekarskie, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle

	wyłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
2001	Warzywa, owoce, orzechy i inne jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane za pomocą octu lub kwasu octowego:
	- Pozostałe
2001 90 30	- - Kukurydza cukrowa
2001 90 40 0	Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające w masie 5% lub więcej skrobi
2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, mrożone, inne niż produkty objęte pozycją nr 2006:
	- Ziemniaki
	- - Pozostałe
2004 10 91	W postaci mąki, grysiku lub płatków
	- Pozostałe warzywa oraz mieszanki z warzyw
2004 90 10	- - Kukurydza cukrowa
2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, nie mrożone, inne niż produkty objęte pozycją nr 2006:
	- Pozostałe
2005 20 10	W postaci mąki, grysiku lub płatków
2005 80 00	- - Kukurydza cukrowa
2008	Owoce, orzechy i inne jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej lub alkoholu, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
	- Orzechy, orzeszki ziemne i inne nasiona, zmieszane razem lub nie:
	- - Pozostałe
	- - - Nie zawierające dodanego alkoholu
	- - - - Nie zawierające dodanego cukru

2008 99 85	- - - - Kukurydza, inna niż kukurydza cukrowa
2008 99 91 0	Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin zawierające w masie 5% lub więcej skrobi
2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej; cykoria palona i inne palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: - - Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:
2101 12 98 0	Pozostałe
2101 20	- Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub herbaty paragwajskiej i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie herbaty lub herbaty paragwajskiej:
2101 20 98	- - - Pozostałe
2101 30	- Cykoria palona i inne palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: - - Cykoria palona i inne palone namiastki kawy:
2101 30 19	- - - Pozostałe - - Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i innych palonych namiastek kawy:
2101 30 99	- - - Pozostałe
Ex 2102	Drożdże (aktywne lub nieaktywne); inne mikro-organizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek objętych pozycją nr 3002); gotowe proszki do pieczenia: - Drożdże aktywne
2102 10 31 oraz	- - Drożdże piekarnicze
2102 10 39	
2105 00	Lody śmietankowe i inne lody jadalne, nawet zawierające kakao:

Ex 2106	Przetwory spożywcze gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
	- Pozostałe
2106 90 10	- - Fondue z sera
	- - Pozostałe
2106 90 92	! Nie zawierające tłuszczów mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi lub zawierające w masie mniej niż 1,5% tłuszczu mleka, 5% sacharozy lub izoglukozy, 5% glukozy lub skrobi,
2106 90 98	- - - Pozostałe
2202	Wody, w tym wody mineralne i wody gazowane, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej lub aromatyzującej i pozostałe napoje bezalkoholowe z wyjątkiem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją nr 2009:
2205	Wermut i inne wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi:
2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i inne napoje alkoholowe:
	- Whisky:
2208 30 32 do	- - Inne niż whisky typu Bourbon
2208 30 88	
2208 50	- Giny i gin Geneva:
2208 60	- Wódka
2208 70	! Likieri i kordiały:
	- Pozostałe
	- - Pozostałe alkohole i inne wyroby spirytusowe, w pojemnikach zawierających:
	- - - 2 litry lub mniej
2208 90 41 0	- - - Ouzo
	! Pozostałe:

	Wódki i napoje alkoholowe (z wyłączeniem likierów):
	----- Pozostałe:
2208 90 52 0	- - - - - Korn
2208 90 57 0	Pozostałe
2208 90 69	Pozostałe napoje alkoholowe:
	--- W pojemnikach zawierających więcej niż 2 litry
	--- Alkohole (z wyłączeniem likierów)
2208 90 74 0	Pozostałe
2208 90 78 0	- - - - - Inne napoje alkoholowe
2905 43 00 0	Mannit
2905 44	- - D-sorbit (sorbitol):
3302	Mieszanki substancji zapachowych oraz mieszanki (zawierające również składnik alkoholowy) gdzie te substancje stanowią podstawę, służące od wykorzystania jako surowiec w przemyśle, inne niż te gdzie substancje zapachowe stanowią podstawę do wykorzystania przy produkcji napojów alkoholowych”
	- Z rodzaju wykorzystywanego w przemyśle spożywczym i przy wytwarzaniu napojów
	- - Z rodzaju wykorzystywanego przy wytwarzaniu napojów
	- - - Komponenty zawierające wszystkie środki smakowe charakteryzujące napoje alkoholowe:
	- - - - Pozostałe (zawierające stężenie alkoholu nie przekraczające 0,5 %)
3302 10 29	----- Pozostałe
Rozdział 35	Substancje albuminopodobne, skrobie modyfikowane, kleje, enzymy
3505	Dekstryny i inne skrobie modyfikowane (np. skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub innych modyfikowanych skrobiach

3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i inne preparaty (np. klejonki i zaprawy) w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
3809 10	- Na bazie substancji skrobiowych:
3824 60	Sorbitol inny niż w dziale 2905 44

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 2467/98/WE**z dnia 3 listopada 1998 r.****w sprawie organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 42-43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno Społecznego²,

a także mając na uwadze co następuje:

rozporządzenie Rady nr 3013/89/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie organizacji wspólnego rynku mięsa baraniego i koziego³ ulegało częstym i zasadniczym nowelizacjom⁴; stąd dla jasności oraz logiki rozporządzenie to zostaje usystematyzowane;

funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku artykułów rolnych musi towarzyszyć utworzenie wspólnej polityki rolnej obejmującej organizację wspólnych rynków rolnych; jako że forma tej organizacji może różnić się w zależności od poszczególnych produktów;

osiągnięcie celów wyznaczonych w art. 39 Traktatu, a w szczególności zapewnienie stabilności rynków oraz godnego poziomu życia ludności rolniczej, wymaga zachowania pewnych ustaleń ułatwiających dostosowanie podaży do wymagań rynku; w szczególności producenci mięsa baraniego oraz koziego we Wspólnocie Europejskiej powinni w dalszym ciągu otrzymywać premię z tytułu utraty dochodu, a działania interwencyjne winny być kontynuowane;

powinny zostać przyjęte zapisy określające sposób ustalania ceny bazowej, na poziomie której wdrażane będą działania interwencyjne, i która będzie chroniła rynek Wspólnoty przed wahaniami cen pewnych produktów tego sektora rynku światowym;

wysokość premii oferowanej producentom, określanej na podstawie kwoty utraty dochodu skalkulowanej dla całej Wspólnoty, musi uwzględniać specjalizacje poszczególnych systemów produkcji rolnej we Wspólnocie; w celu ograniczenia jakiegokolwiek wzrostu kosztów budżetowych w tym sektorze, wprowadzone powinny zostać zapisy ograniczające stosowanie pełnego wymiaru tej premii do producentów posiadających do

¹ Dz.U. WE nr C 313, z 12.10.1998.

² Dz.U. WE nr C 214, z 10.07.1998, str. 72.

³ Dz.U. WE nr L 289, z 7.10.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 1589/96/WE (Dz.U. WE nr L 206, z 16.08.1996, str. 25).

⁴ Patrz załącznik II, część B.

tysiąca sztuk pogłowia w mniej uprzywilejowanych regionach- w rozumieniu dyrektywy 75/268/EWG⁵ oraz do pięciuset sztuk pogłowia w innych regionach; po przekroczeniu powyższych wielkości, premia będzie wypłacana w obniżonym wymiarze 50%;

z punktu widzenia czynności administracyjnych ostatni dzień wypłacania premii powinien zbiegać się z końcem roku budżetowego;

utrzymujący się wzrost pogłowia maciorek we Wspólnocie oraz wynikający z niego spadek cen wywołują poważne następstwa dla równowagi na rynku; jako że trend ten został częściowo zahamowany poprzez różne działania, w szczególności jeśli chodzi o ceny i środki stabilizujące rynek, mimo to skutkiem tych przemian był wzrost produkcji jak również wydatków na EAGGF;

w myśl specjalnych przepisów dotyczących grup producenckich, na podstawie sumy premii przyznanych każdemu producentowi za rok gospodarczy 1991, powinien zostać nałożony indywidualny limit dla każdego producenta;

dla uwzględnienia kształtowania się produkcji w obrębie Wspólnoty, suma ta powinna jednakże być pomnożona przez współczynnik ustanowiony dla każdego państwa członkowskiego wyrażający stosunek pomiędzy sumą maciorek, odpowiadającym warunkom do uzyskania premii na początku 1989, 1990 bądź 1991 roku a sumą takich zwierząt, na które przysługiwała premia za rok gospodarczy 1991; powinny jednak zostać przyjęte specjalne zapisy dla Niemiec w celu uwzględnienia pewnych specyficznych problemów w nowych landach;

nowi producenci jak również już istniejący, których stada "referencyjne" nie ulegają zmianom liczebnym zgodnie z normalnym kształtowaniem się pogłowia maciorek, nie powinni być pominięci w przyznawaniu uprawnień do premii; w tym celu powinien zostać stworzony zapis przewidujący utworzenie rezerwy krajowej początkowo pochodzącej z płatności na stałym poziomie naliczanej od poszczególnych limitów produkcji wszystkich producentów; powinien zostać stworzony zapis przewidujący zwiększenie rezerwy w regionach mniej uprzywilejowanych;

ewentualne korekty stanu posiadania bądź wielkości produkcyjnych odbiorców premii mogą wymusić zmiany w produkcji; dlatego powinien powstać zapis przewidujący pod pewnymi warunkami możliwość przenoszenia na innych producentów praw do premii uzyskanego w świetle indywidualnych limitów; właściwe jest dopuszczenie możliwości przeniesienia praw także bez przekazania gospodarstwa aby jak najbardziej ułatwić stosowanie systemu przenoszenia praw do premii; właściwe jest podporządkowanie przekazania praw do premii przepisom, które przewidują zrzeczenie się części praw bez konieczności płatności na rzecz krajowej rezerwy aby ta mogła zapewnić, w szczególności, prawa nowym producentom;

właściwe jest upoważnienie państw członkowskich do zapewnienia możliwości czasowego przeniesienia praw do premii celem uwzględnienia faktu iż producenci producenci powinni mieć zezwolenie na obniżenie produkcji przez ograniczony okres;

---

⁵ Dz.U. WE nr L 128, z 19.05.1975, str. 1. Dyrektywa zastąpiona przez rozporządzenie nr 950/97/WE (Dz.U. WE nr L 142, z 2.06.1997, str. 1).

wskazane jest stwierdzenie powiązań między strefami bądź miejscowościami słabo rozwiniętymi a hodowlą owiec i kóz aby zapewnić utrzymanie tej produkcji szczególnie na obszarach, gdzie nie ma dla nich alternatywy;

indywidualny pułap nałożony na premie poszczególnych producentów prowadzi do ograniczenia pogłowia owiec i kóz odpowiadających wymaganiom na uzyskanie premii;

niniejszy zapis unieważnia limity na osobę w celu ustalenia ilości premii wypłacanych w sektorze, bez naruszania praw do premii, z jakich producenci już korzystają, jako że, stąd, powinien zostać stworzony zapis przyjmujący możliwość zmiany indywidualnych limitów;

w przypadku pewnych grup producentów, szczególnie gospodarstw rodzinnych, w czasie przenoszenia praw do premii pomiędzy członkami wymienionych grup, przyznanie na osobę indywidualnych limitów otrzymywania prawa do premii może stwarzać trudności administracyjne, dlatego w trosce o prawidłowe administrowanie, powinien powstać zapis przewidujący pod pewnymi warunkami zwolnienie pewnych grup z wpłaty procentu praw do premii na rzecz rezerwy krajowej wymaganej w przypadku przeniesienia bez przekazania gospodarstwa; taki zapis nie powinien prowadzić do zwiększenia ilości indywidualnych praw obecnie przydzielanych w każdym państwie członkowskim, ani spowodować kształtowania się nowych grup producentów tworzonych jedynie w celu uniknięcia wpłacania na krajowej rezerwy procentu praw wymaganego w przypadku przeniesienia praw bez przekazania gospodarstwa;

limit indywidualny został stworzony na podstawie całkowitej ilości premii przyznanych wszystkim producentom za rok gospodarczy 1991; jako że we Włoszech i Grecji pewna ilość producentów nie była w stanie złożyć wniosków o premie za rok gospodarczy 1991 na ilość zwierząt, za które przysługują premie i które posiadali, gdyż rok ten był rokiem przejściowym pomiędzy dwoma różnymi systemami premiovania; w celu naprawy tego stanu rzeczy, dla Włoch oraz dla Grecji powinny zostać stworzone specjalne rezerwy odpowiadające maksymalnej szacunkowej ilości praw, o które wymienieni producenci nie mogli się ubiegać; początkowo odpowiednie instytucje tych dwu państw członkowskich powinny móc przyznawać nowe prawa aż do poziomu wyżej wspomnianej specjalnej rezerwy oraz następnie, po weryfikacji przez Komisję prawidłowego przydziału przyznanych praw, szczególnie w regionach najbardziej potrzebujących, rezerwy krajowe dla Włoch oraz Grecji zostaną zwiększone o sumę nowo przyznanych praw ze skutkiem prawnym od roku gospodarczego 1995;

w celu uwzględnienia specyficznych problemów utrzymujących się w nowych landach niemieckich konieczne jest wyjaśnienie warunków pod jakimi specjalne unormowania prawne mogą zostać przyjęte przez Niemcy;

pewne tymczasowe działania mogą okazać się konieczne dla bezkolizyjnego przejścia od obowiązujących obecnie na terytorium nowych landów niemieckich przepisów do stosowanego w pozostałych państwach Wspólnoty systemu premii;

w ramach produkcji baraniny i mięsa koziego, ochrona środowiska stała się istotnym czynnikiem, który trzeba brać pod uwagę; państwa członkowskie powinny dlatego też mieć możliwość, po zastosowaniu zasady proporcjonalności, ograniczania bądź znoszenia płatności w systemie premii producentom baraniny oraz mięsa koziego, jeśli dany producent nie stosuje

się w pełni do przepisów ustanowionych przez państwa członkowskie odnośnie środowiska naturalnego;

odnośnie działań interwencyjnych powinny zostać wprowadzone przepisy nadające im formę premii za magazynowanie, która to forma w najmniejszym stopniu zakłóca wprowadzanie produktów do obrotu;

generalną zasadą jest iż zawsze gdy zostają spełnione pewne kryteria odnośnie ceny rynkowej, decyzja o przyznaniu premii na prywatne przechowalnictwo powinna być podjęta z myślą o procedurze przetargowej; jednak gdy w świetle szczególnie trudnej sytuacji na rynku w jednym lub więcej obszarach notowań pilne zastosowanie premii za prywatne przechowalnictwo okaże się konieczne, premie te mogłyby być bardziej skuteczne jeśli ich wysokość ustanowiona by była z góry; dlatego konieczne jest upoważnienie Komisji do uprzedniego ustanawiania wysokości premii gdy zaistnieje taka sytuacja na rynku, nawet jeśli wyżej wspomniane kryteria odnośnie ceny rynkowej nie zostaną spełnione;

celem wyżej wymienionej premii jest zapewnienie producentom godnego dochodu; jednakże wobec istniejących możliwości zbytu na rynku Wspólnoty oraz wobec międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty nie powinna być stwarzane zachęty do produkcji baraniny oraz mięsa koziego po przekroczeniu przez pogłowie Wspólnoty pewnego poziomu ustalonego pod wpływem sytuacji na rynku; należy wprowadzić w tym celu zapisy umożliwiające obniżenie poziomu gwarancji udzielanych na podstawie omawianych uregulowań; za maksymalny gwarantowany poziom pogłowia dla maciorek powinien zostać uznany poziom z dnia 31 grudnia 1987 roku w odnośnych regionach, i że powinny zostać przyjęte zapisy pozwalające na jego ewentualną zmianę;

wprowadzenie indywidualnych limitów przez producentów poprzez utrzymanie pogłowia na jego dotychczasowym poziomie powinno w znacznym stopniu zmniejszyć ryzyko nadmiernych wydatków budżetowych; w tych okolicznościach, współczynnik obniżania ceny bazowej, o którym mowa w art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, powinien zostać ustanowiony na poziomie przyjętym na rok gospodarczy 1990;

umowy handlowe w powiązaniu z porozumieniami dotyczącymi wysokości cen, premiami oraz ustaleniami dotyczącymi interwencji a także ograniczenie systemu ceł na towary importowane powinny przyczyniać się do stabilizacji rynku Wspólnoty; ustalenia dotyczące obrotu są oparte na porozumieniach zawartych w ramach Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych, odtąd nazywanych "układem GATT".

odpowiednie instytucje powinny mieć możliwość stałego śledzenia przemian na rynku w celu oceny jego stanu oraz ,w razie potrzeby, uruchamiania działań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu; aby to osiągnąć, powinien powstać zapis przewidujący wydawanie licencji importowych, oraz, w stosownych przypadkach, odpowiadających im licencji eksportowych, zawierających gwarancję wypełnienia transakcji, na potrzeby których są wnioskowane;

w celu zapobiegania bądź przeciwdziałania niekorzystnym skutkom dla rynku Wspólnoty wynikłym z przywozu pewnych produktów rolnych, po spełnieniu pewnych warunków, import jednego lub więcej tych produktów musi podlegać systemowi dodatkowych ceł importowych;

w pewnych warunkach, Komisja powinna być uprawniona do stosowania i zarządzania kwotami taryfowymi wynikającymi z układu GATT;

w uzupełnieniu powyżej opisanego systemu, powinny zostać przyjęte uregulowania zakazujące, o ile wymaga tego sytuacja na rynku, korzystania, w całości lub częściowo, z wewnętrznych bądź zewnętrznych umów branżowych;

ustalenia dotyczące opłat celnych umożliwiają zniesienie wszystkich innych działań ochronnych u zewnętrznych granic Wspólnoty; jednak, w wyjątkowych okolicznościach, mechanizm wspólnych cen, opłat celnych oraz świadczeń, może okazać się nieskuteczny; takich przypadkach, aby nie pozostawiać rynku Wspólnoty bez ochrony przed zaburzeniami, które mogą w wyniku tego zaistnieć, przy braku barier importowych, które uprzednio obowiązywały, Wspólnota powinna mieć możliwość bezzwłocznego uruchomienia koniecznych działań; działania takie muszą być zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z układu GATT;

istnieją zapisy dopuszczające podjęcie działań w przypadku gdy znaczny wzrost cen zakłóca bądź zagraża zakłóceniami na rynku Wspólnoty; jako że sytuacja rynkowa wymaga objęcia takim zapisem przypadków znacznego spadku cen;

ograniczenia wolnego obrotu wynikające z zastosowania działań mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych mogą powodować utrudnienia na rynku jednego lub więcej państw członkowskich; aby zaradzić takim sytuacjom powinny zostać stworzone zapisy wprowadzające wyjątkowe działania dla wsparcia rynku;

dla ułatwienia realizacji proponowanych działań powinna zostać przewidziana przepisami procedura nawiązywania bliskiej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją w obrębie komitetu zarządzającego;

wspólna organizacja rynku baraniny i mięsa koziego musi w wystarczającym stopniu uwzględniać cele przedstawione zarówno w art. 39 jak i art. 10 Traktatu;

prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oparte na wspólnym systemie cen byłoby zagrożone poprzez przyznanie pewnych premii; dlatego należy objąć baraninę i mięso kozie zapisami Traktatu dopuszczającymi oszacowanie premii przyznanych przez państwo członkowskie oraz zakaz wypłacania tych premii, które są niezgodne ze wspólną organizacją rynku;

wydatki poniesione przez państwa członkowskie tytułem realizacji zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia obciążają Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 729/70/EWG z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁶,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

⁶ Dz.U. WE nr L 94, z 28.04.1970, str. 13. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 1287/95/WE (Dz.U. WE nr L 125, z 8.06.1995, str. 1).

ROZDZIAŁ I

Zakres stosowania*Artykuł 1*

Organizacja wspólnego rynku baraniny i mięsa koziego obejmuje zarówno uregulowania cenowe, jak i dotyczące obrotu, i odnosi się do następujących produktów:

Kod NC	Oznaczenie towarów
a) 0104 10 30	Jagnięta (poniżej 1 roku życia)
0104 10 80	Inne żywe zwierzęta z gatunku baraniny, inne niż reproduktory czystej rasy
0104 20 90	Żywe zwierzęta z gatunku mięsa koziego, inne niż reproduktory czystej rasy
0204	Mięso zwierząt z gatunków baraniny lub mięsa koziego, świeże, ochłodzone lub zamrożone
0210 90 11	Mięso zwierząt z gatunków baraniny i mięsa koziego, nie pozbawione kości, solone lub w solance, ususzone lub uwędzone
0210 90 19	Mięso zwierząt z gatunków baraniny i mięsa koziego, bez kości, solone lub w solance, ususzone lub uwędzone
b) 0104 10 10	Żywe zwierzęta z gatunku baraniny, reproduktory czystej rasy
0104 20 10	Żywe zwierzęta z gatunku mięsa koziego, reproduktory czystej rasy
0206 80 99	Podroby jadalne ze zwierząt z gatunków baraniny i mięsa koziego, świeże lub ochłodzone, inne niż te, które są przeznaczone do produkcji produktów farmaceutycznych
0206 90 99	Podroby jadalne ze zwierząt z gatunków baraniny i mięsa koziego, zamrożone, inne niż te, które są przeznaczone do produkcji produktów farmaceutycznych
0210 90 60	Podroby jadalne ze zwierząt z gatunków baraniny i mięsa koziego, solone lub w solance, ususzone lub uwędzone
1502 00 90	Tłuszcze ze zwierząt z gatunków baraniny i mięsa koziego, inne niż te spod kodu 1503
c) 1602 90 72	Inne wyroby i konserwy z mięs lub podrobów z baraniny lub z mięsa koziego, nie gotowane; mieszanki z gotowanych mięs lub podrobów oraz z nie gotowanego mięsa lub podrobów
1602 90 74	
d) 1602 90 76	Inne wyroby i konserwy z mięs lub podrobów z baraniny lub z mięsa koziego
1602 90 78	

ROZDZIAŁ II

Cena, premia i uregulowania interwencyjne*Artykuł 2*

W celu popierania działań organizacji handlowych i organizacji wspólnego handlu, ułatwiających dopasowanie podaży do wymagań rynku, Wspólnota może podjąć następujące działania w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1:

- a) działania zmierzające do doskonalenia hodowli owiec i kóz;
- b) działania promujące lepszą organizację produkcji, przetwarzania i sprzedaży;
- c) działania zmierzające do polepszenia jakości;
- d) działania umożliwiające formułowanie krótko- i długoterminowych prognoz w oparciu o użytkowane środki produkcji;
- e) działania ułatwiające rejestrowanie trendów cenowych na rynku.

Przepisy ogólne dotyczące tych działań zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 3

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu, co roku ustalana będzie cena bazowa świeżych i schłodzonych tusz baranich na następny rok gospodarczy.
2. Przy ustalaniu ceny bazowej w szczególności brane będą pod uwagę następujące aspekty;
  - a) rozwój sytuacji na rynku mięsa baraniego w bieżącym roku;
  - b) przewidywania dotyczące produkcji i spożycia mięsa baraniego;
  - c) koszty produkcji mięsa baraniego;
  - d) rozwój sytuacji na rynkach innych produktów pochodzących ze zwierząt domowych, a w szczególności na rynku wołowiny i cielęciny;
  - e) doświadczenia z przeszłości.

Rada, podejmując decyzję wymaganą większością głosów na wniosek Komisji, ustala wysokość cen bazowych na każdy sezon biorąc pod uwagę normalne wahania sezonowe na wspólnotowym rynku mięsa baraniego.

1. Za wyjątkiem przypadków, kiedy na wniosek Komisji, Rada wymaganą większością głosów podejmie odmienną decyzję, początek roku gospodarczego będzie przypadał na pierwszy poniedziałek stycznia, a koniec- na dzień poprzedzający ten dzień w roku następnym.

Artykuł 4

1. Na tusze baranie, świeże bądź chłodzone, ustalana będzie co tydzień na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty średnia cena wazona, kalkulowana na podstawie cen świeżych lub chłodzonych tuszy baranich o standardowej jakości przyjętej we Wspólnocie, zanotowanych na rynku bądź rynkach reprezentatywnych dla każdego regionu notowań, z uwzględnieniem odnośnych wielkości produkcji mięsa baraniego w każdym z regionów notowań.

Przez region notowań rozumie się, bez uszczerbku dla art. 24:

- Wielką Brytanię,
  - Irlandię Północną,
  - każde inne państwo członkowskie wzięte z osobna.
2. Wspólnotowe notowania produktów o standardowej jakości wspomniane w ust. 1 kalkulowane będą na podstawie uśrednionych cen z całego obszaru Wspólnoty na najczęściej spotykane produkty pochodzące z hodowli wyspecjalizowanych w produkcji mięsa baraniego, hodujących ciężkie jagnięta. Notowania te będą ustanowione we wszystkich państwach członkowskich najpóźniej do dnia 1 stycznia 1991 r.
- Rada, podejmując decyzję wymaganą większością głosów na wniosek Komisji,
- określi pojęcie standardowej jakości,
  - sformułuje definicję jagniąt hodowanych na ciężkie tusze.
3. Przez producenta lekkich jagniąt rozumie się każdego farmera sprzedającego produkty z mleka owczego, których podstawą jest mleko owcze. Każdy inny hodowca owiec jest uważany za producenta ciężkich jagniąt.
4. Państwa członkowskie powinny wprowadzić ku zadowoleniu Komisji i najpóźniej przed rozpoczęciem roku gospodarczego 1991 mechanizmy umożliwiające odróżnienie producentów ciężkich jagniąt od producentów lekkich jagniąt.
5. Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 25.

Artykuł 5

1. Producentom mięsa baraniego na terenie Wspólnoty przyznana będzie premia w wysokości niezbędnej do zrekompensowania utraty dochodu na przestrzeni roku gospodarczego.
- W tym celu ustalana będzie jedna wspólna kwota utraty dochodu, za którą uważana będzie każda różnica, na 100 kilogramów wagi tuszy, pomiędzy ceną bazową wspomnianą w art. 3 ust. 1, a średnią arytmetyczną z cotygodniowych cen rynkowych zarejestrowanych w sposób określony w art. 4.
2. Premia płatna na jedną owcę - maciorkę hodowcom ciężkich jagniąt wspomnianym w art. 4 ust. 3, będzie kalkulowana poprzez przemnożenie utraty dochodu wspomnianej w ust. 1 przez współczynnik wyrażający - dla całej Wspólnoty - średnią roczną wielkość produkcji mięsa z ciężkich jagniąt na jedną owcę - maciorkę takich jagniąt, który to współczynnik będzie określany w odniesieniu do 100 kilogramów wagi tuszy.
3. Wysokość premii płatnej na sztukę pogłowia hodowcom lekkich jagniąt wspomnianym w art. 4 ust. 3, będzie kalkulowana poprzez przemnożenie utraty dochodu wspomnianej w ust. 1 przez współczynnik wynoszący 80 % współczynnika wyliczonego według uregulowań zawartych w ust. 2 niniejszego artykułu.
4. Każdy producent otrzymuje premię skalkulowaną dla kategorii, do której został zaliczony.

Jednakże producent sprzedający mleko owcze lub produkty pochodzące z mleka owczego będzie mógł, o ile udowodni, że przynajmniej 40 % jagniąt urodzonych w jego gospodarstwie było tuczonych na ciężkie tusze w celu uboju, otrzymać na swoją prośbę premię przynależną kategorii ciężkich jagniąt, w wielkości proporcjonalnej do liczby jagniąt urodzonych w jego gospodarstwie i tuczonych na ciężkie tusze.

5. W celu zrekompensowania utraty dochodu przez producentów mleka koziego premia będzie przyznawana:

a) - po pierwsze, w regionach wyszczególnionych w załączniku I oraz

b) - po drugie, w regionach górskich i pagórkowatych w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 950/97/WE z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie poprawy wydajności struktur rolniczych⁷, za wyjątkiem regionów wyszczególnionych w załączniku I niniejszego rozporządzenia, o ile jednak w wyniku zastosowania procedury określonej w art. 25 ustali się, że produkcja mięsa koziego w tych regionach spełnia następujące dwa kryteria:

- hodowla kóz ma tam na celu głównie produkcję mięsa koziego;

- metody hodowli kóz i owiec są tam podobne w swojej naturze.

Premia wypłacana od jednej kozy - samicy będzie wynosiła 80 % wysokości premii odpowiadającej jednej owcy zgodnie z ust. 2.

6. Przed końcem każdego półrocza, Komisja - zgodnie z procedurą określoną w art. 25 - oszacuje prognozowaną utratę dochodu na cały rok gospodarczy oraz przewidywaną wysokość premii.

Na podstawie tej oszacowanej utraty dochodu, państwa członkowskie są upoważnione do wypłacenia wszystkim swoim producentom półrocznych zaliczek w wysokości 30 % oczekiwanej premii.

Państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy, w myśl których te dwie płatności zaliczkowe przybiorą formę jednej płatności wypłacanej począwszy od końca drugiego półrocza.

Definitywna wysokość premii ustalana będzie niezwłocznie po zakończeniu danego roku gospodarczego. Wszystkie reszty należności powinny zostać wypłacone przed 15 października tego samego roku.

Premie będą wypłacane ich odbiorcom odpowiednio do liczby owiec - maciorek i/lub kóz - reproduktorek chowanych w ich gospodarstwie przez minimalny okres, wyznaczany zgodnie z procedurą określoną w art. 25.

7. Do końca roku kalendarzowego 1994 premie dla producentów mięsa baraniego i mięsa

---

⁷ Dz.U. WE nr L 142, z 2.06.1997, str. 1.

koziego, o których mowa w niniejszym artykule, będą wypłacane w pełnej wysokości producentom posiadającym do 1000 sztuk pogłowa w regionach mniej uprzywilejowanych w rozumieniu art. 3 ust. 3, 4 oraz 5 dyrektywy 75/268/EWG, a w innych regionach - posiadającym do 500 sztuk pogłowa.

Powyżej limitów określonych w pierwszym akapicie, wypłacane premie będą ustalane w wysokości 50 % obliczonej kwoty.

W odniesieniu do grup, zrzeszeń lub innych form współpracy między producentami, limity określone w pierwszym podust. będą odnoszone do każdego farmera - członka grupy indywidualnie.

8. Rada, podejmując decyzję wymaganą większością głosów na wniosek Komisji, przyjmie ogólne przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu, a w szczególności określi, którzy producenci będą mogli otrzymać premię i za jakie owce, a w regionach określonych w ust. 5 - za jakie kozy.

Rada może, na drodze tej samej procedury:

- rozciągnąć prawa do otrzymania premii na niektóre owce ras górskich hodowane w dokładnie określonych regionach, charakteryzujących się szczególnie trudnymi warunkami produkcji, które to owce nie kwalifikowałyby się do otrzymania premii: w takich przypadkach premia będzie wynosiła 70 % wysokości premii dla owiec kwalifikujących się w normalnej procedurze zgodnie z ust. 2,
- zaznaczyć, że premia będzie przyznana tylko tym producentom, którzy hodują minimalną liczbę owiec - maciorek lub, w przypadku regionów określonych w ust. 5, minimalną liczbę owiec - maciorek i/lub kóz - reproduktorek.

9. Komisja, działając w zgodzie z procedurą określoną w art. 25:

- ustali w razie potrzeby premię płatną na jedną owcę - maciorę producentom określonym w ust. 2 i 3 na jedną maciorę rasy górskiej w rozumieniu ust. 8 i na jedną kozę - reproduktorę w regionach określonych w ust. 5,
- ustali na okres każdego roku gospodarczego współczynniki, o których mowa w ust. 2,
- przyjmie przepisy wykonawcze dla niniejszego artykułu, obejmujące, w szczególności, składanie podań o przyznanie premii oraz samo wypłacanie premii.

10. Wydatki ponoszone w ramach uregulowań zawartych w niniejszym artykule będą uważane za część wydatków interwencyjnych przeznaczonych na stabilizację rynków rolnych.

Artykuł 6

1. Niniejszym zostaje wprowadzony indywidualny limit na producenta odnośnie przyznania premii, o której mowa w art. 5.

W przypadku producentów, którym przyznano premię przed rokiem gospodarczym 1992, premia będzie wypłacana za rok 1993 oraz lata następne w zakresie pogłowia zwierząt, za które premia została wypłacona za rok gospodarczy 1991, po pomnożeniu tej liczby przez współczynnik wymieniony w ust. 5.

Jednakże, gdy współczynnik ten jest wyższy od jednego, państwa członkowskie mogą zdecydować o wykorzystaniu, w całości lub częściowo, dodatkowej liczby praw do premii na podstawie tych praw wypłacanych, w celu wypełnienia krajowej rezerwy wymienionej w art. 7 ust. 1.

Limity te zostają obniżone w taki sposób aby umożliwić utworzenie krajowej rezerwy wymienionej w art. 7 ust. 1.

2. W przypadku naturalnych okoliczności, które doprowadziły do niezapłacenia bądź do wypłaty premii za rok gospodarczy 1991 w zmniejszonym wymiarze, należy użyć za podstawę płatności liczbę zwierząt odpowiadającą premiom wypłaconym w czasie ostatnich lat. W przypadku niewypłacenia premii lub też wypłacenia premii w niższym wymiarze za rok gospodarczy 1991, skutkiem nałożenia kar przewidzianych w tym celu, należy użyć za podstawę liczbę, która była przyczyną nałożonych kar, zarejestrowaną w czasie kontroli.

3. W przypadku grup, związków lub innych form współpracy pomiędzy producentami, limity ustalone w ust. 1 będą stosowane indywidualnie dla każdego stowarzyszonego członka zgodnie z następującymi zasadami:

- a) gdy grupa poinformowała władne organa o formule rozdzielania żywego inwentarza wymienionej w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 2385/91/EWG⁸ w sprawie roku gospodarczego 1991, zgodnie z art. 4 owego rozporządzenia, limity te zostaną ustalone dla każdego członka – producenta przy użyciu tej formuły jako postawy;
- b) gdy grupa powiadomiła władne organa o formule uznawania ustalonej odnośnie roku gospodarczego 1991, premia zostanie wypłacona grupie z tytułu nie więcej niż ilości zwierząt, na które została ona przydzielona grupie za rok gospodarczy 1991, zgodnie z zasadami przedstawionymi w ust. 1. Indywidualne limity zostaną ustalone dla każdego producenta – członka grupy odnośnie roku gospodarczego 1993, zgodnie z formułą przydzielania ogłoszoną przez grupę.

W przypadku późniejszych zmian w składzie członków grupy, w momencie wypłacania premii, będzie brany pod uwagę indywidualny limit każdego producenta – członka, który przyłączył się lub opuścił grupę.

4. Przysługiwanie premii podlega następującym zasadom:

- a) Prawo do premii jest przywiązane do producentów, którym przyznano premie odnośnie

---

⁸ Dz.U. WE nr L 219, z 7.08.1991, str. 15. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 2143/96/WE (Dz.U. WE nr L 286, z 8.11.1996, str. 10).

roku gospodarczego 1991 oraz którzy również wnioskowali o premie za 1992 rok.

- b) Gdy producent sprzeda lub w inny sposób przekaze swoje gospodarstwo, może on przekazać wszystkie swoje prawa do premii osobie, która przejmuje jego gospodarstwo.

Może on również przenieść, w całości lub częściowo, swoje prawa na innych producentów bez przekazywania gospodarstwa. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 25, Komisja może nakreślić szczegółowe zasady odnoszące się do minimalnej liczby, która może podlegać częściowemu transferowi.

W przypadkach przeniesienia bez przekazania gospodarstwa, część przeniesionych praw do premii, nie przekraczająca 15%, zostanie przekazana bez rekompensaty do rezerwy krajowej państwa członkowskiego, w którym jest zlokalizowane gospodarstwo w celu bezpłatnego rozprowadzania wśród nowych producentów lub innych priorytetowych producentów zgodnie z art. 7 ust. 2.

Jednakże, począwszy od roku gospodarczego 1995, poprzedni ust. nie będzie miał zastosowania w stosunku do grup producentów, w przypadku przeniesienia praw pomiędzy członkami tej samej grupy producentów, spełniającego warunki określone przez Komisję zgodnie z procedurą z art. 25.

Warunki te powinny brać pod uwagę co najmniej:

- status członków grupy,
- czas, przez jaki członkowie należą do grupy oraz biorą w nie aktywny udział,
- skład grupy,

w niezbędnym zakresie aby nie narazić na niebezpieczeństwo wniosku z trzeciego akapitu;

- c) Państwa członkowskie:

- muszą podjąć niezbędne działania w celu zapobieżenia przemieszczania się uprawnień do premii z wrażliwych stref bądź regionów gdzie hodowla owiec jest szczególnie ważna dla miejscowej gospodarki,
- mogą prawnie zapewnić, że przekazanie praw do premii bez przekazania gospodarstwa zachodzi pomiędzy producentami bądź też poprzez pośrednika rezerwy krajowej.

- d) Państwa członkowskie mogą zatwierdzić, przed ustaloną datą, tymczasową dzierżawę tej części uprawnień do premii, z której producent, któremu one przysługują, nie zamierza korzystać.

- e) Uprawnienia do premii przeniesionych bądź czasowo wydzierżawionych producentowi, winny być połączone z uprawnieniami przyznanymi mu początkowo.

- f) Komisja przedstawi szczegółowe przepisy wykonawcze dla niniejszego ust.u zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 25, a w szczególności te przepisy które umożliwiają

państwom członkowskim określanie, pamiętając o strukturze swych stad, redukcji o której mowa w ust. 1 oraz te umożliwiające państwom członkowskim rozwiązywanie specyficznych problemów związanych z przenoszeniem przez producentów nie będących właścicielami terenów, na których mieszcza się ich gospodarstwa uprawnień do premii.

5. W celu stosowania ust. 1, państwa członkowskie utworzą jeden współczynnik będący stosunkiem pomiędzy:

- a) całkowitą liczbą zwierząt uprawniających do premii nadających tytuł do premii hodowanych na początku lat gospodarczych 1989, 1990, 1991 w gospodarstwach beneficjentów, oraz
- b) całkowitą liczbą zwierząt uprawniających do premii nadających tytuł do premii za rok gospodarczy 1991.

Państwa członkowskie poinformują Komisję przed 31 października 1992, który rok wybrały do celu przedstawionego w powyższym lit. a).

6. Państwa członkowskie powinny ponownie przeliczyć indywidualne limity tak aby ilości powyżej limitów 500 oraz 1000, o których mowa w art. 5 ust. 7, zostały zredukowane o 50%. Owe ponownie wyliczone limity będą obowiązywać od roku gospodarczego 1995.

Artykuł 7

1. Każde państwo członkowskie założy początkową rezerwę krajową równą co najmniej 1% I co najwyżej 3% sumy indywidualnych limitów stosowanych wobec producentów, których gospodarstwa znajdują się na terytorium tego państwa. Rezerwa otrzyma również uprawnienia zgodnie z art. 6 ust. 4 lit. b).

Dla Niemiec, rezerwa początkowa zostanie ustalona na podstawie ogólnej liczby sum indywidualnych limitów stosowanych wobec producentów, których gospodarstwa znajdują się w dawnych landach niemieckich. Ta rezerwa dotyczy tylko tych producentów.

Dodatkowo, dla Włoch i Grecji, zostanie ustalona rezerwa specjalna na pułapie 600 000 praw dla każdego z tych państw w celu zezwolenia na udzielanie dodatkowych uprawnień producentom poszkodowanym przez fakt, że nastąpiły zmiany w warunkach stawianych zwierzętom, na które przysługują premie, zmiany w uprawianiu zwierząt do premii oraz wprowadzanie indywidualnych limitów gwarantujących na producenta opartych na liczbie premii wypłaconych dla obydwu przypadków w 1991 r.

Komisja zweryfikuje czy przydzielanie przewidzianych dodatkowych praw jest ograniczone do producentów, o których mowa w powyższym akapicie oraz czy producenci ci w ostatecznym rozrachunku nie otrzymają więcej praw niż gdyby mieli je uzyskać w normalnym trybie.

Zależnie od tej weryfikacji oraz w ramach limitów rezerwy specjalnej wyżej wymienionej krajowej rezerwy ustanowionej zgodnie z tym artykułem zostanie zwiększona o sumę

odpowiadającą sumie dodatkowych uprawnień do udzielenia; wzrost ten nie zaszkodzi dodatkowej rezerwie wymienionej w ust. 3.

2. Państwa członkowskie wykorzystują swoje rezerwy w celu udzielania uprawnień w ramach limitów rezerw, w szczególności następującym producentom:

- a) producentom, którzy złożyli wnioski o premie przed rokiem gospodarczym 1992 i którzy udowodnili ku zadowoleniu kompetentnych władz, że stosowanie limitów zgodnie z art. 6, spowodowałoby zagrożenie wypadnięcia z rynku ich gospodarstw, biorąc pod uwagę wprowadzenie programu inwestycyjnego w sektorze owiec i kóz przed 1 stycznia 1993;
- b) producentom, którzy złożyli wnioski o premie, w odniesieniu do roku gospodarczego 1991, które z powodu wyjątkowych okoliczności nie odpowiadają faktycznej sytuacji, jaką stwierdzono w poprzednich latach gospodarczych;
- c) producentom, którzy regularnie składali wnioski o premie bez złożenia wniosku za rok gospodarczy 1991;
- d) producentom, którzy po raz pierwszy złożyli wnioski o premie w 1993 roku bądź w latach kolejnych;
- e) producentom, którzy nabyli część obszaru poprzednio wykorzystywanego do produkcji owiec i/lub kóz przez innych producentów.

3. Dodatkowa rezerwa zostanie stworzona na poziomie równym 1% sumy limitów indywidualnych producentów na mniej uprzywilejowanych obszarach każdego państwa członkowskiego; rezerwa ta zostanie rozdysponowana wyłącznie pomiędzy producentów na tych samych obszarach zgodnie z kryteriami zdefiniowanymi przez państwa członkowskie.

Dla Niemiec, dodatkowa rezerwa będzie równa 1% sumy indywidualnych limitów stosowanych w przypadku producentów, których gospodarstwa są zlokalizowane na mniej uprzywilejowanych obszarach starych niemieckich landów. Rezerwa ta dotyczy wyłącznie tych producentów.

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 4 lit. f), szczegółowe zasady dotyczące stosowania art. 6 oraz niniejszego artykułu zostają sformułowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 25.

Zgodnie z tą samą procedurą zostają przyjęte przepisy stosowane w przypadkach gdy rezerwa krajowa w państwie członkowskim nie zostaje rozdzielona

Artykuł 8

1. W drodze odstępstwa art. 6 ust. 1, dla nowych landów niemieckich:

- a) zostanie ustalony regionalny pułap równy 1 milionowi uprawnionych zwierząt;

b) Niemcy ustanowią warunki rozdysponowania tego pułapu oraz jego regionalne rozbitcie.

2. Na terytoriach nowych landów niemieckich, nie później niż do roku gospodarczego 2000, Niemcy wprowadzą zabezpieczenia indywidualnych limitów stosowanych w reszcie Wspólnoty.

Niemcy powiadomią producentów o ich indywidualnych limitach przypadających na producenta, pod względem udzielania premii według art. 5. Limity indywidualnych producentów zostaną określone na podstawie liczby maciorek, dla których została wypłacona premia w roku gospodarczym poprzedzającym rok, w którym zawiadomiono producentów o limitach indywidualnych.

3. W przypadku naturalnych okoliczności, które spowodowały niewypłacenie lub redukcję płatności w danym roku, pod uwagę zostanie wzięta liczba zwierząt odpowiadających płatnościom dokonany w ostatnim roku gospodarczym. W przypadku niedokonania płatności premii lub redukcji płatności w rozpatrywanym roku, będących rezultatem nałożenia kar, zostanie wykorzystana liczba zarejestrowana podczas kontroli, które spowodowały nałożenie kar.

4. W przypadku, gdy suma indywidualnych limitów producentów, których gospodarstwa mieszczą się w nowych landach niemieckich, jest mniejsza od regionalnego pułapu ustalonego dla danego obszaru, pozostałe uprawnienia zostaną dodane do niemieckiej rezerwy krajowej, zgodnie z art. 7 ust. 1. W ten sposób utworzona nowa rezerwa będzie używana na całym terytorium Niemiec.

5. Komisja ustali szczegółowe zasady wprowadzenia niniejszego artykułu zgodnie z procedurami z art. 25.

Artykuł 9

Państwa członkowskie mogą zastosować odpowiednie środki ochrony środowiska na podstawie określonego stanu terenu użytkowanego do produkcji owiec i kóz uprawnionych do korzyści w ramach programu premii.

Państwa członkowskie, które skorzystają z tej możliwości nałożą stosowne kary współmierne z wagą ekologicznych konsekwencji każdego naruszenia tych działań. Kary takie mogą przewidywać obniżenie lub zniesienie korzyści związanych z odpowiednimi programami premii. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o podjętych krokach zgodnie z tym artykułem.

Artykuł 10

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1, 2, 3, 4 lit. a), 5 oraz 6 ogólny pułap przyznawania premii z art. 5 zostaje ustalony dla Austrii, Finlandii oraz Szwecji:

- 205, 651 dla Austrii,
- 80, 000 dla Finlandii
- 180, 000 dla Szwecji.

Liczby te zawierają w sobie zarówno ilości przyznane początkowo jak i rezerwy ustanowione przez państwa członkowskie.

2. Na podstawie powyższych pułapów, indywidualne limity zostaną przydzielone producentom w Austrii, Finlandii oraz Szwecji, najpóźniej

- do 31 grudnia 1996 dla Austrii,
- do 31 grudnia 1995 dla Finlandii oraz Szwecji.

3. Komisja przyjmie szczegółowe przepisy wykonawcze dla niniejszego artykułu, niezbędne działania dopasowujące oraz przejściowe, zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 24.

Artykuł 11

Działania interwencyjne mogą przyjąć formę premii za magazynowanie tusz jagnięcych oraz ich elementów.

Artykuł 12

1. W przypadku, gdy:

- cena ustalona zgodnie z art. 4 z jednej strony, oraz
- cena rynkowa w regionie notowań wymienionym w art. 4 ust. 1 z drugiej strony, jest niższa niż 90% ceny bazowej ustalonej dla danego sezonu wzmiankowanej w art. 3 ust. 2, i jeśli wszystko wskazuje, że ceny te się utrzymają, może zostać powzięta decyzja o przyznaniu danemu regionowi notowań premii za magazynowanie w przepisów art. 11.

1. W przypadku, gdy:

- cena ustalona zgodnie z art. 4 z jednej strony, oraz
- cena rynkowa w regionie notowań wymienionym w art. 4 ust. 1 z drugiej strony,

jest niższa niż 70% sezonowo uwarunkowanej ceny bazowej ustalonej dla danego sezonu i jeśli wszystko wskazuje na to, że ceny te się utrzymają, może zostać powzięta decyzja o przyznaniu danemu regionowi notowań premii za prywatne przechowywanie w myśl przepisów art. 11. Wtedy jednak, premie mogą zostać uruchomione jedynie w ramach procedury przetargowej.

Jednakże, w przypadku gdy natychmiastowe uruchomienie prywatnego przechowywania okaże się konieczne wobec szczególnie trudnej sytuacji na rynku w jednym bądź więcej obszarach notowań, może zapaść decyzja o przyznaniu premii według procedury ustalania stawek premii z góry. W takich przypadkach, procedura ta może być stosowana dla obszarów notowań, gdzie stwierdzono taki stan rynku.

1. Rada, podejmując decyzję kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji,

przyjmie ogólne przepisy wykonawcze dotyczące niniejszego artykułu.

2. Procedura nakreślona w art. 25 będzie wykorzystywana do określenia:

- a) produktów i cech produktów dopuszczonych do prywatnego przechowywania;
- b) uruchomienia działań, o których mowa w ust. 1 oraz 2;
- c) premii za prywatne magazynowanie, wielkości przerobowych przewidzianych do zmagazynowania oraz daty kończącej okres, za który premia może być przyznana;
- d) innych przepisów wykonawczych do tego artykułu, a w szczególności okoliczności, w których działania interwencyjne będą stosowane.

Artykuł 13

1. Ustala się niniejszym maksymalny gwarantowany poziom pogłowia na 63,400,000 maciorek.

2. Dla każdego roku gospodarczego:

- jeżeli przewidywana wielkość pogłowia maciorek na dany rok gospodarczy przekracza maksymalną wielkość gwarantowaną na ten rok, wtedy premia przewidziana zapisami art. 5 zostaje obniżona zarówno dla maciorek jak i samic kozy poprzez skorygowanie ceny bazowej o współczynnik redukujący tę cenę o 1% proporcjonalnie do każdego 1%, o który przekroczona została maksymalna gwarantowana wielkość pogłowia,
- w przypadku, gdy po zastosowaniu mechanizmu przewidzianego w przepisach ust. 1 do rzeczywistych wielkości pogłowia owiec zanotowanych w roku poprzednim, otrzymana wielkość premii byłaby odmienna od uzyskanej na drodze obliczeń, wtedy premia ta zostanie skorygowana w momencie ustalania ostatecznej premii za maciorki na dany rok gospodarczy lub, gdyby tak się nie stało, korekta zostanie naniesiona przy kalkulacji premii na następny rok gospodarczy.

Podczas szacowania pogłowia maciorek, nie jest brane pod uwagę pogłowie maciorek hodowanych na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

3. Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu, a w szczególności dotyczące współczynnika oraz premii, o których mowa w ust. 2, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 25.

4. Jednakże, od roku gospodarczego 1993 współczynnik obniżania ceny bazowej, o którym mowa w ust. 2, będzie wynosił 7%.

ROZDZIAŁ III

Obrót z krajami trzecimi

Artykuł 14

1. Przy wwozie do Wspólnoty lub wywozie z niej jakichkolwiek produktów wymienionych w art. 1 może zajść konieczność okazania licencji importowej bądź eksportowej.

Licencje będą wydawane przez państwa członkowskie starającym się o nie, niezależnie od lokalizacji jego działalności we Wspólnocie oraz nie naruszając zasad stosowania art. 17.

Licencje importowe oraz eksportowe będą obowiązywały na terenie całej Wspólnoty. Wydawanie tych licencji może mieć miejsce po wpłaceniu kaucji gwarantującej, że produkty są importowane bądź eksportowane w okresie obowiązywania licencji; za wyjątkiem przypadków działania siły wyższej; kaucja może ulec przepadkowi w całości lub w części jeśli importu bądź eksportu nie dokonano lub dokonano tylko częściowo, w tym okresie.

2. Lista produktów, na które wymagane są licencje eksportowe, okres obowiązywania licencji oraz inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą nakreśloną w art. 25.

Artykuł 15

Stawki celne ze Wspólnej Taryfy Celnej będą obowiązywały w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1, za wyjątkiem gdy niniejsze rozporządzenie przewiduje inaczej.

Artykuł 16

1. W celu zapobiegania bądź zwalczania niekorzystnych wpływów na rynek Wspólnoty, które mogą wynikać z importu pewnych produktów wymienionych w art. 1, import jednego lub więcej takich produktów przy stawce celnej określonej w art. 10 może wymagać uiszczenia dodatkowej opłaty celnej jeśli warunki przedstawione w art. 5 Porozumienia o Rolnictwie zawartej zgodnie z art. 228 Traktatu w ramach Rundy Urugwajskiej wielostronnych rokowań handlowych zostały spełnione, jedynie jeśli nie zachodzi prawdopodobieństwo, że import ten zaburzyłby rynek Wspólnoty, bądź, że skutki tych działań byłyby niewspółmierne do zamierzonego celu.

2. Ceny początkowe, poniżej których może być nakładana dodatkowa opłata celna zostaną przedstawione przez Komisję Światowej Organizacji Handlu.

Początkowe ilości, przekroczenie których pociągać będzie nałożenie dodatkowej opłaty celnej, będą określone szczególnie na podstawie importu do Wspólnoty z trzech lat poprzedzających rok, w którym niekorzystne skutki wzmiankowane w ust. 1 prawdopodobnie pojawiają się lub istnieje prawdopodobieństwo ich pojawienia się.

3. Ceny importowe brane pod uwagę przy nakładaniu dodatkowej opłaty celnej będą określone na podstawie cen importowych cif danego towaru.

Ceny importowe cif będą w tym celu przyrównywane do reprezentatywnych cen danego produktu na rynku światowym lub na wspólnym rynku importu danego produktu.

4. Komisja uchwali szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 30. Takie szczegółowe zasady będą precyzować w szczególności:

- a) do których produktów będą stosowane dodatkowe opłaty importowe na zasadach z art. 5 Porozumienia o Rolnictwie;
- b) inne kryteria niezbędne do umożliwienia stosowania ust. 1 zgodnie z Porozumieniem o Rolnictwie.

Artykuł 17

1. Kwoty taryfowe na produkty wymienione w art. 1 wynikające z porozumień zawartych w ramach Rundy Urugwajskiej wielostronnych rokowań handlowych zostaną otwarte oraz przydzielane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi według procedury nakreślonej w art. 25.

2. Kwoty będą przydzielane przy zastosowaniu jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

- metoda oparta na porządku chronologicznym składania wniosków (zasada: kto pierwszy, ten lepszy),
- metoda rozdzielania w proporcji do ilości wnioskowanych gdy wnioski były składane, przy użyciu metody jednoczesnego rozpatrywania,
- metoda oparta na braniu pod uwagę tradycyjnych handlowych wzorów postępowania (przy użyciu metody tradycyjno-nowatorskiej).

Mogą być przyjęte inne adekwatne metody.

Muszą one unikać rozróżniania pomiędzy rozpatrywanymi jednostkami prowadzącymi działalność gospodarczą.

1. Przyjęte metody przydzielania będą, w razie potrzeby, przykładać wagę do wymagań podaży na rynku Wspólnoty oraz potrzeby zachowania równowagi na rynku, prawdopodobnie jednocześnie korzystając z metod, które mogły już być stosowane w przeszłości do kwot odpowiadających tym wzmiankowanym w ust. 1, nie naruszając uprawnień wynikających z porozumień zawartych w ramach Urugwajskiej Rundy rokowań.

2. Szczegółowe zasady wzmiankowane w ust. 1 będą przewidywały kwoty roczne, odpowiednio rozłożone na rok, a w razie potrzeby, będą określały stosowaną metodę administracyjną oraz, stosownie, będą zawierały:

- a) gwarancje obejmujące rodzaj, źródło oraz miejsce pochodzenia produktu oraz, stosownie do okoliczności dotrzymanie tradycyjnych zasad kupieckich;
- b) uznanie dokumentu używanego do weryfikowania gwarancji wzmiankowanych w lit. a);
- c) warunki pod jakimi licencje importowe będą wydawane oraz okres ich ważności.

Artykuł 18

1. W stopniu koniecznym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mlecznych, Rada, działając zgodnie z procedurą głosowania nakreśloną w art. 43 ust. 2 Traktatu na wniosek Komisji, może w specjalnych wypadkach zakazać w całości lub po części korzystania z porozumień branżowych dot. przetwórstwa odnośnie produktów wymienionych w art. 1.

2. Jednakże, w drodze odstępstwa od ust. 1, jeśli zajdą okoliczności wzmiankowane w ust. 1 z wyjątkowymi nagłymi wypadkami oraz gdy rynek Wspólnoty jest zaburzony branżowymi lub poza branżowymi porozumieniami dotyczącymi przetwórstwa, Komisja, na prośbę państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zadecyduje o niezbędnych działaniach; Rada oraz państwa członkowskie zostaną powiadomione o takich działaniach, które będą obowiązywać nie dłużej niż sześć miesięcy oraz będą o działać ze skutkiem natychmiastowym. Jeśli Komisja otrzyma prośbę od państwa członkowskiego, podejmie decyzję w jej sprawie w przeciągu tygodnia od otrzymania prośby.

3. Każde państwo członkowskie może zaskarżyć do Rady decyzję Komisji w terminie jednego tygodnia od podania jej do wiadomości. Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, może potwierdzić, nowelizować bądź odwołać decyzję Komisji. Jeśli Rada nie podejmie działań w przeciągu trzech miesięcy, decyzja Komisji będzie musiała być odwołana.

Artykuł 19

1. Ogólne zasady interpretacji nomenklatury scalonej oraz szczegółowe zasady ich stosowania będą dotyczyć taryfowej klasyfikacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfowa wynikająca z zastosowania niniejszego rozporządzenia zostanie wcielona do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z wyjątkiem, gdy niniejsze rozporządzenie lub zapisy uchwalone zgodnie z nim przewidują inaczej, zakazane, w handlu z krajami trzecimi, będzie co następuje:

- a) nakładanie jakiegokolwiek płatności o skutkach równorzędnych opłacie celnej,
- b) stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych bądź działań mających równorzędny skutek.

Artykuł 20

1. Jeśli, z powodu wzrostu importu lub eksportu, wspólny rynek jednego lub więcej

produktów wymienionych w art. 1, jest dotknięty lub zagrożony, poważnymi zaburzeniami mogącymi uniemożliwić osiągnięcie celów nakreślonych w art. 39 Traktatu, stosowne działania będą stosowane w handlu z krajami trzecimi do czasu zaniku takich zaburzeń lub zagrożenia nimi.

Rada, działając na wniosek Komisji zgodnie z procedurą głosowania określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu, uchwali ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu oraz zdefiniuje okoliczności oraz ograniczenia, w ramach których państwa członkowskie mogą przyjmować działania ochronne.

2. Jeśli ma miejsce sytuacja określona w ust. 1, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego bądź z własnej inicjatywy, podejmie decyzję w sprawie niezbędnych działań, a państwa członkowskie zostaną powiadomione o takich działaniach, które mają natychmiastowe zastosowanie. Jeśli Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, podejmie decyzję w jej sprawie w przeciągu trzech dni roboczych od otrzymania wniosku.

3. Działania zaprowadzone przez Komisję, mogą w ciągu trzech dni roboczych od dnia podania ich do wiadomości zostać skierowane przez państwo członkowskie do rozpatrzenia Radzie. Rada zbierze się bezzwłocznie. Rada może, działając kwalifikowaną większością głosów, wprowadzić poprawki bądź anulować dane działania.

Niniejszy artykuł będzie stosowany mając na uwadze zobowiązania wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł 21

W celu uwzględnienia ograniczeń swobodnego przemieszczania się mogących wynikać z zastosowania działań dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zwierząt, w myśl procedury przedstawionej w art. 25 mogą zostać podjęte działania w kierunku wsparcia sektora najbardziej dotkniętego skutkami takich ograniczeń ale jedynie ściśle w wymiarze oraz na czas konieczny dla wsparcia rynku.

Artykuł 22

Za wyjątkiem odmiennych uregulowań zawartych w niniejszym rozporządzeniu, do produkcji i obrotu produktami wymienionymi w art. 1 niniejszego rozporządzenia stosują się art. 92, 93 i 94 Traktatu.

Artykuł 23

Państwa członkowskie i Komisja nawzajem przekazują sobie informacje niezbędne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia w życie.

Przepisy dotyczące przekazywania i rozdzielnika takich informacji zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 25.

Artykuł 24

1. Ustanawia się niniejszym Komitet Zarządzający ds. Owiec i Kóz (dalej w tekście zwany "Komitetem"), składający się z reprezentantów państw członkowskich oraz reprezentanta Komisji, który jest przewodniczącym Komitetu.

Artykuł 25

1. W przypadku zastosowania procedury określonej w niniejszym artykule, osobą podającą daną sprawę pod rozagę Komitetu, bądź to z własnej inicjatywy, bądź to na wniosek przedstawiciela jednego z państw członkowskich, jest przewodniczący.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia propozycję uregulowań w danej sprawie. Komitet wydaje swoją opinię na temat tych uregulowań w czasie określonym przez przewodniczącego w zależności od pilności danego zagadnienia. Opinia jest przyjmowana większością 54 głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada winna uchylać na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie będą miały moc przewidzianą w owym artykule. Przewodniczący nie uczestniczy w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje powyższe uregulowania; są one wykonywane natychmiast. Jeżeli uregulowania te nie są jednak zgodne z opinią Komitetu, to są one bezzwłocznie kierowane przez Komisję do Rady. W takim przypadku Komisja może odroczyć wykonanie przyjętych przez siebie uregulowań, nie dłużej jednak niż jeden miesiąc od daty skierowania uregulowań pod rozagę Rady.

Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, może podjąć w ciągu miesiąca odmienną decyzję.

Artykuł 26

Komitet może rozpatrywać jakiegokolwiek inne zagadnienie, które zostanie mu przedłożone przez jego przewodniczącego, bądź to z jego własnej inicjatywy, bądź to na wniosek reprezentanta jednego z państw członkowskich.

Artykuł 27

Rozporządzenie niniejsze będzie stosowane z należyтым uwzględnieniem celów wyznaczonych w art. 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 28

Załącznik I może być przedmiotem poprawek ze strony Rady - podejmującej decyzję wymaganą większością głosów na wniosek Komisji.

Artykuł 29

Uchyla się rozporządzenie nr 3013/89/EWG.

Odwołania do wyżej wymienionego rozporządzenia rozumiane są jako odwołania do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą zgodności przedstawionej w części A załącznika II.

Artykuł 30

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 listopada 1998 r.

W imieniu Rady

B. PRAMMER

Przewodniczący

ZAŁACZNIK I

1. FRANCJA: Korsyka.
2. GRECJA: Całe terytorium.
3. WŁOCHY: Lacjum, Abruzja, Apulia, Basilicata, Kalabria, Sycylia i Sardynia.
4. HISZPANIA: Następujące wspólnoty autonomiczne: Andaluzja, Aragonia, Baleary, Kastylia-La Mancha, Kastylia i Leon, Katalonia, Estramadura, Galicja (z wyjątkiem prowincji La Coruña i Lugo), Madryt, Murcia, Rioja, Walencja i Wyspy Kanaryjskie.
5. PORTUGALIA: Całe terytorium z wyjątkiem Azorów i Madery.

ZAŁĄCZNIK II

Część A

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie nr 3013/89/EWG	
Art. 1	ROZDZIAŁ I Art. 1
Art. 2	ROZDZIAŁ II Art. 2
Tytuł I	
Art. 3	Art. 3
Art. 4	Art. 4
Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, pierwszy myślnik	Art. 5 ust. 1-4 Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, lit. a)
Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, drugi myślnik	Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, lit. b)
Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, drugi myślnik lit. a)	Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, lit. b), pierwszy myślnik
Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, drugi myślnik lit. b)	Art. 5 ust. 5, akapit pierwszy, lit. b), drugi myślnik
Art. 5 ust. 5, akapit drugi	Art. 5 ust. 5, akapit drugi
Art. 5 ust. 6-10	Art. 5 ust. 6-10
Art. 5a ust. 1, 2 i 3	Art. 6 ust. 1, 2 i 3
Art. 5a ust. 4 lit. a)-d)	Art. 6 ust. 4, zdanie wstępne, lit. a)-d)
Art. 5a ust. 4 lit. e), akapit pierwszy	Art. 6 ust. 4 lit. e)
Art. 5a ust. 4 lit. e), akapit drugi	
Art. 5a ust. 4 lit. f)	Art. 6 ust. 4 lit. f)
Art. 5a ust. 5	Art. 6 ust. 5
Art. 5a ust. 6	Art. 6 ust. 6
Art. 5b ust. 1, akapit pierwszy	Art. 7 ust. 1, akapit pierwszy
Art. 5b ust. 1, akapit drugi	Art. 7 ust. 1, akapit drugi
Art. 5b ust. 1, akapit trzeci	Art. 7 ust. 1, akapit trzeci
Art. 5b ust. 1, akapit czwarty	
Art. 5b ust. 1, akapit piąty	
Art. 5b ust. 1, akapit szósty, pierwsza część zdania	
Art. 5b ust. 1, akapit szósty, część zdania od drugiego przecinka	Art. 7 ust. 1, akapit czwarty
Art. 5b ust. 1, akapit siódmy	Art. 7, ust. 1, akapit piąty
Art. 5b ust. 2	Art. 7 ust. 2

Art. 5b ust. 3	Art. 7 ust. 3
Art. 5b ust. 4, akapit pierwszy	Art. 7 ust. 4, akapit pierwszy
Art. 5b ust. 4, akapit drugi, pierwszy myślnik	Art. 7 ust. 1, akapit drugi
Art. 5b ust. 4, akapit drugi, drugi myślnik	
Art. 5b ust. 5	
Art. 5c	Art. 8
Art. 5d	Art. 9
Art. 5e	Art. 10
Art. 6, 7 i 8	Art. 11, 12 i 13
Tytuł II	ROZDZIAŁ III
Art. 9, 10 i 11	Art. 14, 15 i 16
Art. 12 ust. 1	Art. 17 ust. 1
Art. 12, ust. 2, akapit pierwszy, pierwszy myślnik	Art. 17 ust. 2, akapit pierwszy, lit. a)
Art. 12 ust. 2, akapit pierwszy, drugi myślnik	Art. 17 ust. 2, akapit pierwszy, lit. b)
Art. 12 ust. 2, akapit pierwszy, trzeci myślnik	Art. 17 ust. 2, akapit pierwszy, lit. c)
Art. 12 ust. 2, akapit drugi	Art. 17 ust. 2, akapit drugi
Art. 12 ust. 2, akapit trzeci	Art. 17 ust. 2, akapit trzeci
Art. 13	Art. 18
Art. 14 ust. 1	Art. 19 ust. 1
Art. 14 ust. 2, pierwszy myślnik	Art. 19 ust. 2 lit. a)
Art. 14 ust. 2, drugi myślnik	Art. 19 ust. 2 lit. b)
Art. 15	Art. 20
Tytuł III	
Art. 21-25	
Tytuł IV	ROZDZIAŁ IV
Art. 26	Art. 21
Art. 27	Art. 22
Art. 28	Art. 23
Art. 29 ust. 1	Art. 24
Art. 29 ust. 2	
Art. 30	Art. 25
Art. 31	Art. 26
Art. 32	Art. 27
Art. 33	Art. 28
	Art. 29
	Art. 30
Załącznik I	Załącznik I
	Załącznik II

Część B**ROZPORZĄDZENIA ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE NR 3013/89/EWG**

	<i>Dziennik Urzędowy</i>		
	<i>nr</i>	<i>str.</i>	<i>data</i>
Rozporządzenie Rady nr 3577/90/EWG z dnia 4 grudnia 1990 r.	L 353	23	17.12.1990
Rozporządzenie Rady nr 1741/91/EWG z dnia 13 czerwca 1991 r.	L 163	41	26.06.1991
Rozporządzenie Rady nr 1601/92/EWG z dnia 15 czerwca 1992 r.	L 173	13	27.06.1992
Rozporządzenie Rady nr 2069/92/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r.	L 215	59	30.07.1992
Rozporządzenie Rady nr 3890/92/EWG z dnia 28 grudnia 1992 r.	L 391	51	31.12.1992
Rozporządzenie Rady nr 363/93/EWG z dnia 10 lutego 1993 r.	L 42	1	19.02.1993
Rozporządzenie Rady nr 233/94/WE z dnia 24 stycznia 1994 r.	L 30	9	3.02.1994
Rozporządzenie Rady nr 1096/94/WE z dnia 11 maja 1994 r.	L 121	9	12.05.1994
Rozporządzenie Rady nr 1886/94/WE z dnia 27 lipca 1994 r.	L 197	30	30.07.1994
Rozporządzenie Rady nr 3290/94/WE z dnia 22 grudnia 1994 r.	L 349	105	31.12.1994
Rozporządzenie Rady nr 1265/95/WE z dnia 29 maja 1995 r.	L123	1	3.06.1995
Rozporządzenie Rady nr 1589/96/WE z dnia 30 lipca 1996 r.	L 206	25	16.08.1996

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 2200/96/WE**z dnia 28 października 1996 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw**

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽³⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

obecnie na skutek rozmaitych zmian rynek owoców i warzyw stanął wobec nowej sytuacji, do której muszą dostosować się producenci; zapewniona jest w związku z tym reorientacja podstawowych zasad organizacji rynku w tym sektorze; wobec wielu zmian dokonanych w organizacji tego rynku od momentu uchwalenia jej po raz pierwszy, należy uchwalić nowe rozporządzenie dla przywrócenia jasności sytuacji;

pożądane jest wprowadzenie do tego nowego rozporządzenia głównych przepisów rozporządzenia Rady nr 3285/83/EWG z dnia 14 listopada 1983 r. ustalającego ogólne zasady rozszerzania niektórych reguł ustalonych przez organizacje działające w sektorze owoców i warzyw⁽⁴⁾, a także rozporządzenia Rady nr 1319/85/EWG z dnia 23 maja 1985 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru nad stosowaniem zasad Wspólnoty dotyczących owoców i warzyw⁽⁵⁾, rozporządzenia Rady nr 2240/88/EWG z dnia 19 lipca 1988 r. w sprawie ustalenia w odniesieniu do brzoskwiń, cytryn i pomarańczy zasad stosowania art. 16b rozporządzenia nr 1035/72/EWG w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽⁶⁾, rozporządzenia Rady nr 1121/89/EWG z dnia 27 kwietnia 1989 r. w sprawie wprowadzenia progu interwencji dla jabłek i kalafiorów⁽⁷⁾ oraz rozporządzenia Rady nr 1198/90/EWG z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie utworzenia rejestru Wspólnoty dla upraw cytrusów⁽⁸⁾; wobec powyższego rozporządzenia te powinny być uchylone;

klasyfikacja dokonywana w oparciu o wspólne obowiązujące normy dla owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu na terenie Wspólnoty i eksportowanych do państw trzecich stanowi wzorcowe ramy stanowiące zachętę do uczciwej wymiany handlowej i uporządkowania rynku, a

¹ Dz.U. WE nr C 52, z 21.02.1996, str. 1.

² Dz.U. WE nr C 96, z 1.04.1996, str. 269.

³ Dz.U. WE nr C 82, z 19.03.1996, str. 21.

⁴ Dz.U. WE nr L 325, z 22.11.1983, str. 8. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 220/92/EWG (Dz.U. WE nr L 24, z 1.02.1992, str. 7).

⁵ Dz.U. WE nr L 137, 27.05.1985, str. 39. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 404/93/EWG (Dz.U. WE nr L 47, z 25.02.1993, str. 1).

⁶ Dz.U. WE nr L 198, z 26.07.1988, str. 9. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 1327/95/WE (Dz.U. WE nr L 128, z 13.06.1995, str. 8).

⁷ Dz.U. WE nr L 198, z 26.07.1988, str. 9. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 1327/95/WE (Dz.U. WE nr L 128, z 13.06.1995, str. 8).

⁸ Dz.U. WE nr L 118, z 29.04.1989, str. 9. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 1327/95/WE (Dz.U. WE nr L 128, z 13.06.1995, str. 8).

także eliminuje z rynku produkty, których jakość nie jest zadawalająca; zachowanie zgodności z tymi normami ułatwia w ten sposób także podniesienie rentowności produkcji;

dla uproszczenia pożądane byłoby przyjęcie w odniesieniu do owoców i jarzyn mających duży wpływ na rynek norm, które uwzględniają normy przyjęte przez Komisję Gospodarczą Narodów Zjednoczonych na Europę (UN/ECE); niezbędne jest ustalenie warunków na jakich te międzynarodowe normy mogą być dostosowane do specyficznych wymogów Wspólnoty;

standaryzacja nie może funkcjonować w pełni skutecznie, jeżeli nie jest stosowana, z wyjątkiem zwolnień, na wszystkich etapach marketingu i od samego początku już w regionach, z których pochodzi produkcja; dopuszcza się zwolnienia w przypadku pewnych działań, które mają bardzo marginalny lub specyficzny charakter lub należą do działań początkowych w łańcuchu dystrybucji, albo w przypadku produktów przewidzianych do przetwarzania; należy także wziąć pod uwagę możliwość niedoborów i wyjątkowo dużej podaży na rynku; w celu zagwarantowania jakości wymaganej w ramach tych norm właściciel produktu musi być odpowiedzialny za zgodność; zgodnie z wymogami konsumentów, zwłaszcza w odniesieniu do parametrów owoców i warzyw, należy podawać na etykietach pochodzenie produktu z uwzględnieniem ostatniego etapu sprzedaży detalicznej;

produkcja i marketing owoców i warzyw powinny w całej rozciągłości uwzględniać zagadnienia ochrony środowiska, w tym metody uprawy, gospodarkę odpadami i niszczenie produktów wycofanych z rynku, zwłaszcza pod kątem ochrony jakości wody, zachowania biologicznego różnicowania i dbałości o krajobraz wsi;

organizacje producentów stanowią podstawowy element wspólnej organizacji rynku, którego zdecentralizowane funkcjonowanie zapewniają na swoich szczeblach; w świetle rosnącej koncentracji popytu grupowanie dostaw poprzez te organizacje stanowi jeszcze większą potrzebę ekonomiczną pod kątem wzmocnienia pozycji producentów na rynku; takie grupowanie musi być realizowane na zasadzie dobrowolności i musi wykazać się swoją przydatnością poprzez zakres i efektywność usług oferowanych przez organizacje producentów swoim członkom; nie jest kwestionowana dostawa produktów do branżowych organizacji producentów istniejących przez wejściem w życie niniejszego rozporządzenia;

państwo członkowskie nie może uznać funkcjonującej na jego terenie organizacji producentów za zdolną do uczestnictwa w realizacji założeń wspólnej organizacji rynku, o ile jej statut nie narzuca jej i jej członkom pewnych wymogów; grupy producentów pragnące uzyskać status organizacji producentów na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć możliwość skorzystania z przywileju okresu przejściowego, w którym w zamian za pewne zobowiązania mogą uzyskać wsparcie finansowe ze strony swojego państwa i Wspólnoty;

okres przejściowy powinien przysługiwać organizacjom producentów już uznanych w ramach rozporządzenia nr 1035/72/EWG⁽¹⁾, które to organizacje nie mogą spełnić bezzwłocznie wymagań stawianych przez niniejsze rozporządzenie pod względem uznania ich statusu; organizacje takie muszą być w stanie wykazać się umiejętnością dokonania niezbędnych zmian;

w celu zwiększenia odpowiedzialności organizacji producentów za ich decyzje finansowe i w celu nakierowania środków państwowych dla nich przeznaczonych na spełnienie przyszłych wymogów, należy ustalić warunki wykorzystania tych środków; wspólne finansowanie funduszy operacyjnych utworzonych przez organizacje producentów stanowi właściwe rozwiązanie;

---

¹ Rozporządzenie Rady nr 1035/72/EWG z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. WE nr L 118, z 20.05.1972, str. 1). Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 1363/95/WE (Dz.U. WE nr L 132, z 16.06.1995, str.1).

utworzenie i właściwe funkcjonowanie funduszy operacyjnych wymaga przejścia przez organizacje producentów nadzoru nad całością prowadzonej przez ich członków wspomnianej produkcji owoców i warzyw;

w celu nadzorowania wydatków Wspólnoty pomoc udzielona organizacjom producentów, które tworzą fundusz operacyjny, powinna być ograniczona;

w regionach, w których organizacja produkcji jest słaba, powinna istnieć możliwość zapewnienia dodatkowego wsparcia na szczeblu krajowym; w odniesieniu do państw członkowskich, które pod względem znajdują się w wyjątkowo niekorzystnej sytuacji wsparcie takie powinno być finansowane przez Wspólnotę za pośrednictwem Pomocowej Struktury Ramowej Wspólnoty;

w celu dalszego zwiększania wpływu organizacji producentów i ich stowarzyszeń oraz zapewnienia możliwie jak największej stabilności rynku państwa członkowskie powinny mieć, pod pewnymi warunkami, możliwość rozszerzenia wprowadzonych przez organizacje lub stowarzyszenia w odniesieniu do ich członków zasad, zwłaszcza w odniesieniu do produkcji, marketingu i ochrony środowiska w ich regionie, na producentów nie należących do w/w organizacji i funkcjonujących w odnośnym regionie;

organizacje międzybranżowe utworzone z inicjatywy indywidualnych lub już zrzeszonych operatorów mogą, jeżeli należy do nich znaczna liczba członków różnych kategorii zawodowych sektora owoców i warzyw, wpływać na ich postawy uwzględniając realne warunki rynkowe i ułatwiając działania handlowe, które będą miały korzystny wpływ na sprawozdawczość produkcyjną, to znaczy organizację produkcji, prezentację i marketing produktów; z chwilą zdefiniowania odnośnych działań praca tych organizacji może przyczynić się ogólnie do realizacji założeń ustalonych w art. 39 Traktatu, a w szczególności założeń niniejszego rozporządzenia, powinna istnieć możliwość zagwarantowania oddzielnego statusu tym organizacjom, które są w stanie dostatecznie uzasadnić swoją reprezentatywność i prowadzić praktyczną działalność w zakresie wyżej wymienionych założeń; przepisy dotyczące rozszerzenia zasad przyjętych przez organizacje producentów i ich stowarzyszenia oraz udziału w kosztach wynikających z takiego rozszerzenia powinny również obejmować organizacje międzybranżowe, biorąc pod uwagę zbieżność celów;

w celu stabilizacji cen pożądanym jest, aby organizacje producentów były w stanie interweniować na rynku, zwłaszcza w drodze podejmowania decyzji o niewprowadzaniu do sprzedaży określonych ilości towaru w określonym czasie; zabrania się traktowania działań dotyczących wycofywania towaru z rynku jako alternatywnego kanału zbytu; w związku z tym, finansowania przez Wspólnotę wycofywanie towaru powinno być ograniczone do pewnej ustalonej procentowej wielkości produkcji, a dopłaty gwarantowane ze strony Wspólnoty powinny być obniżone, jakkolwiek należy umożliwić wykorzystanie funduszy operacyjnych w tym celu; dla uproszczenia dopłata ze strony Wspólnoty powinna mieć charakter jednorazowej zryczałtowanej stawki dla każdego produktu; w celu osiągnięcia porównywalnej redukcji dla wszystkich produktów wymagane są pewne zróżnicowania;

interwencja może być w pełni skuteczna tylko wówczas, jeśli produkty wycofane z rynku nie są ponownie rozprowadzane normalnymi kanałami zbytu; należy wyszczególnić różne alternatywne sposoby wykorzystania tych produktów, aby, o ile to tylko możliwe, uniknąć ich zniszczenia;

ten nowy sposób zagospodarowywania produktów wycofanych z rynku umożliwi bezzwłoczne uchylenie obowiązujących przepisów w sprawie przekroczenia wartości progowych; jednak

rozsądek nakazuje, aby zachować na okres przejściowy zasadę leżącą u podstawy tych przepisów i upoważnić Komisję do podejmowania w razie potrzeby działań w oparciu o tę zasadę;

uchwalając rozporządzenie nr 3290/94/WE⁽¹⁾ Rada uchwaliła zmiany i przejściowe przepisy wymagane w sektorze rolnym w celu zrealizowania porozumień zawartych w kontekście wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej, zwłaszcza nowych porozumień handlowych z państwami trzecimi odnośnie sektora owoców i warzyw; do niniejszego rozporządzenia wprowadzone zostały przepisy załącznika XIII do rozporządzenia nr 3290/94/WE; w przypadkach importu do Wspólnoty produktów w celu przetwórstwa przemysłowego nie są one przeznaczone do sprzedaży konsygnacyjnej; weryfikacja ceny wejścia może być w związku z tym przeprowadzana w oparciu o inne podstawy niż jednorazowa zryczałtowana stawka; odnośne przepisy powinny być w związku z tym stosownie uzupełnione;

zasady wspólnej organizacji rynku powinny być realizowane przez wszystkich operatorów, których dotyczą, w przeciwnym bowiem razie ich efekty ulegną wypaczeniu wraz ze wszystkimi konsekwencjami zarówno w odniesieniu do wykorzystania funduszy krajowych jak i wzajemnego oddziaływania konkurencji; należy utworzyć specjalną grupę inspektorów Wspólnoty dla tego sektora; zarówno z uwagi na budżet jak i skuteczność jej działania, grupa ta powinna składać się z urzędników Wspólnoty i ewentualnie innego personelu; konieczne jest również wprowadzenie kar nakładanych przez Wspólnotę w celu zapewnienia jednakowego stosowania zasad na terenie całej Wspólnoty;

jednym z niezbędnych elementów właściwego zarządzania wspólną organizacją rynku jest dokładna znajomość rynku; należy w związku z tym zapewnić umożliwiające to instrumenty;

udzielenie pewnych subsydiów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na działanie jednolitego rynku; w związku z tym należy rozszerzyć postanowienia Traktatu umożliwiające nadzór nad subsydiami udzielanymi przez państwa członkowskie i zakaz stosowania subsydiów niezgodnych ze wspólnym rynkiem na sektor, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu;

wspólna organizacja rynku w tym sektorze musi odpowiednio i jednocześnie uwzględniać założenia art. 39 i 110 Traktatu;

w celu ułatwienia realizacji przepisy niniejszego rozporządzenia należy ustalić procedurę dotyczącą ścisłej współpracy między państwami członkowskimi i Komisją za pośrednictwem komitetów zarządzających;

w celu stawienia czoła szczególnie niekorzystnej sytuacji w sektorze orzechów laskowych należy zapewnić jednorazową zryczałtowane wsparcie w odniesieniu do orzechów laskowych zebranych w latach handlowych 1997/1998, 1998/1999 i 1999/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynku owoców i warzyw.
2. Wspólna organizacja obejmuje następujące produkty:

---

¹ Dz.U. WE nr L 349, z 31.12.1994, str. 105. Rozporządzenie zmienione ostatnio przez rozporządzenie nr 1193/96/WE (Dz.U. WE nr L 161, z 29.06.1996, str.1).

Kod CN	Nazwa
0702 00	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory i inne warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone
0704	Kapusta, kalafior, kalarepa, kapusta pasterna i inne podobne kapustne, świeże lub schłodzone
0705	Salata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykoria (<i>Cichorium spp.</i>), świeża lub schłodzona.
0706	Marchew, rzepa, burak ćwikłowy, salsefia, seler, rzodkiew i inne jadalne korzenie, świeże lub schłodzone
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0708	Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone
ex0709	Inne warzywa, świeże lub schłodzone, z wyjątkiem warzyw ujętych w podpunktach 0709 60 91, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 i 0709 90 60
ex0802	Inne orzechy, świeże lub suszone, w skorupach lub ze skórą lub obrane, z wyjątkiem areki (lub betelu) oraz orzechów koli z podpunktu 0802 90 30
0803 00 11	Świeże figi rajskie
ex 0803 00 90	Suszone figi rajskie
0804 20 10	Świeże figi
0804 30 00	Ananasy
0804 40	Awokado
0804 50 00	Gujawa, owoce mango i mangostanu
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 21	Świeże winogrona deserowe
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Melony (w tym arbuzy) i papaje, świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże
0809	Morele, czereśnie, brzoskwinie (w tym nektarynki), śliwki i tarnina, świeże
0810	Inne owoce, świeże
0813 50 31	Wyłącznie mieszanki lub suszone orzechy wg CN nr 0801 i 0802
0813 50 39	
1212 10 10	Chleb świętojański

3. Jeśli zachodzi taka potrzeba, lata handlowe w odniesieniu do produktów wymienionych w ust. 2 są ustalane według procedury przyjętej w art. 46.

TYTUŁ I

Klasyfikacja produktów

Artykuł 2

1. Produkty, które mają dotrzeć do konsumenta w stanie świeżym mogą być klasyfikowane w oparciu o ustalone normy.

2. W celu zapewnienia funkcjonowania organizacji wspólnych rynków, uchwalone zostają, w oparciu o procedurę ustaloną w art. 46, zamieszczone w załączniku I normy dotyczące świeżych owoców i warzyw. W tym celu uwzględnione są normy UN/ECE zalecone przez Komisję Ekonomiczną Europejskiej Grupy Roboczej d/s standaryzacji i jakości łatwo psujących się produktów.

Do chwili uchwalenia nowych norm obowiązują w dalszym ciągu normy opracowane zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 1035/72/EWG.

3. Działając zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46 Komisja może uzupełnić listę w załączniku I o inne produkty.

Artykuł 3

1. Dysponujący produktami objętymi przyjętymi normami jakości nie może prezentować lub wystawiać tych produktów na sprzedaż, albo dostarczać ich lub wprowadzać do obrotu w obrębie Wspólnoty w jakikolwiek inny sposób niż zgodny z tymi normami. Dysponent ponosi odpowiedzialność za ich przestrzeganie.

Państwa członkowskie mogą jednak zwolnić z wymogu przestrzegania norm jakości lub niektórych ich przepisów:

- (a) produkty zaprezentowane lub wystawione na sprzedaż, sprzedane, dostarczone lub wprowadzone do obrotu przez hodowcę w inny sposób na rynkach hurtowych, zwłaszcza na rynkach producenta, położonych na obszarze produkcji;
- (b) produkty przetransportowane z tych rynków hurtowych do punktów obróbki wstępnej i pakowania oraz magazynów mieszczących się na tym samym obszarze produkcyjnym.

W przypadku akapitu (b) dane państwo członkowskie informuje Komisję i powiadamia ją o podjętych działaniach.

2. Nie jest wymagane przestrzeganie norm jakości w obrębie danego regionu produkcyjnego w odniesieniu do:

- a) produktów sprzedanych lub dostarczonych przez hodowcę do ustępów wstępnego przygotowania i pakowania lub magazynów, albo przetransportowanych z jego gospodarstwa do tego rodzaju ustępów;
- b) produktów przetransportowanych z magazynów do ustępów wstępnego przygotowania i pakowania;

3. Nie jest wymagane przestrzeganie norm jakości w odniesieniu do:

- a) produktów transportowanych do zakładów przetwórczych, o ile w odniesieniu do produktów przeznaczonych na potrzeby przetwórstwa przemysłowego nie zostały ustalone minimalne kryteria jakościowe zgodnie z procedurą określoną w art. 46;
- b) produktów przekazywanych przez producenta w jego gospodarstwie konsumentom do ich własnego użytku;
- c) na podstawie Decyzji Komisji przyjętej na wniosek państwa członkowskiego w oparciu o procedurę o której mowa w art. 46 w odniesieniu do produktów z danego regionu, które są sprzedawane w handlu detalicznym na terenie regionu dla celów konsumpcji związanej z zakorzenioną lokalnie tradycją.

4. Należy przedstawić dowody, że produkty, o których mowa w ust. 2 i 3 lit. a), spełniają ustalone warunki, zwłaszcza w odniesieniu do ich przewidywanego wykorzystania.

Artykuł 4

W przypadku, w którym w następstwie wyjątkowego niedoboru lub wyjątkowo dużej podaży, podaż produktów odpowiadającej normom jakości nie jest w stanie zaspokoić popytu konsumentów lub wydatnie go przekracza, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty i procedurą ustaloną w art. 46 wprowadzone zostają działania uchylające stosowanie tych norm przez ograniczony okres.

Artykuł 5

1. Szczegółowe informacje wymagane w ramach norm jakości muszą być przedstawione czytelnie w widocznym miejscu na jednej stronie opakowania lub wydrukowane, w sposób trwały bezpośrednio na opakowaniu lub na etykiecie, która stanowi integralną część lub jest trwale przymocowana do opakowania.

2. W przypadku towarów transportowanych luzem lub ładowanych bezpośrednio na środki transportu szczegółły, o których mowa w ust. 1 są zamieszczane w dokumencie towarzyszącym lub wykazane w awizie umieszczonym w widocznym miejscu w środkach transportu.

Artykuł 6

Na etapie sprzedaży detalicznej, na którym produkty są pakowane, wymagane szczegółowe dane są umieszczane w czytelny i dobrze widoczny sposób.

W przypadku produktów pakowanych wstępnie w myśl dyrektywy 79/112/EWG¹), poza wszystkimi informacjami przewidzianymi w wspólnych normach jakościowych podana jest waga netto. Jednak w przypadku produktów sprzedawanych zazwyczaj na sztuki wymóg dotyczący wagi netto nie obowiązuje, jeżeli ilość sztuk jest widoczna i łatwo może być policzona, lub jeżeli jest to niemożliwe, na etykiecie podana jest liczba.

---

¹ Dyrektywa Rady 79/112/EWG z 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia przepisów prawa państw członkowskich odnośnie etykietowania, prezentacji i reklamy artykułów żywnościowych (Dz.U. WE nr L 33, z 8.02.1979, str. 1). Dyrektywa zmieniona ostatnio przez Akt Przystąpienia z 1994 r.

Produkty mogą być prezentowane bez opakowania, pod warunkiem że detalista wystawia towar przeznaczony na sprzedaż wraz z metką, która jest umieszczona w widocznym miejscu i zawiera czytelne informacje odnośnie norm jakości określające:

- odmianę
- pochodzenie produktu
- klasa

Artykuł 7

W celu ustalenia, czy produkty objęte normami jakościowymi spełniają przepisy art. 3-6, zgodnie z przepisami tytułu VI przeprowadzane są kontrole polegające na pobieraniu próbek przez władze wyznaczone w tym celu przez każde państwo członkowskie na wszystkich etapach łańcucha marketingowego i podczas transportu.

Wskazane jest, aby kontrole te były dokonywane przez wysyłką z obszarów produkcji, w trakcie pakowania lub ładowania produktów.

Państwa członkowskie przekazują innym państwom członkowskim oraz Komisji nazwy organów, które zostały wyznaczone jako odpowiedzialne za kontrole.

Artykuł 8

1. Dopuszcza się import produktów objętych normami jakości z krajów trzecich wyłącznie wówczas, gdy odpowiadają one normom jakości lub normom, które są ich odpowiednikami.

2. Artykuły 3-7 dotyczą produktów importowanych do Wspólnoty po wypełnieniu formalności importowych zgodnie z przepisami aktualnie obowiązującymi we Wspólnocie.

Artykuł 9

1. Dopuszcza się eksport produktów objętych normami jakości do krajów trzecich wyłącznie wówczas, gdy odpowiadają one tym normom.

W celu spełnienia wymagań rynków docelowych udzielana jest jednak zgoda na odstępstwa w oparciu o procedurę przedstawioną w art. 45 .

2. Przed opuszczeniem obszaru celnego Wspólnoty produkty przeznaczone na eksport do krajów trzecich są poddawane kontroli pod kątem zgodności z normami jakości.

Artykuł 10

Działania mające na celu zapewnienie jednakowego stosowania przepisów zawartych w tym dziale rozporządzenia są podejmowane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

W odniesieniu do produktów przeznaczonych na import do Wspólnoty działania takie mogą polegać na zatwierdzeniu oficjalnych organów kontrolujących kraju trzeciego, z którego produkty są importowane.

TYTUŁ II

Organizacje producentów

Artykuł 11

Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia przez "Organizację producentów" rozumie się każdą osobę prawną:

- a) ustanowioną z własnej inicjatywy producentów następujących kategorii produktów wymienionych w art. 1 ust. 2):
  - i) owoce i warzywa
  - ii) owoce
  - iii) warzywa
  - iv) produkty przeznaczone do przetwórstwa
  - v) owoce cytrusowe
  - vi) orzechy
  - vii) grzyby
- b) celem działania której jest w szczególności:
  - 1) zapewnienie, że produkcja jest planowana i dostosowana do podaży, zwłaszcza pod kątem jakości i ilości;
  - 2) promowanie koncentracji podaży i wprowadzanie na rynek produktów wytwarzanych przez jej członków;
  - 3) obniżanie kosztów produkcji i stabilizację cen producentów;
  - 4) promowanie stosowania zasad uprawy, technologii produkcji a zwłaszcza korzystnych dla środowiska zasad gospodarki ściekami w celu ochrony jakości zasobów wody, gleby i krajobrazu i zachowania i/lub stymulacji zróżnicowania życia biologicznego;
- c) której statut wymaga w szczególności od producentów będących jej członkami:
  - 1) stosowania zasad uchwalonych przez organizację producentów w odniesieniu do sprawozdawczości produkcyjnej, samej produkcji, marketingu i ochrony środowiska;
  - 2) przynależności do jednej tylko organizacji wspomnianej w lit. a) pod względem danej produkcji gospodarstwa rolnego w zakresie jednej z kategorii produktów wymienionych w lit. a);
  - 3) prowadzić sprzedaż całej wspomnianej produkcji za pośrednictwem organizacji producentów.

Jednak w przypadkach, w których organizacja producentów wyda taką zgodę oraz stosownie do ustalonych przez nią warunków, producenci będący jej członkami mogą:

- sprzedawać w gospodarstwie nie więcej niż 25% swojej produkcji, jeżeli są członkami organizacji producentów owoców i warzyw, jak wspomniano w lit. a) i) oraz nie więcej niż 20% ich produkcji jeżeli są członkami innego rodzaju organizacji producenckich, bezpośrednio konsumentom na ich własne potrzeby, a ponadto
- prowadzić we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producenckiej wyznaczonej przez ich własną organizację producencką sprzedaż produktów w ilościach, które mają charakter marginalny w porównaniu z wolumenem wprowadzanym na rynek przez ich organizację;

- prowadzić za pośrednictwem innej organizacji producenckiej wyznaczonej przez ich własną organizację sprzedaż produktów, które ze względu na swój charakter nie są normalnie objęte działalnością handlową odnośnej organizacji;
- mieć upoważnienie, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46, w zakresie niektórych produktów do zawierania na zasadzie odstępstwa bezpośrednich kontraktów na malejące dostawy do przedsiębiorstw przemysłu przetwórczego na okres przejściowy do 31 grudnia 1999;

- 4) dostarczać informacji wymaganych przez organizację producencką dla celów statystycznych, zwłaszcza w odniesieniu do obszarów uprawnych, wysokości zbiorów, wydajności i bezpośredniej sprzedaży;
- 5) dokonywać wpłat ustalonych w statucie przeznaczonych na tworzenie i uzupełnienia funduszu operacyjnego, o którym mowa w art. 15;

d) której statut przewiduje:

- 1) procedury związane z określaniem, uchwalaniem i wprowadzaniem zmian do zasad, o których mowa w lit. c) (1);
- 2) zobowiązanie członków do wpłat składek członkowskich potrzebnych dla finansowania organizacji producenckiej;
- 3) zasady umożliwiające członkom-producentom dokonywania demokratycznej dokładnego zbadania ich organizacji i jej decyzji
- (4) kary za niewywiązywanie się ze zobowiązań określonych statutem, zwłaszcza za zaleganie ze składkami, lub zasad ustalonych przez organizację producencką;
- 5) zasady przyjmowania nowych członków, zwłaszcza najkrótszy okres przynależności; oraz
- 6) zasady prowadzenia księgowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji.

e) która została uznana przez dane państwo członkowskie zgodnie z ust. 2.

2. W świetle niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie uznają za organizacje producenckie wszystkie grupy producenckie ubiegające się o takie uznanie, pod warunkiem, że:

- a) spełniają wymagania ustalone w ust. 1 i mogą stosownie udokumentować, w tym przedstawiając dowody na zgrupowanie minimalnej liczby członków i dysponowanie minimalnym wolumenem przeznaczonej na rynek produkcji określonych zgodnie z procedurą ustaloną w art. 45;
- b) istnieją dostateczne dowody na to, że mogą one prowadzić swoją działalność w prawidłowy sposób zarówno w czasie jak i pod względem skuteczności;
- c) efektywnie umożliwiają ich członkom uzyskanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy;

- d) faktycznie dostarczają swoim członkom środki techniczne umożliwiające magazynowanie, pakowanie i zbycie ich produktów i zapewniają właściwe zarządzanie ich działalnością pod kątem handlu i budżetu.

3. W świetle niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą również uznać za organizację producencką inne organizacje producenckie niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a), które istniały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i zostały uznane w oparciu o rozporządzenie nr 1035/72/EWG przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie:

- a) podejmują decyzję odnośnie uznania statusu organizacji producenckiej w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi dokumentami potwierdzającymi;
- b) dokonują kontroli w regularnych odstępach czasu w celu upewnienia się, czy organizacja producencka wypełnia warunki nadanego jej oficjalnego statusu, nakładania stosownych kar w razie niewypełnienia tych warunków i podjęcia decyzji, w razie konieczności o cofnięciu uznania;
- c) powiadamia w ciągu dwóch miesięcy Komisję o każdej decyzji dotyczącej uznania, odmowy nadania lub odebrania oficjalnego statusu.

2. Warunki dotyczące informowania Komisji przez państwa członkowskie o działalności organizacji producenckich oraz częstotliwości ich przekazywania są opracowane zgodnie z procedurą przyjętą w art. 46.

Komisja sprawdza czy wypełniane są przepisy art. 11 i ust. 1 lit. b) tego artykułu na drodze kontroli dokonywanych zgodnie z przepisami tytułu VI i w oparciu o wyniki takich kontroli występuje w stosownych przypadkach do państw członkowskich o odebranie oficjalnego statusu.

Artykuł 13

1. Organizacje producenckie, którym nadany został oficjalny status na podstawie rozporządzenia nr 1035/72/EWG przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i które nie są w stanie zakwalifikować się do uzyskania statusu na podstawie art. 11 niniejszego rozporządzenia z pominięciem okresu przejściowego, mogą w dalszym ciągu funkcjonować w ramach przepisów tytułu VI przez okres dwóch lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia pod warunkiem, że spełniają one warunki wspomnianych artykułów rozporządzenia nr 1035/52/EWG.

2. Okres dwóch lat, o którym mowa w ust. 1, może być wydłużony do pięciu lat pod warunkiem, że dana organizacja producencka:

- a) w celu uzyskania oficjalnego statusu zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 przedstawia plan działania przed upływem ustalonego terminu przed końcem dwuletniego okresu, o którym mowa w ust. 1, właściwemu państwu członkowskiemu, które go zaakceptuje lub odrzuci;
- b) może wykazać, przedstawiając swój plan działania, że utworzyła fundusz operacyjny, o którym mowa w art. 15;

c) podejmuje się, pod groźbą kar ustalonych przez państwo członkowskie, zakończyć realizację swojego planu działania przed upływem pięciu lat.

3. Organizacja producencka, która przestała spełniać warunki ustalone w ust. 2, bez względu na przyczynę i moment w czasie, traci swój status jako taka na warunkach ustalonych w art. 12 ust. 1 lit. b).

Przepis, o którym mowa w pierwszym akapicie obowiązuje jednak nie naruszając w niczym indywidualnych praw, jakie organizacja producencka mogła uzyskać zgodnie z rozporządzeniem nr 1035/72/EWG.

Artykuł 14

1. Dla nowych organizacji producenckich lub organizacji, które nie uzyskały oficjalnego statusu w ramach rozporządzenia nr 1035/72/EWG przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia dopuszcza się okres przejściowy nie przekraczający pięciu lat, w czasie którego mają one spełnić warunki zezwalające na uzyskanie oficjalnego statusu, ustalone w art. 11.

Aby zakwalifikować się do uzyskania takiego statusu przedstawiają one właściwemu państwu członkowskiemu podzielony na etapy plan przyznawania oficjalnego statusu, którego zatwierdzenie sygnalizuje początek pięcioletniego okresu, o którym mowa w pierwszym akapicie, i stanowi pierwszy krok do przyznania oficjalnego statusu.

2. W okresie czterech lat po wstępnym przyznaniu oficjalnego statusu państwa członkowskie mogą udzielić organizacjom producenckim, o których mowa w ust. 1:

- a) pomocy finansowej mającej na celu wsparcie formowania się tych organizacji i ułatwienia ich działalności administracyjnej;
- b) pomocy finansowej, w sposób bezpośredni lub za pośrednictwem instytucji kredytującej, w formie specjalnych pożyczek na pokrycie części inwestycji wymaganych dla uzyskania oficjalnego statusu i umieszczonych w planie przyznawania oficjalnego statusu, o którym mowa w drugim akapicie ust. 1.

3. Zgodnie z przepisami art. 51 ust. 2 i 3, pomoc finansowa, o której mowa w ust. 2, jest pokrywana przez Wspólnotę.

4. Przed wstępnym przyznaniem oficjalnego statusu państwa członkowskie informują Komisję o swoich zamiarach i ich skutkach finansowych.

5. Przedstawienie planu uzyskania oficjalnego statusu państwu członkowskiemu przez organizację producencką pociąga za sobą zobowiązanie się tej organizacji do zaakceptowania kontroli ze strony państwa członkowskiego i Komisji zgodnie z przepisami tytułu VI, a zwłaszcza w odniesieniu do właściwego zarządzania funduszami publicznymi.

6. Państwa członkowskie nakładają odpowiednie kary na organizacje producenckie, które nie wywiązują się ze swoich zobowiązań.

7. Szczegółowe zasady wykonawcze uchwalone na podstawie art. 48 w odniesieniu do realizacji tego artykułu obejmują przepisy, zgodnie z którymi pomoc finansowa udzielona portugalskim organizacjom producenckim nie jest mniejsza, w przeliczeniu na procentową część wartości

produkcji sprzedanej organizacji producenckiej, niż pomoc wynikająca z rozporządzenia nr 746/93/EWG¹).

Artykuł 15

1. Pomoc finansowa Wspólnoty jest udzielana organizacjom producenckim tworzącym fundusz operacyjny na warunkach ustalonych w niniejszym artykule.

Fundusz ten jest utrzymywany dzięki składkom pobieranym od członków-producentów ustalonym na podstawie ilości lub wartości faktycznie sprzedanych owoców i warzyw, oraz dzięki pomocy finansowej, o której mowa w pierwszym akapicie.

2. Fundusze operacyjne, o których mowa w ust. 1 są wykorzystywane:

- a) na pokrycie kosztów wycofywania towarów z rynku i przetwórstwa owoców cytrusowych na warunkach ustalonych w ust. 3;
- b) finansowanie programu działania przedstawionego właściwym władzom krajowym i zatwierdzonego przez nie na podstawie art. 16 ust. 1.

Fundusze takie mogą być również wykorzystane w całości lub częściowo na finansowanie planu działania przedstawionego przez organizację producencką zgodnie z przepisami art. 13.

3. Wykorzystanie funduszu operacyjnego na finansowanie wycofywania towarów z rynku i/lub przetwórstwa owoców cytrusowych jest dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy właściwe władze państwowe zatwierdziły pewien plan działalności. Forma lub formy finansowania są następujące:

- a) rekompensata za wycofanie z rynku w odniesieniu do produktów nie wymienionych w załączniku II, które odpowiadają obowiązującym normom, jeżeli normy takie zostały ustalone zgodnie z art. 2;
- b) dopłata do rekompensaty za wycofanie z rynku wypłacanej przez Wspólnotę.

Państwa członkowskie mogą ustalić maksymalny poziom rekompensaty lub dopłaty, ale wielkość wyznaczonej w ten sposób dopłaty dodana do wielkości rekompensaty wypłacanej przez Wspólnotę z tytułu wycofania towaru z rynku nie może przekroczyć maksymalnego poziomu cen towarów wycofywanych obowiązujących w roku handlowym 1995/1996 zgodnie z przepisami art. 16 ust. 3 lit. a), art. 16 lit. a), art. 16 lit. b) i pierwszego akapitu art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1035/72/EWG.

Część funduszu operacyjnego, jaka może być przeznaczona na finansowanie wycofywania towarów z rynku nie może przekraczać 60% w pierwszym roku, 55% w drugim roku, 50% w trzecim roku, 45% w czwartym roku, 40% w piątym roku i 30% poczynając od szóstego roku z dniem zatwierdzenia przez właściwe władze państwowe pierwszego programu operacyjnego przedstawionego przez organizację producencką.

Ograniczenia ustalone w art. 22 ust. 3, 4 i 5 obowiązują w odniesieniu do wycofywania z rynku towarów, o którym mowa w punkcie (a) w pierwszym akapicie niniejszego ustępu.

4. Jak zaznaczono w ust. 2 lit. b) programy operacyjne:

---

¹ Rozporządzenie Rady nr 746/93/EWG z 17 marca 1993 r. w sprawie udzielania pomocy finansowej w związku z popieraniem tworzenia się organizacji producenckich i ułatwianiem im działalności zgodnie z przepisami rozporządzeń nr 1035/72/EWG i nr 1360/78/EWG na terenie Portugalii.

- a) zawierają szereg założeń, o których wspomniano w art. 11 ust. 1 lit. b) oraz innych, uwzględniających zwłaszcza: poprawę jakości produktów, podwyższanie handlowej wartości produktów, promocję produktów ukierunkowanych na konsumentów, tworzenie asortymentów produktów organicznych, promocję produkcji obejmującej pełny cykl produkcyjny lub innych metod produkcji bezpiecznych dla środowiska oraz zmniejszenie ilości towarów wycofywanych z rynku.
- b) uwzględniają działanie mające na celu rozpowszechnienie stosowania przez członków-producentów technologii bezpiecznych dla środowiska zarówno w odniesieniu do uprawy jak i gospodarki odpadami.

Pojęcie "technologie bezpieczne dla środowiska" odnosi się głównie do technologii, które umożliwiają realizację założeń art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia nr 2078/92/EWG¹).

- c) zapewniają finansowanie zasobów technicznych i ludzkich wymaganych dla zachowania zgodności z normami i zasadami fitosanitarnymi oraz maksymalnego dopuszczalnego poziomu pozostałości.

5. Pomoc finansowa, o której mowa w punkcie 1, jest równa wielkości faktycznie płaconych składek podanych w tym punkcie, ale zmniejszona do 50% faktycznych wydatków ponoszonych w związku z ust. 2.

Ta procentowa część wynosi 60% w przypadku, gdy program operacyjny lub jego część jest przedstawiany/a przez:

- a) szereg organizacji producenckich Wspólnoty funkcjonujących w różnych państwach członkowskich w ramach programów międzypaństwowych, z wyjątkiem działań opisanych w ust. 2 lit. a);
- b) lub jedną albo kilka organizacji producenckich zaangażowanych w programy prowadzone na zasadach międzybranżowych.

Pomoc finansowa będzie jednak ograniczona do 4% wartości sprzedanej produkcji każdej organizacji producenckiej, pod warunkiem, że całkowita kwota pomocy finansowej stanowi mniej niż 2% globalnego obrotu wszystkich organizacji producenckich. Aby ograniczenie to było przestrzegane, wypłacana jest zaliczka w wysokości 2%, a pozostała część pomocy finansowej zostaje przydzielona z chwilą, gdy znana jest globalna kwota wniosków o pomoc. Od roku 1999 wartość 4% jest podwyższona do 4,5%, a procentowa część globalnego obrotu jest zwiększona z 2% do 2,5%.

6. W tych regionach Wspólnoty, w których poziom organizacji producenckich jest wyjątkowo niski państwa członkowskie mogą być upoważnione, na podstawie odpowiednio uzasadnionego wniosku, do udzielania organizacjom producenckim krajowej pomocy finansowej równej połowie składek producentów. Pomoc ta stanowi uzupełnienie funduszu operacyjnego.

W przypadku państw członkowskich, w których poniżej 15% owoców i warzyw jest wprowadzane do obrotu przez organizacje producenckie, a których produkcja w zakresie owoców i warzyw

---

¹ Rozporządzenie Rady nr 2078/92/EWG z 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolnej spełniających wymagania odnośnie ochrony środowiska naturalnego i zachowania krajobrazu wsi (Dz.U. WE nr L 215, z 30.07.1992, str. 85). Rozporządzenie zmienione ostatnio przez Rozporządzenie Komisji nr 2722/95/WE (Dz.U. WE nr L 288, z 1.12.1995, str.35).

stanowi co najmniej 15% ich globalnej produkcji rolnej, pomoc, o której mowa w pierwszym akapicie może być pokryta przez Wspólnotę na wniosek danego państwa członkowskiego z Ramowego Programu Wsparcia Wspólnotowego.

Artykuł 16

1. Programy operacyjne, o których mowa w art. 15 ust. 2 lit. b) są przedkładane właściwym władzom państwowym, które je zatwierdzają lub odrzucają lub żądają ich wprowadzenia zmian stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie tworzą krajową strukturę w celu opracowania ogólnych warunków dotyczących działań wspomnianych w art. 15 ust. 4 lit. b). Przedstawiają one swoje propozycje struktury Komisji, która w ciągu trzech miesięcy może wystąpić z żądaniem wprowadzenia zmian, jeżeli stwierdzi, że dana propozycja nie umożliwi realizacji założeń ustalonych w art. 130r Traktatu oraz w programie polityki i działania Wspólnoty w odniesieniu do zamierzeń pod kątem środowiska naturalnego i trwałego rozwoju.

2. Nie później niż do końca każdego roku organizacje producenckie informują państwo członkowskie o przewidywanej wysokości funduszu operacyjnego na następny rok z podaniem odpowiednich motywacji opartych na przewidywaniach programu operacyjnego, wydatków w roku bieżącym i ewentualnie w roku poprzednim, oraz, jeżeli zachodzi taka potrzeba, o przewidywanych wielkościach produkcji na rok następny. Do dnia 1 stycznia następnego roku państwo członkowskie powiadomi organizację producencką o przewidywanej wysokości pomocy finansowej stosownie do limitów ustalonych w art. 15 lit. 5.

Płatności wynikające z pomocy finansowej są dokonywane w oparciu o wydatki poniesione z tytułu projektów ujętych w programie operacyjnym. Z tytułu tychże projektów mogą być wypłacane zaliczki, które wymagają jednak udzielenia gwarancji lub kaucji.

Na początku każdego roku, najpóźniej jednak do końca 31 stycznia, organizacja producencka powiadamia państwo członkowskie o ostatecznej kwocie wydatków poniesionych w roku poprzednim załączając odpowiednią dokumentację potwierdzającą, aby mogła otrzymać pozostałą część pomocy finansowej udzielanej przez Wspólnotę.

3. Stowarzyszenie organizacji producenckich oficjalnie zatwierdzone przez państwo członkowskie może zastąpić swoich członków w celach związanych z zarządzaniem ich funduszem operacyjnym zgodnie z brzmieniem art. 15 ust. 1 i w celu opracowywania, realizacji i przedstawiania programów operacyjnych, zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. b). W takich przypadkach stowarzyszenie otrzymuje pomoc finansową i dokonuje powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Czas trwania programów operacyjnych i finansowania ich z jednej strony przez producentów i organizacje producenckie, a z drugiej przez Wspólnotę będzie wynosił nie mniej niż trzy lata i nie więcej niż pięć lat.

5. Przedstawienie programu operacyjnego przez organizację producencką lub, w przypadku wyboru opcji omówionej w ust. 3, przez stowarzyszenie organizacji producenckich, państwu członkowskiemu, pociąga za sobą zobowiązanie się organizacji lub stowarzyszenia do zaakceptowania kontroli ze strony państwa lub Wspólnoty stosownie do przepisów tytułu VI, zwłaszcza w odniesieniu do właściwego zarządzania finansami publicznymi.

Artykuł 17

W przypadku, gdy ogólne akty urzędowe wspólnej organizacji rynku okażą się niewystarczające lub niewłaściwe w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, które mają duże lokalne lub regionalne znaczenie gospodarcze lub środowiskowe i które, szczególnie w wyniku silnej konkurencji międzynarodowej, napotykać na ciągłe trudności na rynku Wspólnoty, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46 mogą być podjęte specjalne działania mające na celu poprawę konkurencyjności tych produktów i ich promocję.

Artykuł 18

1. W przypadkach, w których organizacja producencka lub stowarzyszenie organizacji producenckich, które przyjęło te same zasady, działające w określonej obszarze gospodarki jest uznawana w odniesieniu do określonego produktu za reprezentatywną pod kątem produkcji i producentów w tym obszarze, dane państwo członkowskie może na wniosek organizacji lub stowarzyszenia zobowiązać działających w tym obszarze producentów, którzy nie należą do w/w organizacji, do przestrzegania następujących zasad:

- a) zasady o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. c) (1),
- b) zasady uchwalone przez organizację lub stowarzyszenie w odniesieniu do wycofywania produktów z rynku,

pod warunkiem, że zasady te:

- obowiązywały przez okres co najmniej jednego roku handlowego,
- są ujęte w pełnym wykazie w załączniku III,
- obowiązują przez okres nie przekraczający trzech lat handlowych.

2. Dla potrzeb niniejszego artykułu przez "obszar gospodarczy" rozumie się strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów, w których warunki produkcji i zbytu są jednorodne.

3. Organizacja producencka, lub stowarzyszenie organizacji, jest uważane za reprezentatywną w rozumieniu ustępu 1 w przypadku, w którym jej członkowie stanowią co najmniej dwie trzecie producentów w danym obszarze gospodarczym, w którym organizacja ta lub stowarzyszenie działają, i obejmuje swoim zasięgiem co najmniej dwie trzecie produkcji tego obszaru.

4. Zasady, które obowiązują wszystkich producentów na określonym obszarze gospodarczym:

- a) nie mogą w żadnym razie być krzywdzące dla innych producentów w obrębie państwa członkowskiego lub Wspólnoty;
- b) nie obowiązują w odniesieniu do produktów, o ile produkty te nie są specjalnie nimi objęte, dostarczanych dla potrzeb przetwórstwa w ramach kontraktu zawartego przez rozpoczęciem roku handlowego, z wyłączeniem zasad odnośnie informowania o poziomie produkcji, wspomnianego w ust. 1 lit. a);
- c) nie mogą w żadnym razie być sprzeczne z obowiązującymi zasadami Wspólnoty i państw członkowskich.

5. Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadają Komisję o zasadach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkich producentów na określonym obszarze gospodarczym. Zasady te są publikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich seria "C".

Komisja podejmuje decyzję o odwołaniu rozszerzenia zasad wprowadzonego przez państwo członkowskie wówczas:

- a) gdy stwierdzi, że wspomniane rozszerzenie na innych producentów eliminuje konkurencję na dużej części rynku wewnętrznego lub zagraża wolnej wymianie handlowej lub stanowi zagrożenie dla założeń art. 39 Traktatu;
- b) gdy stwierdzi, że art. 85 ust. 1 Traktatu dotyczy porozumienia, decyzji lub zgodnie przyjętego postępowania, co do których podjęto decyzję o rozszerzeniu na innych producentów. Decyzja Komisji w odniesieniu do tego porozumienia, decyzji lub odnośnego postępowania obowiązuje dopiero od dnia takiego stwierdzenia;
- c) gdy w następstwie kontroli *ex-post* zgodnie z tytułem VI, stwierdzi, że przepisy tego artykułu nie były przestrzegane.

6. W przypadku obowiązywania ust. 1 dane państwo członkowskie, po szczegółowym zbadaniu przedstawionych dowodów, może podjąć decyzję że producenci nie będący członkami są zobowiązani wobec organizacji, lub odpowiednio stowarzyszenia, do składek finansowych płaconych przez członków-producentów, w takim stopniu, w jakim mają one być wykorzystane na:

- a) pokrycie kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania zasad, o których mowa w ust. 1;
- b) pokrycie kosztów prac badawczych, analiz rynku i promocji zbytu prowadzonych przez organizację lub stowarzyszenie na korzyść wszystkich producentów na tym obszarze.

7. Państwa członkowskie przekazują Komisji listę obszarów gospodarczych wspomnianych w ust. 2. W ciągu miesiąca od jej przekazania Komisja zatwierdza listę lub, po konsultacji z danym państwem członkowskim, podejmuje decyzję o wprowadzeniu poprawek, które muszą być przez to państwo wprowadzone. Zatwierdzona lista jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich seria "C".

TYTUŁ III

Organizacje i porozumienia międzybranżowe

Artykuł 19

1. Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia określenie "uznane organizacje międzybranżowe" nazywane poniżej "organizacjami międzybranżowymi", odnosi się do podmiotów prawnych, które:

- a) zrzeszają przedstawicieli reprezentujących działalność gospodarczą powiązaną z produkcją artykułów i/lub handlem artykułami i/lub przetwórstwem artykułów, o których mowa w art. 1 ust. 2.
- b) są ustanowione z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub stowarzyszeń, które je tworzą;

- c) realizują szereg wymienionych poniżej działań w jednym lub szeregu regionów Wspólnoty uwzględniając interesy konsumentów:
- pogłębianie znajomości i przejrzystości produkcji i rynku;
  - pomoc w celu lepszej koordynacji wprowadzania owoców i warzyw na rynek, zwłaszcza jeżeli chodzi o wykorzystanie prac badawczych i analiz rynku;
  - opracowywanie znormalizowanych formularzy umów spełniających wymogi zasad obowiązujących we Wspólnocie;
  - pełniejsze wykorzystanie potencjału wyprodukowanych owoców i warzyw;
  - zapewnianie informacji i prowadzenie badań niezbędnych dla dostosowania produkcji pod kątem produktów lepiej odpowiadającym wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, zwłaszcza w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska.
  - poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony roślin i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;
  - opracowywanie metod i instrumentów mających na celu poprawę jakości produktu;
  - wykorzystywanie potencjału i ochrona rolnictwa organicznego oraz projektowanie etykiet podających pochodzenie, jakość i informacji geograficznych;
  - promocja produkcji zintegrowanej lub innych metod produkcji korzystnych dla środowiska naturalnego
  - odnośnie zasad produkcji i marketingu, ustalanie surowszych reguł niż zasady Wspólnoty lub krajowe.
- d) zostały uznane przez państwa członkowskie na warunkach ustalonych w ust. 2.

2. Jeżeli gwarantują to struktury państwa członkowskiego, państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe w brzmieniu niniejszego rozporządzenia wszystkie utworzone na jego terytorium organizacje, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, pod warunkiem że:

- a) prowadzą swoją działalność w jednym lub większej liczbie regionów na tym terytorium;
- b) reprezentują znaczną część producentów i/lub handlowców i/lub przetwórców owoców i warzyw oraz artykułów uzyskiwanych w drodze przetwórstwa owoców i warzyw we wspomnianym regionie lub regionach, w przypadku gdy w rachubę wchodzi więcej regionów niż jeden, mogą one wykazać się minimalnym poziomem reprezentacyjności w każdym regionie w odniesieniu do każdej z branż, które skupiają;
- c) prowadzą szereg działań wymienionych w ust. 1 lit. c);
- d) same nie zajmują się produkcją lub przetwórstwem lub zbytem owoców i warzyw lub produktów uzyskanych drogą przetwórstwa z owoców i warzyw;
- e) nie prowadzą żadnego rodzaju działalności spośród wymienionych w art. 20 ust. 3.

3. Zanim organizacje międzybranżowe uzyskają oficjalny status państwo członkowskie powiadamia Komisję o organizacjach, które wystąpiły z wnioskiem o przyznanie im takiego statusu, przekazując wszelkie odnośne informacje o ich przedstawicielach i rozmaitej działalności oraz inne dane niezbędne dla dokonania oceny.

Najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia Komisja może wyrazić sprzeciw dla nadania oficjalnego statusu.

4. Państwa członkowskie:

- a) podejmują decyzję o przyznaniu oficjalnego statusu w ciągu trzech miesięcy od wpłynięcia wniosku i całej odnośnej dokumentacji potwierdzającej;
- b) dokonują kontroli w regularnych odstępach czasu w celu upewnienia się, czy organizacje międzybranżowe dotrzymują warunków uprawniających do otrzymania oficjalnego statusu, a w przeciwnym razie nakłada na takie organizacje stosowne kary i w razie potrzeby podejmuje decyzję o odebraniu im oficjalnego statusu;
- c) odbierają oficjalny status jeżeli:
  - i) warunki nadania oficjalnego statusu ustalone w niniejszym rozporządzeniu nie są spełniane;
  - ii) organizacja międzybranżowa narusza taki czy inny zakaz narzucony art. 20 ust. 3, bez względu na zastosowanie innych kar wynikających z prawa krajowego;
  - iii) organizacje międzybranżowe nie spełniają wymogu powiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2;
- d) w przeciągu dwóch miesięcy powiadamia Komisję o wszelkich decyzjach związanych z nadaniem, odmową nadania lub odebraniem oficjalnego statusu.

5. Warunki dotyczące informowania Komisji przez państwa członkowskie o działalności organizacji międzybranżowych oraz częstotliwości ich przekazywania są opracowane zgodnie z procedurą przyjętą w art. 46.

Komisja sprawdza czy wypełniane są przepisy ust. 2 i 4 lit. b) na drodze kontroli dokonywanych zgodnie z przepisami tytułu VI i w oparciu o wyniki takich kontroli może, w stosownych przypadkach, zażądać od państwa członkowskiego cofnięcia oficjalnego statusu.

6. Przyznanie oficjalnego statusu upoważnia do realizacji działań wymienionych w akapicie (c) ust. 1, które są spójne z warunkami niniejszego rozporządzenia.

7. Komisja publikuje w Urzędowym Dzienniku Wspólnot Europejskich seria "C" listę organizacji międzybranżowych posiadających oficjalny status z podaniem zakresu lub obszaru działalności gospodarczej oraz działalności prowadzonej w ramach ustalonych w art. 21. Publikowane są również informacje dotyczące odebrania oficjalnego statusu.

Artykuł 20

1. Niezależnie od przepisów art. 1 rozporządzenia nr 26⁽¹⁾, art. 85 ust. 1 Traktatu nie obowiązuje w odniesieniu do porozumień, decyzji i zgodnie przyjętego postępowania organizacji międzybranżowych posiadających oficjalny status, mających na celu realizację działań wspomnianych w art. 19 ust. 1 lit. c).

2. Przepisy zawarte w ust. 1 obowiązują tylko pod warunkiem, że:

---

¹ Rozporządzenie 26 w sprawie zastosowania pewnych zasad konkurencji w produkcji artykułów rolnych i obrotie handlowym tymi artykułami (Dz. U. WE nr 30, z 20.04.1962, str. 993/62). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 49 (Dz.U. WE nr 53, z 1.07.1962, str. 1571/62).

Komisja została poinformowana o porozumieniach, decyzjach i zgodnie przyjętych metodach postępowania, oraz w ciągu dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich żądanych szczegółowych danych Komisja nie stwierdziła braku zgodności porozumień, decyzji i zgodnie przyjętego postępowania z obowiązującymi na terenie Wspólnoty zasadami.

Porozumienia, decyzje i zgodnie przyjęte metody postępowania nie muszą być realizowane dopóki nie upływie okres, o którym mowa w drugim punkcie pierwszego akapitu.

3. Porozumienia, decyzje i zgodnie przyjęte metody postępowania, które

- mogą prowadzić do jakiegokolwiek podziału rynków w obrębie Wspólnoty,
- mogą zakłócić normalne funkcjonowanie organizacji rynku,
- mogą prowadzić do wypaczeń konkurencji, które nie odgrywają istotnej roli w wypełnieniu założeń wspólnej polityki rolnej realizowanych działaniem związanym z organizacjami międzybranżowymi,
- wymagają ustalania cen, bez szkody dla działań podjętych przez organizacje międzybranżowe w zakresie realizacji specjalnych przepisów obowiązujących w ramach zasad Wspólnoty,
- mogą prowadzić do dyskryminacji lub eliminacji konkurencji w odniesieniu do znacznej części omawianych produktów,

są w każdym razie uznawane za niezgodne z zasadami Wspólnoty.

4. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w drugim punkcie pierwszego akapitu ust. 2 Komisja stwierdzi, że nie zostały spełnione warunki dla zastosowania niniejszego rozporządzenia, podejmuje wówczas decyzję stwierdzającą, że w odniesieniu do porozumienia, decyzji lub wspólnych metod działania obowiązuje art. 85 ust. 1 Traktatu.

Taka decyzja Komisji wchodzi w życie dopiero z dniem powiadomienia odnośnej organizacji międzybranżowej, o ile ta organizacja międzybranżowa nie podała błędnych informacji lub nie nadużyła przywilejów zapewnionych w ust. 1.

5. W przypadku porozumień wieloletnich wcześniejsze powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat porozumienia; w takim jednak przypadku Komisja może w dowolnym momencie ogłosić z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego stwierdzenie o braku zgodności.

Artykuł 21

1. W przypadkach, w których organizacja międzybranżowa działająca w określonym regionie lub regionach państwa członkowskiego jest uważana za reprezentatywną dla produkcji i/lub przetwórstwa danego produktu i/lub obrotu danym produktem, dane państwo członkowskie może na żądanie organizacji spowodować, aby niektóre z porozumień, decyzji lub wspólnych metod postępowania przyjętych w obrębie tej organizacji obowiązywały przez ograniczony okres inne indywidualne lub grupowe jednostki działające na rynku w tym regionie lub regionach i nie należące do tej organizacji.

2. Organizacja międzybranżowa jest uważana za reprezentatywną w brzmieniu ust. 1 wówczas, gdy ma co najmniej dwie trzecie udziału w produkcji i/lub przetwórstwie danego produktu lub danych produktów i/lub obrocie danym produktem lub danymi produktami w danym regionie lub regionach państwa członkowskiego. Jeżeli wniosek o rozszerzenie obowiązujących w niej zasad na inne jednostki działające na rynku obejmuje więcej regionów niż jeden, organizacja międzybranżowa musi się wykazać minimalnym poziomem reprezentywności w odniesieniu do każdej z branż, które grupuje w każdym z odnośnych regionów.

3. Zasady w odniesieniu do których można wystąpić z wnioskiem o ich rozszerzenie na inne jednostki działające na rynku:

a) muszą mieć na względzie jeden z poniższych celów:

- sprawozdawczość produkcyjna lub rynkowa;
- surowsze zasady produkcji niż którekolwiek z zasad ustalonych dla Wspólnoty lub poszczególnych państw członkowskich;
- opracowanie znormalizowanych kontraktów zgodnych z zasadami Wspólnoty;
- zasady dotyczące marketingu,
- zasady dotyczące ochrony środowiska,
- działania mające na celu stymulowanie i wykorzystanie potencjału tkwiącego w produktach;
- działania mające na celu ochronę rolnictwa ekologicznego oraz projektowanie etykiet zawierających informacje o pochodzeniu, jakości i dane geograficzne.

Zasady, o których mowa w drugim, czwartym i piątym podpunkcie nie mogą różnić się od zamieszczonych w załączniku III.

b) muszą obowiązywać przez co najmniej jeden rok marketingowy;

c) mogą obowiązywać nie dłużej niż trzy lata marketingowe;

d) nie mogą szkodzić innym jednostkom działającym na rynku w państwie członkowskim lub na terenie Wspólnoty;

Artykuł 22

1. Państwa członkowskie powiadamiają bezzwłocznie Komisję o zasadach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkie jednostki działające na rynku w jednym regionie lub kilku określonych regionach. Zasady te są publikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Zanim zostaną one opublikowane Komisja informuje Komitet ustanowiony w świetle art. 45 o wszelkich zawiadomieniach dotyczących rozszerzenia porozumień międzybranżowych.

Komisja decyduje, czy państwo członkowskie muszą cofnąć rozszerzenie zasad, co do którego podjęło decyzję, w przypadkach, o których mowa w drugim podpunkcie art. 18 ust. 5.

2. Jeżeli rozszerzone zostają zasady dotyczące jednego lub kilku produktów, a organizacja międzybranżowa posiadająca oficjalny status prowadzi działalność jednego lub kilku rodzajów wymienionych w art. 21 ust. 3 lit. a) leżącą w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działalność jest związana z jednym lub kilku wspomnianymi produktami, państwo członkowskie, które przyznało oficjalny status tej organizacji, może podjąć decyzję, że jednostki lub grupy nie będące członkami tej organizacji, ale ciągnące korzyści z takiej działalności, płacą organizacji składkę, której wysokość jest równa składce płaconej przez członków organizacji lub stanowi część tej składki, stosownie do zakresu w jakim składki takie są przewidziane na pokrycie bezpośrednio ponoszonych kosztów związanych z prowadzoną wspomnianą działalnością.

TYTUŁ IV

Przepisy o interwencji

Artykuł 23

1. Organizacje producenckie i ich stowarzyszenia mogą nie wystawiać na sprzedaż wytwarzanych przez ich członków produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 w uznanych przez nie za stosowne ilościach i okresach.

2. Docelowe przeznaczenie wycofanych z rynku produktów, o których mowa w ust. 1, musi być ustalone przez organizację producencką lub stowarzyszenie w taki sposób, aby nie powodowało zakłócenia normalnego zagospodarowywania wspomnianych produktów i musi uwzględniać wymogi ochrony środowiska, zwłaszcza w odniesieniu do wody i krajobrazu.

3. W przypadku, gdy ust. 1 w odniesieniu do któregośkolwiek z wyszczególnionych w załączniku II produktów spełniających odpowiednie normy, organizacja producencka lub stowarzyszenie wypłaca swoim członkom-producentom przysługującą na terenie Wspólnoty rekompensatę z tytułu wycofania produktu ustaloną w art. 26 do wysokości pułapu 10% wprowadzonej do obrotu ilości towaru.

Limit 10% ustalony w pierwszym akapicie obowiązuje w odniesieniu do wprowadzonej do obrotu ilości każdego produktu dostarczonego wyłącznie przez członków odnośnej organizacji producenckiej, lub innej organizacji w przypadku zastosowania art. 11 ust. 1 lit. c), z wyłączeniem wycofań objętych art. 24.

4. Pułap 10% wspomniany w ust. 3 obowiązuje począwszy od szóstego roku obrotowego od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Operacje wycofywania produktów z rynku prowadzone w okresie przejściowym obejmującym pięć wcześniejszych lat obrotowych nie mogą przekraczać następujących procentowych ilości wprowadzanej do obrotu produkcji jak zostało określone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46: 50% w pierwszym roku obrotowy, 45% w drugim, 40% w trzecim, 30% w czwartym i 20% w piątym.

Jednak w odniesieniu każdego rodzaju owoców cytrusowych powyższe wielkości procentowe wynosić będą: 35% w pierwszym roku obrotowym, 30% w drugim, 25% w trzecim, 20% w czwartym i 15% w piątym.

W odniesieniu do niniejszego punktu obowiązują przepisy drugiego akapitu ust. 3.

5. Liczba 10% wspomniana w punktach 3 i 4 stanowi roczną średnią z okresu trzech lat z rocznym marginesem przekroczenia wynoszącym 3%.

6. W odniesieniu do jabłek i gruszek pułap 10% wspomniany w ust. 3, 4 i 5 niniejszego art. oraz w art. 24 jest zmieniony na 8,5%.

W odniesieniu do melonów i arbuźów pułap 10% obowiązuje od roku obrotowego 1997/1998.

Artykuł 24

W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku II organizacje producenckie udostępnią korzyści wynikające z art. 23 hodowcom, którzy nie są członkami żadnej kolektywnej struktury określonej niniejszym rozporządzeniem, jeśli wystąpią oni z takim wnioskiem. Przysługująca na terenie Wspólnoty rekompensata z tytułu wycofania produktu z rynku jest jednak zmniejszona o 10%. Wypłacana kwota uwzględnia ponadto, po dokładnym zbadaniu dokumentów potwierdzających, ogólne koszty wycofania ponoszone przez członków. Rekompensata nie może być przyznana od wolumenu większego niż 10% produkcji wytwórcy wprowadzonej do obrotu.

Artykuł 25

Organizacje producenckie i ich stowarzyszenia przekazują wszelkie szczegółowe dane dotyczące realizacji art. 23-24, a zwłaszcza działań podjętych w celu zapewnienia bezpiecznych dla środowiska metod postępowania w zakresie wycofywania produktów z rynku, właściwym władzom państwowym, które przekazują je z kolei Komisji.

Informacje, które mają być podawane, są ustalane stosownie do potrzeb zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

Państwa członkowskie tworzą krajową strukturę ramową dla potrzeb ustalania ogólnych warunków dotyczących metod wycofywania produktów z rynku w sposób nieszkodliwy dla środowiska. Przedstawiają one proponowaną przez siebie strukturę ramową Komisji, która w ciągu trzech miesięcy może zwrócić się z żądaniem wprowadzenia zmian, jeżeli stwierdzi, że propozycja nie spełnia założeń ustalonych w art. 130r Traktatu i w programie polityki i działania Wspólnoty dotyczącym ochrony środowiska i stałego rozwoju.

Artykuł 26

1. Rekompensata wypłacana na terenie Wspólnoty z tytułu wycofania produktu z rynku jest ustalona w odniesieniu do każdego produktu w załączniku V.

2. Rekompensata wypłacana na terenie Wspólnoty z tytułu wycofania produktu z rynku stanowi jednorazową kwotę obowiązującą na terenie całej Wspólnoty.

Artykuł 27

1. Jeżeli rynek produktu o którym mowa w załączniku II jest nieustabilizowany, lub istnieje zagrożenie jego destabilizacji na skutek ogólnego braku równowagi strukturalnej prowadzącej lub mogącej doprowadzić do zbyt dużych pod względem wolumenu operacji wycofywania produktów,

o którym mowa w art. 23, przed rozpoczęciem roku obrotowego, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46, wyznaczany jest próg interwencyjny dla danego produktu i finansowe konsekwencje wynikające z jakiegokolwiek przekroczenia oszacowanego dla danego produktu w oparciu o operacje wycofywania dokonywane w ciągu roku obrotowego lub równoważnego mu okresu lub w oparciu o średnią wielkość wolumenu interwencji na przestrzeni szeregu lat obrotowych, będą ponoszone przez producentów.

Przekroczenie progu interwencyjnego powoduje obniżenie rekompensaty wypłacanej na terenie Wspólnoty z tytułu wycofania produktu z rynku w następnym roku obrotowym. Obniżka ta nie jest przenoszona na kolejne lata obrotowe.

2. Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46 określone są:

- a) implikacje przekroczenia progu dla każdego produktu;
- b) stosownie do potrzeb zredukowana rekompensata wypłacana na terenie Wspólnoty z tytułu wycofania produktu z rynku i działania odnośnie stosowania niniejszego artykułu.

3. Przepisy niniejszego artykułu obowiązują wyłącznie przez okres pierwszych pięciu lat obrotowych od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

1. Przez okres odnośnych lat obrotowych państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o odnotowanych na reprezentatywnych rynkach producentów dziennych cenach niektórych produktów posiadających określone parametry handlowe, takie jak odmiana lub rodzaj, klasa, rozmiar i opakowanie.

2. Lista rynków i produktów, o których mowa w ust. 1, oraz częstotliwość z jaką dane mają być przekazywane są przygotowane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

W brzmieniu ust. 1 za reprezentatywne uważane są te rynki państw członkowskich, na które wprowadzana jest zasadnicza część krajowej produkcji danego produktu w ciągu roku obrotowego lub jednego z okresów, na jakie rok jest podzielony.

Artykuł 29

1. Państwa członkowskie dokonują wypłat rekompensaty wypłacanej na terenie Wspólnoty z tytułu wycofania produktu z rynku, o której mowa w art. 26, organizacjom producenckim lub ich stowarzyszeniom, które dokonywały operacji wycofywania, na warunkach ustalonych w art. 23-24 oraz są zobowiązane do wypłacenia rekompensaty ich członkom lub producentom nie będącym ich członkami.

Płatności są dokonywane w sposób, który ma być określony zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

2. Rekompensata z tytułu wycofania produktu z rynku jest wypłacana bez wpływu na jakiegokolwiek konsekwencje finansowe wynikające z przekroczenia progu interwencyjnego.

Ponadto rekompensata jest obniżana o wysokość wpływów netto uzyskiwanych przez organizacje producenckie i ich stowarzyszenia z tytułu produktów wycofanych z rynku.

3. Jeśli organizacje producenckie i ich stowarzyszenia nie są w stanie skierować produktów do jednego z miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 30 ust. 1 rekompensata z tytułu wycofania produktu z rynku zostanie przyznana tylko wówczas, gdy miejsce przeznaczenia produktów jest zgodne z wytycznymi wydanymi przez państwo członkowskie w ramach przepisów art. 30.

Artykuł 30

1. Produkty wycofywane z rynku na podstawie art. 23 ust. 1, które nie zostały sprzedane są zagospodarowywane w następujący sposób:

a) wszystkie produkty:

- bezpłatne przekazywanie organizacjom i fundacjom charytatywnym, uznanym w tym celu przez państwa członkowskie, do wykorzystania w ich działalności mającej na celu pomoc osobom, których prawo do otrzymywania pomocy społecznej wynika z państwowych przepisów prawnych, głównie w związku z tym, że osoby te nie posiadają środków do życia,
- bezpłatne przekazywanie zakładom karnym i obozom wypoczynkowym dla dzieci oraz szpitalom i domom starców wyznaczonym przez państwa członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby przekazywane w ten sposób ilości produktów stanowiły uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez tego typu instytucje,
- bezpłatne przekazywanie poza obręb Wspólnoty za pośrednictwem organizacji charytatywnych uznanych za takowe przez państwa członkowskie, znajdującej się w potrzebie ludności krajów trzecich,

a w drugiej kolejności:

- wykorzystanie na cele nie związane z żywnością,
  - wykorzystanie na pasze dla zwierząt jako produkty świeże lub przetworzone przez zakład paszowy;
- a) owoce: bezpłatne przekazywanie uczniom szkół, poza posiłkami wydawanymi w stołówce, oraz uczniom szkół bez stołówek wydających posiłki,
- b) Jabłka, gruszki, brzoskwinie i nektarynki: przetwarzanie na alkohol o zawartości spirytusu powyżej 80% objętościowo w drodze bezpośredniej destylacji produktów,
- c) wszystkie produkty: odstawianie produktów pewnych kategorii do zakładów przetwórstwa pod warunkiem, że nie prowadzi do zakłóceń pod względem konkurencji na terenie Wspólnoty w odniesieniu do tych zakładów lub produktów importowanych. Decyzja o realizacji tego przepisy jest podejmowana zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

2. W przypadkach, w których żaden z przedstawionych w ust. 1 sposobów zagospodarowania produktu nie jest możliwy do zrealizowania, wycofany z rynku produkt może być przeznaczony na kompostowanie lub poddany procesowi biodegradacji dopuszczonemu do stosowania przez dane państwo członkowskie.

3. Bezpłatna dystrybucja dopuszczona zgodnie z pierwszym, drugim i trzecim myślnikiem lit. a) w ust. 1 oraz lit. b) ust. 1 jest organizowana przez zainteresowane organizacje producenckie pod nadzorem państwa członkowskiego.

Jednak w odniesieniu do bezpłatnej dystrybucji owoców wśród młodzieży szkolnej Komisja może przejąć inicjatywę i wziąć na siebie odpowiedzialność za realizację lokalnych projektów pilotowych w ramach działań obejmujących prace badawcze i promocję.

4. Państwa członkowskie udzielają pomocy w nawiązywaniu kontaktów między organizacjami producenckimi i innymi organami, które mogą być zainteresowane wykorzystaniem produktów wycofanych z rynku na swoim terytorium dla potrzeb związanych z jednym z rodzajów bezpłatnej dystrybucji wymienionych ust. 1 lit. a) i b).

5. Przekazywanie produktów zakładom produkcji pasz odbywa się zgodnie z najwłaściwszą procedurą za pośrednictwem instytucji wyznaczonej przez zainteresowane państwo członkowskie.

Destylacja, o której mowa w ust. 1 lit. c) jest prowadzona w gorzelniach na ich własny rachunek lub w imieniu instytucji wyznaczonej przez zainteresowane państwo członkowskie. W obu tych przypadkach instytucja taka prowadzi odnośne operacje w oparciu o najwłaściwsze dla tego celu procedury.

6. Na warunkach, które mają być określone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13 rozporządzenia nr 729/70/EWG¹⁾ Wspólnota pokrywa koszty transportu związane z bezpłatną dystrybucją, o której mowa w ust. 1 lit. a) oraz koszty sortowania i pakowania związane z bezpłatną dystrybucją jabłek i owoców cytrusowych, gdy ta ostatnia jest nierównomiernie rozłożona w ramach porozumień kontraktowych zawartych między organizacjami producenckimi i organizacjami lub instytucjami charytatywnymi, o których mowa w ust. 3.

7. Szczegółowe zasady odnośnie stosowania przepisów niniejszego artykułu, a zwłaszcza zasady dotyczące bezpłatnej dystrybucji i zagospodarowania wycofanych z rynku owoców, jak też zasady mające na celu zapobieganie dezorganizacji rynku alkoholi w wyniku destylacji produktów wycofanych z rynku, są uchwalane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

TYTUŁ V

Obroty handlowe z krajami trzecimi

Artykuł 31

1. Import do, lub eksport ze Wspólnoty któregokolwiek z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 może podlegać wymogowi okazania licencji importowej lub eksportowej.

Licencje są wydawane przez państwa członkowskie każdemu wnioskodawcy bez względu na rejon jego działania we Wspólnocie i bez wpływu na działania podejmowane w świetle art. 36-37.

Licencje importowe i eksportowe zachowują ważność na terenie całej Wspólnoty. Wydawanie takich licencji może podlegać wymogowi złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są importowane lub eksportowane w okresie ważności licencji; poza przypadkami siły wyższej

---

¹ Rozporządzenie nr 729/70/EWG Rady z 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnie polityki rolnej (Dz. U. WE nr L94, z 28.04.1970, str. 13). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 1287/95/WE (Dz.U. WE nr L 125, z 8.06.1995, str.1).

zatrzymywana jest całość lub część zabezpieczenia jeżeli import lub eksport nie jest realizowany, lub jest zrealizowany tylko częściowo, we wspomnianym okresie.

2. Termin ważności licencji importowych lub eksportowych oraz inne szczegółowe zasady w odniesieniu do stosowania przepisów niniejszego artykułu są uchwalane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

Artykuł 32

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 obowiązują stawki opłat celnych wspólnej taryfy celnej.

2. W przypadku, gdy stosowanie stawki celnej według wspólnej taryfy celnej jest uzależnione od ceny wejścia partii importowanego towaru, cena ta jest sprawdzana pod kątem jej wiarygodności poprzez zastosowanie wartości importu wartości zryczałtowanej stawki importowej obliczonej przez Komisję w odniesieniu do produktu i jego pochodzenia na podstawie ważonej średniej cen produktu na reprezentatywnych rynkach importowych państw członkowskich lub, stosownie do potrzeb, na innych rynkach.

W odniesieniu do kontroli ceny wejścia produktów importowanych dla potrzeb przetwórstwa uchwalone mogą być jednak oddzielne przepisy zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

3. W przypadku, kiedy zadeklarowana cena wejścia wspomnianej partii towaru jest wyższa niż wartość zryczałtowanej stawki importowej zwiększona o marżę ustaloną według ust. 5, która nie może przekroczyć wartości zryczałtowanej stawki o wartość większą niż 10%, wymagane jest złożenie zabezpieczenia równoważnego importowej opłacie celnej ustalonej w oparciu o wartość zryczałtowanej stawki importowej.

4. Jeżeli cena wejścia wspomnianej partii towaru nie została zadeklarowana w chwili odprawy celnej, zastosowana stawka celna wspólnej taryfy celnej zależy od wartości zryczałtowanej stawki importowej lub jest wyliczana poprzez zastosowanie odnośnych celnych przepisów prawnych pod warunkiem, że zostaną zastosowane przepisy zgodne z przepisami z ust. 5.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są uchwalane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

Artykuł 33

1. Aby zapobiec lub przeciwdziałać szkodliwemu oddziaływaniu na rynek na terenie Wspólnoty, które może wynikać z importu pewnych produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, import jednego lub kilku takich produktów po stawce celnej ustalonej we wspólnej taryfie celnej podlega obowiązkowi opłaty dodatkowego cła importowego, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 5 Porozumienia o rolnictwie⁽¹⁾ zawartego w ramach negocjacji Rundy Urugwajskiej o handlu wielostronnym, chyba że import nie stwarza prawdopodobieństwa zakłóceń na rynku Wspólnoty, lub skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Ceny graniczne, poniżej których może być nałożona dodatkowa opłata celna, są to ceny przekazane przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

---

¹ Dz. U. WE nr L 336, z 23.12.1994, str. 22.

Wolumeny graniczne, których przekroczenie jest konieczne dla nałożenia dodatkowej opłaty celnej są określane głównie na podstawie wolumenu importu do Wspólnoty na przestrzeni trzech lat poprzedzających rok, w którym występują lub mogą wystąpić wspomniane w punkcie 1 szkodliwe zjawiska.

3. Ceny importowe, które mają być rozpatrywane pod kątem nałożenia dodatkowej opłaty celnej są określane w oparciu o ceny importowe cif odnośnej partii produktu.

Ceny importowe cif są w związku z tym weryfikowane w oparciu o reprezentatywne ceny danego produktu na rynku światowym lub na rynku importowym tego produktu we Wspólnocie.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są uchwalane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46. Zasady te określają zwłaszcza:

- a) produkty, w stosunku do których mogą być zastosowane dodatkowe opłaty celne w świetle art. 5 Porozumienia o rolnictwie wspomnianego w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) inne kryteria niezbędne dla zastosowania przepisów ust. 1 zgodnie z art. 5 wspomnianego Porozumienia o rolnictwie.

Artykuł 34

1. Kontyngenty taryfowe na produkty wymienione w art. 1 ust. 2 wynikające z porozumień zawartych w ramach negocjacji Rundy Urugwajskiej o handlu wielostronnym są uruchamiane i stosowane w oparciu o szczegółowe zasady uchwalone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

2. Kontyngenty mogą być stosowane w oparciu o jedną lub kilka spośród poniższych metod łącznie:

- a) metoda oparta na chronologicznej kolejności składania wniosków (zasada "kto pierwszy, ten lepszy");
- b) metoda przydziału kontyngentów proporcjonalnie do wnioskowanych ilości wg składanych podań (zastosowanie metody "jednoczesnego rozpatrywania");
- c) metoda opierająca się na uwzględnianiu tradycyjnych przepływów handlowych (stosowanie zasady "tradycyjni/nowi importerzy")

Mogą być wprowadzone inne odpowiednie metody. Nie mogą one wprowadzać dyskryminacji wśród zainteresowanych jednostek działających na rynku.

3. Przyjęta metoda zarządzania kontyngentami uwzględnia stosownie do potrzeb wysokość wymaganej podaży na rynku Wspólnoty oraz potrzeby ochrony równowagi na tym rynku, jednocześnie korzystając z metod stosowanych wcześniej w odniesieniu do kontyngentów odpowiadających kontyngentom wymienionym w ust. 1, nie naruszając przy tym praw wynikających z porozumień zawartych w ramach handlowych negocjacji Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady, o których mowa w ust. 1 ustalają kontyngenty roczne, rozłożone odpowiednio na przestrzeni całego roku, określają odpowiednią metodę zarządzania nimi stosownie do potrzeb uwzględniają:

- a) gwarancje obejmujące charakter, źródło i pochodzenia produktu;

- b) zatwierdzenie dokumentu wykorzystywanego dla weryfikacji gwarancji wspomnianych w lit. a), oraz
- c) warunki, na jakich wydawane są licencje importowe oraz termin ich ważności.

Artykuł 35

1. W stopniu niezbędnym dla umożliwienia eksportu znaczących dla gospodarki ilości produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 przy zastosowaniu cen tych produktów obowiązujących w handlu międzynarodowym, ale w granicach określonych porozumieniami zawartymi zgodnie z art. 228 Traktatu, różnica między tymi cenami i cenami obowiązującymi na terenie Wspólnoty może być pokryta dopłatami eksportowymi.

2. Metodą przyjmowaną dla dokonania przydziału ilości, które mogą być eksportowane z dopłatą eksportową będzie metoda, która:

- a) najlepiej odpowiada charakterowi produktu i sytuacji na rozpatrywanym rynku, umożliwia najefektywniejsze wykorzystanie dostępnych zasobów i odpowiednio uwzględnia efektywność i strukturę eksportu Wspólnoty nie prowadząc jednak do dyskryminacji wśród dużych i małych jednostek funkcjonujących na rynku;
- b) jest najmniej uciążliwa dla jednostek działających na rynku z administracyjnego punktu widzenia przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów administracyjnych.
- c) pozwala uniknąć wszelkiej dyskryminacji wśród zainteresowanych jednostek działających na rynku.

Gdy w wyniku sytuacji w handlu międzynarodowym lub na skutek indywidualnych wymagań niektórych rynków zajdzie taka potrzeba, dopłata do danego produktu może ulegać zmianie w zależności od jego miejsca przeznaczenia.

Dopłaty są wyznaczane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46. Dopłaty są wyznaczane okresowo.

Na życzenie państw członkowskich, lub z własnej inicjatywy, Komisja może regulować wyznaczane okresowo dopłaty między poszczególnymi okresami.

3. Na całym terytorium Wspólnoty obowiązują jednakowe stawki dopłat. Są one takie same w całej Wspólnocie.

4. Przy wyznaczaniu dopłat uwzględniane będzie co następuje:

- a) istniejąca sytuacja i ewentualne tendencje w odniesieniu do:
  - cen i dostępności owoców i warzyw na rynku Wspólnoty,
  - cen owoców i warzyw na rynku międzynarodowym;
- b) koszty marketingu i minimalne opłaty transportowe z rynków Wspólnoty do portów i innych punktów eksportu na terenie Wspólnoty, oraz koszty wysyłki do kraju przeznaczenia;
- c) gospodarcze aspekty proponowanego eksportu;

d) limity wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu.

5. Ceny rynkowe Wspólnoty, o których mowa w ustępie 1 są określane w oparciu o ceny, które są najbardziej korzystne z punktu widzenia eksportu.

Światowe ceny rynkowe, o których mowa w ust. 1 są określane na podstawie:

- a) cen zarejestrowanych na rynkach krajów trzecich;
- b) cen w krajach trzecich najkorzystniejszych dla importu do innych krajów trzecich;
- c) cen producentów zarejestrowanych w krajach trzecich prowadzących eksport;
- d) cen oferowanych franco granice Wspólnoty

6. Dopłaty są przyznawane tylko w wyniku złożenia wniosku i przedstawienia właściwej licencji eksportowej.

7. Stosowana będzie dopłata obowiązująca w dniu złożenia wniosku o licencję, a w przypadku zróżnicowanej dopłaty, dopłata stosowana w tym samym dniu dla:

- a) kraju docelowego podanego w licencji, lub
- b) dla rzeczywistego kraju przeznaczenia, jeżeli na licencji podany jest inny kraj. W takim przypadku stosowana kwota nie może przekroczyć kwoty stosowanej w odniesieniu do kraju przeznaczenia podanego na licencji.

W związku z elastycznością przepisów niniejszego punktu mogą być podejmowane stosowane działania zapobiegające związanym z tym nadużyciom.

8. Zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46 możliwe jest odstępianie od ust. 6 i 7 w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, do których dopłaty są dokonywane w ramach operacji związanych z pomocą żywnościową .

9. Dopłata jest dokonywana po udokumentowaniu, że produkty:

- zostały wyeksportowane ze Wspólnoty
- pochodzą z terenu Wspólnoty,
- w przypadku zróżnicowanej wysokości dopłaty, dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego na licencji lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego dopłata została wyznaczona, bez wpływu na stosowanie ust. 7 lit. b). Mogą być stosowane wyjątki od tej zasady zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46, o ile ustalone zostały warunki zapewniające takie same gwarancje.

10. Wymóg limitów wolumenów wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu przestrzegany jest w oparciu o licencje eksportowe wydawane na okresy podstawowe w nich określone i obowiązujących w stosunku do odnośnych produktów.

Odnośnie przestrzegania zobowiązań wynikających z porozumień zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej zakończenie okresu podstawowego nie ma wpływu na termin ważności licencji eksportowej.

11. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, w tym przepisów odnośnie redystrybucji nieprzydzielonych lub niewykorzystanych ilości produktów nadających się na eksport, są uchwalane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

Artykuł 36

1. O ile nie postanowiono inaczej w niniejszym rozporządzeniu lub stosownie do niego uchwalonych przepisach, przy imporcie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 z krajów trzecich zabronione jest:

— pobieranie jakichkolwiek opłat o charakterze podobnym do opłat celnych;

— wprowadzanie jakiegokolwiek ograniczenia ilościowego lub przepisu o podobnym charakterze.

2. W odniesieniu do klasyfikacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem obowiązują ogólne zasady interpretacji zbiorczego nazewnictwa oraz specjalne zasady dotyczące jego stosowania; nazewnictwo taryfowe wynikające z zastosowania niniejszego rozporządzenia jest włączone do wspólnej taryfy celnej.

Artykuł 37

1. Odnośnie transakcji handlowych dokonywanych z krajami trzecimi mogą być podejmowane specjalne działania, jeżeli w wyniku importu lub eksportu rynek wspólnotowy jednego lub kilku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 ulega poważnej destabilizacji, lub jest nią zagrożony, co może narazić na niepowodzenie realizację założeń przedstawionych szczegółowo w art. 39 Traktatu.

Stosownie do sytuacji tego rodzaju działania mogą obowiązywać tylko do chwili ustabilizowania się rynku lub ustąpienia groźby destabilizacji lub znacznego zmniejszenia się ilości produktów wycofywanych z rynku lub skupowanych.

Działając w wyniku propozycji złożonej przez Komisję zgodnie z zasadami głosowania ustalonymi w art. 43 ust. 2 Traktatu, Rada uchwała ogólne zasady stosowania niniejszego punktu i określa przypadki i granice w jakich państwa członkowskie mogą wprowadzać działania ochronne.

2. Jeżeli wystąpi sytuacja wspomniana w ust.1 Komisja podejmie decyzję odnośnie działań ochronnych na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy; państwa członkowskie są powiadamiane o takich działaniach ochronnych, które wchodzi w życie ze skutkiem natychmiastowym. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje decyzję dotyczącą tego wniosku w ciągu trzech dni roboczych od daty jego otrzymania.

3. Od działań, o których Komisja zadecydowała każde państwo członkowskie może odwołać się do Rady w ciągu trzech dni roboczych od dnia powiadomienia o decyzji. Posiedzenie Rady jest zwoływane bezzwłocznie. Może ona wprowadzić kwalifikowaną większością głosów poprawki do wspomnianych działań ochronnych lub je odwołać.

TYTUŁ VI

Badania kontrole na szczeblu krajowym i wspólnotowym

Artykuł 38

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania mające na celu przestrzeganie zgodności z zasadami Wspólnoty w sektorze owoców i warzyw, zwłaszcza w odniesieniu do dziedzin wymienionych w załączniku IV.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba dokonania kontroli przez pobranie próbek, państwa członkowskie zapewniają na podstawie charakteru kontroli i ich częstotliwość oraz analizy ryzyka, że kontrole odpowiadają danemu działaniu pod względem terytorium kraju jako całości i wolumenu wprowadzonej na rynek lub posiadanej z przeznaczeniem do obrotu handlowego produktami sektora warzyw i owoców.

Beneficjenci korzystający funduszy państwowych muszą być systematycznie kontrolowani, przy jednoczesnym zachowaniu zasad realizacji systematycznych kontroli w innych dziedzinach.

3. Komisja i państwa członkowskie gwarantują, że właściwe władze dysponują dostateczną liczbą odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników dla skutecznego prowadzenia kontroli, głównie w dziedzinach wymienionych w załączniku IV.

Artykuł 39

1. W niczym nie naruszając zasad kontroli dokonywanych przez władze państwowe stosownie do art. 38, Komisja, we współpracy z władzami danego państwa członkowskiego, może przeprowadzać kontrole na miejscu lub zwrócić się o przeprowadzenie takich kontroli do państwa członkowskiego w celu zagwarantowania jednolitego stosowania zasad Wspólnoty w sektorze owoców i warzyw, zwłaszcza w dziedzinach wymienionych w załączniku IV.

2. Komisja informuje właściwe państwo członkowskie z wyprzedzeniem na piśmie o przedmiocie, celu i miejscu przewidywanych przez nią kontroli, dniu ich rozpoczęcia i danych personalnych oraz statusie swoich inspektorów.

Artykuł 40

1. W celu realizacji przepisów art. 39 Komisja powołuje do życia w sektorze owoców i warzyw specjalny zespół inspektorów do przeprowadzania określonych zadań inspekcyjnych, w skład którego wchodzi urzędnicy Komisji, posiadający odpowiednie kwalifikacje, wiedzę techniczną i doświadczenie, oraz ewentualnie pracownicy wyznaczeni na wniosek Komisji w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim spośród pracowników, o których mowa w art. 38 ust. 3.

2. Specjalny zespół inspektorów realizuje pod kierunkiem Komisji następujące zadania:

- a) udział w kontrolach planowanych i właściwe władze państw członkowskich;
- b) dokonywanie kontroli, o których mowa w art. 39, z inicjatywy Komisji, do udziału w których zapraszani są urzędnicy państw członkowskich;
- c) ocena organizacji krajowych rozwiązań weryfikacyjnych, stosowanych zasad i uzyskanych wyników;
- d) ustalanie działań legislacyjnych i innych podejmowanych przez właściwe władze pod kątem poprawy zgodności zasad Wspólnoty w sektorze owoców i warzyw;

e) rozwój współpracy i wymiana informacji między kompetentnymi organami państw członkowskich mające na celu przyczynienie się do ujednoliconego stosowania zasad w sektorze owoców i warzyw i ułatwienia swobodnego przepływu produktów sektora;

3. W odniesieniu do kontroli, które mają być dokonywane na podstawie ust. 2 lit. b), Komisja informuje o takich operacjach z dostatecznym wyprzedzeniem właściwe władze państwa członkowskiego, na którego terytorium kontrole mają się odbyć.

4. Komisja określa we własnym zakresie najwłaściwsze miejsca dla przeprowadzenia przez nią kontroli i we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi ustala praktyczne aspekty tych kontroli.

Artykuł 41

1. Kontrole wynikające z art. 40 ust. 2 lit. b) są przeprowadzane zgodnie z przepisami art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 729/70/EWG.

Inspektorzy Komisji stosują w trakcie kontroli podejście zgodne z zasadami i profesjonalnymi metodami, których urzędnicy państwa członkowskiego muszą przestrzegać. Inspektorzy przestrzegają zasad poufności.

2. Komisja nawiązuje odpowiednie kontakty z właściwymi władzami państw członkowskich w celu wspólnego opracowania programu kontroli. Państwa członkowskie są zobowiązane do współpracy z Komisją w celu ułatwienia jej realizacji zadania.

3. Komisja powiadamia o wynikach wizyt przeprowadzonych przez jej inspektorów właściwe władze zainteresowanego państwa członkowskiego w możliwie w jak najkrótszym terminie. Powiadomienie to zawiera informacje o wszelkich napotkanych trudnościach i przypadkach naruszenia przepisów regulujących funkcjonowanie rynku owoców i warzyw.

4. Zainteresowane państwo członkowskie informuje Komisję w możliwie jak najkrótszym terminie o krokach podjętych w celu wyeliminowania wspomnianych wyżej trudności lub przypadków naruszenia zasad.

Artykuł 42

Wszelkie nieprawidłowości, które zauważone zostały podczas przeprowadzania kontroli i które mogą mieć wpływ finansowy na funkcjonowanie Sekcji Gwarancji EAGGF są rozpatrywane zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 595/91/EWG⁽¹⁾. Państwo członkowskie, na którego terytorium nieprawidłowość taka została zauważona musi złożyć oświadczenie, o którym mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Wszelkie zaniedbania państwa członkowskiego pod względem zastosowania się do zasad Wspólnoty stwierdzone podczas przeprowadzonych przez Komisję kontroli, mogące mieć finansowy oddźwięk w Sekcji Gwarancji EAGGF są rozpatrywane zgodnie z przepisami art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 729/70/EWG.

TYTUŁ VII

---

¹ Rozporządzenie Rady nr 595/91/EWG z 4 marca 1991 r. w sprawie nieprawidłowości i odzyskania kwot wypłaconych w sposób nieuzasadniony w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej i organizacji systemu informacji w tej dziedzinie. (Dz. U. WE nr L 67, z 14.07.1991, str.11).

Przepisy ogólne

Artykuł 43

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produkcji i obrotu produktami wymienionymi w art. 1 ust. 2 obowiązują art. 92, 93 i 94 Traktatu.

Artykuł 44

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne dla zastosowania niniejszego rozporządzenia. Dane, które mają być przekazywane, określa się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 45. Zasady przekazywania i rozpowszechniania tych informacji są uchwalane według tej samej procedury.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, uwzględniają co najmniej informacje na temat obszarów uprawnych i wielkości zbiorów wprowadzonych lub nie wprowadzonych do obrotu na podstawie art. 23.

Informacje te będą gromadzone przez:

— organizacje producenckie w odniesieniu do członków tych organizacji, nie naruszając w niczym przepisów art. 11 i 19;

— właściwe służby państw członkowskich w odniesieniu do producentów, którzy nie są członkami żadnego z kolektywów, o których mówi niniejsze rozporządzenie. Dane państwo członkowskie może powierzyć to zadanie w całości, lub jego część, jednej lub kilku organizacjom producenckim.

3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zebranie danych, o których mowa w ust. 2, ich dokładność, statystyczną obróbkę i regularne przekazywanie Komisji. Państwa członkowskie nakładają kary w przypadkach nieuzasadnionych opóźnień lub systematycznych zaniedbań w zakresie prawidłowej realizacji omawianych zadań. Informują one Komisję o tych działaniach.

4. Komisja regularnie przekazuje państwom członkowskim, wykorzystując w tym celu najbardziej stosowne środki komunikacji, dane, o których mowa w ust. 1, wraz z wnioskami sformułowanymi w oparciu o te dane. Zasady wykonawcze zostaną uchwalone zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

Artykuł 45

Niniejszym ustanawia się komitet zarządzający d/s świeżych owoców i warzyw, dalej zwany „Komitetem”, w skład którego wchodzi przedstawiciele państw członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Artykuł 46

1. W przypadkach, w których niniejsze rozporządzenie odwołuje się do procedury ustalonej w niniejszym artykule przewodniczący przedkłada sprawę Komitetowi, bądź z własnej inicjatywy, bądź na prośbę przedstawiciela państwa członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt przewidywanych działań. Komitet opiniuje projekt w terminie, który może być wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do stopnia pilności sprawy. Opinia zostaje wydana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu dla przypadku decyzji, które Rada ma obowiązek uchwalić w wyniku propozycji złożonej przez Komisję. Głosy przedstawicieli państw członkowskich wchodzących w skład Komitetu są ważne w sposób przyjęty w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja uchwała działania, które obowiązują ze skutkiem natychmiastowym.

b) Jeżeli jednak działania te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja powiadamia o nich bezzwłocznie Radę. W takim przypadku Komisja może przedłużyć termin obowiązywania działań, co do których podjęła decyzję, o okres czasu nie dłuższy niż miesiąc licząc od dnia powiadomienia.

Rada może podjąć kwalifikowaną większością głosów inną decyzję w ciągu miesiąca.

Artykuł 47

Komitet może rozpatrywać każdą inną sprawę przedłożoną mu przez przewodniczącego z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego.

Artykuł 48

Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem kar pieniężnych i administracyjnych, są uchwalane w świetle specyficznych wymagań stawianych przez sektor według procedury ustalonej w art. 46.

Artykuł 49

Niniejsze rozporządzenie stosowane jest w taki sposób, aby jednocześnie uwzględnione były odpowiednio założenia przyjęte w art. 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 50

Wszystkie państwa członkowskie podejmują stosowne działania w celu wymierzania kar za naruszanie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapobierzenia oszustwom i ich wyeliminowania.

Artykuł 51

Informacje o ustawach, rozporządzeniach i przepisach administracyjnych uchwalanych przez państwa członkowskie pod kątem stosowania lub dla potrzeb związanych z zastosowaniem się do niniejszego rozporządzenia są przekazywane Komisji najpóźniej w ciągu miesiąca od ich uchwalenia. To samo obowiązuje w odniesieniu do wszelkich zmian wspomnianych przepisów.

Artykuł 52

1. Wydatki związane z wypłatami obowiązujących na terenie Wspólnoty rekompensat z tytułu wycofywania produktów z rynku i finansowaniem operacyjnego funduszu Wspólnoty, specjalnymi działaniami, o których mowa w art. 17 i art. 53, 54 i 55 oraz kontrolami dokonywanymi przez ekspertów państw członkowskich udostępnianych Komisji w świetle przepisów art. 40 ust. 1 są traktowane jako interwencja mająca na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 729/70/EWG.

2. Subwencje przyznawane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 i drugim akapitem art. 15 ust. 6 traktowane są jako wspólne działanie w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 4256/88/EWG⁽¹⁾. Zgodnie z art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 2328/91/EWG⁽²⁾ są one ujęte w rocznych prognozach wydatków.

Przepisy art. 1 ust. 3 rozporządzenia nr 2328/91/EWG obowiązują w odniesieniu do zapewnionych subwencji w niniejszym ustępie.

Subwencje są wypłacane zgodnie z przepisami art. 21 rozporządzenia nr 4253/88/EWG. Wypłaty salda lub zwrotów są jednak uwarunkowane, poza wymaganiami wymienionymi w ust. 4 niniejszego artykułu:

- a) oświadczeniem o wydatkach poniesionych przez państwo członkowskie w ciągu roku kalendarzowego, oraz
- b) raportem o wprowadzeniu działań w ciągu odnośnego roku kalendarzowego przygotowanym zgodnie z art. 25 ust. 4 niniejszego rozporządzenia,

które to dokumenty mają być przedstawione Komisji do 1 lipca następnego roku.

3. Komisja uchwała zasady stosowania ust. 2 niniejszego artykułu po konsultacji z komitetem, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia nr 4253/88/EWG⁽³⁾.

4. Przepisy zawarte w dziale VI obowiązują bez względu na stosowania przepisów rozporządzenia nr 4045/89/EWG⁽⁴⁾.

Artykuł 53

---

¹ Rozporządzenie Rady nr 4256/88/EWG z 19 grudnia 1988 r. w sprawie ustanowienia warunków realizacji rozporządzenia nr 2052/88/EWG odnośnie Działu Poradnictwa EAGGF (Dz.U. WE nr L 374, z 31.12.1988, str. 25). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 2085/93/EWG (Dz.U. WE nr L 193, z 31.07.1993, str. 44).

² Rozporządzenie Rady nr 3228/91/EWG z 15 lipca 1991 r. w sprawie poprawy skuteczności struktur rolnych (Dz.U. WE nr L 218, z 6.08.1991, str.1). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie Komisji nr 2387/95/WE (Dz. U. WE nr L 244, z 12.10.1995, str. 50).

³ Rozporządzenie Rady nr 4253/88/EWG z 19 grudnia 1988 r. w sprawie ustalenia przepisów dla realizacji rozporządzenia nr 2052/88/EWG odnośnie skoordynowania działań różnych Funduszy Strukturalnych między tymi funduszami i z operacjami Europejskiego banku Inwestycyjnego oraz innymi instrumentami finansowymi (Dz. U. WE nr L 374, z 31.12.1988, str. 1). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 3193/94/WE (Dz. U. WE nr L 337, z 24.12. 1994, str. 11).

⁴ Rozporządzenie Rady nr 4045/89/EWG z 21 grudnia 1989 r. w sprawie szczegółowego badania przez państwa członkowskie transakcji wchodzących w skład systemu finansowania przez Dział Poradnictwa Europejskiego Funduszu Poradnictwa Rolnego (Dz.U. WE nr L 388, z 30.12.1989, str. 18). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 3235/94/WE (Dz.U. WE nr L 338, z 28.12.1994, str. 16).

Wszelkie uprawnienia nabyte przez organizacje producenckie przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w świetle art. 14 i tytułu IIa rozporządzenia nr 1035/72/EWG obowiązują do czasu ich wygaśnięcia.

Artykuł 54

1. Wkład Wspólnoty w finansowanie działań mających na celu rozwój i poprawę konsumpcji i wykorzystanie we Wspólnocie owoców w twardych łupinach wynosi 50%.

2. Cel działań wspomnianych w ust. 1 to:

- zachęcanie do podwyższania jakości produktu, głównie w drodze prowadzenia badań rynkowych i poszukiwania nowych sposobów wykorzystania, w tym sposobów odpowiedniego dostosowania produkcji,
- opracowanie nowych metod pakowania,
- rozpowszechnianie porad o charakterze marketingowym wśród różnych jednostek gospodarczych działających w tym sektorze,
- organizowanie i udział w targach i innych imprezach handlowych.

3. Zgodnie z procedurą zawartą w art. 46 Komisja wymienia działania, o których mowa w ust. 2, lub określa nowe działania.

Artykuł 55

W przypadku orzecha laskowego zebranego w latach handlowych 1997/1998, 1998/1999 i 1999/2000 organizacje producenckie posiadające przyznany oficjalny status zgodnie z rozporządzeniem nr 1035/72/EWG lub niniejszym rozporządzeniem otrzymują pomoc finansową w wysokości 15 ECU/100 kg, co stanowi realizację planu poprawy jakości zgodnie z założeniami art. 14d rozporządzenia nr 1035/72/EWG lub planu operacyjnego zgodnie z jego założeniami na rok 1997.

Artykuł 56

Do 31 grudnia 2000 roku Komisja przekazuje Radzie sprawozdanie o funkcjonowaniu niniejszego rozporządzenia wraz ewentualnymi stosownymi propozycjami.

Artykuł 57

Jeżeli zachodzi potrzeba podjęcia działań ułatwiających przejście od poprzednich rozwiązań do rozwiązań wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem działania takie są uchwalane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 46.

Artykuł 58

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Obowiązuje ono od dnia 1 stycznia 1997 roku. W odniesieniu do produktów, o których mowa w załączniku I, przepisy tytułu IV obowiązują jednak dopiero od początku roku handlowego 1997/1998.

2. Z dniem wejścia w życie stosownych przepisów niniejszego rozporządzenia uchylone zostają rozporządzenia nr 1035/72/EWG, nr 3285/83/EWG, nr 1319/85/EWG, nr 2240/88/EWG, nr 1121/89/EWG i nr 1198/90/EWG.

Odnośniki nawiązujące do uchylonych rozporządzeń są rozumiane jako odnośniki do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane łącznie z tabelami przeliczeniowymi podanymi w załączniku VI.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 października 1996 r.

W imieniu Rady

I. YATES

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty, które mają być dostarczane konsumentom w stanie świeżym i wobec których obowiązują normy

Arbuz	Morele
Awokado	Ogórki
Bakłażan	Śliwki
Brukselka	Orzechy laskowe
Brzoskwinie i nektarynki	Orzechy włoskie
Cebula	Owoce cytrusowe
Cukinie	Papryka słodka
Cykoria	Pomidory
Czereśnie	Pory
Czosnek	Sałata, kędzierzawa i skarola
Fasola	Seler
Groch niełuskany	Szparagi
Jabłka i gruszki	Szpinak
Kalafior	Truskawki
Kapusta	Winogrona deserowe
Karczochy	
Kiwi	
Marchew	
Melony	
Migdały	

ZAŁĄCZNIK II

Lista produktów kwalifikujących się na terenie Wspólnoty do rekompensaty w ramach wycofywania z rynku

Kalafior
Pomidory
Bakłażan
Morele
Brzoskwinia
Nektarynka
Cytryna
Gruszka (poza gruszką przeznaczoną do produkcji gruszcznika)
Winogrona stołowe
Jabłka (poza jabłkami przeznaczonymi do produkcji jabłecznika)
Satsuma (japońska odmiana mandarynki)
Mandarynka
Klementynka
Pomarańcza
Melon
Arbuz

ZAŁĄCZNIK III

Kompletna lista zasad stosowanych przez organizacje producenckie, które mogą być rozszerzone na producentów nie będących członkami takich organizacji na mocy art. 18 ust. 1

1. Zasady informacji w odniesieniu do produkcji

- (a) powiadamianie o zamierzanych uprawach według produktów i, w razie potrzeby, odmiany;
- (b) powiadamianie o siewie i sadzeniu;
- (c) powiadamianie o globalnej powierzchni uprawnej według produktów i ewentualnie odmian;
- (d) powiadamianie o przewidzianych zbiorach w tonach i ewentualne daty zbioru według produktów i ewentualnie odmian;
- (e) okresowe powiadamianie i o wielkości plonów i posiadanych zapasach według odmian;
- (f) informacja o możliwościach przechowywania.

2. Zasady produkcji

- (a) dobór nasion pod kątem przewidywanego wykorzystania (rynek produktów świeżych/przetwórstwo);
- (b) przecinanie sadów

3. Zasady zbytu

- (a) poszczególne terminy rozpoczęcia zbiorów, naprzemiennosc zbytu
- (b) minimalne wymagania pod względem jakości;
- (c) przygotowanie, prezentacja, pakowanie i oznaczanie na pierwszym etapie zbytu;
- (d) podanie pochodzenia produktu.

4. Zasady odnośnie ochrony środowiska

- (a) stosowanie nawozów sztucznych i naturalnych;
- (b) stosowanie produktów ochrony roślin i innych metod ochrony plonów;
- (c) minimalna zawartość pozostałości środków ochrony roślin i nawozów w owocach i warzywach
- (d) zasady zagospodarowania produktów ubocznych i zużytych materiałów;
- (e) zasady niszczenia produktów wycofanych z rynku.

5. Wycofywanie z rynku

- zasady uchwalone w ramach art. 23 zgodnie z przepisami art. 25.

ZAŁĄCZNIK IV

Niepełna lista spraw uwzględnianych podczas kontroli krajowej lub wspólnotowej.

Zgodność z normami dla danego produktu (art. 7 i 8).

Zgodność z warunkami uznawania oficjalnego statusu organizacji producenckich (art. 12).

Realizacja planu działania (art. 13).

Realizacja planu uznawania oficjalnego statusu i wykorzystania pomocy finansowej (art. 14).

Zarządzanie funduszem operacyjnym i realizacja programu operacyjnego (zwłaszcza ścisłą kontrola wykorzystania funduszy publicznych) (art. 15).

Zgodność z warunkami regulującymi obejmowanie zasadami na producentów nie będących członkami (art. 18).

Zgodność z warunkami regulującymi funkcjonowanie organizacji międzybranżowych i porozumienia oraz obejmowanie zasadami (art. 19, 20 i 21).

Operacje wycofywania z rynku (art. 23 i następne).

Prawidłowe wypłaty rekompensaty za wycofanie produktów z rynku w ramach Wspólnoty (art. 29).

Zagospodarowanie produktów wycofanych z rynku (art. 30).

Stosowanie zasad w odniesieniu do handlu z krajami trzecimi (art. 31 i następne).

ZAŁĄCZNIK V

Rekompensaty za wycofanie produktów z rynku w ramach Wspólnoty

Lata handlowe	1997/98	19981/99	1999/2000	2000/01	2000/02	Od 2002
Kalafior	9,34	8,88	8,41	7,94	7,48	7,01
Pomidor	6,44	6,12	5,80	5,47	5,15	4,83
Jabłka	10,69	10,32	9,94	9,56	9,18	4,83
Winogrona	10,69	10,15	9,62	9,08	8,55	8,02
Morela	18,90	17,95	17,01	16,06	15,12	14,07
Nektarynka	17,39	16,52	15,65	14,78	13,91	13,04
Brzoskwinia	14,65	13,92	13,18	12,45	11,72	10,99
Gruszki	10,18	9,82	9,46	9,10	8,75	8,39
Bakłazan	5,29	5,02	4,76	4,49	4,23	3,97
Melon	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Arbuz	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Pomarańcze	14,33	14,26	14,20	14,13	14,07	14,00
Mandarynki	16,15	15,52	14,89	14,26	13,63	13,00
Klementynki	12,74	12,79	12,84	12,90	12,95	13,00
Satsuma	10,49	10,99	11,49	12,00	12,50	13,00
Cytryny	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Rozporządzenie nr 1035/75/EWG	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	Art. 2
Art. 3	Art. 3
Art. 4	
Art. 5	Art. 4
Art. 6	Art. 5
Art. 7	Art. 6
Art. 8	Art. 7
Art. 9 i 11	Art. 8
Art. 10	Art. 10
Art. 12	Art. 9
Art. 13	Art. 11
Art. 13a	
Art. 13b	
Art. 14	Art. 14
Art. 14a	
Art. 14b	
Art. 14c	
Art. 14d	
Art. 14e	Art. 54
Art. 14f	
Art. 14g	
Art. 15	Art. 23
Art. 15a	
Art. 15b	Art. 18
Art. 16	
Art. 16a	
Art. 16b	Art. 27
Art. 17	Art. 28
Art. 18	Art. 29
Art. 18a	Art. 24
Art. 19	
Art. 19a	
Art. 19b	
Art. 19c	
Art. 20	
Art. 21	Art. 30
Art. 22	Art. 31
Art. 23	Art. 32
Art. 24	Art. 33
Art. 25	Art. 34
Art. 26	Art. 35
Art. 27	Art. 36
Art. 31	Art. 43
Art. 32	Art. 45
Art. 33	Art. 46
Art. 34	Art. 47

Art. 35	
Art. 36	Art. 52
Art. 36a	Art. 52
Art. 37	Art. 49
Art. 38	Art. 44
Art. 40	
Art. 41	Art. 58
Art. 42	Art. 58

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3405/93**z 13 grudnia 1993 r.****w sprawie przepisów wykonawczych do rozporządzenia 1765/92 dotyczącego podawania cen rynkowych i ofert cenowych przez niektóre państwa członkowskie oraz dokonywanej przez Komisję oceny cen referencyjnych dla nasion roślin oleistych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPIJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1765/92 z 30 czerwca 1992 roku w sprawie utworzenia systemu wsparcia dla producentów niektórych upraw rolnych¹ znowelizowane rozporządzeniem (WE) nr 1552/93², a zwłaszcza art. 5 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia;

a także mając na uwadze, co następuje:

dzięki wahaniom cen rynkowych i ofert cenowych na nasiona roślin oleistych, informacje o cenach rynkowych i cenach ofertowych w odniesieniu do nasion roślin oleistych muszą być regularnie przekazywane Komisji przez pewne państwa członkowskie;

te państwa członkowskie powinny uregulować wspomniane ceny rynkowe i oferty cenowe tak, aby odpowiadały nasionom roślin oleistych określonej jakości;

przy braku cen rynkowych i ofert cenowych na nasiona oleiste państwa członkowskie powinny również regularnie przekazywać Komisji informacje na temat cen rynkowych i ofert cenowych na oleje i mączki uzyskane z nasion roślin oleistych przetwarzanych w obrębie Wspólnoty;

w celu określenia regionalnej kwoty referencyjnej zgodnie w wymogami art. 5 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1765/92 Komisja musi regularnie dokonywać oceny stosowanej ceny referencyjnej nasion oleistych porównując ją z przekazanymi jej cenami rynkowymi i ofertowymi w odniesieniu do reprezentatywnych rynków Wspólnoty;

reprezentatywne rynki Wspólnoty powinny być zdefiniowane jako te, na których prowadzony jest obrót handlowy nasionami roślin oleistych przeznaczonymi do centrów popytu, przy czym centra popytu są to miejsca, gdzie nabywcy aktywnie konkurują w zakupie nasion roślin oleistych;

jeśli Komisja rozporządza mniej niż dwoma cenami lub ofertami cenowymi dla dokonania oceny stosowanej ceny referencyjnej, powinna dokonać tej oceny na bazie cen rynkowych i ofert cenowych olejów i mączek uzyskanych na drodze przetwarzania nasion roślin oleistych w obrębie Wspólnoty i obniżonych o koszty produkcji;

---

¹ Dz.U. WE nr L 161, z 01.07.1992, str. 12.² Dz.U. WE nr L 110, z 17.05.1995, str. 1.

w celu uniknięcia przekłamań w stosowanej cenie referencyjnej Komisja powinna wyłączyć z oceny wszelkie ceny rynkowe lub oferty cenowe, które nie mają charakteru reprezentatywnego;

konieczne jest, aby państwa członkowskie wiedziały, które ceny rynkowe i oferty cenowe Komisja uwzględniła przy dokonywaniu oceny stosowanej ceny referencyjnej;

konieczne jest uchylenie rozporządzenia Komisji nr 225/67/EWG³, znowelizowanego rozporządzeniem (EWG) nr 2869/87⁴;

postanowienia niniejszego rozporządzenia są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Olejów i Tłuszczów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla potrzeb niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

- reprezentatywny rynek Wspólnoty oznacza rynek, na którym prowadzony jest obrót nasionami roślin oleistych przeznaczonymi do centrum popytu;
- centrum popytu jest to miejsce, w którym nabywcy aktywnie konkurują w celu dokonania zakupu nasion oleistych.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wymienione w załączniku I informują Komisję:

- okresowo, a przynajmniej dwa razy na miesiąc, o cenach płaconych i oferowanych przez kupujących i sprzedających, które są odnotowywane na ich rynkach w odniesieniu do rzepaku, ziarna słonecznikowego i soi luzem oraz olejów i mączek uzyskiwanych podczas przetwarzania tych nasion na terenie Wspólnoty;
- bezzwłocznie o wszelkich cenach płaconych i oferowanych przez kupujących i sprzedających, o których informacja nie została wcześniej przekazana, a które zostały odnotowane na ich rynkach w odniesieniu do rzepaku, ziarna słonecznikowego i soi luzem oraz olejów i mączek uzyskiwanych podczas przetwarzania tych nasion oleistych na terenie Wspólnoty w okresie od 1 lipca 1993 do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W odniesieniu do każdej kategorii nasion roślin oleistych, olejów i mączek, kraje członkowskie charakteryzują omawiany rynek podając szczegóły dotyczące jakości nasion, warunki, miejsce dostawy i wszelkie inne stosowne informacje.

³ Dz.U. WE nr L 136, z 30.06.1967, str. 2919/67.

⁴ Dz.U. WE nr L 273, z 26.09.1987, str.16.

2. W przypadku, gdy ceny i oferty cenowe notowane na rynku nie są powiązane, lub nie zostały uregulowane tak aby były powiązane z nasionami oleistymi charakteryzującymi się jakością określoną w załączniku II, wspomniane ceny i oferty cenowe są regulowane przez państwa członkowskie tak, aby odpowiadały nasionom roślin oleistych posiadającym określoną jakość.

Artykuł 3

1. W celu określenia ostatecznej regionalnej kwoty referencyjnej zgodnie z wymogami art. 5 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1765/92 komisja dokonuje co miesiąc oceny stosowanej ceny nasion roślin oleistych według kolejności priorytetów przez odniesienie do:

- (i) cen i ofert cenowych odnoszących się do rzepaku, nasion słonecznikowych i soi luzem przeznaczonych na dostawy do centrów popytu, przekazanych jej zgodnie z ustaleniami art. 2 ust. 1 dla reprezentatywnych rynków Wspólnoty;
- (ii) wszelkich innych cen i ofert cenowych rzepaku, nasion słonecznikowych i soi luzem przeznaczonych na dostawy do centrów popytu, o których Komisja wie i które są notowane na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty.

2. W dokonywanej ocenie Komisja nie bierze pod uwagę:

- cen i ofert cenowych rzepaku lub nasion słonecznikowych, które nie odnoszą się do dostawy, która ma być dokonana w ciągu 30 dni po upływie terminu dokonania oceny stosowanej ceny referencyjnej,
- cen i ofert cenowych soi, które nie odnoszą się do dostawy, która ma być dokonana w ciągu dwóch miesięcy po upływie terminu dokonania oceny stosowanej ceny referencyjnej,
- cen lub ofert cenowych w odniesieniu do zakupu ilości mniejszej niż 500 ton nasion roślin oleistych,
- cen lub ofert cenowych dotyczących nasion roślin oleistych, które ze względu na ich jakość nie są zazwyczaj wprowadzane do obrotu na wolnym rynku,
- cen lub ofert cenowych, które nie reprezentują rzeczywistego poziomu cen i ofert cenowych na omawianym reprezentatywnym rynku Wspólnoty nasion roślin oleistych luzem, uwzględniających ogólne tendencje cen i ofert cenowych na tym rynku i wszelkich innych odnośnych dostępnych informacji.

Artykuł 4

Jeżeli w ciągu miesiąca dostępne jest mniej niż dwie ceny lub oferty cenowe dla dokonania oceny stosowanej ceny referencyjnej w oparciu o postanowienia art. 3, Komisja może dokonać oceny przez odniesienie według kolejności priorytetów do:

- (i) tych cen i ofert cenowych odnośnie reprezentatywnych rynków Wspólnoty, o których informacje zostały jej przekazane na podstawie postanowień art. 2 ust. 1;
- (ii) wszelkich innych cen i ofert cenowych, o których Komisja wie, które są notowane na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty

które to ceny i oferty cenowe odnoszą się do olejów i mączek uzyskiwanych na drodze przetwarzania nasion roślin oleistych na obszarze Wspólnoty, uwzględniając ilości olejów i mączek uzyskanych z tego przetwórstwa zmniejszone o kwotę odpowiadającą kosztom przetwarzania podanym w załączniku III.

Komisja:

- (a) nie uwzględnia w swojej ocenie żadnej ceny ani oferty cenowej, która nie ma charakteru reprezentatywnego dla rzeczywistego poziomu cen i ofert cenowych na omawianym rynku reprezentatywnym, uwzględniając ogólną tendencję cen i ofert cenowych na tym rynku oraz wszelkie inne dostępne informacje;
- (b) nie uwzględnia w swojej ocenie żadnej ceny ani oferty cenowej w odniesieniu do oleju, która nie dotyczy produktu surowego, w którym zawartość wolnych kwasów tłuszczowych nie przekracza 2% jeżeli chodzi o rzepak i ziarno słonecznikowe, lub 1,25% w przypadku soi.

Artykuł 5

Komisja informuje co miesiąc państwa członkowskie o cenach i ofertach cenowych, które uwzględnia przy dokonywaniu oceny stosowanej ceny referencyjnej nasion roślin oleistych.

Artykuł 6

Niniejszym uchyla się rozporządzenie Komisji nr 225/67/EWG.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzecim dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane w wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 1993 r.

W imieniu Komisji
René STEICHEN
Członek Komisji

ZALĄCZNIK I

Państwa członkowskie, które są zobowiązane do przekazywania informacji o cenach i ofertach cenowych zgodnie z postanowieniami art. 2 rozporządzenia (WE) nr 340.93:

	Rzepak	Olej rzepakowy	Mączka rzepakowa	Ziarno słonecznika	Olej słonecznikowy	Mączka z ziarna słon.	Soja	Olej sojowy	Mączka sojowa
Dania	x	x	x	-	-	-	-	-	-
Niemcy	x ⁽¹⁾	x	x	-	x	x	-	x	x
Hiszpania	-	-	-	x	x	x	-	-	-
Francja	x	x	x	x	x	x	-	x	x
Włochy	-	-	-	x	x	x	x	x	x
Holandia	-	x	x	-	x	x	x	x	x
Z. Król.	X	x	x	-	-	-	-	-	-
⁽¹⁾ Hamburg, Würzburg, i Drezno									

ZAŁĄCZNIK II

Standardy jakości nasion roślin oleistych ustalone dla potrzeb art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) 3405/95:

	Zanieczyszczenia	Wilgotność	Zawartość oleju
Rzepak	2%	9%	40%
Ziarno słonecznikowe	2%	9%	44%
Soja	1% ⁽¹⁾	14%	18%

⁽¹⁾ Obowiązuje, wówczas gdy w państwie członkowskim nie obowiązuje inna oficjalnie zatwierdzona norma.

ZAŁĄCZNIK III

Ilości oleju i mączek otrzymane podczas przetwarzania nasion roślin oleistych oraz ponoszone w związku z tym koszty:

(na 100 kg ziarna)

	Zanieczyszczenia	Wilgotność	Zawartość oleju
Rzepak	2,5 - 3,5	40	56
Ziarno słonecznikowe pozbawione łupin	3,0 - 3,5	42	39
Ziarno słonecznikowe z łupinami	3,0 - 3,5	42	56
Soja	2,9 - 2,5	18	78

ROZPORZĄDZENIE RADY WE NR 1251/1999**z dnia 17 maja 1999 r.****ustanawiające systemy premii dla producentów niektórych roślin uprawnych**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę, a zwłaszcza zaś jego art. 36 i art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,uwzględniając opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego⁵,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) wspólna polityka rolna dąży do realizacji celów wymienionych w art. 33 Traktatu uwzględniając sytuację rynkową;
- (2) w celu zapewnienia lepszej równowagi rynkowej rozporządzenie Rady nr 1765/92/EWG z 30 czerwca 1992 r. ustanawiające system premii dla producentów niektórych roślin uprawnych⁶ wprowadziło nowy system premii;
- (3) w następstwie reformy wspólnej polityki rolnej w roku 1992 nastąpiła wyjątkowa poprawa bilansów rynkowych;
- (4) wprowadzone w 1992 roku wraz z obniżką cen interwencyjnych odłogowanie gruntów w ramach systemu premii dla producentów niektórych zbóż okazało się pomocne w utrzymaniu kontrolowanej produkcji, natomiast zwiększona konkurencyjność cenowa umożliwiła wykorzystanie znacznych dodatkowych ilości zbóż na rynku krajowym głównie na potrzeby produkcji pasz dla zwierząt.

---

¹ Dz.U. WE nr C 170, z 4.6.1998, str. 4.

² Opinia wydana w dniu 6 maja 1999 (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. WE nr C 284, z 14.09.1998, str. 55.

⁴ Dz.U. WE nr C 93, z 6.4.1999, str. 1

⁵ Dz.U. WE nr C 401, z 22.12.1998, str. 3.

⁶ Dz.U. WE nr L 181, z 1.07.1992, str. 12. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzeniem nr 1624/98/WE (Dz.U. WE nr L 210, z 28.7.1998, str. 3).

- (5) należy kontynuować subwencjonowanie w systemie wprowadzonym w roku 1992 uwzględniając przy tym sytuację na rynkach i doświadczenie nabyte w stosowaniu obecnego systemu;
- (6) państwa członkowskie mogą pod pewnymi warunkami w ramach tego systemu zaklasyfikować kiszonki z traw do przyznawania premii od powierzchni;
- (7) reforma systemu wsparcia rolnictwa powinna uwzględniać międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty;
- (8) najlepszym sposobem osiągnięcia równowagi rynkowej jest przybliżenie wspólnotowych cen zbóż do cen rynku światowego i zapewnienie specjalnych premii od powierzchni za nie uprawianie roślin;
- (9) premie od powierzchni powinny być weryfikowane jeżeli warunki rynkowe odbiegają od warunków aktualnie przewidywanych;
- (10) kwalifikujący się obszar powinien ograniczać się do obszaru upraw zbóż lub do obszaru finansowanego z państwowych środków pomocy w chwili odłogowania;
- (11) suma obszarów, w odniesieniu do których żąda się premii w ramach systemu jest większa od strefy podstawowej, należy przewidzieć zmniejszenie kwalifikującego się obszaru przypadającego na jedno gospodarstwo w celu zapewnienia równowagi rynkowej;
- (12) państwa członkowskie mogą stosować jeden lub kilka krajowych stref podstawowych; właściwe wydaje się, iż państwa członkowskie, które wybierają taką możliwość, powinny być w stanie podzielić każdą krajową strefę podstawową na podstrefy podstawowe; z chwilą przekroczenia krajowej strefy podstawowej dane państwo członkowskie powinno mieć możliwość ukierunkowania instrumentów w całości lub częściowo do stref, w stosunku do których odnotowano przekroczenie.
- (13) premie od powierzchni powinny odzwierciedlać specyficzne strukturalne cechy oddziałujące na wydajność plonu; opracowaniem planu regionalizacji opartego na obiektywnych kryteriach powinno zająć się państwo członkowskie; należy wprowadzić jednakowe średnie wydajności w planach regionalizacyjnych; plany te powinny być zharmonizowane ze średnią wydajnością każdego regionu uzyskanymi w danym okresie, uwzględniając wszelkie różnice strukturalne między regionami produkcyjnymi; należy przewidzieć konkretną procedurę w celu zweryfikowania tych planów na szczeblu Wspólnoty;
- (14) zróżnicowanie wydajności może być dopuszczone w odniesieniu do terenów nawadnianych i nie nawadnianych pod warunkiem, że przyjęta zostanie oddzielna strefa podstawowa dla upraw nawadnianych i nie będzie zwiększenia całkowitej strefy podstawowej;
- (15) kukurydza ma inną wydajność, która odróżnia ją od innych zbóż i związku z tym oddzielne traktowanie może być uzasadnione;

- (16) w celu obliczenia premii od powierzchni, podstawowa kwota za tonę powinna być pomnożona przez średnią wydajność plonów zbóż ustaloną dla określonego regionu; w przypadku ustalenia różnych wydajności dla kukurydzy i innych zbóż należy ustanowić oddzielne strefy podstawowe dla kukurydzy;
- (17) należy wyznaczyć jedną podstawową kwotę dla zbóż; podstawowe kwoty za tonę powinny być zwiększone w wyniku uwzględnienia wielokrotnego obniżania ceny interwencyjnej zbóż; należy ustanowić specjalną subwencję dla roślin białkowych w celu zachowania ich konkurencyjności w stosunku do zbóż;
- (18) w przypadku ostatecznego obniżenia ceny interwencyjnej kwota podstawowa jest zwiększana przez zastosowanie tej samej stawki kompensacyjnej jaka będzie stosowana w latach gospodarczych 2000/2001 i 2001/2002;
- (19) należy ustanowić specjalny system dla pszenicy twardej, aby zapewnić produkcję tej pszenicy na poziomie wystarczającym dla utrzymania dostaw dla przemysłu przetwórczego utrzymując jednocześnie pełną kontrolę wydatków budżetowych; ten cel powinien być osiągnięty przez wprowadzenie dodatku dla każdego państwa członkowskiego ograniczonego do maksymalnej powierzchni pszenicy twardej; każde przekroczenie powierzchni powinno doprowadzić do dostosowania złożonych wniosków;
- (20) ponadto, w niektórych państwach członkowskich produkcja pszenicy twardej bardzo przyjęła się w regionach położonych poza tradycyjnymi strefami; pożądane jest zabezpieczenie pewnego poziomu produkcji w tych regionach poprzez przyznanie specjalnej subwencji;
- (21) aby skorzystać z premii od powierzchni producenci powinni odłogować uprawy wyznaczoną w procentach część swoich gruntów uprawnych; nad wyłączonymi z uprawy gruntami powinna być sprawowana piecza, aby utrzymane zostały pewne minimalne standardy ochrony środowiska; powierzchnie odłogowane powinny kwalifikować się również do wykorzystania dla celów nie związanych z produkcją żywności pod warunkiem, że istnieje możliwość zastosowania skutecznych systemów kontroli;
- (22) w przypadku aktualnej sytuacji rynkowej wymagania dotyczące odłogowania powinny być obniżone dla okresu 2000-2006 o 10%; ta wartość powinna być ponownie rozpatrzona w celu uwzględnienia wielkości produkcji i sytuacji na rynku;
- (23) obowiązek odłogowania powinien być podlegać należnym opłatom rekompensacyjnej; opłaty rekompensacyjne powinny być takie same jak premie od powierzchni stanowiąc odpowiednik subwencji wyrównawczych dla zbóż;
- (24) nie należy nakładać wymogu odłogowania na małych producentów, których żądanie premii od powierzchni kształtuje się poniżej pewnego poziomu; ów poziom powinien być ustalony;
- (25) w przypadku dobrowolnego odłogowania producenci mogą otrzymać premie od odłogowania za obszar dodatkowo odłogowany; maksymalny limit powierzchni powinien być wyznaczony przez państwa członkowskie;

- (26) dla danego obszaru premie od obszaru powinny być wypłacane raz do roku; obszary nie uprawiane bezpośrednio po wejściu w życie systemu ustanowionego przez rozporządzenie nr 1765/92/EWG nie powinny kwalifikować się do wypłaty; w celu uwzględnienia pewnych konkretnych sytuacji, w których to postanowienie jest niepotrzebnie zbyt restrykcyjne powinny być dopuszczone jakieś odstępstwa ze strony państw członkowskich;
- (27) konieczne jest ustalenie pewnych warunków ubiegania się o premie od powierzchni oraz określenie terminu wypłaty dla producentów;
- (28) należy ustalić terminy płatności w celu zapewnienia równomiernego rozdziału sprzedaży upraw roślinnych w ciągu roku gospodarczego;
- (29) terminy siewu powinny być dostosowane do naturalnych warunków występujących na różnych obszarach produkcyjnych;
- (30) niezbędne jest zapewnienie tymczasowych zasad w celu zniesienia specjalnych premii od oleistych w roku 2002/2003 i następnych latach; niektóre z aktualnych postanowień w tym sektorze muszą być utrzymane w mocy z uwagi na międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty;
- (31) wydatki ponoszone przez państwa członkowskie z powodu zobowiązań wynikających z zastosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę z godnie z art. 1 i 2 rozporządzenia Rady nr 1258/99/WE z 17 maja 1999 roku w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁷;
- (32) konieczne jest zapewnienie tymczasowych instrumentów i umożliwienie Komisji uchwalenia w razie potrzeby dodatkowych instrumentów przejściowych;
- (33) dostosowania do systemu wspierania upraw roślinnych powinny być wprowadzone począwszy od roku gospodarczego 2000/2001;
- (34) w świetle obecnych dostosowań do aktualnego systemu wsparcia i wcześniejszych zmian właściwe jest ze względu osiągnięcie jasności zastąpienie rozporządzenia nr 1765/92 nowym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie niniejszym ustanawia system premii od powierzchni dla producentów roślin uprawnych.

2. W związku z niniejszym rozporządzeniem:

- rok gospodarczy trwa od 1 lipca do 30 czerwca,

---

⁷ Patrz str. 103 niniejszego *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

- „rośliny uprawne” oznaczają rośliny wymienione w załączniku I,

3. Państwa członkowskie, w których kukurydza nie jest tradycyjnie uprawianą rośliną mogą ustanowić, że kiszonka z trawy kwalifikuje się do premii od powierzchni roślin uprawnych na tych samych warunkach, co w odniesieniu do roślin uprawnych.

ROZDZIAŁ I

Artykuł 2

1. Wspólnotowi producenci roślin uprawnych mogą składać wnioski o premie od powierzchni na warunkach ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Premie od powierzchni ustalane są w oparciu od ilości hektarów i są zróżnicowane według regionów.

Premie od powierzchni przyznawane są dla obszaru, który został przeznaczony pod rośliny uprawne lub odłogowany zgodnie z art. 6 i którego powierzchnia nie przekracza regionalnej strefy podstawowej. Powierzchnia ta określona została jako średnia liczba hektarów w obrębie regionu przeznaczonych pod rośliny uprawne lub, w razie potrzeby ugorowanych zgodnie z systemem publicznego finansowania w latach 1989, 1990 i 1990. Region według takiego znaczenia jest rozumiany jako państwo członkowskie lub region w obrębie państwa członkowskiego zgodnie z wyborem danego państwa członkowskiego.

3. Producenci występujący z wnioskiem o premie od obszarów są zobowiązani do wyłączenia części swoich gruntów z produkcji i otrzymują z tego tytułu rekompensatę.

4. Gdy suma powierzchni, z tytułu których producenci występują o premie w ramach systemu upraw roślinnych, z uwzględnieniem odłogowania przewidzianego w ramach tego systemu, przekracza powierzchnię podstawową, kwalifikująca powierzchnia się do premii przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w przypadku wszystkich płatności przyznawanych w ramach niniejszego rozporządzenia w danym regionie ciągu tego samego roku gospodarczego.

Powierzchnie, które nie są objęte wnioskiem o premie na podstawie niniejszego rozporządzenia, ale są wykorzystywane do poparcia podania o subwencję w ramach rozporządzenia Rady nr 1254/1999/WE z 17 maja 1999 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁸ są również brane pod uwagę do obliczania powierzchni, na którą wystawiony jest wniosek o o przyznanie premii.

5. Jeżeli państwo członkowskie ustanawia, że kiszonka z trawy kwalifikuje się do premii od powierzchni upraw roślin, wyznaczana jest oddzielnie strefa podstawowa. Jeżeli w danym roku gospodarczym nie została osiągnięta wielkość strefy podstawowej wyznaczonej dla roślin uprawnych lub kiszonek z trawy, różnica ilości hektarów jest przydzielana w tym samym roku gospodarczym do odpowiedniej powierzchni podstawowej.

---

⁸ Patrz str. 21 niniejszego *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*

6. Gdy państwo członkowskie zdecydowało się ustanowić jedną lub kilka krajowych stref podstawowych, może ono podzielić każdą krajową strefę podstawową na mniejsze strefy podstawowe zgodnie z obiektywnymi kryteriami, które mają być ustalone przez państwo członkowskie.

Dla potrzeb związanych ze stosowaniem niniejszego ustępu strefy podstawowe „Secano” i „Regadio” są uznawane za krajowe strefy podstawowe.

W przypadku przekroczenia krajowej strefy podstawowej dane państwo członkowskie może w myśl obiektywnych kryteriów ukierunkować instrument znajdujący zastosowanie w ust. 4 w całości lub częściowo na mniejsze strefy podstawowe, w odniesieniu do których stwierdzono przekroczenie.

Państwa członkowskie, które zdecydowały się skorzystać z możliwości przewidzianych w niniejszym ustępie powiadamiają producentów i Komisję do dnia 15 września o swoim wyborze i przekazują szczegółowe zasady stosowania.

Artykuł 3

1. W celu ustalenia średnich wydajności dla obliczania obszarów od powierzchni każde państwo członkowskie opracowuje plan regionalizacji ustalający właściwe obiektywne kryteria potrzebne dla określenia wydzielonych regionów produkcyjnych w celu otrzymania w efekcie końcowym oddzielnych jednolitych powierzchni.

Mając to na uwadze powyższe państwa członkowskie uwzględniają w należyty sposób przy sporządzaniu swoich planów regionalizacji określone sytuacje. Mogą one na przykład dopasować średnie wydajności zgodnie z różnicami strukturalnymi występującymi między regionami produkcyjnymi.

2. W swoich planach regionalizacyjnych państwa członkowskie mogą również stosować wartości wydajności dla kukurydzy różniące się od wydajności innych zbóż.

a) W przypadku, gdy wydajność dla kukurydzy jest większa niż dla innych zbóż, strefa podstawowa zgodnie z art. 2 ust. 2 jest ustanawiana oddzielnie dla kukurydzy obejmując jeden lub kilka regionów uprawy kukurydzy zgodnie z wyborem dokonany przez państwo członkowskie.

W omawianych regionach państwa członkowskie mogą także ustanowić oddzielne strefy podstawowe dla innych niż kukurydza roślin uprawnych. Jeżeli w takich przypadkach nie zostanie osiągnięty obszar strefy podstawowej dla kukurydzy w danym roku gospodarczym różnica liczby hektarów jest przydzielana w tym samym roku gospodarczym do odpowiedniej strefy podstawowej przeznaczonej pod inne rośliny uprawne niż kukurydza.

b) gdy wydajność kukurydzy jest równa lub mniejsza niż wydajność innych zbóż zgodnie z lit. a) może być również ustanowiona oddzielnie strefa podstawowa bazowa dla kukurydzy. W takich przypadkach oraz wówczas, gdy państwa członkowskie zdecydują się ustanowić strefę podstawową dla innych niż kukurydza roślin uprawnych.

- jeżeli nie zostanie osiągnięta strefa podstawowa dla kukurydzy w danym roku gospodarczym, różnica liczby hektarów jest przydzielana w tym samym roku gospodarczym do odpowiednich stref podstawowych przeznaczonych pod inne rośliny uprawne niż kukurydza.
- jeżeli nie zostanie osiągnięta strefa podstawowa dla innych roślin uprawnych niż kukurydza w danym roku gospodarczym, różnica liczby hektarów jest przydzielana w tym samym roku gospodarczym do odpowiednich stref podstawowych przeznaczonych pod taką kukurydzę.

W przypadku przekroczenia tych stref podstawowych obowiązują postanowienia art. 2 ust. 4.

3. W swoich planach regionalizacyjnych państwa członkowskie mogą ustalić różne wydajności dla terenów nawadnianych i nie nawadnianych. W takim przypadku państwa członkowskie ustanawiają oddzielnie strefę podstawową dla powierzchni, na których uprawy są nawadniane.

Nawadniana strefa podstawowa jest równa średniej powierzchni nawadnianej w okresie od 1989 roku do 1991 roku w celu uzyskania zbiorów roślin uprawnych z uwzględnieniem przyrostów wprowadzonych w myśl ostatniego zdania czwartego akapitu art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1765/92/EWG. Jednak w przypadku Portugalii nawadniana strefa podstawowa jest zwiększana stopniowo do 60 000 ha na tych obszarach, na których stwierdzono, że inwestycje irygacyjne rozpoczęły się po 1 sierpnia 1992 roku. Przyrost ten może być dodany częściowo lub w całości do nawadnianej strefy podstawowej dla kukurydzy zgodnie z art. 3 ust. 2.

Ustanowienie nawadnianej strefy podstawowej nie może prowadzić do jakiegokolwiek przyrostu w łącznej strefy podstawowej w danych państwach członkowskich. W razie przekroczenia nawadnianej strefy podstawowej obowiązują postanowienia art. 2 ust. 4.

Jeżeli w danym roku gospodarczym nie zostanie osiągnięta wielkość nawadnianej strefy podstawowej różnica liczby hektarów jest przydzielana w tym samym roku gospodarczym do odpowiednich nie nawadnianych stref podstawowych.

4. Plan regionalizacyjny w każdym bądź razie zapewnia przestrzeganie średniej wydajności danego państwa członkowskiego ustanowionej na okres i zgodnie z kryteriami podanymi w ust. 5.

5. W odniesieniu do każdego regionu produkcyjnego państwo członkowskie podaje szczegółowe dane na temat powierzchni i wydajności roślin uprawnych produkowanych w tym regionie w okresie pięcioletnim od roku 1986/1987 do 1990/1991. Średnie wydajności zbóż są obliczane oddzielnie dla każdego regionu przez odrzucając dane z roku o największej i roku o najmniejszej wydajności w tym okresie.

Ten obowiązek może być jednak spełniony w przypadku:

- zbóż portugalskich przez udostępnienie danych dostarczonych w myśl rozporządzenia Rady nr 3653/90/EWG z 11 grudnia 1990 roku wprowadzającego tymczasowe instrumenty regulujące wspólną organizację rynku zbóż i ryżu w Portugalii⁹,
- pięciu nowych landów niemieckich poprzez udostępnienie średniej wydajności zbiorów przyjętej w innych landach niemieckich.
- Włoch i Hiszpanii poprzez wyznaczenie wydajności referencyjnej odpowiednio na poziomie 3,9 t/ha i 2,9 t/ha.

Jeżeli państwo członkowskie decyduje się potraktować:

- kukurydzę oddzielnie w stosunku do innych zbóż, średnia wydajność zbóż, która nie jest zmieniona, jest podzielona między kukurydzę i inne zboża,
- grunty nawadniane oddzielnie w stosunku do gruntów nie nawadnianych, odpowiednia średnia wydajność, która nie ulega zmianie, jest rozdzielna między oba rodzaje terenów.

6. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji swoje plany regionalizacyjne w terminie do dnia 1 sierpnia 1999 roku wraz ze wszystkimi informacjami pomocniczymi. Aby wywiązać się z tego obowiązku mogą one powołać się na swój plan regionalizacyjny przedstawiony Komisji zgodnie z rozporządzeniem nr 1765/92/EWG.

Komisja zapoznaje się dokładnie z planami regionalizacyjnymi przedstawionymi przez państwa członkowskie i dopilnowuje, aby każdy plan był sporządzony w oparciu o odpowiednie obiektywne kryteria i był spójny z dostępnymi informacjami historycznymi. Komisja może mieć zastrzeżenia do planów, które nie odpowiadają wspomnianym wyżej kryteriom zwłaszcza pod względem średniej wydajności danego państwa członkowskiego. W takim przypadku plany muszą być poprawione przez dane państwo członkowskie po konsultacji z Komisją.

Plan regionalizacyjny może być zweryfikowany przez dane państwo członkowskie na wniosek Komisji lub z inicjatywy państwa członkowskiego zgodnie z taką samą procedurą jaka została pokrótce przedstawiona w niniejszym artykule.

7. W przypadku, gdy w myśl ust. 1 państwo członkowskie decyduje się utworzyć regiony produkcyjne, które nie pokrywają się z regionalnymi strefami podstawowymi, wysyła ono do Komisji łączne zestawienie wniosków o premie i powiązane z nimi wydajności. Jeżeli z tych danych wynika, że w jakimś państwie członkowskim średnia wydajność będąca efektem planu regionalizacyjnego zastosowanego w roku 1993, lub w przypadku Austrii, Finlandii i Szwecji, średnia wydajność powiązana z planem regionalizacyjnym zastosowanym w roku 1995, lub w przypadku Włoch i Hiszpanii wydajność ustalona w Artykule 3(5), zostaje przekroczona, wszystkie subwencje jakie mają być wypłacone w tym państwie członkowskim w następnym roku handlowym zostaną zmniejszone proporcjonalnie do odnotowanego przekroczenia. Postanowienie to jednak nie obowiązuje w przypadku, gdy ilość, której dotyczyły wnioski wyrażona w tonach zbóż nie przekracza ilości wynikającej z przemnożenia łącznych powierzchni bazowych państwa członkowskiego przez wspomnianą średnią wydajność.

---

⁹ Dz.U. WE nr L 362, z 27.12.1990, str. 28. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie Komisji nr 1664/95/WE (Dz.U. nr L 158, z 8.7.1995, str.13)

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję co do upewnienia się czy nastąpiło przekroczenie średniej wydajności dla każdej strefy podstawowej. W takich przypadkach postanowienia niniejszego ustępu obowiązują w odniesieniu do premii, jakie mają być wypłacone na każdej odnośnej powierzchni podstawowej.

Artykuł 4

1. Nie naruszając postanowień art. 10 premie od obszarów jest obliczana przez pomnożenie podstawowej kwoty za tonę przez średnią wydajność zboża określoną w planie regionalizacyjnym dla danego regionu.
2. Do obliczeń wspomnianych w ust. 1 wykorzystywana jest średnia wydajność zbóż. Jednak w przypadku gdy kukurydza jest rozpatrywana oddzielnie dla kukurydzy stosowana jest wydajność kukurydzy, a wydajność zbóż innych niż kukurydza będzie wykorzystywana dla zbóż, oleistych i siemienia lnianego.
3. Kwota podstawowa jest wyznaczana w sposób następujący:

rośliny wysokobiałkowe:

- 72,50 euro za tonę począwszy od roku gospodarczego 2000/2001;

zboża, kiszonka z trawy i ugorowanie:

- 58,68 euro za tonę na rok gospodarczy 2000/2001,
- 63,00 euro za tonę począwszy od roku gospodarczego 2001/2002,

siemię lniane:

- 88,26 euro za tonę na rok gospodarczy 2000/2001,
- 75,63 euro za tonę na rok gospodarczy 2001/2002,
- 63,00 euro za tonę począwszy od roku gospodarczego 2002/2003,

oleiste:

- 63,00 euro za tonę począwszy od roku gospodarczego 2002/2003,

Kwota w wysokości 63,00 euro za tonę może ulec zwiększeniu począwszy od roku gospodarczego 2002/2003 w związku z ostatnią obniżką ceny interwencyjnej na zboża przewidzianą w art. 3 ust. 4 rozporządzenia nr 1766/92/EWG.

Podwyżka premii od powierzchni będzie dokonana w takiej samej proporcji w stosunku do obniżki ceny interwencyjnej jak podwyżka w roku 2000/2001 i 2001/2002.

4. W przypadku Finlandii i Szwecji na północ od 62 równoleżnika i na pewnych obszarach sąsiadujących z tym rejonem, na których występują podobne warunki klimatyczne, w sposób szczególny utrudniające działalność rolniczą w odniesieniu do zbóż i oleistych stosowana jest kwota uzupełniająca premie od powierzchni w wysokości 19 euro za tonę pomnożona przez wydajność stosowaną dla premii od powierzchni.

Artykuł 5

Dodatek do premii od powierzchni w wysokości 344,50 euro za hektar wypłacany jest z tytułu powierzchni przeznaczonych pod pszenicę twardą w strefach wymienionych w załączniku II, gdzie jest to uprawa tradycyjna, z obowiązującymi ograniczeniami wyznaczonymi w załączniku III.

W przypadku, gdy w ciągu trwania roku gospodarczego łączna suma powierzchni, z tytułu których złożono wnioski o premie od powierzchni jest większa niż wspomniany wyżej limit, powierzchnia przypadająca na producenta, na którą wypłacony może być dodatek jest proporcjonalnie obniżana.

Państwa członkowskie, przestrzegając limitów przypadających na każde państwo członkowskie ustalone w załączniku III, mogą rozdzielić powierzchnie podane w tym załączniku między strefy produkcyjne zgodnie z definicją załącznika II lub w razie potrzeby regiony produkcyjne, o których mowa w art. 3 stosownie do zasięgu produkcji pszenicy twardej okresie 1993 do 1997. Jeżeli zostanie dokonany taki rozdział, w przypadku, gdy łączna suma powierzchni w regionie, na które wystąpiono z wnioskami o dodatek do subwencji wyrównawczej przekracza odpowiedni limit regionalny w trakcie trwania roku handlowego, powierzchnia przypadająca na producenta w tym regionie produkcyjnym, z tytułu której może być wypłacony dodatek, zostaje proporcjonalnie zmniejszona. Redukcja jest dokonywana gdy na terenie państwa członkowskiego powierzchnie w regionach, które nie osiągnęły swoich regionalnych limitów, zostały przeniesione do regionów, w których te limity zostały przekroczone.

W regionach, w których produkcja pszenicy twardej jest powszechnie prowadzona, nie wymienionych w załączniku II, przyznawana jest specjalna subwencja w wysokości 138,90 euro za hektar do poziomu granicznej liczby hektarów przyjętej w załączniku IV.

Artykuł 6

1. Obowiązek odłogowania dla każdego producenta ubiegającego się o premie od powierzchni jest ustalany jako część powierzchni jego gruntów przeznaczonych pod rośliny uprawne z tytułu której został złożony wniosek oraz odłogowanej w myśl niniejszego rozporządzenia.

Podstawowa stawka obowiązkowego odłogowania jest ustalona na poziomie 10% począwszy od roku gospodarczego 2000/2001 do roku gospodarczego 2006/2007.

2. Państwa członkowskie stosują odpowiednie instrumenty środowiskowe dostosowane do konkretnej sytuacji gruntów odłogowanych.

3. Odłogowane grunty mogą być wykorzystane do produkcji materiałów przeznaczonych do wyrobu w obrębie Wspólnoty produktów nie przeznaczonych w pierwszej kolejności do konsumpcji lub dla zwierząt pod warunkiem stosowania efektywnych systemów kontroli.

Państwa członkowskie są uprawnione do wypłaty subwencji krajowej do wysokości 50% kosztów powiązanych z wprowadzaniem upraw wieloletnich przewidzianych do produkcji biomasy na terenach odłogowanych.

4. Jeżeli ustalone są różne wydajności dla terenów nawadnianych i nie nawadnianych obowiązuje subwencja z tytułu wyłączenia z uprawy terenów nie nawadnianych. W przypadku Portugalii płatność ma uwzględniać subwencję przyznaną w ramach rozporządzenia nr 3653/90/EWG .

5. Producentom może być przyznana subwencja z tytułu odłogowania za grunty wyłączone dobrowolnie z uprawy poza odłogowaniem obowiązkowym. Państwa członkowskie umożliwiając rolnikom wyłączenie z uprawy gruntów do wysokości 10% powierzchni przeznaczonej pod rośliny uprawne objętej wnioskiem o subwencję i pozostawienie ich odłogiem w myśl niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą ustalać większe procentowe części powierzchni odłogowanych uwzględniając konkretne sytuacje i zapewniając dostateczne wykorzystanie gruntów uprawnych.

6. Premia z tytułu odłogowania może być przyznana na zasadach płatności wieloletniej na okres do pięciu lat.

7. Na producentach, którzy złożyli wnioski o subwencję z tytułu powierzchni nie większej niż powierzchnia, która byłaby potrzebna dla wyprodukowania 92 ton zbóż na podstawie wydajności ustalonych dla ich regionów, nie ciąży obowiązek odłogowania. W odniesieniu do tych producentów znajdują zastosowanie ustępy 5 i 6.

8. Nie naruszając postanowień art. 7 powierzchni:

- wyłączone z uprawy ze względu na ochronę środowiska rolniczego (art. 22-24 rozporządzenia Rady nr 1257/1999/WE z 17 maja 1999 roku w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa - EAGGF - i nowelizującego pewne rozporządzenia¹⁰, nie przeznaczone do użytkowania rolniczego lub dla jakichś celów dochodowych poza tymi, które są akceptowane w odniesieniu do innych gruntów wyłączonych z uprawy w ramach niniejszego rozporządzenia;
- zalesione w myśl postanowień o zalesianiu (art. 31 rozporządzenia nr 1257/1999/WE),

w wyniku podania złożonego po 28 czerwca 1995 roku mogą być, do wysokości dowolnego limitu ustalonego przez zainteresowane państwo członkowskie, liczone jako wyłączone z uprawy dla celów wyznaczonych przez wymóg odłogowania podany w punkcie 1. Limit taki jest ustalany tylko do wysokości potrzebnej aby uniknąć skierowania zbyt dużej kwoty dostępnego budżetu związanego z omawianym systemem na niewielką liczbę gospodarstw.

W odniesieniu do tych powierzchni subwencja wyrównawcza podana w art. 4 nie jest jednak przyznawana, a wsparcie przyznawane w ramach art. 24 ust. 1 lub drugiego akapitu art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 1257/1999/WE (rozporządzenie o rozwoju obszarów wiejskich) jest ograniczone do kwoty najwyżej równej subwencji wyrównawczej z tytułu wyłączenia z uprawy określonej w art. 4 ust. 3.

---

¹⁰ Patrz str. 80 tego *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nie stosowaniu systemu przewidzianego w niniejszym punkcie w odniesieniu do nowego wnioskodawcy w dowolnym regionie, w którym występuje ciągle ryzyko znacznego przekroczenia podstawowej powierzchni regionalnej.

Artykuł 7

Podania o subwencje nie mogą być składane w odniesieniu do gruntów, które w dniu 31 grudnia 1991 roku były wykorzystywane jako stałe pastwisko, użytki rolne lub były zadrzewione lub też były wykorzystywane dla celów nieżywnościowych.

W pewnych określonych okolicznościach państwa członkowskie mogą, na warunkach będących przedmiotem oddzielnych ustaleń, odejść od tych postanowień, zwłaszcza w przypadku obszarów objętych programami restrukturyzacyjnymi lub obszarów objętych standardowym płodozmianem upraw wieloletnich w odniesieniu do roślin uprawnych wymienionych w załączniku I. W takich przypadkach podejmują one działania mające na celu zapobiegnięcie znacznemu wzrostowi łącznej kwalifikującej się powierzchni upraw rolnych. Może to zwłaszcza wiązać się z uznaniem obszarów uprzednio uznanych za kwalifikujące jako nie kwalifikujące się w ramach instrumentu o przekroczeniu.

Państwa członkowskie mogą również poczynić odstępstwa od postanowień pierwszego podpunktu w pewnych konkretnych okolicznościach powiązanych z taką czy inną formą interwencji publicznej, gdy interwencja taka prowadzi do uprawy roślin przez rolnika na gruntach poprzednio uznanych za nie kwalifikujące się w celu dalszego prowadzenia swojej działalności rolniczej, a wspomniana interwencja oznacza, że grunt początkowo kwalifikujący się przestaje się kwalifikować co w efekcie prowadzi do niewielkiego wzrostu łącznej ilości kwalifikujących się gruntów.

Państwa członkowskie mogą ponadto w pewnych przypadkach nie ujętych w poprzednich dwóch podpunktach odstąpić od postanowień pierwszego podpunktu, jeżeli dostarczą dowód w planie przedstawionym Komisji, że łączna suma gruntów kwalifikujących się nie uległa zmianie.

Artykuł 8

1. Wypłaty subwencji są dokonywane między 16 listopada i 31 stycznia po żniwach. Jednak w przypadku, gdy stosuje się art. 6 ust. 3 premie od powierzchni dla gruntów odłogowanych z uprawy wypłacane są między 16 listopada i 31 marca.
2. W celu zakwalifikowania się do subwencji wyrównawczej, najpóźniej do 31 maja poprzedzającego odpowiednie żniwa wysiewa nasiona, a najpóźniej do 15 maja składa podanie.
3. Państwa członkowskie podejmują stosowne działania w celu przypomnienia wnioskodawcom o konieczności przestrzegania przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Artykuł 9

Szczegółowe zasady stosowania postanowień zawartych w niniejszym Dziale są uchwalane zgodnie z procedurą określoną w art. 23 rozporządzenia Rady nr 1766/92/EWGz 30 czerwca 1992 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹¹, a zwłaszcza zasady:

- dotyczące ustanawiania i zarządzania powierzchniami podstawowymi,
- dotyczące opracowywaniem planów regionalizacyjnych produkcji,
- dotyczące kiszzonek z trawy,
- dotyczące przyznawania subwencji wyrównawczych,
- dotyczące minimalnej powierzchni kwalifikującej się do przyznania subwencji wyrównawczej; takie zasady uwzględniają zwłaszcza wymagania z zakresu monitoringu i wymaganej efektywności omawianego systemu,
- określające w odniesieniu do pszenicy twardej możliwość zakwalifikowania się do dopłaty do subwencji wyrównawczej wspomnianego w art. 5 i wymogi dla specjalnej subwencji wspomnianej w wymienionym artykule, a zwłaszcza określanie regionów, które mają być brane pod uwagę,
- dotyczące wyłączenia gruntów z upraw, zwłaszcza odnoszące się do art. 6 ust. 3; warunki takie mogą obejmować uprawę surowców bez rekompensaty,
- dotyczące warunków stosowania art. 7; warunki te określają okoliczności w jakich postanowienia art. 7 mogą być uchylane i obowiązek państw członkowskich przedstawiania Komisji przewidywanej akcji do zatwierdzenia;
- dotyczące zgodności z Memorandum Porozumienia w sprawie pewnych nasion oleistych między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej w ramach GATT, zatwierdzonym decyzją 93/355/EWG¹²

Zgodnie z tą samą procedurą Komisja może:

- uzależnić przyznanie subwencji od stosowania konkretnych nasion, ziarna kwalifikowanego w przypadku pszenicy twardej, niektórych odmian w przypadku oleistych, pszenicy twardej i siemienia lnianego lub stworzyć państwu członkowskiemu możliwość uzależnienia subwencji od takich warunków,
- umożliwić zmianę terminów z art. 8 ust. 2 w pewnych strefach, w których wyjątkowe warunki klimatyczne uniemożliwią stosowanie takich terminów,
- umożliwić państwom członkowskim w zależności od sytuacji budżetowej wydanie zezwolenia w drodze odstępstwa od postanowień art. 8 ust. 1 na dokonanie wypłat w niektórych regionach przed upływem 16 listopada do wysokości 50% premii od powierzchni oraz wypłaty subwencji z tytułu wyłączenia gruntów z uprawy w latach, w

¹¹ Dz.U. WE nr L 181, z 1.07.1992, str. 21. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzeniem nr 923/96/WE (Dz.U. WE nr L 126, z 24.05.1996, str. 37).

¹² Dz.U. WE nr L 147, z 18.6.1993, str. 25.

których wyjątkowe warunki klimatyczne spowodowały tak duży spadek wydajności, że producenci stają wobec poważnych trudności finansowych.

DZIAŁ II

Artykuł 10

1. W odniesieniu do lat gospodarczych 2000/2001 i 2001/2002 premie od powierzchni dla oleistych są obliczane poprzez pomnożenie poniższych kwot przez średnią wydajność zbóż określoną w planie regionalizacyjnym dla danego regionu:

- 81,74 euro za tonę w roku gospodarczym 2000/2001,
- 72,37 euro za tonę w roku gospodarczym 2001/2002,

Państwa członkowskie mają jednak dalej możliwość ustalania subwencji z tytułu oleistych w oparciu o regionalne wydajności oleistych z wcześniejszych lat. W takim przypadku wydajność jest mnożona przez 1,95.

2. W odniesieniu do lat gospodarczych 2000/2001 i 2001/2002 ustanowiona zostaje maksymalna powierzchnia gwarantowana (MPG) dla subwencji wyrównawczych z tytułu specjalnych upraw oleistych o wielkości 5 482 000 ha, zmniejszona o wskaźnik obowiązkowego wyłączenia gruntów z uprawy obowiązujący w tych latach gospodarczych lub o 10% jeżeli wskaźnik jest niższy niż 10%. Jeżeli po zastosowaniu postanowień art. 2 maksymalna powierzchnia gwarantowana zostaje przekroczona Komisja obniża kwoty podane w ust. 1 zgodnie z postanowieniami ustępów 3 i 4.

3. Jeżeli powierzchnia upraw oleistych określona już jako kwalifikująca się do subwencji wyrównawczej z tytułu upraw specjalnych w dowolnym roku przekracza MPG, komisja obniża o 1% dla każdego punktu procentowego, o który została przekroczona MPG, podstawową kwotę dla tego roku. Jeżeli MPG zostaje przekroczona o więcej niż progowa wielkość procentowa obowiązują specjalne zasady. Do wysokości progowej wielkości procentowej obniżka kwoty jest jednakowa dla wszystkich państw członkowskich. Powyżej progowej wartości procentowej w tych państwach członkowskich, w których przekroczone zostały indywidualne strefy podstawowe ustalone w załączniku V, obowiązują odpowiednie dodatkowej obniżki zmniejszone o wskaźnik podany w ust. 4. Jednak w przypadku Niemiec odpowiednia dodatkowa obniżka może być na wniosek tego państwa dostosowana w całości lub częściowo do regionalnej powierzchni podstawowej; w przypadku skorzystania z takiej możliwości Niemcy bezzwłocznie przesyłają Komisji dane użyte do obliczenia przewidywanych obniżek.

Zgodnie z procedurą przyjętą w art. 23 rozporządzenia nr 1766/92/EWG Komisja określa wielkość i rozdział przewidywanych odpowiednich obniżek, a zwłaszcza czyni wszelkie

starania, aby ważona średnia obniżka dla całej Wspólnoty była równa procentowej wielkości, o którą została przekroczona wielkość MPG.

4. Progowa wielkość procentowa przewidziana w ust. 3 powinna wynosić 0%.

5. Jeżeli subwencja wyrównawcza z tytułu oleistych zostaje zmniejszona zgodnie z postanowieniami ust. 3 i 4 Komisja obniża stosowne kwoty podstawowe na następny rok gospodarczy o taką samą wartość procentową, o ile wielkość MPG nie została w tym roku przekroczona, w którym to przypadku Komisja może ustalić, że taka obniżka nie obowiązuje.

6. Jeżeli MPG dla całej Wspólnoty zostanie przekroczona w roku gospodarczym 2000/2001 Komisja zastosuje procentową obniżkę regionalnych kwot odniesienia zastosowanych w roku gospodarczym 1999/2000 w odniesieniu do stosownej kwoty podstawowej na rok 2000/2001 o taką samą wielkość procentową.

7. Nie naruszając postanowień niniejszego artykułu państwa członkowskie, w których występuje duże ryzyko znacznego przekroczenia Krajowej Powierzchni Odniesienia określonej w załączniku V w następnym roku gospodarczym, mogą limitować powierzchnię, z tytułu której indywidualny producent może otrzymać premie od powierzchni za oleiste wspomnianą w niniejszym artykule. Limit taki jest obliczany jako procentowa część gruntów uprawnych państwa członkowskiego lub regionalnej powierzchni podstawowej kwalifikującej się do wypłaty subwencji wyrównawczych przewidzianych niniejszym rozporządzeniem i jest stosowany w odniesieniu do kwalifikującej się powierzchni uprawnej producenta. Limit ten może być różnicowany w zależności od podstawowych powierzchni regionalnych lub części powierzchni podstawowych w oparciu o obiektywne kryteria. Państwa członkowskie podają wielkość takiego limitu do wiadomości publicznej najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku handlowego poprzedzającego rok w odniesieniu do którego wnioskowana jest subwencja wyrównawcza, lub wcześniej w przypadku państwa członkowskiego, w którym nasadzenia na dany rok handlowy mają miejsce przed 1 sierpnia.

8. Redukcja wynikająca z przekroczenia MPG zastosowana zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu nie może spowodować obniżenia kwot poniżej:

- 58,67 euro za tonę w roku gospodarczym 2000/2001,
- 63,00 euro za tonę w roku gospodarczym 2001/2002.

9. Producenci nasion słonecznika dla przemysłu cukierniczego wysiewanych w celu uzyskania zbioru są wyłączni z możliwości korzystania ze wsparcia przewidzianego warunkami niniejszego artykułu.

10. W ciągu dwóch lat od zastosowania niniejszego artykułu Komisja złoży Radzie raport w sprawie sytuacji na rynku oleistych. W razie znacznego spadku potencjału produkcyjnego, w razie potrzeby do raportu dołączone będą stosowne propozycje.

Artykuł 11

Kwoty subwencji wyrównawczych i premie wyłączenia oraz procentowa powierzchnia gruntów przeznaczonych do wyłączenia z uprawy ustalone w niniejszym rozporządzeniu mogą ulec zmianie w związku z rozwojem sytuacji w produkcji, wydajności i na rynkach zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 12

W przypadku potrzeby zastosowania określonych instrumentów dla ułatwienia odejścia od obowiązującego systemu i przejścia do systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, instrumenty takie są uchwalane zgodnie z procedurą przedstawioną w art. 23 rozporządzenia nr 1766/92/EWG.

Artykuł 13

Postanowienia sformułowane w niniejszym rozporządzeniu są uznawane za interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych według brzmienia art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady nr 1258/1999/WE.

Artykuł 14

Niniejszym uchylone zostaje rozporządzenie nr 1765/92/EWG i rozporządzenie nr 1872/94/EWG.

Artykuł 15

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siedem dni po jego publikacji w *Urzędowym Dzienniku Wspólnot Europejskich*.
2. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje począwszy od 4 roku gospodarczego 2000/2001.
3. Rozporządzenie nr 1765/92/EWG i rozporządzenie nr 1872/94/EWG obowiązują w dalszym ciągu w odniesieniu do lat 1998/1999 i 1999/2000.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady
K.-H. FUNKE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I
DEFINICJA PRODUKTÓW

Kod CN	Wyszczególnienie
I. ZBOŻA	
1001 10 00	Pszenica twarda
1001 90	Pozostałe
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00 00	Owies
1005	Kukurydza
1007 00	Ziarno sorgo
1008	Gryka, proso ziarno dla kanarków; inne zboża
0709 90 60	Kukurydza słodka
II. OLEISTE	
1201 00	Soja
ex 1205	Rzepak
ex 1206 00 10	Ziarno słonecznikowe
III. WYSOKOBIAŁKOWE	
0713 10	Groch
0713 50	Fasola polowa
ex 1209 29 50	Lubin słodki
IV. LEN	
Inne niż len włóknisty	
ex 1204 00	siemię lniane (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

ZAŁĄCZNIK II
TRADYCYJNE STREFY UPRAWY PSZENICY TWARDEJ

GRECJA

Prefektury poniższych regionów

....

HISZPANIA

Prowincje

.....

AUSTRIA

.....

FRANCJA

Regiony

.....

Departamenty(*)

.....

WŁOCHY

Regiony

.....

PORTUGALIA

Okręgi

.....

* Każdy z tych departamentów może być powiązany z jednym z wymienionych regionów.

ZAŁĄCZNIK III

**MAKSYMALNE GWARANTOWANE POWIERZCHNIE UPRAWNIONE DO
DODATKU DO PREMII OD POWIERZCHNI Z TYTUŁU PSZENICY DURUM.**

Grecja
Hiszpania
Francja
Włochy
Austria
Portugalia

ZAŁĄCZNIK IV

MAKSYMALNE GWARANTOWANE POWIERZCHNIE UPRAWNIONE DO SPECJALNEJ PREMII OD PSZENICY TWARDEJ

Niemcy

Hiszpania

Francja

Włochy

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

ZAŁĄCZNIK V
KRAJOWA POWIERZCHNIA ODNIESIENIA

KRAJ	Lata gospodarcze 2000/2001 i 2001/2002
Belgia	6
Dania	236
Niemcy	929
Grecja	26
Hiszpania	1168
Francja	1730
Irlandia	5
Włochy	542
Luksemburg	2
Holandia	7
Austria	147
Portugalia	93
Finlandia	70
Szwecja	137
ZK	385

ROZPORZĄDZENIE RADY nr 1254/1999/WE
z dnia 17 maja 1999 r.
w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionalnego⁴,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁵,

a także mając na uwadze co następuje:

1) działaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć stworzenie wspólnej polityki rolnej w celu uwzględnienia wspólnej organizacji rynków rolnych, która może przyjmować różne formy w zależności od produktu;

2) celem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów wyznaczonych w art. 33 Traktatu; jeśli chodzi o sektor mięsa wołowego i cielęciny, aby ustabilizować rynki i zapewnić ludności wiejskiej słusznego poziomu życia, należy uwzględnić środki regulujące rynek wewnętrzny obejmujące, w szczególności, płatności bezpośrednie dla producentów wołowiny, pomoc na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych i program usług publicznych w zakresie przechowywania tych produktów;

3) aby wyrównać spożycie mięsa we Wspólnocie na korzyść sektora mięsa wołowego i podnieść konkurencyjność tych produktów na rynkach międzynarodowych, poziom wsparcia dla rynku powinien być stopniowo redukowany; mając na względzie konsekwencje tego kroku dla producentów, poziom dofinansowania dostarczanego w ramach wspólnej organizacji rynku powinien zostać stosownie zmieniony i dostosowany; w tym celu właściwe jest stworzenie ogólnego programu płatności bezpośrednich dla producentów; kwoty takich płatności powinny być dostosowane do stopniowej redukcji subwencjonowania rynku;

---

¹ Dz.U. WE nr C 170, z 4.6.1998 str. 13.

² Opinia przedstawiona 6 maja 1999r (jeszcze nie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*)

³ Dz.U. WE nr C 407, z 28.12.1998 str. 196.

⁴ Dz.U. WE nr C 93, z 6.4.1998 str. 1.

⁵ Dz.U. WE nr C 401, z 22.12.1998 str. 3.

4) biorąc pod uwagę różnorodność przedsiębiorstw hodowlanych, płatności bezpośrednio powinny obejmować specjalną premię dla producentów byków i wołów, premię za utrzymywanie stad krów karmiących młode i premię za ubój dostępną dla wszystkich gatunków bydła, łącznie z krowami mlecznymi i cielętami; przyznanie premii nie powinno mieć wpływu na zwiększenie produkcji ogólnej; w tym celu liczba samców i krów karmiących młode objętych specjalną premią dla producentów powinna zostać ograniczona poprzez zastosowanie, odpowiednio, pułapów regionalnych i indywidualnych oraz, w przypadku premii specjalnej dla producentów byków i wołów limitem pogłowia, odnośnie którego państwa członkowskie powinny mieć możliwość jego zmiany w zależności od sytuacji w ich kraju; odnośnie natomiast premii za ubój, pułapy krajowe powinny zostać wyznaczone w oparciu o dotychczasową produkcję;

5) warunki hodowli wołów zwykle różnią się od warunków hodowli byków; dlatego też jest uzasadnione wyznaczenie innych premii specjalnych za hodowlę wołów i innych w odniesieniu do hodowli byków; niemniej jednak premia specjalna za hodowlę wołów powinna zostać podzielona na dwie płatności dla określonych grup wiekowych;

6) ubój zbyt dużej liczby wołów podczas sezonu uboju w państwach członkowskich, dla których tego rodzaju produkcja jest szczególnie ważna, może zakłócić stabilność rynku i w konsekwencji prowadzić do spadku cen rynkowych; aby zachęcić producentów do prowadzenia uboju wołów poza sezonem, „poza wypasem” należy wprowadzić, na określonych warunkach i obok premii specjalnej, dodatkową premię za zwierzęta przeznaczone na ubój poza sezonem w okresie pierwszych 23 tygodni roku;

7) aby zapewnić producentom większą swobodę, premią od krów karmiących należałoby objąć jałówki spełniające takie same wymogi odnośnie hodowli co krowy karmiące; niemniej jednak liczba jałówek kwalifikujących się do takiej premii w stadach krów karmiących powinna zostać ograniczona do normalnego współczynnika pokrycia; państwa członkowskie, w których ponad 60% zwierząt kwalifikujących się do premii od krów karmiących jest hodowanych na terenach górskich powinny mieć prawo do przyznawania odrębnych premii od krów karmiących i jałówek oraz jeśli chodzi o te ostatnie wyznaczyć krajowy pułap premii w ramach wspomnianego wyżej współczynnika;

8) premia od krów karmiących powinna być w zasadzie zastrzeżona dla producentów, którzy nie dostarczają mleka do mleczarni w ramach programu dodatkowego opodatkowania przewidzianego w rozporządzeniu Rady nr 3950/92/EWG z 28 grudnia 1992 r. wyznaczającym dodatkowe opodatkowanie dla sektora producentów mleka i produktów mlecznych⁶; dofinansowanie dochodów może okazać się potrzebne również w przypadku gospodarstw hodowlanych stad krów mlecznych i krów karmiących; dlatego też premia od krów karmiących powinna zostać przyznana również małym i średnim gospodarstwom hodowlanym mieszanym o łącznej dostarczanej ilości mleka nie większej niż 120 000 kg; biorąc pod uwagę różnorodność struktur produkcyjnych we Wspólnocie, państwa członkowskie powinny mieć uprawnienia do zmiany lub uchylecia limitów ilościowych w oparciu o obiektywne kryteria;

---

⁶ Dz.U. WE nr L 405, z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie 1256/1999/WE. (Patrz str. 73 niniejszego *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*).

9) co do premii od krów karmiących, wydaje się właściwe utrzymanie pułapów indywidualnych dla producentów; niektóre uprawnienia do premii przyznane według pułapów indywidualnych nie były wykorzystywane w przeszłości; te niewykorzystane prawa mogły zachęcać do zwiększenia produkcji i zwiększenia wydatków, w szczególności w związku z objęciem jałówek premią od krów karmiących; aby uniknąć takiej sytuacji łączna liczba uprawnień do premii od krów karmiących dla każdego państwa członkowskiego powinna zostać wyznaczona w oparciu o dokonane wypłaty premii w latach referencyjnych, zwiększonej o pewien margines w celu utrzymania rezerwy krajowej; państwa członkowskie powinny podjąć konieczne środki w celu zapewnienia przestrzegania wyznaczonych pułapów krajowych; w razie konieczności powinny one dostosować indywidualne pułapy dla swoich producentów, bez żadnej rekompensaty z tego tytułu, w oparciu o pewne obiektywne kryteria; kryteria te powinny zapewnić, przede wszystkim, równe traktowanie wszystkich zainteresowanych producentów oraz ochronę prawnie uzasadnionych oczekiwań;

10) poziomy produkcji poszczególnych producentów mogą różnić się w związku ze zmianami zdolności produkcyjnej; stąd też zaleca się umożliwienie przekazywania uprawnień do premii od krów karmiących w odniesieniu do indywidualnych pułapów innym producentom na pewnych warunkach, wspólnie z gospodarstwem hodowlanym lub bez zachowania powiązania między uprawnieniami do premii a obszarem gospodarstwa;

11) nowi producenci i producenci działający na rynku, których indywidualne pułapy nie nawiązują, z różnych przyczyn, do zmian w posiadanych stadach krów karmiących nie powinny być pozbawiani praw do premii; dlatego też należałoby uwzględnić przepis dotyczący zarządzania rezerwami krajowymi, które mają być tworzone i zarządzane zgodnie z kryteriami Wspólnoty; z tej samej przyczyny właściwe wydaje się podporządkowanie transferu uprawnień do premii bez przekazania przedmiotowego gospodarstwa hodowlanego pewnym zasadom, zgodnie z którymi część przekazanych praw zostanie cofnięta bez prawa do żadnej rekompensaty z tego tytułu i przeznaczona na rezerwę krajową;

12) jest wskazane, by zezwolić państwom członkowskim na stworzenie powiązania między strefami lub miejscowościami objętymi szczególną ochroną i hodowlą krów karmiących, w celu zapewnienia utrzymania takiej produkcji, w szczególności na obszarach gdzie nie ma innych alternatyw;

13) mając na uwadze tendencję intensyfikacji produkcji wołowiny i cielęciny, premie od hodowli zwierząt powinny zostać ograniczone w odniesieniu do możliwości danego gospodarstwa hodowlanego w zakresie zapewnienia pożywienia dla takiego bydła w oparciu o liczbę i gatunki hodowanych zwierząt; aby uniknąć nadmiernej intensyfikacji produkcji, przyznanie premii powinno być uzależnione od przestrzegania przepisów w zakresie maksymalnej liczebności stada w danym gospodarstwie; niemniej jednak należy tu wziąć pod uwagę sytuację drobnych producentów;

14) aby wzmocnić bodźce skłaniające producentów do rozszerzenia produkcji z zamiarem poprawy ich skuteczności w odniesieniu do celów ekologicznych; producenci, którzy

przestrzegają przepisów określających liczebność stada w gospodarstwie powinni otrzymać dodatkowe premie; aby uniknąć poważnych zmian w globalnym poziomie świadczonej pomocy i zapewnić rozsądną kontrolę wydatków, należy w razie potrzeby zapewnić możliwość korekty dodatkowej premii;

15) warunki produkcji wołowiny i sytuacja finansowa producentów różni się znacząco dla poszczególnych obszarów produkcyjnych Wspólnoty; ujednoczony program dla całej Wspólnoty z jednakowymi kwotami płatności dla wszystkich producentów byłby zbyt sztywny, biorąc pod uwagę te strukturalne i naturalne dysproporcje oraz wynikające z nich różne potrzeby; dlatego też wydaje się właściwe zapewnienie elastycznych ram dopłat przyznawanych przez Wspólnotę, które zostaną określone i zrealizowane przez państwa członkowskie w granicach wyznaczonych kwot globalnych oraz zgodnie z pewnymi wspólnymi kryteriami; kwoty globalne powinny zostać przyznane państwom członkowskim w oparciu o ich udział w produkcji wołowiny we Wspólnocie; wspólne kryteria zaś mają, między innymi, zapobiec sytuacji, w której dopłaty spowodują niekorzystne skutki oraz powinny uwzględniać wszystkie istotne wielostronne zobowiązania Wspólnoty; w szczególności ważne jest, by państwa członkowskie zostały zobowiązane do korzystania z przyznanych im kompetencji wyłącznie w oparciu o obiektywne kryteria, aby przywiązywały należną wagę do zasady równego traktowania oraz unikały zniekształceń koncepcji rynku i konkurencji; zaleca się zapewnienie możliwości różnych form dopłat; takie różne formy powinny stanowić dopłaty od pogłowia określonej kategorii bydła i dopłaty od ilości posiadanej ziemi;

16) co się tyczy dopłat od pogłowia wymagane są pewne limity ilościowe w celu zapewnienia kontroli poziomu produkcji; ponadto, państwa członkowskie powinny stosować pewne wymogi odnośnie maksymalnej dopuszczalnej liczebności stada hodowlanego;

17) dopłaty od ilości posiadanej ziemi powinny być przyznawane wyłącznie w odniesieniu do pastwisk stałych, które nie korzystają z innych środków pomocy ze Wspólnoty; dopłaty te powinny być stosowane w ramach limitów regionalnych stref podstawowych pastwisk, które powinny zostać wyznaczone przez państwa członkowskie w oparciu o dane z poprzednich okresów referencyjnych; maksymalna kwota dopłat od ilości posiadanej ziemi, które to dopłaty mogą być przyznawane od hektara, łącznie z dopłatami od ilości posiadanej ziemi realizowanymi w ramach wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mlecznych powinny być porównywalne ze średnią kwotą pomocy przyznawanej od hektara w ramach systemu pomocy dla producentów określonych upraw rolniczych;

18) płatności bezpośrednie powinny być uzależnione od przestrzegania przez hodowców odnośnych zwierząt właściwych przepisów Wspólnoty w zakresie oznakowania i rejestracji bydła; aby osiągnąć żądany wpływ na gospodarkę płatności bezpośrednie, o których mowa muszą być przyznawane w ramach określonych limitów czasowych;

19) zgodnie z prawem Wspólnoty stosowanie niektórych substancji w produkcji wołowiny jest zabronione; za nieprzestrzeganie tych przepisów powinny być stosowane odpowiednie kary;

20) w ramach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu ustaleń odnośnie subsydiowania cen i dochodów producentów dotychczasowa interwencja państwa w formie skupu prowadzonego przez agencje interwencyjne i magazyny państwowe nie jest już dłużej niezbędna do zachowania równowagi rynkowej lecz może wiązać się ze znacznymi nakładami; stąd też powinna ona zostać stopniowo wycofana; jednakże, aby przyczynić się do ustabilizowania cen rynkowych wokół ceny podstawowej odzwierciedlającej żądany poziom wspierania rynku, należy zapewnić pomoc na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych; w tym celu Komisja powinna zostać uprawniona do podejmowania decyzji o przyznaniu pomocy na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych, jeżeli cena rynkowa spadnie poniżej 103% ceny podstawowej; ponadto, należy stworzyć program interwencji tzw. „siatkę bezpieczeństwa” w celu wspierania rynku wołowiny i cielęciny w państwach członkowskich lub w tych regionach państw członkowskich, gdzie ceny rynkowe spadną do poziomu krytycznego; należy uwzględnić możliwość przyznawania pomocy na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych oraz program interwencyjny, który zostanie wdrożony w oparciu o skalę ocen wyznaczoną w rozporządzeniu Rady nr 1208/81/EWG z dnia 28 kwietnia 1981 r. wyznaczającą wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła rogatego⁷;

21) utworzenie jednolitego rynku Wspólnoty dla wołowiny i cielęciny wiąże się z wprowadzeniem jednolitego systemu handlowego na granicach zewnętrznych Wspólnoty; system handlowy obejmujący cła importowe i dopłaty eksportowe, oprócz instrumentów rynku wewnętrznego powinien, w zasadzie, ustabilizować rynek Wspólnoty; system handlowy powinien opierać się na przedsięwzięciach przyjętych w ramach Urugwajskiej Rundy wielostronnych negocjacji handlowych;

22) w celu kontrolowania objętości handlu wołowiną z krajami trzecimi, należy uwzględnić stworzenie systemu licencji importowych i eksportowych na określone produkty, które obejmowałyby złożenie zabezpieczenia gwarantującego realizację transakcji, na które licencje takie będą udzielane;

23) aby uniknąć lub zwalczyć niekorzystne skutki, jakie mogłyby przynieść rynkowi Wspólnoty import niektórych produktów rolnych, import takich produktów powinien zostać uzależniony od zapłacenia dodatkowego cła importowego, pod warunkiem spełnienia określonych warunków;

24) właściwe jest, w pewnych okolicznościach, udzielenie Komisji uprawnień do tworzenia kontyngentów celnych wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem lub z innych dokumentów Rady;

25) postanowienia odnośnie przyznawania dopłat eksportowych do państw trzecich, w oparciu o różnicę między cenami Wspólnoty a cenami na rynku światowym oraz w ramach Porozumienia WTO o Rolnictwie⁸, powinny służyć ochronie uczestnictwa Wspólnoty w międzynarodowym handlu wołowiną i cielęciną; zwroty te powinny być udzielane w ramach pewnych limitów ilościowych i wartościowych;

---

⁷ 1 Dz.U. WE nr L 123, z 7.5.1981 str. 3. Rozporządzenie zmienione Rozporządzeniem Rady nr 1026/1991/EWG (Dz. UWE nr L 106, z 26.4.1991 str. 2).

⁸ Dz.U. WE nr L 336, z 23.12.1994, str. 22.

26) zgodność z limitami w kategoriach wartości powinno zostać zapewnione przy ustalaniu zwrotów wywozowych poprzez prowadzenie monitoringu płatności dokonanych w ramach zasad nawiązujących do Europejskiego Funduszu Orientacji Gwarancji Rolniczych; system monitoringu można usprawnić poprzez obowiązkowe uprzednie ustalanie dopłat, zapewniając jednocześnie możliwość, w przypadku zwrotów zróżnicowanych zmiany wyznaczonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, którego dotyczy dana stawka zwrotów; w przypadku zmiany miejsca przeznaczenia należy wypłacić zwrot należny dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia przy zastosowaniu górnego pułapu w kwocie mającej zastosowanie do wcześniej wyznaczonego miejsca przeznaczenia;

27) zapewnienie przestrzegania limitów ilościowych wymaga wprowadzenia wiarygodnego i efektywnego systemu monitoringu; w tym celu przyznawanie zwrotów powinno być dokonywane w ramach dostępnych limitów, z uwzględnieniem szczególnej sytuacji każdego produktu; należy zezwolić na wyjątki od tej zasady jedynie w przypadku działań w ramach pomocy żywnościowej, które to działania są zwolnione z wszelkich limitów; monitoring ilości produktów wywożonych przy przyznaniu dopłat w latach gospodarczych, o których mowa w Porozumieniu WTO o Rolnictwie należy prowadzić w oparciu o licencje eksportowe wystawione w danym roku gospodarczym;

28) oprócz opisanego wyżej systemu oraz w zakresie niezbędnym do właściwego funkcjonowania, należy uwzględnić przepisy regulujące, lub jeśli będzie tego wymagała sytuacja na rynku, zabraniające stosowania ustaleń wewnętrznego uszlachetniania produktów;

29) system celny umożliwia zwolnienie od wszelkich innych środków ochronnych na granicach zewnętrznych Wspólnoty; jednak mechanizm rynku wewnętrznego i cła mógłby, w wyjątkowych okolicznościach, okazać się wadliwy; w takich przypadkach, aby nie pozostawiać rynku Wspólnoty bez ochrony przed ewentualnymi zakłóceniami w jego funkcjonowaniu, Wspólnota powinna być w stanie niezwłocznie podjąć wszelkie konieczne środki; środki te powinny się zgadzać z zobowiązaniami wynikającymi z odpowiednich porozumień WTO;

30) aby zapewnić właściwe stosowanie rozwiązań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna być dobrze poinformowana o zmianach cen na wspólnym rynku wołowiny i cielęciny; dlatego też należy uwzględnić stworzenie systemu rejestrującego ceny bydła i ich mięsa;

31) należy zapewnić środki, jakie należałoby podjąć na wypadek znaczącej podwyżki lub spadku cen zakłócających lub grożących zakłóceniem funkcjonowania rynku Wspólnoty; środki takie mogą obejmować również doraźny skup interwencyjny;

32) ograniczenia swobodnego przepływu towarów wynikające z zastosowania środków przewidzianych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zwierząt mogłyby spowodować trudności na rynku jednego lub kilku państw członkowskich; należy zatem uwzględnić wprowadzenie szczególnych środków wspierania rynku w celu uzdrowienia takiej sytuacji;

33) stworzenie jednolitego rynku w oparciu o wspólne ceny mogłoby zostać zagrożone przyznaniem pewnych dotacji; dlatego też, postanowienia Traktatu zezwalające na szacowanie dotacji przyznawanych przez państwa członkowskie i wprowadzające zakaz przyznawania dotacji, które byłyby w sprzeczności z polityką wspólnego rynku powinny mieć zastosowanie do wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny;

34) konieczne jest, w miarę rozwoju wspólnego rynku wołowiny i cielęciny, aby państwa członkowskie informowały się wzajemnie w sprawach niezbędnych do zastosowania postanowień niniejszego rozporządzenia;

35) aby usprawnić wdrożenie proponowanych środków, należy opracować procedurę nawiązania ścisłej współpracy między państwami członkowskimi i Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

36) wydatki poniesione przez państwa członkowskie w wyniku zobowiązań wynikających z zastosowania postanowień niniejszego rozporządzenia powinny być pokrywane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 1258/1999/WE z dnia 17 maja 1999r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁹;

37) wspólna organizacja rynku wołowiny i cielęciny powinna równocześnie uwzględniać cele wyznaczone w art. 33 i 131 Traktatu;

38) koncepcja wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 805/68/EWG¹⁰ była kilkakrotnie zmieniana; ze względu na liczbę takich zmian, ich złożoność oraz fakt, że są opublikowane w różnych *Dziennikach Urzędowych Wspólnot Europejskich*, ich teksty są trudne do wykorzystania i brakuje im przejrzystości, która powinna stanowić podstawową cechę wszystkich przepisów prawnych; w tych okolicznościach należałoby połączyć je w nowe rozporządzenie, zaś wspomniane wyżej rozporządzenie nr 805/68/EWG powinno zostać uchylone; rozporządzenie Rady nr 98/69/EWG z dnia 16 stycznia 1969 r. wyznaczające ogólne zasady zbytu mrożonej wołowiny i cielęciny przez agencje interwencyjne¹¹, rozporządzenie Rady nr 989/68/EWG z dnia 15 lipca 1968 r. wyznaczające ogólne zasady przyznawania pomocy na przechowywanie wołowiny i cielęciny¹² przez producentów prywatnych oraz rozporządzenie Rady nr 1892/87/EWG z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie prowadzenia rejestru cen rynkowych w sektorze wołowiny i cielęciny¹³, których podstawą prawną było rozporządzenie nr 805/68/EWG zostają zastąpione nowymi ustaleniami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu i w związku z powyższym powinny zostać uchylone;

---

⁹ Patrz str. 108 niniejszego Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

¹⁰ Dz.U. WE nr L 148, z 28.6.1968 str. 24. Rozporządzenie zmienione Rozporządzeniem Rady nr 1633/1998/WE (Dz.U. WE nr L 210, z 28.7.1998 str. 17).

¹¹ Dz.U. WE L 14, z 21.01.1969, str. 2.

¹² Dz.U. WE L 169, z 18.07.1968, str. 10. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 428/77/EWG (Dz.U. WE L 61, z 5.03.1977, str. 17).

¹³ Dz.U. WE nr L 182, z 3.07.1987, str. 29.

39) przejście od ustaleń rozporządzenia nr 805/68/EWG do ustaleń zawartych w niniejszym rozporządzeniu mogłoby spowodować trudności, których nie przewidziano w niniejszym rozporządzeniu; aby poradzić sobie z ewentualną sytuacją należy uwzględnić możliwość podjęcia przez Komisję koniecznych uregulowań przejściowych; Komisja powinna zostać również upoważniona do rozwiązywania określonych problemów związanych z praktycznym zastosowaniem postanowień niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynku mięsa wołowego i cielęcego obejmuje rynek wewnętrzny i handel z krajami trzecimi oraz obejmie następujące produkty:

Kod CN*	Wyszczególnienie
(a) 0102 90 05 do	Zwierzęta żywe z gatunku domowego, z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi
0102 90 79	Mięso wołowe, świeże lub chłodzone
0201	Mięso wołowe, mrożone
0202	Gruba skóra i cienka skóra, świeża lub chłodzona
0206 10 95	Gruba skóra i cienka skóra, mrożona
0206 29 91	Mięso wołowe, solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 20	Gruba skóra i cienka skóra, solona, w solance, suszona lub wędzona
0210 90 41	Jadalne mączki i posiłki z mięsa i odpadów mięsnych
0210 90 90	Pozostałe mięso przetworzone lub konserwowane lub odpady z mięsa,
1602 50 10	nie gotowane; mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z nie gotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi
1602 90 61	Inne przetworzone lub konserwowane mięso zawierające mięso lub odpady z mięsa, nie gotowane; mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z nie gotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi
(b) 0102 10	Żywe zwierzęta czystej rasy
0206 10 91	Jadalne odpady z mięsa bydlęcego, z wyjątkiem grubej skóry i cienkiej skóry, świeże lub chłodzone, z wyjątkiem przeznaczonych do produkcji
0206 10 99	wyrobów farmaceutycznych
0206 21 00	Jadalne odpady z mięsa wołowego, z wyjątkiem grubej skóry i cienkiej skóry, mrożone, z wyjątkiem przeznaczonych do produkcji wyrobów
0206 22 90	farmaceutycznych
0206 29 99	
0210 90 49	Jadalne odpady z mięsa wołowego, solone, w solance, suszone lub wędzone, z wyjątkiem grubej i cienkiej skóry
1502 00 90	Tłuszcz bydlęcy, surowy lub przetworzony, również sprasowany lub poekstrakcyjny
1602 50 31	Pozostałe mięso przetworzone lub konserwowane lub odpady z mięsa
do 1602 50 80	wołowego, z wyjątkiem gotowanego mięsa lub odpadów oraz mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z nie gotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi

1602 90 69	Pozostałe mięso przetworzone lub konserwowane zawierające mięso lub odpady z mięsa wołowego, z wyjątkiem produktu nie gotowanego oraz mieszanki gotowanego mięsa lub odpadów z nie gotowanym mięsem lub odpadami mięsnymi
------------	---

* CN - Combined Nomenclature - Nomenklatura Scalona

2. Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „bydło” oznaczać będzie żywe zwierzęta z gatunku bydła domowego sklasyfikowane według Nomenklatury Scalonej w pozycjach 0102 10, 0102 90 05 do 0102 90 79;
- b) „dorosłe bydło” oznaczać będzie bydło o masie powyżej 300 kg.

TYTUŁ I

RYNEK WEWNĘTRZNY

Artykuł 2

Aby zachęcić do działań poprzez handel i wspólne organizacje handlowe w celu usprawnienia procesu dostosowania dostaw do wymogów rynku, mogą zostać podjęte następujące środki przewidziane przez Wspólnotę w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1:

- a) środki służące poprawie hodowli bydła;
- b) środki promujące lepszą organizację produkcji, przetwarzania i wprowadzania na rynek;
- c) środki służące poprawie jakości;
- d) środki umożliwiające opracowania krótko- i długoterminowych prognoz w oparciu o stosowane środki produkcji;
- e) środki służące usprawnieniu rejestracji tendencji cenowych na rynku.

Ogólne zasady dotyczące tychże środków zostaną przyjęte przez Radę zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

ROZDZIAŁ I

PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE

Artykuł 3

Dla celów niniejszego rozdziału:

- a) *producent* oznacza indywidualnego rolnika, zarówno osobę fizyczną jak i prawną lub grupę osób fizycznych bądź prawnych, niezależnie od ich osobowości prawnej, zgodnie z prawem krajowym o takich grupach lub członkach takich grup, którego gospodarstwo jest zlokalizowane na obszarze Wspólnoty, i który prowadzi hodowlę bydła;
- b) *gospodarstwo* oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez producenta i znajdujące się na terytorium jednego państwa członkowskiego;
- e) *region* oznacza państwo członkowskie lub określony region na obszarze państwa członkowskiego, w zależności od uznania danego państwa członkowskiego;
- d) *byk* oznacza samca nie poddanego kastracji (z gatunku bydła hodowlanego);
- e) *wół* oznacza wykastrowanego samca (z gatunku bydła hodowlanego);
- f) *krowa karmiąca* oznacza krowę należącą do rasy mięsnej lub urodzoną z krzyżówki z rasą mięsną oraz należącą do stada przeznaczzonego do hodowli cieląt na produkcję mięsa;
- f) *jałówka* oznacza samicę bydła hodowlanego w wieku powyżej ośmiu miesięcy, która jeszcze się nie cieliała.

ROZDZIAŁ 1

Premie

Sekcja 1

Premia specjalna

Artykuł 4

1. Producent hodujący bydło płci męskiej może być przyznana, po złożeniu stosownego wniosku, premia specjalna. Premia taka zostanie przyznana w formie rocznej premii w każdym roku kalendarzowym i dla każdego uprawnionego do jej otrzymania gospodarstwa w ramach limitów (pułapów) regionalnych na nie więcej niż 90 zwierząt z każdej grupy wiekowej, o której mowa w ust. 2.
2. Premia specjalna będzie przyznawana nie częściej niż:
  - a) raz w życiu każdego byka w wieku powyżej dziewięciu miesięcy; lub

b) dwukrotnie w okresie życia każdego wołu:

- po raz pierwszy po osiągnięciu wieku dziewięciu miesięcy;
- po raz drugi po osiągnięciu wieku 21 miesięcy.

3. Aby otrzymać premię specjalną:

a) każde zwierzę objęte wnioskiem będzie trzymane przez producenta w celu przybrania na wadzę przez wyznaczony okres;

b) każde zwierzę do chwili uboju lub eksportu będzie posiadało paszport wystawiony na zwierzę, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Rady nr 820/97/WE z dnia 21 kwietnia 1997 r. ustanawiającego system znakowania i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny¹, zawierający wszystkie istotne informacje dotyczące statusu zwierzęcia, jeśli chodzi o uprawnienie do premii lub, w przypadku jego braku, równorzędny dokument administracyjny.

4. Jeżeli w danym regionie łączna liczba byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy i wołów w wieku od dziewięciu do 20 miesięcy, w odniesieniu do których złożony został wniosek i które spełniają warunki dla przyznania premii specjalnej przekroczy pułap wyznaczony dla danego regionu, o którym mowa w załączniku I, liczba wszystkich uprawnionych do premii zwierząt, zgodnie z ust. 2 lit. a) i lit. b) u danego producenta w danym roku zostanie proporcjonalnie zmniejszona.

W rozumieniu niniejszego artykułu „pułap regionalny” oznaczać będzie liczbę zwierząt uprawnioną do korzystania z premii specjalnej w danym regionie i w danym roku kalendarzowym.

5. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i ust. 4, państwo członkowskie może:

- w oparciu o obiektywne kryteria przez siebie ustalone zmienić lub uchylić limit pogłowia wynoszący 90 zwierząt na każde gospodarstwo i grupę wiekową; oraz
- korzystając z tego prawa, zdecydować o zastosowaniu przepisów punktu 4 w sposób umożliwiający osiągnięcie poziomu redukcji wymaganego w celu dostosowania się do obowiązującego pułapu regionalnego, bez konieczności stosowania takich redukcji w odniesieniu do drobnych producentów, którzy w przedmiotowym roku nie złożyli wniosków o przyznanie premii specjalnej na większą od minimalnej liczby zwierząt określonej dla danego państwa członkowskiego.

---

¹ Dz.U. WE nr L 117, z 7.5.1997 str. 1.

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o przyznaniu premii specjalnej w momencie uboju. W takim przypadku kryterium wieku dla byków, o którym mowa w ust. 2 lit. a) zostanie zastąpione minimalną wagą tuszy w wysokości 185 kg.

Premia zostanie wypłacona lub przekazana z powrotem producentom.

Zjednoczone Królestwo będzie uprawnione do stosowania w Irlandii Północnej systemu przyznawania premii specjalnej różniącego się od systemu stosowanego w pozostałych częściach swojego terytorium.

2. Kwotę premii wyznacza się w wysokości:

a) od byka:

- 160 euro w roku kalendarzowym 2000;
- 185 euro w roku kalendarzowym 2001;
- 210 euro w roku kalendarzowym 2002 i w następnych latach;

b) od wołu i grupy wiekowej:

- 122 euro w roku kalendarzowym 2000;
- 136 euro w roku kalendarzowym 2001;
- 150 euro w roku kalendarzowym 2002 i w następnych latach.

8. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję, zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Sekcja 2

Premia pozasezonowa

Artykuł 5

1. Jeżeli, w danym państwie członkowskim liczba wołów:

a) przeznaczonych do uboju w danym roku przekroczy 60% łącznej liczby samców bydła przeznaczonych na ubój w takim roku, oraz

b) przeznaczonych na ubój w okresie od 1 września do 30 listopada w przedmiotowym roku przekroczy 35% łącznej liczby wołów przeznaczonych na ubój w danym roku;

producenci mogą otrzymać, po złożeniu stosownego wniosku, dodatkową premię do premii specjalnej (tzw. premię pozasezonową). Dla Irlandii lub Irlandii Północnej taka premia dodatkowa zostanie przyznana w przypadku osiągnięcia obu przytoczonych wyżej wskaźników.

Dla celów stosowania postanowień niniejszego artykułu w Zjednoczonym Królestwie, Irlandia Północna będzie traktowana jako odrębna jednostka.

2. Kwotę premii, o której mowa wyżej wyznacza się w wysokości:

- 72,45 euro za każde zwierzę zabite w okresie pierwszych 15 tygodni danego roku;
- 54,34 euro za każde zwierzę zabite w okresie 16-ego i 17-ego tygodnia danego roku;
- 36,23 euro za każde zwierzę zabite w okresie od 18-ego do 21-ego tygodnia danego roku; oraz
- 18,11 euro za każde zwierzę zabite w okresie 22-iego i 23-ego tygodnia danego roku.

3. Jeżeli wskaźnik, o którym mowa w ust. 1 lit. b) nie zostanie osiągnięty, mając na uwadze przedostatnie zdanie ust. 1, państwa członkowskie, których producenci otrzymali wcześniej tzw. premię pozasezonową, mogą zdecydować o przyznaniu tej premii w wysokości 60% kwoty wyznaczonej w ust. 2.

W takim przypadku, dane państwo członkowskie:

a) może zdecydować o przyznaniu tej premii jedynie za pierwsze dwa lub trzy okresy, o których mowa;

b) zagwarantuje, że zastosowanie takiego rozwiązania nie zakłóci bilansu danego roku budżetowego poprzez dokonanie stosownej redukcji:

- kwoty premii specjalnej od wołów z drugiej grupy wiekowej przyznawanej w tym państwie członkowskim; oraz/lub
- dopłat dokonywanych zgodnie z postanowieniami sekcji 2,

oraz powiadomi Komisję o zastosowaniu działania obniżającego.

Dla celów stosowania tego rozwiązania, przy obliczaniu wskaźnika, o którym mowa w ust. 1 lit. a) oraz w konsekwencji dla celów przyznawania premii, Irlandia i Irlandia Północna będą traktowane jako jedna jednostka.

4. Aby stwierdzić, czy wielkości procentowe, o których mowa w niniejszym artykule zostały przekroczone, należy uwzględnić liczbę ubojów dokonanych w drugim roku poprzedzającym rok, w którym dokonano uboju zwierząt zakwalifikowanych do premii.
5. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Sekcja 3

Premia od krów karmiących

Artykuł 6

1. Producent hodujący w swoim gospodarstwie krowy karmiące młode może uzyskać prawo, po złożeniu stosownego wniosku, do premii za trzymanie krów karmiących młode (premia od krów karmiących). Premia taka zostanie przyznana w formie rocznej premii w każdym roku kalendarzowym i dla każdego uprawnionego do jej otrzymania producenta w ramach limitów pułapów indywidualnych.
2. Premia od krów karmiących zostanie przyznana każdemu producentowi:
  - a) nie dostarczającemu mleka ani produktów mlecznych ze swojego gospodarstwa przez okres 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Dostawy mleka lub produktów mlecznych bezpośrednio z gospodarstwa do konsumenta nie wykluczają możliwości przyznania takiej premii;

- b) dostawom na mleko lub produkty mleczne pod warunkiem, że indywidualna wielkość dostaw, o której mowa w art. 4 rozporządzenia nr 3950/92/EWG nie przekracza 120 000 kg. Państwa członkowskie mogą jednakże zdecydować, w oparciu o obiektywne kryteria przez siebie wyznaczone, o zmianie lub uchyleniu tego limitu ilościowego, pod warunkiem, że producent taki będzie utrzymywał, przez okres co najmniej sześciu kolejnych miesięcy od dnia złożenia wniosku, krowy karmiące w liczbie stanowiącej przynajmniej 80% oraz jałówki w liczbie stanowiącej przynajmniej 20% liczby, określonej we wniosku o przyznanie premii.

Dla celów określenia liczby zwierząt uprawnionych do premii zgodnie z lit. a) i lit. b), decyzja, czy zwierzęta te należy zaliczyć do stada krów karmiących młode czy też do stada krów mlecznych zostanie podjęta w oparciu o indywidualne wskazania beneficjanta, zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1255/1999/WE z dnia 17 maja 1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i produktów mlecznych¹ oraz średniej produkcji mleka.

---

¹ patrz: str. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

3. Uprawnienia producentów do premii ograniczać będzie stosowanie pułapów indywidualnych zgodnie z definicją w art. 7.

4. Kwotę premii za każde uprawnione do premii zwierzę wyznacza się w wysokości:

- 163 euro w roku kalendarzowym 2000;
- 182 euro w roku kalendarzowym 2001;
- 200 euro w roku kalendarzowym 2002 i w następnych latach.

5. Państwa członkowskie mogą przyznać dodatkową krajową premię od krów karmiących w wysokości maksymalnej 50 euro za każde zwierzę pod warunkiem, że nie ma dyskryminacji między hodowcami danych państw członkowskich.

Jeśli chodzi o gospodarstwa znajdujące się w regionie, o którym mowa w art. 3 i 6 rozporządzenia Rady nr 1251/1999/WE z dnia 21 czerwca 1999 r. wyznaczającego ogólne zasady funkcjonowania Funduszy Strukturalnych¹⁶, pierwsza wypłata 24,15 euro za każde zwierzę będzie finansowane z sekcji gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolniczych (EAGGF).

Jeśli chodzi o gospodarstwa znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli pogłowie bydła w takim państwie członkowskim obejmuje krowy karmiące w liczbie stanowiącej co najmniej 30% łącznej liczby krów, oraz jeżeli przynajmniej 30% przeznaczonych na ubój samców należało do klas zgodności S i E, cała kwota premii dodatkowej zostanie pokryta z sekcji gwarancji EAGGF. Wszelkie szacunki dotyczące wielkości procentowych wyznacza się w oparciu o średnią z dwóch lat poprzedzających rok, w odniesieniu do którego została przyznana premia.

6. Dla celów niniejszego artykułu w obliczeniach uwzględnia się jedynie jałówki z rasy mięsnej lub urodzone z krzyżówki z rasą mięsną i należące do stada przeznaczonego do hodowli cieląt na produkcję mięsa.

7. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, a w szczególności w odniesieniu do definicji terminu krowa karmiąca, o którym mowa w art. 3, zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zgodnie z tą samą procedurą zostanie wyznaczona przez Komisję średnia produkcja mleka.

Artykuł 7

1. Z dniem 1 stycznia 2000r. indywidualny pułap dla każdego producenta będzie równy liczbie wydanych uprawnień od krów karmiących (uprawnienia do premii), które posiadał

---

¹⁶ Dz.U. WE nr L 160, z 26.06.1999, str. 1.

znajdujących się w jego posiadaniu w dniu 31 grudnia 1999r., zgodnie z właściwymi przepisami Wspólnoty oraz, jeśli dotyczy, pułap taki zostanie skorygowany zgodnie z ust. 3.

2. Państwa członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu zagwarantowania, że począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r. suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekroczy pułapu krajowego wyznaczonego w załączniku II oraz, że zostaną stworzone rezerwy krajowe, o których mowa w art. 9.
3. W przypadku kiedy dostosowanie, o której mowa w ust. 2 wymaga obniżenia pułapów indywidualnych producentów, obniżenie zostanie przeprowadzone bez żadnej płaty wyrównawczej z tego tytułu w oparciu o obiektywne kryteria obejmujące, w szczególności:
  - stopień, w jakim producenci wykorzystali przysługujące im pułapy indywidualne w ostatnich trzech branżach pod uwagę latach przed rokiem 2000;
  - realizacja inwestycji lub wdrażanie programów rozszerzenia produkcji w sektorze mięsa wołowego i cielęciny;
  - wyjątkowe okoliczności lub zastosowanie kar powodujących wstrzymanie wypłaty lub redukcję wypłaty premii w co najmniej jednym z powoływanych lat;
  - dodatkowe wyjątkowe okoliczności powodujące, że płatności dokonywane w co najmniej jednym z powoływanych lat nie odpowiadały faktycznej sytuacji stwierdzonej w latach poprzednich.
4. Uprawnienia do premii, które zostały cofnięte zgodnie z działaniami przewidzianymi w ust. 2 zostaną uchylone.
5. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 8

1. Jeżeli producent sprzedaje lub w inny sposób przekazuje swoje gospodarstwo, może on również przekazać osobie przejmującej gospodarstwo wszystkie posiadane uprawnienia do premii za krowy karmiące młode. Może on również przekazać, w całości lub części, swoje prawa innym producentom, bez konieczności pozbywania się gospodarstwa.

W przypadku przekazania uprawnień do premii bez przekazania gospodarstwa, część przekazanych praw, nie więcej jednak niż 15%, zostanie zwrócona bez żadnej rekompensaty z tego tytułu do rezerwy krajowej państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się to gospodarstwo w celu redystrybucji za darmo.

2. Państwa członkowskie:

a) podejmą wszelkie niezbędne środki w celu uniknięcia przekazania uprawnień do premii poza obszary i regiony objęte szczególną ochroną, gdzie produkcja wołowiny i cielęciny jest szczególnie ważna dla gospodarki lokalnej;

b) mogą zezwolić na przekazanie uprawnień bez przeniesienia gospodarstwa bezpośrednio między producentów lub za pośrednictwem rezerwy krajowej.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić, przed upływem wyznaczonego terminu, na czasowe przekazanie praw do premii, z których producent nie zamierza chwilowo korzystać.

4. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Takie szczegółowe zasady mogą obejmować, w szczególności:

- postanowienia umożliwiające państwom członkowskim rozstrzygnięcie problemów związanych z przekazaniem praw do premii przez producentów, którzy nie są właścicielami ziemi, na której znajdują się ich gospodarstwa; oraz
- szczegółowe zasady dotyczące minimalnej liczby praw stanowiących przedmiot przeniesienia częściowego.

Artykuł 9

1. Każde państwo członkowskie będzie utrzymywało krajową rezerwę uprawnień do premii od krów karmiących.

2. Każde uprawnienie do premii cofnięte zgodnie z art. 8 ust. 1 lub z innymi przepisami Wspólnoty zostanie dodane do rezerwy krajowej, bez wpływu na art. 7 ust. 4.

3. Państwa członkowskie będą korzystały ze swoich rezerw krajowych w celu przyznawania, w ramach posiadanych rezerw, uprawnień do premii nowym rolnikom, rolnikom młodym i innym uprzywilejowanym producentom.

4. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Takie szczegółowe zasady będą dotyczyły, w szczególności:

- środków stosowanych w przypadku, kiedy w danym państwie członkowskim nie jest wykorzystywana rezerwa krajowa;
- środków związanych z niewykorzystanymi prawami do premii, które nie zostały zwrócone do rezerwy krajowej.

Artykuł 10

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 3 państwa członkowskie, w których więcej niż 60% krów karmiących i jałówek jest hodowana na terenach górskich w rozumieniu art. 18 rozporządzenia Rady nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspierania rozwoju wsi ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa (EAGGF) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia¹⁷, może zdecydować o zarządzaniu premiami od krów karmiących w odniesieniu do jałówek odrębnie od zarządzania premiami od krów karmiących w ramach odrębnego pułapu krajowego wyznaczonego przez takie państwo członkowskie.

Taki odrębny pułap krajowy nie przekroczy 20% pułapu krajowego dla danego państwa członkowskiego określonego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Ten ostatni zostanie zredukowany o kwotę stanowiącą równowartość takiego odrębnego pułapu krajowego.

Jeżeli w państwie członkowskim korzystającym z uprawnienia, o którym mowa wyżej łączna liczba jałówek, w odniesieniu do których uprawnienie to jest wykonywane i spełniających warunki przyznawania premii za krowy karmiące młode przekroczy taki odrębny pułap krajowy, liczba jałówek uprawnionych do premii u każdego producenta w przedmiotowym roku zostanie proporcjonalnie zmniejszona.

2. Dla celów niniejszego artykułu w obliczeniach uwzględnia się jedynie jałowki z rasy mięsnej lub urodzone z krzyżówki z rasą mięsną.
3. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Sekcja 4

Premia za ubój

Artykuł 11

1. Producent hodujący w swoim gospodarstwie bydło może uzyskać prawo, po złożeniu stosownego wniosku, do premii za ubój. Premia taka zostanie przyznana w momencie uboju

---

¹⁷ Patrz str. 80 niniejszego Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

uprawnionych zwierząt lub ich eksportu do państwa trzeciego w ramach wyznaczonych pułapów krajowych.

Do premii za ubój klasyfikuje się:

(a) byki, woły, krowy i jałówki po ukończeniu ósmego miesiąca życia;

(b) cielęta w wieku od jednego do siedmiu miesięcy i o masie poniżej 160kg,

pod warunkiem, że były hodowane przez producenta przez wyznaczony okres czasu.

2. Kwotę premii wyznacza się w wysokości:

a) za każde zaklasyfikowane zwierzę zgodnie z ust. 1 lit. a):

– 27 euro w roku kalendarzowym 2000;

– 53 euro w roku kalendarzowym 2001;

– 80 euro w roku kalendarzowym 2002 i w następnych latach;

b) za każde zaklasyfikowane zwierzę zgodnie z ust. 1 lit. b):

– 17 euro w roku kalendarzowym 2000;

– 33 euro w roku kalendarzowym 2001;

– 50 euro w roku kalendarzowym 2002 i w następnych latach.

3. Pułapy krajowe, o których mowa w ust. 1 zostaną wyznaczone dla każdego państwa członkowskiego i odrębnie dla obu grup zwierząt, zgodnie z lit. a) i lit. b) tego ustępu. Każdy pułap jest równy liczbie zwierząt z każdej z tych dwóch grup, które w roku 1995 zostały przeznaczone na ubój w danym państwie członkowskim, łącznie ze zwierzętami eksportowanymi do krajów trzecich, zgodnie z danymi Eurostat lub innymi urzędowymi danymi statystycznymi za ten rok uznanymi przez Komisję.

4. Jeżeli w danym państwie członkowskim łączna liczba zwierząt, w odniesieniu do których został złożony wniosek dotyczący jednej z dwóch grup określonych w lit. a) i lit. b) ust. 1 spełniających warunki przyznawania premii za ubój przekroczy pułap krajowy wyznaczony dla tej grupy, liczba wszystkich zwierząt uprawnionych do premii dla tej grupy od danego producenta w przedmiotowym roku kalendarzowym zostanie proporcjonalnie zmniejszona.

5. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Sekcja 5

Liczebność stada

Artykuł 12

1. Łączna liczba zwierząt uprawnionych do premii specjalnej i premii od krów karmiących zostanie ograniczona poprzez zastosowanie przepisów w zakresie liczebności stada w gospodarstwie liczącym dwie sztuki duże (LU) na hektar i w danym roku kalendarzowym. Liczebność stada, o której mowa wyżej zostanie wyrażona w LU na jednostkę powierzchni paszowej przeznaczonej dla hodowanych zwierząt. Jednakże, producent może zostać zwolniony z obowiązku przestrzegania zasady, jeżeli liczba zwierząt w jego gospodarstwie brana pod uwagę dla celów obliczenia liczebności stada nie przekracza 15 LU.

2. Dla celów obliczania liczebności stada w gospodarstwie należy uwzględnić:

a) samce, krowy karmiące i jałówki, owce oraz/lub kozy, w odniesieniu do których został złożony wniosek o przyznanie premii, jak również krowy mleczne potrzebne do produkcji łącznej ilości mleka wyznaczonej dla tego producenta. Liczba zwierząt zostanie przeliczona na LU za pomocą tabeli przeliczeniowej znajdujące się w załączniku III;

b) obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt, rozumiany jako ta część gospodarstwa, która jest przeznaczona przez cały rok kalendarzowy na hodowlę bydła, owiec oraz/lub kóz. Obszar taki nie obejmuje:

- budynków, lasu, stawów, ścieżek;
- obszaru wykorzystywanego dla innych upraw objętych Wspólnotowym programem pomocy lub przeznaczonego na uprawy wieloletnie lub uprawy ogrodowe, z wyjątkiem pastwisk stałych, objętego dopłatami za ziemię przyznawanymi zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia i art. 19 rozporządzenia nr 1255/1999/WE;
- obszaru uprawnionego do objęcia systemem pomocy dla producentów niektórych upraw rolniczych wykorzystywanego w programie pomocy na pasze suche lub zgodnie z krajowym lub Wspólnotowym programem rezerw.

Obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt obejmuje obszary we współużytkowaniu i obszary, na których stosowane są uprawy mieszane.

3. Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zasady te będą, w szczególności dotyczyły przepisów:

- odnoszących się do obszarów we współużytkowaniu oraz obszarów, na których stosowane są uprawy mieszane;

- umożliwiającą zapobieganie niewłaściwemu stosowaniu zasad określania liczebności stada.

Sekcja 6

Premie rekompensacyjne

Artykuł 13

1. Producenci otrzymujący premie specjalną oraz/lub premię od krów karmiących mogą ubiegać się o premie rekompensacyjne.
2. Premia rekompensacyjna wynosi 100 euro od każdej udzielonej premii specjalnej i premii od krów karmiących pod warunkiem, że w danym roku kalendarzowym liczebność stada w danym gospodarstwie hodowlanym jest mniejsza lub równa 1,4 LU na hektar.

Niemniej jednak, państwa członkowskie mogą przyznać następujące premie rekompensacyjne:

- a) w odniesieniu do roku kalendarzowego 2000 i 2001, w wysokości 33 euro przy liczebności stada 1,6 LU na hektar lub wyższej, lecz nie przekraczającej 2,0 LU na hektar oraz w kwocie 66 euro przy liczebności stada poniżej 1,6 LU na hektar;
- b) w odniesieniu do roku kalendarzowego 2002 i następnych lat, w wysokości 40 euro przy liczebności stada 1,4 LU na hektar lub wyższej, lecz nie przekraczającej 1,8 LU na hektar oraz w wysokości 80 euro przy liczebności stada poniżej 1,4 LU na hektar.

3. Dla celów stosowania postanowień zawartych w ust. 2:

- a) w drodze odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 2 lit. a), liczebność stada w gospodarstwie hodowlanym zostanie określona poprzez uwzględnienie samców, krów i jałówek znajdujących się w takim gospodarstwie w danym roku kalendarzowym, łącznie z owcami oraz/lub kozami, w odniesieniu do których zostały złożone wnioski o przyznanie premii w tym samym roku kalendarzowym. Liczba zwierząt zostanie przeliczona na LU za pomocą tabeli przeliczeniowej znajdującej się w załączniku III;
- b) bez wpływu na trzeci akapit art. 12 ust. 2 lit. b), obszary wykorzystywane do produkcji upraw roślin zgodnie z definicją w załączniku I do rozporządzenia Rady nr 1251/1999/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie stworzenia systemu pomocy dla producentów niektórych upraw rolniczych¹⁸, nie będą traktowane jako „powierzchnia paszowa”;

---

¹⁸ Patrz str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

c) obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt brany pod uwagę w celu obliczenia liczebności stada będzie składał się w co najmniej 50% z pastwisk. Termin „pastwisko” zostanie zdefiniowany przez państwa członkowskie. Definicja taka będzie obejmować obowiązkowo kryterium stanowiące, że pastwisko to obszar użytków zielonych które, zgodnie z lokalnymi praktykami gospodarki rolnej jest przeznaczony do wypasu bydła oraz/lub owiec. Definicja ta nie wyklucza jednak różnych form wykorzystania pastwiska w okresie tego samego roku (pastwisko, łąka przeznaczona na siano, silosowanie).

4. Bez wpływu na wymogi w zakresie liczebności stada wyznaczone w ust. 2, producenci z państw członkowskich gdzie ponad 50% produkcji mleka odbywa się na terenach górskich w rozumieniu art. 18 rozporządzenia nr 1257/1999/WE, których gospodarstwa znajdują się na takich terenach mogą otrzymać premie rekompensacyjne, o których mowa w ust. 2 od hodowanych krów mlecznych.

5. Zgodnie z procedurą określoną w art. 43 Komisja:

- przyjmie szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu;
- w razie potrzeby, dostosuje kwoty określone w ust. 2 biorąc pod uwagę, w szczególności, liczbę zwierząt klasyfikujących się uprawnionych do premii w poprzednim roku kalendarzowym.

DZIAŁ 2

Dopłaty dodatkowe

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie będą przyznawać, w systemie rocznym, dopłaty dla producentów działających na ich terytorium w kwocie łącznej określonej w załączniku IV. Dopłaty takie będą przyznawane w oparciu o obiektywne kryteria obejmujące, w szczególności, struktury produkcyjne i warunki produkcji u takich producentów w sposób zapewniający równe traktowanie wszystkich producentów oraz niedopuszczający do zakłóceń rynku i konkurencji.
2. Dopłaty dodatkowe będą realizowane w formie dopłat od pogłowia (art. 15) oraz/lub dopłat od powierzchni (art. 17).

Artykuł 15

1. Dopłaty od pogłowia będą przyznawane w odniesieniu do:

- a) samców (z gatunków bydła hodowlanego)
- b) krów karmiących;

c) krów mlecznych;

d) jałówek.

2. Dopłaty od pogłowia mogą być przyznawane jako kwoty dodatkowe od jednostki premii za ubój, zgodnie z art. 11, z wyjątkiem cieląt. W innych przypadkach, przyznanie dopłat od pogłowia będzie uzależnione od:

a) spełnienia specjalnych warunków wyznaczonych w art. 16;

b) spełnienia szczegółowych wymogów w zakresie liczebności stada określonych przez państwa członkowskie.

3. Szczegółowe wymogi w zakresie liczebności stada zostaną określone:

– w oparciu o powierzchnię paszową, o której mowa w art. 12 ust. 2 lit. b), z wyjątkiem obszarów objętych dopłatami od ilości posiadanej ziemi przyznawanymi zgodnie z artykułem 17;

– z uwzględnieniem, w szczególności, wpływu przedmiotowej produkcji gospodarstwa na środowisko naturalne, wrażliwości na zanieczyszczenia środowiska terenów wykorzystywanych w hodowli bydła, jak również środków stosowanych w celu zachowania lub poprawy stanu środowiska naturalnego tych obszarów.

Artykuł 16

1. Dopłaty od pogłowia samców (z gatunków bydła hodowlanego) mogą być przyznawane w danym roku kalendarzowym w odniesieniu do określonej liczby zwierząt w danym państwie członkowskim stanowiącej:

– pułap regionalny dla państwa członkowskiego określony w załączniku I; lub

– liczbę samców, w odniesieniu do których zostały przyznane w roku 1997 premie; lub

– średnią liczbę ubojów bydła płci męskiej w latach 1997, 1998 i 1999 wg danych Eurostatu za te lata lub innych statystycznych danych urzędowych publikowanych danych statystycznych uznanych przez Komisję.

Państwa członkowskie mogą również ustalić limit pogłowia bydła płci męskiej w gospodarstwie, wyznaczany przez państwo członkowskie jako limit krajowy lub regionalny.

Dopłatami będą objęte wyłącznie bydło płci męskiej po przekroczeniu ósmego miesiąca życia. Jeżeli dopłaty takie są realizowane w momencie uboju, państwa członkowskie mogą zdecydować o zastąpieniu tego warunku przez minimalną wymaganą masę 180 kg.

2. Dopłaty od pogłowia krów karmiących i jałówek zaklasyfikowanych do premii od krów karmiących zgodnie z art. 6 ust. 4 i art. 10 mogą być przyznawane wyłącznie jako kwoty uzupełniające na jednostkę premii od krów karmiących, zgodnie z art. 6 ust. 4.
3. Dopłaty od pogłowia krów mlecznych mogą być przyznawane wyłącznie jako kwota na tonę łącznej wyznaczonej ilości mleka objętej premią dla danego gospodarstwa wyznaczonej zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia nr 1255/1999/WE.

Art. 15 ust. 2 lit b) nie stosuje się.

4. Dopłaty od pogłowia jałówek, z wyjątkiem dopłat, o których mowa w ust. 2 mogą być przyznawane dla danego państwa członkowskiego w danym roku kalendarzowym w odniesieniu do liczby jałówek nie większej niż średnia liczba ubojów jałówek przeprowadzonych w latach 1997, 1998 i 1999, wg danych Eurostatu za te lata lub innych opublikowanych urzędowych danych statystycznych uznawanych przez Komisję.

Artykuł 17

1. Dopłaty od powierzchni posiadanej ziemi będą przyznawane w odniesieniu do każdego hektara pastwisk stałych:

a) będących do dyspozycji producenta w okresie danego roku kalendarzowego;

b) które nie są wykorzystywane w związku z przestrzeganiem szczegółowych wymagań w zakresie liczebności stada, o których mowa w art. 15 ust. 3; oraz

c) w odniesieniu, do których nie zostały złożone w tym samym roku wnioski o dopłaty w ramach systemu pomocy dla producentów niektórych upraw rolniczych, w ramach systemu pomocy dla pasz suchych i zgodnie z Wspólnotowymi programami pomocy dla innych upraw stałych lub ogrodowych.

2. Obszar pastwisk stałych w regionie objętym systemem dopłat od ilości posiadanej ziemi nie przekroczy ustalonych regionalnych stref podstawowych.

Powierzchnia regionalnych stref podstawowych jest wyznaczona przez państwa członkowskie jako średnia liczba hektarów pastwisk stałych wykorzystywanych do hodowli bydła w latach 1995, 1996 i 1997.

3. Maksymalna kwota dopłat od ilości posiadanej ziemi na hektar jaka może zostać przyznana, łącznie z dopłatami przyznawanymi zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1255/1999/WE nie przekroczy:

– 210 euro w roku kalendarzowym 2000;

– 280 euro w roku kalendarzowym 2001;

– 350 euro w roku kalendarzowym 2002 i kolejnych latach.

Artykuł 18

Do dnia 1 stycznia 2000 r państwa członkowskie dostarczą Komisji szczegółowych informacji o wewnętrznych ustaleniach odnośnie przyznawania dopłat. Wszelkie zmiany takich ustaleń zostaną przekazane Komisji nie później niż w okresie jednego miesiąca od ich przyjęcia.

Artykuł 19

Do dnia 1 kwietnia 2004 r. państwa członkowskie złożą Komisji szczegółowe raporty w sprawie wdrażania postanowień niniejszego działu.

Do dnia 1 stycznia 2005 r. Komisja dokona oceny wdrażania postanowień niniejszego działu i przeprowadzi kontrolę podziału funduszy Wspólnoty między państwa członkowskie, zgodnie z załącznikiem IV, uwzględniając, w szczególności, zmiany w zakresie udziału państw członkowskich w produkcji wołowiny. W razie potrzeby Komisja przedstawi Radzie stosowne wnioski.

Artykuł 20

Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego działu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

DZIAŁ 3

Postanowienia wspólne

Artykuł 21

Aby zostać objętym płatnościami bezpośrednimi na mocy postanowień niniejszego rozdziału, zwierzę musi zostać oznakowane i zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem nr 820/97/WE.

Artykuł 22

1. Płatności bezpośrednie na mocy postanowień niniejszego rozdziału, z wyjątkiem premii pozasezonowej, zostaną wypłacone niezwłocznie po przeprowadzeniu stosownych kontroli, lecz nie wcześniej niż przed 16 października roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego został złożony wniosek o ich przyznanie.
2. Z wyjątkiem uzasadnionych sytuacji wyjątkowych:

- płatności bezpośrednio na mocy postanowień niniejszego rozdziału zostaną dokonane nie później niż 30 czerwca w roku następującym po roku kalendarzowym, w odniesieniu do którego został złożony wniosek o ich przyznanie;
- premia pozasezonowa zostanie wypłacona niezwłocznie po przeprowadzeniu stosownych kontroli, lecz nie później niż 15 października roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego został złożony wniosek o jej przyznanie.

Artykuł 23

1. Jeżeli u zwierząt ze stada bydła należącego do producenta zostaną wykryte zabronione substancje na mocy przepisów dyrektywy Rady nr 96/23/WE¹⁹ lub pozostałości substancji dopuszczonych na mocy wymienionej dyrektywy, lecz stosowanych nielegalnie są wykryte na podstawie dyrektywy Rady nr 96/22/WE²⁰, lub jeżeli w gospodarstwie producenta zostanie znaleziona substancja lub produkt, w jakiegokolwiek formie, na którego posiadanie producent taki nie ma stosownego zezwolenia lub substancja bądź produkt dopuszczony do stosowania na mocy dyrektywy Rady nr 96/22/WE lecz posiadany nielegalnie, w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło wykrycie, dany producent nie otrzyma kwot przyznawanych na mocy postanowień niniejszego działu.

W przypadku powtarzającego się naruszenia wspomnianych przepisów okres wyłączenia z udziału w przyznawaniu dotacji może zostać przedłużony, w zależności od szkodliwości popełnionego wykroczenia, do okresu pięciu lat od roku, w którym zostało wykryte powtarzające się naruszenie przepisów, o których mowa wyżej.

2. W przypadku utrudnień ze strony właściciela czy hodowcy zwierząt podczas prowadzenia kontroli oraz jeżeli pobierane są próbki niezbędne w celu realizacji krajowych programów kontroli na obecność pozostałości substancji, o których mowa wyżej lub jeżeli są prowadzone badania i kontrole przewidziane przez dyrektywę nr 96/23/WE, mają zastosowanie kary przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego działu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

---

¹⁹ Dyrektywa Rady nr 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków służących do kontroli pewnych substancji i ich pozostałości w żywych zwierzętach i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającej dyrektywy nr 85/258/EWG i 86/469/EWG i Decyzje nr 89/187/EWG oraz 91/664/EWG (Dz.U. WE nr L 125, z 23.5.1996 str. 10)

²⁰ Dyrektywa Rady nr 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie zakazu stosowania w hodowli bydła pewnych substancji oddziałujących na hormony lub tarczycę oraz o działaniu β -agonistycznym oraz uchylającej dyrektywy nr 81/602/EWG, 88/146/EWG i 88/299/EWG (Dz.U. WE nr L 125, z 23.05.1996 str. 3).

Artykuł 24

Kwoty płatności bezpośrednich określone w dziale 1 i 2 mogą zostać zmienione w związku ze zmianami w procesie produkcji, wydajności i sytuacji na rynku. Zmiany takie zostaną wprowadzone zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 25

Wydatki poniesione w związku z przyznawaniem płatności bezpośrednich przewidzianych postanowieniami niniejszego rozdziału zostaną uznane za środki interwencyjne w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1258/1999/WE.

ROZDZIAŁ 2

PRZECHOWYWANIE PRODUKTÓW PRZEZ PRODUCENTÓW PRYWATNYCH I PROGRAM USŁUG PUBLICZNYCH W ZAKRESIE PRZECHOWYWANIA PRODUKTÓW

Artykuł 26

1. Od dnia 1 lipca 2002 r. mogą być podejmowane decyzje o przyznawaniu pomocy na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych, jeżeli średnia cena rynkowa we Wspólnocie notowana w oparciu o Wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła rogatego, zapewnioną w rozporządzeniu nr 1208/81/EWG (w dalszej części zwanej „skalą Wspólnoty”) wynosi i prawdopodobnie się utrzyma poniżej 103% ceny podstawowej.
2. Cena podstawowa tusz dorosłego bydła rogatego z grupy R3 wg skali Wspólnoty wynosić będzie 2224 euro/t.
3. Pomoc na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych może zostać przyznana w odniesieniu do świeżego lub chłodzonego mięsa osobników dorosłych w formie tusz, półtuszy, wyrównanych ćwiartek, przednich i tylnych ćwiartek, sklasyfikowanych zgodnie z skalą Wspólnoty.
4. Rada, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może:
  - zmienić wyznaczoną cenę podstawową uwzględniając, w szczególności, potrzebę ustalenia tejże ceny na poziomie przyczyniającym się do ustabilizowania cen rynkowych, z zastrzeżeniem jednak, że nie prowadzi to do tworzenia nadwyżek strukturalnych we Wspólnocie;

– zmienić listę produktów w ust. 3, które mogą być przechowywane przez producentów prywatnych.

5. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zgodnie z procedurą Komisja zadecyduje o przyznawaniu pomocy na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych.

Artykuł 27

1. Od dnia 1 lipca 2002r. możliwa będzie interwencja państwa jeżeli przez okres dwóch kolejnych tygodni średnia cena rynkowa w danym państwie członkowskim lub w danym regionie takiego państwa notowana w oparciu o skalę Wspólnoty, o której mowa w rozporządzeniu nr 1208/81/EWG nie osiągnie 1560 euro/t; w takim przypadku jedna lub kilka z wyznaczonych kategorii, klas jakości lub grup jakości świeżego lub chłodzonego mięsa ujęta w pozycjach 0201 10 00 i 0101 20 20 do 02010 20 50 Nomenklatury Scalonej pochodzącego z terytorium Wspólnoty może zostać zakupiona przez agencje interwencyjne.

2. Skupem prowadzonym na mocy postanowień ust. 1 będą objęte jedynie oferty o cenie równej lub niższej niż średnia cena rynkowa notowana w danym państwie członkowskim lub w danym regionie takiego państwa podwyższonej o kwotę dodatkową wyznaczoną w oparciu o przyjęte obiektywne kryteria.

3. Ceny skupu i ilości objęte skupem interwencyjnym zostaną wyznaczone w drodze postępowania przetargowego i mogą, w pewnych okolicznościach, zostać wyznaczone dla danego państwa członkowskiego lub danego regionu państwa w oparciu o notowane średnie ceny rynkowe. Postępowanie przetargowe ma zapewnić równe szanse dla wszystkich zainteresowanych. Zostanie ono przeprowadzone w oparciu o specyfikacje wyznaczone, w razie potrzeby, z uwzględnieniem struktur handlowych.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 43:

– zostaną wyznaczone produkty, kategorie produktów, klasy lub grupy jakości produktów objętych skupem interwencyjnym;

– zostaną wyznaczone ceny skupu oraz ilości objęte skupem;

– zostanie określona kwota dodatkowa, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;

– zostaną przyjęte szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu;

– zostaną przyjęte postanowienia przejściowe niezbędne do wdrożenia niniejszych ustaleń.

Komisja zadecyduje o:

- otwarciu skupu, jeżeli przez okres dwóch kolejnych tygodni zostanie spełniony warunek, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu;
- zamknięciu skupu, jeżeli przez okres przynajmniej jednego tygodnia warunek, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu przestał być spełniany.

Artykuł 28

1. Zbyt produktów zakupionych przez agencje interwencyjne zgodnie z postanowieniami art. 27 i art. 47 niniejszego rozporządzenia i art. 5 i art. 6 rozporządzenia nr 805/68/EWG nastąpi w sposób nie powodujący żadnych zakłóceń w funkcjonowaniu rynku oraz w sposób zapewniający sprawiedliwy dostęp do towarów i równe traktowanie wszystkich nabywców.
2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, a w szczególności w odniesieniu do cen sprzedaży, warunków wydania towarów z magazynów oraz, jeśli dotyczy, przetwarzania produktów skupionych przez agencje interwencyjne zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

TYTUŁ II

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 29

1. Import na terytorium Wspólnoty któregokolwiek z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a) będzie uzależniony od przedstawienia licencji importowej.

Import na terytorium Wspólnoty któregokolwiek z produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) oraz eksport z terytorium Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a) i lit. b) będzie uzależniony od przedstawienia licencji importowej lub eksportowej.

Licencje takie zostaną wystawione przez państwa członkowskie każdemu ubiegającemu się o taką licencję, niezależnie od jego siedziby na terytorium Wspólnoty oraz z zastrzeżeniem środków podejmowanych w związku z zastosowaniem postanowień art. 32 i 33.

Licencje importowe i eksportowe będą obowiązywały na terytorium całej Wspólnoty. Licencje takie zostaną wystawione pod warunkiem złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że przedmiotowe produkty zostaną sprowadzone lub wywiezione w okresie obowiązywania takiej licencji; z wyjątkiem przypadków działania tzw. siły wyższej, zabezpieczenie takie przepada w całości lub części, jeżeli towary nie zostaną sprowadzone lub wywiezione, bądź

też jeżeli tylko część towarów zostanie sprowadzona lub wywieziona w okresie obowiązywania takiej licencji.

2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zasady takie mogą dotyczyć, w szczególności:
  - a) okresu ważności licencji;
  - b) wykazu produktów, w odniesieniu do których wymagane są licencje importowe lub eksportowe, zgodnie z drugim akapitem ust. 1.

Artykuł 30

O ile inne postanowienia niniejszego rozporządzenia nie przewidują inaczej, do produktów wymienionych w art. 1 mają zastosowanie stawki Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 31

1. Aby uniknąć lub zwalczyć niekorzystne dla rynku Wspólnoty skutki, jakie mogą wiązać się z importem niektórych produktów wymienionych w art. 1, import jednego lub kilku takich produktów według stawki celnej określonej w art. 30 będzie uzależniony od zapłacenia dodatkowego cła importowego, o ile zostały spełnione warunki wyznaczone w art. 5 Porozumienia o Rolnictwie zawartego zgodnie z art. 300 Traktatu w ramach Urugwajskiej Rundy wielostronnych negocjacji handlowych, chyba że import takich towarów nie zakłóci funkcjonowania rynku Wspólnoty lub jeżeli skutki odbiegałyby znacznie od zakładanego celu.
2. Ceny, poniżej których może zostać nałożone dodatkowe cło stanowiąc będą kwoty przekazane Wspólnocie przez Światową Organizację Handlu.

Ilości, które muszą zostać przekroczone dla celu nałożenia dodatkowego cła importowego zostaną określone przede wszystkim w oparciu o import na terytorium Wspólnoty przez okres ostatnich trzech lat poprzedzających rok, w którym wystąpiły lub mogą wystąpić niekorzystne dla rynku skutki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Ceny importowe brane pod uwagę przy nakładaniu dodatkowego cła importowego zostaną określone w oparciu o ceny importowe cif (łącznie z kosztami transportu i ubezpieczenia) przedmiotowej przesyłki.

Ceny importowe cif zostaną zweryfikowane w tym celu w oparciu o ceny reprezentatywne produktu na rynku światowym lub na rynku importowym Wspólnoty dla tego produktu.
4. Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zasady takie mogą określać, w szczególności:

- a) produkty, dla których może zostać zastosowane dodatkowe cło importowe, zgodnie z postanowieniami art. 5 Porozumienia o Rolnictwie;
- b) pozostałe kryteria konieczne w celu zapewnienia stosowania postanowień ust. 1 tego artykułu zgodnie z art. 5 Porozumienia o Rolnictwie.

Artykuł 32

1. Kontyngenty na produkty wymienione w art. 1 wynikające z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu lub innego aktu prawnego przyjętego przez Radę będą wyznaczane i zarządzane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Jeżeli chodzi o kontyngenty importowe w wysokości 50 000 ton mrożonego mięsa z pozycji 0202 20 30, 0202 30 i 0206 29 91 wg Nomenklatury Scalonej i przeznaczonego do przetwarzania, Rada, działając na wniosek Komisji przyjęty kwalifikowaną większością głosów, może zdecydować, by całość lub część kontyngentu stanowiły równorzędnej wartości ilości mięsa wysokiej jakości, przy zastosowaniu kursu wymiany 4,375.

2. Zarządzanie kontyngentami odbywać się będzie poprzez zastosowanie jednej z niżej wymienionych metod lub połączenie kilku z nich:
- metoda oparta na porządku chronologicznym, w jakim zostały złożone wnioski (zasada „pierwsze nadeszło, pierwsze rozpatrzone”);
  - metoda dystrybucji proporcjonalnie do ilości wnioskowanych w momencie składania wniosków (korzystając z metody „jednoczesnego rozpatrywania”);
  - metoda oparta na tradycyjnych wzorcach (stosowanie metody „stali importerzy/nowoprzybyli”).

Zezwala się na stosowanie innych właściwych metod.

Metody te nie mogą dopuścić do sytuacji, w której jakikolwiek z wnioskodawców byłby w jakikolwiek sposób dyskryminowany.

3. Przyjęta metoda zarządzania kontyngentami, jeśli dotyczy, będzie przywiązywała należyłą wagę do wymogów rynku Wspólnoty i potrzeby zabezpieczenia równowagi rynkowej, przy jednoczesnym stosowaniu metod, które mogły być stosowane w przeszłości do kontyngentów porównywalnych do tych, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem praw z tytułu porozumień zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady, o których mowa w ust. 1 będą zapewniały, jeśli zajdzie taka konieczność, właściwy podział kontyngentów rocznych między kolejne miesiące roku oraz określą metodę zarządzania kontyngentami i, w razie potrzeby:

a) gwarancje obejmujące charakter, pochodzenie i źródło produktu; oraz

b) uznany dokument stosowany do weryfikacji gwarancji, o których mowa w lit. a); oraz

warunki wystawiania licencji importowych i termin ich ważności.

Artykuł 33

1. W zakresie niezbędnym w celu umożliwienia eksportu produktów wymienionych w art. 1 w ramach kontyngentów lub w oparciu o ceny osiągnane przez te produkty na rynkach światowych i w ramach limitów wynikających z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu, różnica między tymi kontyngentami, cenami i cenami na rynkach Wspólnoty może zostać pokryta zwrotami wywozowymi.

2. Metodą, która zostanie przyjęta do podziału ilości, jakie mogą zostać wywiezione z kraju z prawem do zwrotu wywozowego będzie metoda, która:

a) najbardziej odpowiada charakterowi produktu i sytuacji na przedmiotowym rynku, zezwalająca na najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, uwzględniając sprawność i strukturę eksportu Wspólnoty przy równym traktowaniu wielkich i drobnych przedsiębiorców;

b) jest najmniej niewygodna z administracyjnego punktu widzenia dla przedsiębiorców, przy uwzględnieniu wymogów administracyjnych;

c) zapobiega jakiegokolwiek dyskryminacji któregokolwiek z zainteresowanych przedsiębiorców.

3. Na całym terytorium Wspólnoty obowiązywać będą takie same zwroty wywozowe.

Mogą one różnić się jedynie w zależności od miejsca przeznaczenia, jeżeli będzie to podyktowane sytuacją na rynku światowym lub specyficznymi wymogami niektórych rynków.

Zwroty wywozowe zostaną ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zwroty mogą zostać ustalone, w szczególności:

a) w regularnych odstępach czasu;

b) dodatkowo i dla określonych ilości, w drodze zaproszenia do przetargu na produkty, w odniesieniu do których procedura taka wydaje się odpowiednia.

Z wyjątkiem sytuacji, w której organizuje się przetarg, wykaz produktów, w odniesieniu do których przyznawany jest zwrot wywozowy i kwota takiego zwrotu będzie ustalana przynajmniej raz na trzy miesiące. Kwota zwrotu może jednak utrzymywać się na tym samym poziomie przez okres dłuższy niż trzy miesiące i może, w razie konieczności, zostać skorygowana przez Komisję na prośbę państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisji również w czasie trwania takiego trzymiesięcznego okresu.

4. Podczas ustalania zwrotów wywozowych zostaną uwzględnione następujące okoliczności:

a) sytuacja bieżąca i prognozy na przyszłość w odniesieniu do:

- cen i zapasów sektora produktów z mięsa wołowego i cielęcego na rynku Wspólnoty;
- cen w sektorze produktów z mięsa wołowego i cielęcego na rynku światowym.

b) cele wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, która mają zapewnić równowagę i naturalny rozwój cen i handlu na tym rynku;

c) limity wynikające z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu;

d) potrzeba unikania zakłóceń w funkcjonowaniu rynku Wspólnoty;

e) aspekt gospodarczy proponowanego eksportu.

Należy też uwzględnić, w szczególności, potrzebę stworzenia równowagi między wykorzystaniem podstawowych produktów Wspólnoty w produkcji towarów przetworzonych eksportowanych do państw trzecich i wykorzystania produktów pochodzących z tych państw przyjętych do ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów.

5. Przy wyznaczaniu dla Wspólnoty cen, o których mowa w ust. 1 należy uwzględnić:

- ceny kształtujące się na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty;
- ceny kształtujące się przy eksporcie.

Przy wyznaczaniu cen, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do handlu międzynarodowego należy uwzględnić:

- ceny kształtujące się na rynkach państw trzecich;
- najbardziej korzystne ceny w państwach trzecich miejsca przeznaczenia dla importów z państw trzecich;

- ceny producenta notowane w eksportujących państwach trzecich, z uwzględnieniem, w razie potrzeby subsydiów przyznawanych przez te państwa;
- oferowane ceny franko granica Wspólnoty.

6. Dopłaty będą przyznawane wyłącznie na wniosek i po przedstawieniu stosownej licencji eksportowej.

7. Dopłata stosowana w odniesieniu do eksportu produktów wymienionych w art. 1 będzie dopłatą, która obowiązuje w dniu złożenia wniosku o licencje eksportową, zaś w przypadku dopłaty zróżnicowanej dopłatą stosowaną w tym samym dniu:

a) dla miejsca przeznaczenia wskazanego na licencji eksportowej; lub

b) dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego na licencji. W takich przypadku kwota takiego zwrotu nie może przekroczyć kwoty obowiązującej dla miejsca przeznaczenia wskazanego na licencji.

W celu uniemożliwienia niewłaściwego wykorzystania możliwości dość swobodnej interpretacji powyższego postanowienia zostaną podjęte stosowne środki.

8. Postanowienia ust. 6 i ust. 7 mogą zostać uchylone, zgodnie z procedurą określoną w art. 43, dla produktów wymienionych w art. 1, w odniesieniu do których przyznawane są dopłaty w ramach pomocy żywnościowej.

9. Dopłaty są płacone po wykazaniu, że:

- produkty pochodzą z terytorium Wspólnoty;
- produkty zostały wywiezione z terytorium Wspólnoty; oraz
- w przypadku zróżnicowanych dopłat produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w licencji lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego została ustalona dopłata, bez wpływu na ust. 3 lit. b). Zezwala się na stosowanie wyjątków od tego przepisu, zgodnie z procedurą określoną w art. 43, pod warunkiem, że zostaną określone wymogi zapewniające równorzędne gwarancje.

Ponadto, wypłata zwrotu wywozowego w odniesieniu do eksportu żywych zwierząt będzie uzależniona od przestrzegania przepisów Wspólnoty dotyczących dobra zwierząt oraz, w szczególności, właściwego zabezpieczenia zwierząt podczas ich transportu.

10. Bez wpływu na ust. 9 pierwszy myślnik, kiedy odstępstwo przyznane zgodnie z procedurą określoną w art. 43 nie ma zastosowania, nie przyznaje się żadnej dopłaty w odniesieniu do produktów, które zostały sprowadzone z państw trzecich i są następnie wywożone ponownie do państw trzecich.

11. Przestrzeganie limitów ilościowych wynikających z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu zostanie zagwarantowane w oparciu o licencje eksportowe wystawiane na ściśle oznaczony okres odniesienia przewidziany w takich licencjach wyznaczony dla danych produktów. Jeśli chodzi o przestrzeganie zobowiązań wynikających z wielostronnych negocjacji handlowych prowadzonych w ramach Rundy Urugwajskiej, wygaśnięcie takiego okresu odniesienia nie będzie miało wpływu na ważność licencji eksportowej.

12. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, łącznie z postanowieniami odnośnie redystrybucji wielkości objętych pozwoleniem eksportowym, które nie zostały przyznane lub wykorzystane, zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Dla postanowień ostatniego akapitu ust. 9 szczegółowe zasady stosowania mogą obejmować również warunki dotyczące, w szczególności, importu do państw trzecich.

Artykuł 34

1. W zakresie niezbędnym dla właściwego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji może, w wyjątkowych przypadkach, zakazać stosowania w całości lub części wewnętrznych lub zewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów wymienionych w art. 1.
2. Jednak, w drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli sytuacja, o której mowa w ust. 1 pojawi się z wyjątkową wyjątkowo pilnie i na rynku Wspólnoty wystąpią zakłócenia lub pojawi się prawdopodobieństwo wystąpienia takich zakłóceń w wyniku wewnętrznych lub zewnętrznych ustaleń dotyczących uszlachetniania produktów, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmie decyzję o zastosowaniu koniecznych środków; Rada i państwa członkowskie zostaną powiadomione o podjęciu takich środków, które mogą być stosowane nie dłużej niż przez okres sześciu miesięcy i zostaną zastosowane ze skutkiem natychmiastowym. W przypadku otrzymania przez Komisję wniosku od państwa członkowskiego, Komisja podejmie decyzję w tej sprawie w terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku.
3. Państwo członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji w sprawie środków do Rady w terminie jednego tygodnia od dnia ich ogłoszenia. Rada, działając kwalifikowaną większością głosów może zatwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji. Jeżeli po upływie trzech miesięcy Rada nie podejmie żadnych działań, decyzja Komisji zostanie uznana za uchyloną.

Artykuł 35

1. Ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i szczegółowe zasady jej stosowania będą miały zastosowanie do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym

rozporządzeniem; nomenklatura taryfowa wynikająca z zastosowania postanowień niniejszego rozporządzenia zostanie włączona do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z wyjątkiem jak przewidziano inaczej w niniejszym rozporządzeniu lub w przepisach przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wprowadza się następujące zakazy w handlu z państwami trzecimi:
  - nakładania jakichkolwiek opłat wywierających podobny skutek jak opłaty celne,
  - stosowania jakichkolwiek restrykcji ilościowych lub środków wywierających podobny skutek.

Artykuł 36

1. Jeżeli, w związku z importem lub eksportem funkcjonowanie rynku Wspólnoty dla jakiegokolwiek z lub jakichkolwiek produktów wymienionych w art. 1 zostanie poważnie zakłócone lub zaistnieje poważna groźba wystąpienia takich zakłóceń, które mogą przeszkodzić w realizacji celów wyznaczonych w art. 33 Traktatu, zostaną zastosowane w handlu z państwami trzecimi właściwe środki do momentu ustąpienia takich zakłóceń lub ich groźby.

Rada, działając kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji, przyjmie ogólne zasady stosowania postanowień niniejszego punktu i określi okoliczności i limity, w ramach których państwa członkowskie mogą podjąć stosowne środki zabezpieczające.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji, o której mowa w ust. 1, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zadecyduje o zastosowaniu koniecznych środków; państwa członkowskie zostaną powiadomione o podjęciu takich środków, które zostaną zastosowane ze skutkiem natychmiastowym. W przypadku otrzymania przez Komisję wniosku od państwa członkowskiego w związku z podjęciem takich środków, Komisja podejmie decyzję w tej sprawie w terminie trzech dni roboczych od otrzymania wniosku.
3. Państwo członkowskie może odwołać się od decyzji odnośnie środków wyznaczonych przez Komisję do Rady w terminie trzech dni roboczych od dnia ich ogłoszenia. Rada niezwłocznie odbędzie posiedzenie w tej sprawie. Rada, działając kwalifikowaną większością głosów zmieni lub uchyli środek wyznaczony przez Komisję w terminie jednego miesiąca od dnia przekazania sprawy Radzie.
4. Postanowienia niniejszego artykułu będą miały zastosowanie do zobowiązań wynikających z porozumień zawartych zgodnie z postanowieniami art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 37

Państwa członkowskie będą prowadziły rejestr cen bydła i mięsa w oparciu o zasady ustanowione przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 38

1. W przypadku znacznej podwyżki lub spadku cen notowanego na rynku Wspólnoty oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że taka sytuacja będzie się utrzymywać, tym samym zakłócając lub grożąc zakłóceniem funkcjonowania rynku, mogą zostać podjęte konieczne środki zaradcze.
2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 39

W celu uwzględnienia ograniczeń wolnego obrotu towarowego, które mogą wiązać się z zastosowaniem środków służących walce z rozprzestrzenianiem się chorób zwierząt, mogą zostać podjęte, zgodnie z procedurą określoną w art. 43, wyjątkowe środki wspierania rynku narażonego na skutki wprowadzenia takich ograniczeń. Środki takie mogą zostać zastosowane w takim stopniu i tak długo, jak będzie to niezbędne dla wspierania tegoż rynku.

Artykuł 40

Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego rozporządzenia, art. 87-89 Traktatu będą miały zastosowanie do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 41

Państwa członkowskie i Komisja będą przekazywały sobie nawzajem informacje niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Rodzaj informacji, jakie mają być przekazywane przez strony zostanie wyznaczony zgodnie z procedurą określoną w art. 43. Zgodnie z tą samą procedurą zostaną przyjęte zasady przekazywania takich informacji.

Artykuł 42

Zostanie powołany Komitet Zarządzający ds. Wołowiny i Cielęciny (zwany „Komitetem”), złożony z przedstawicieli państw członkowskich, na przewodniczącego którego powołuje się przedstawiciela Komisji.

Artykuł 43

1. Zastosowanie się do procedury wyznaczonej w niniejszym artykule oznaczać będzie niezwłoczne przedstawienie sprawy Komitetowi przez przewodniczącego Komitetu, bądź to z jego własnej inicjatywy lub na życzenie przedstawiciela jednego z państw członkowskich.
2. Przedstawiciel Komisji złoży Komitetowi projekt środków, jakie mają zostać podjęte. Komitet przedstawi swoją opinię odnośnie projektu w wyznaczonym przez przewodniczącego terminie, w zależności od pilności sprawy. Opinia zostanie przyjęta większością wyznaczoną w art. 205 ust. 2 Traktatu dla decyzji, jakie Rada ma obowiązek podejmować na wniosek zgłoszony przez Komisję. Głosy przedstawicieli państw członkowskich wchodzących w skład Komitetu zostaną policzone w sposób wyznaczony we wspomnianym wyżej artykule Traktatu. Przewodniczący nie ma prawa głosu.
3. a) Komisja podejmie środki, które zostaną zastosowane ze skutkiem natychmiastowym.
b) jeżeli jednak przewidziane środki nie będą zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie powiadomi o tym Radę. W takim przypadku:
  - Komisja może odwlec zastosowanie przyjętych przez siebie środków na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty powiadomienia Rady;
  - Rada, działając kwalifikowaną większością głosów może podjąć inną decyzję w terminie wyznaczonym w poprzednim akapicie.

Artykuł 44

Komitet może rozstrzygać w każdej innej sprawie przedstawionej mu przez przewodniczącego Komitetu na jego wniosek lub na wniosek któregośkolwiek z przedstawicieli państw członkowskich.

Artykuł 45

Do produktów wymienionych w art. 1 mają zastosowania postanowienia rozporządzenia nr 1258/1999/WE oraz przepisy przyjęte podczas wdrażania wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 46

Niniejsze rozporządzenie będzie tak stosowane, aby brało pod uwagę we właściwy sposób i w tym samym czasie cele wymienione w art. 33 i 131 Traktatu.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 47

1. Do dnia 30 czerwca 2002 r. produkty, o których mowa w ust. 2 w związku z art. 26 ust. 1 mogą być skupowane przez agencje interwencyjne, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, w celu uniknięcia znaczącego spadku cen lub osłabienia jego skutków.
2. O ile zostaną spełnione warunki wyznaczone w ust. 3 niniejszego artykułu, agencje interwencyjne jednego lub kilku państw członkowskich lub regionu danego państwa członkowskiego mogą prowadzić skup jednej lub kilku kategorii mięsa świeżego lub chłodzonego z pozycji 0201 10 00 i 0201 20 20 do 0201 20 50 Nomenklatury Scalonej pochodzącego z terytorium Wspólnoty w drodze przetargu organizowanego w celu zapewnienia właściwego wspierania rynku, z uwzględnieniem sezonowych zmian dotyczących uboju.

Skup taki nie może obejmować więcej niż 350 000 ton mięsa rocznie dla całej Wspólnoty.

Rada może zmienić wyznaczoną wyżej ilość, działając kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji.

3. Dla każdej klasy lub grupy jakości, której skup ma być prowadzony może zostać otwarte postępowanie przetargowe zgodnie z ust. 8, pod warunkiem spełnienia przez dane państwa członkowskiego lub region państwa następujących dwóch warunków przez okres kolejnych dwóch tygodni:
  - średnia cena na rynku Wspólnoty notowana w oparciu o skalę Wspólnoty dla tusz dorosłego bydła rogatego jest niższa od 84% ceny interwencyjnej;
  - średnia cena rynkowa notowana w oparciu o skalę Wspólnoty w danym państwie lub państwach członkowskich lub ich regionach jest niższa od 80% ceny interwencyjnej.

Cenę interwencyjną wyznacza się na:

- 3 475 euro za tonę w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2000 r.;
- 3 242 euro za tonę w okresie od 1 lipca 2000r. do 30 czerwca 2001 r.;
- 3 013 euro za tonę w okresie od 1 lipca 2001r. do 30 czerwca 2002 r.

4. Organizacja przetargu na jedną lub więcej klas lub grupy jakości zostanie zawieszona w przypadku wystąpienia jednej z dwóch niżej opisanych sytuacji:

- jeżeli, przez dwa kolejne tygodnie, nie były spełnione jednocześnie obydwa warunki, o których mowa w ust. 3;

- jeżeli skup interwencyjny nie jest uzasadniony, biorąc pod uwagę kryteria wyznaczone w ust. 2.

5. Skup interwencyjny zostanie również ogłoszony, jeżeli przez okres dwóch kolejnych tygodni średnia cena na rynku Wspólnoty młodych byczków poniżej drugiego roku życia lub byków notowana w oparciu o skalę Wspólnoty dla tusz dorosłych bydła rogatego nie osiągnie 78% ceny interwencyjnej oraz jeżeli w danym państwie członkowskim lub państwach członkowskich bądź ich regionach średnia cena rynkowa młodych byczków poniżej drugiego roku życia lub byków w oparciu o skalę Wspólnoty dla tusz dorosłych bydła rogatego nie osiągnie 60% ceny interwencyjnej; w takiej sytuacji w danym państwie lub państwach członkowskich bądź ich regionach zostanie przeprowadzony skup danych kategorii bydła tam, gdzie cena będzie niższa od wyznaczonego limitu.

Dla celów takiego skupu, oraz bez wpływu na ust. 6, zostaną przyjęte wszystkie oferty.

Ilość skupiona zgodnie z niniejszym ustępem nie będzie brana pod uwagę dla celów stosowania limitu skupu, o którym mowa w ust. 2.

6. W ramach systemu skupu, o którym mowa w ust. 2 i ust. 5 będą przyjmowane jedynie oferty określające cenę równą lub niższą od średniej ceny rynkowej odnotowanej w danym państwie członkowskim lub jego regionie powiększonej o kwotę wyznaczoną w oparciu o obiektywne kryteria.

7. Dla każdej klasy lub grupy jakości uprawnionej do objęcia skupem interwencyjnym ceny skupu i ilości objęte skupem zostaną określone w drodze postępowania przetargowego i mogą, w szczególnych okolicznościach zostać wyznaczone dla każdego państwa członkowskiego lub dla każdego regionu tego państwa w oparciu o notowane średnie ceny rynkowe. Postępowanie przetargowe powinno zagwarantować równe szanse przystąpienia do takiego przetargu dla wszystkich zainteresowanych. Przetarg zostanie ogłoszony w oparciu o specyfikację określoną z uwzględnieniem, w razie potrzeby, struktur handlowych.

8. Zgodnie z procedurą określoną w art. 43:

- zostaną wyznaczone kategorie, klasy i grupy jakości produktów objętych skupem interwencyjnym;
- zostanie podjęta decyzja o otwarciu lub ponownym otwarciu postępowania przetargowego i jego zawieszeniu w okolicznościach, o których mowa w ostatnim akapicie ust. 4;
- zostaną wyznaczone ceny skupu i ilości objęte skupem;
- zostanie określona kwota dodawana do ceny interwencyjnej, o której mowa w ust. 6;

- zostaną przyjęte procedury wdrażające niniejszy artykuł, a w szczególności procedury służące zapobieganiu dalszemu spadkowi cen rynkowych;
- zostaną przyjęte wszelkie postanowienia przejściowe konieczne do wdrożenia tych ustaleń.

Komisja zadecyduje o:

- ogłoszeniu skupu interwencyjnego, zgodnie z ust. 5 i zawieszeniu go, w przypadku kiedy przestanie być spełniany jeden lub kilka z warunków określonych w tym ustępie;
- zawieszeniu skupu, zgodnie z pierwszym myślnikiem ust. 4.

Artykuł 48

1. Do dnia 30 czerwca 2002 r. może zostać podjęta decyzja o przyznaniu pomocy na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych zgodnie z art. 26 ust. 3.
2. Szczegółowe zasady stosowania powyższego postanowienia w odniesieniu do pomocy na przechowywanie produktów przez producentów prywatnych oraz zasady przyznawania takiej pomocy zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 43.

Artykuł 49

1. Uchyła się rozporządzenia nr 805/68/EWG, 989/68/EWG, 98/69/EWG i 1892/87/EWG.
2. Każde odniesienie do rozporządzenia nr 805/68/EWG będzie interpretowane jako odniesienie do niniejszego rozporządzenia i będzie odczytane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 50

Komisja przyjmie, zgodnie z procedurą określoną w art. 43:

- środki niezbędne do usprawnienia przejścia od ustaleń rozporządzenia nr 805/68/EWG do ustaleń niniejszego rozporządzenia;
- środki niezbędne w celu rozwiązania określonych problemów praktycznych. Środki takie, o ile jest prawnie uzasadnione, mogą odbiegać od niektórych postanowień niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 51

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r., z wyjątkiem art. 18, które mają zastosowanie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 roku.

W imieniu Rady
K.H. FUNKE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PREMIA SPECJALNA

Pałapy regionalne dla państw członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 4

Belgia	235 149
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700
Grecja	143 134
Hiszpania	713 999
Francja	1 754 732 ⁽¹⁾
Irlandia	1 077 458
Włochy	598 746
Luksemburg	18 962
Holandia	157 932
Austria	423 400
Portugalia	175 075 ⁽²⁾
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000
Zjednoczone Królestwo	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w rozporządzeniu nr 3763/91/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. wprowadzającego określone środki w odniesieniu do niektórych produktów rolnych z korzyścią dla terytoriów zamorskich Francji (Dz.U. WE nr L 356, z dnia 24.12.1991 str. 1). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 2598/95/WE (Dz.U. WE nr L 267, z 9.11.1995 str. 1).

⁽²⁾ Z wyjątkiem programu rozwoju, o którym mowa w rozporządzeniu nr 1017/94/WE z 26 kwietnia 1994 r. w sprawie przekazania ziemi przeznaczonej dotychczas na uprawy rolnicze na rozwijające się gospodarstwa hodowlane w Portugalii (Dz.U. WE nr L 112, z 3.5.1994 str. 2). Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie nr 1461/95/WE (Dz.U. WE nr L 144, z 28.06.1995 str. 4).

⁽³⁾ Ten pałap zostanie czasowo podwyższony o 100 000 do 1 519 811 do momentu udzielenia zgody na eksport żywych zwierząt w wieku poniżej sześć miesięcy.

ZAŁĄCZNIK II

PREMIA OD KRÓW KARMIĄCYCH

**Pałupy krajowe, o których mowa w art. 7 ust. 2,
mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2000 r.**

Belgia	394 253
Dania	112 932
Niemcy	639 535
Grecja	138 005
Hiszpania	1 441 539
Francja ⁽¹⁾	3 779 866
Irlandia	1 102 620
Włochy	621 611
Luksemburg	18 537
Holandia	63 236
Austria	325 000
Portugalia ⁽²⁾	277 539
Finlandia	55 000
Szwecja	155 000
Zjednoczone Królestwo	1 699 511

⁽¹⁾ Z wyjątkiem specjalnego pałupu zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 3763/91/EWG.

⁽²⁾ Z wyjątkiem rezerwy specjalnej zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 1017/94/WE.

ZAŁĄCZNIK III

**Tabela przeliczeniowa na sztuki duże (LU),
o której mowa w art. 12 i art. 13**

Samce i jałówki powyżej 24 miesiąca życia, krowy karmiące, krowy mleczne	1,0 LU
Samce i jałówki w wieku od sześciu do 24 miesięcy	0,6 LU
Owce	0,15 LU
Kozy	0,15 LU

ZAŁĄCZNIK IV

DOPLATY

Kwoty globalne, o których mowa w art. 14

(wyrażone w milionach euro)

	2000	2001	2002 i lata kolejne
Belgia	13,1	26,3	39,4
Dania	3,9	7,9	11,8
Niemcy	29,5	58,9	88,4
Grecja	1,3	2,5	3,8
Hiszpania	11,0	22,1	33,1
Francja	31,1	62,3	93,4
Irlandia	10,5	20,9	31,4
Włochy	21,9	43,7	65,6
Luksemburg	1,1	2,3	3,4
Holandia	8,4	16,9	25,3
Austria	4,0	8,0	12,0
Portugalia	2,1	4,1	6,2
Finlandia	2,1	4,1	6,2
Szwecja	3,1	6,1	9,2
Zjednoczone Królestwo	21,3	42,5	63,8

ZAŁĄCZNIK V

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie nr 805/68/EWG	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 4	-
Artykuł 4 lit. a) pierwszy i drugi myślnik	Artykuł 3 lit. a) i lit. b)
Artykuł 4b ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 4b ust. 2 pierwszy akapit	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 4b ust. 2 drugi akapit	Artykuł 4 ust. 3 lit. a)
Artykuł 4b ust. 3 lit. a) trzeci akapit	Artykuł 3 lit. c)
Artykuł 4b ust. 3 lit. a)	-
Artykuł 4b ust. 4	-
Artykuł 4b ust. 5	Artykuł 4 ust. 6
Artykuł 4b ust. 7 lit. a)	-
Artykuł 4b ust. 8	Artykuł 4 ust. 8
Artykuł 4c ust. 1 drugi akapit	Artykuł 5 ust. 4
Artykuł 4c ust. 1 trzeci akapit	Artykuł 5 ust. 1 drugi akapit
Artykuł 4c ust. 2 drugi akapit	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 4c ust. 2 trzeci akapit	Artykuł 5 ust. 4
Artykuł 4c ust. 3 trzeci akapit	Artykuł 5 ust. 3 trzeci akapit
Artykuł 4c ust. 4	Artykuł 5 ust. 5
Artykuł 4d ust. 1 pierwsze zdanie	Artykuł 6 ust. 1 pierwsze zdanie
Artykuł 4d ust. 1 lit. a)	-
Artykuł 4d ust. 2 pierwsze zdanie	Artykuł 6 ust. 3
Artykuł 4d ust. 3 lit. a)	-
Artykuł 4d ust. 5	Artykuł 6 ust. 2 lit. a)
Artykuł 4d ust. 6 pierwszy akapit	Artykuł 6 ust. 2 lit. b) pierwsze zdanie
Artykuł 4d ust. 6 drugi-czwarty akapit	-
Artykuł 4d ust. 6 piąty akapit	Artykuł 6 ust. 2 drugi akapit
Artykuł 4d ust. 8 od drugiego myślnika	Artykuł 6 ust. 7
Artykuł 4e ust. 1 pierwsze zdanie pierwszego akapitu	Artykuł 8 ust. 1 pierwszy akapit
Artykuł 4e ust. 1 drugie zdanie pierwszego akapitu	Artykuł 8 ust. 4 od drugiego myślnika drugi akapit
Artykuł 4e ust. 1 drugi akapit	Artykuł 8 ust. 1 drugi akapit
Artykuł 4e ust. 2	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 4e ust. 3	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 4e ust. 4	-
Artykuł 4e ust. 5	Artykuł 8 ust. 4 pierwszy akapit i od

Artykuł 4f ust. 4 od pierwszego i drugiego myślnika drugiego akapitu	pierwszego myślnika drugi akapit Artykuł 9 ust. 4 pierwszy i drugi akapit
Rozporządzenie nr 805/68/EWG	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 4g ust. 3	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 4g ust. 4a	-
Artykuł 4g ust. 5	Artykuł 12 ust. 3
Artykuł 4i	-
Artykuł 4j ust. 1-3	Artykuł 23 ust. 1-3
	-
Artykuł 4l	Artykuł 25
Artykuł 5	-
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 47 ust. 2
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 47 ust. 3
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 47 ust. 4
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 47 ust. 5
Artykuł 6 ust. 5	Artykuł 47 ust. 6
Artykuł 6 ust. 6	Artykuł 47 ust. 7
Artykuł 6 ust. 7	Artykuł 47 ust. 8
Artykuł 6a	-
Artykuł 7	-
Artykuł 8	Artykuł 48
Artykuł 9	Artykuł 29
Artykuł 10	Artykuł 30
Artykuł 11	Artykuł 31
Artykuł 12 ust. 1 drugi akapit	Artykuł 32 ust. 1 drugi akapit
Artykuł 12 ust. 2-4	Artykuł 32 ust. 2-4
Artykuł 13 ust. 1-3	Artykuł 33 ust. 1-3
Artykuł 13 ust. 4 pierwszy i drugi akapit	Artykuł 33 ust. 4 pierwszy i drugi akapit
Artykuł 13 ust. 5-12	Artykuł 33 ust. 5-12
Artykuł 14	Artykuł 34
Artykuł 15	Artykuł 35
Artykuł 16	Artykuł 36
Artykuł 22	-
Artykuł 22a ust. 1	Artykuł 38 ust. 1
Artykuł 22a ust. 2	-
Artykuł 22a ust. 3	Artykuł 38 ust. 2
Artykuł 23	Artykuł 39
Artykuł 24	Artykuł 40
Artykuł 25	Artykuł 41
Artykuł 26 ust. 1	Artykuł 42
Artykuł 26 ust. 2	-
Artykuł 27	Artykuł 43
Artykuł 28	Artykuł 44
Artykuł 29	-

Artykuł 30	Artykuł 45
Artykuł 30a	-
Artykuł 31	Artykuł 46
Artykuł 32	-
Artykuł 33	-
Załącznik	-
Załącznik II	-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 659/97**z dnia 16 kwietnia 1997 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96
odnośnie do systemu interwencji w sektorze owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw¹, a w szczególności zaś art. 30 ust. 6, art. 48 i 57 tego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 2200/96 ustanawia środki interwencyjne dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 powyższego; w związku z tym należy określić szczegółowe zasady ich stosowania;

w odniesieniu do produktów, terminy "nie wystawione na sprzedaż" i "wycofane z rynku" powinny być traktowane jako ekwiwalentne i powinny zostać zawarte w jednej definicji; zważywszy, że należy także wyjaśnić, że postanowienia odnośnie wymagań dotyczących pakowania nie mają zastosowania do produktów wycofanych z rynku;

należy określić lata handlowe dla produktów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2200/96;

w celu zastosowania limitów ustalonych w art. 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, należy określić "wielkość towarową" danego produktu sprzedanego przez organizację producencką, biorąc pod uwagę produkcję jaką aktualnie dysponuje organizacja producentów o której mowa, produkcję innych organizacji producentów i produkcję producentów nie należących do żadnej organizacji;

art. 28 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zawiadamiania Komisji o cenach zarejestrowanych na reprezentatywnych rynkach producentów dla określonych produktów i określonych okresów; zważywszy potrzebę ustalenia listy tych rynków i produktów;

art. 26 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 ustanawia Wspólnotową rekompensatę za wycofanie produktów, wymienionych w załączniku II do powyższego rozporządzenia; zważywszy, że system płatności tych rekompensat powinien zostać wprowadzony w taki sposób, aby zapewnić ciągłe przestrzeganie ograniczeń ustanowionych w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 2200/96;

---

¹ Dz.U. WE nr L. 297, z 21.11.1996, str. 1.

aby zapobiec nieprawidłowościom w stosowaniu systemu i aby zapewnić jego przejrzystość, organizacje producenckie muszą informować odpowiednie władze kontrolne przed każdym zamiarem wycofania; zważywszy, że w przypadku braku takiego zawiadomienia, produkt może być rozdysponowany jedynie po uzyskaniu upoważnienia od państwa członkowskiego; zważywszy, że w związku z tym, należy ustalić system komunikacji między organizacjami producenckimi i państwami członkowskimi;

w celu zastosowania przepisów art. 25 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, należy określić ograniczenia czasowe dla przedstawienia środków podjętych przez państwa członkowskie w celu przestrzegania przepisów o ochronie środowiska podczas operacji wycofywania produktów z rynku;

pierwszy, drugi i trzeci akapit punktu (a) art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 stanowi, że owoce i warzywa wycofane z rynku zgodnie z art. 23 ust. 1, które nie zostają sprzedane, mogą być dystrybuowane bezpłatnie, w obu przypadkach w obrębie i poza Wspólnotą, jako humanitarna pomoc dla określonych kategorii społeczeństwa, potrzebujących pomocy, poprzez organizacje charytatywne; zważywszy, że organizacje charytatywne powinny być uprzednio zatwierdzone;

w przypadku bezpłatnej dystrybucji owoców i warzyw wycofanych z rynku, koszty transportu są ponoszone przez Wspólnotę stosownie do art. 30 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2200/96; należy zastrzec, że koszty te należy zwrócić dostawcy, który poniósł koszty transportu; istnieje potrzeba ustalenia ryczałtowych składek dla pokrycia tych kosztów;

w przypadku bezpłatnej dystrybucji jabłek i owoców cytrusowych wycofanych z rynku, aktualne koszty sortowania i pakowania mogą być ponoszone przez Wspólnotę stosownie do art. 30 ust. 6 rozporządzenia nr 2200/96, do określonego limitu; w celu kwalifikacji do objęcia tym środkiem, organizacje charytatywne i organizacje producenckie muszą zawrzeć umowy kontraktacyjne; istnieje potrzeba ustalenia postanowień regulujących takie umowy;

istnieje potrzeba ustalenia procedur dla fizycznej i dokumentacyjnej kontroli działań interwencyjnych i bezpłatnej dystrybucji; w przypadkach naruszenia, należy przewidzieć zapobiegawcze kary odpowiednie do wykroczenia; działania kontrolne muszą obejmować organizacje producenckie i zaangażowane organizacje charytatywne;

za rok 1997 i jako środek przejściowy, organizacje producenckie które przedstawiają program operacyjny zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/97² mogą uzupełniać Wspólnotową rekompensatę za wycofanie;

konieczne jest uchylene rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3587/86³, ostatnio zmienionego przez rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1363/95⁴, rozporządzenia Komisji (EWG) nr 827/90⁵, ostatnio zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 771/95⁶, rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2103/90⁷, ostatnio zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1363/95,

² Dz.U. WE nr L 62, z 4.03.1997, str. 9.

³ Dz.U. WE nr L 334, z 27.11.1986, str. 1.

⁴ Dz.U. WE nr L 132, z 16.06.1995, str. 8.

⁵ Dz.U. WE nr L 86, z 31.03.1990, str. 13.

⁶ Dz.U. WE nr L 77, z 6.04.1995, str. 9.

⁷ Dz.U. WE nr L 191, z 24.07.1990, str. 19.

rozporządzenia (EWG) nr 2276/92⁸ ostatnio zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1363/95 oraz rozporządzenia Komisji (EC) Nr 113/97⁹, ich postanowienia tracą moc lub są zastąpione przez niniejsze rozporządzenie;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw oraz Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

TYTUŁ I

Przepisy dotyczące interwencji

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania środków interwencyjnych przewidzianych w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i stosuje się do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 powyższego.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, przez określenie produkty "wycofane z rynku" i "nie wystawione na sprzedaż" rozumie się produkty, które nie są sprzedane poprzez organizację producentów, zgodnie z przepisami interwencji, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96.

2. Produkty wycofane z rynku muszą w pełni spełniać standardy, jeżeli takie standardy zostały przyjęte stosownie do art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96. Jednakże, w tym przypadku standardy dotyczące pakowania i opakowań nie mają zastosowania.

Artykuł 3

1. Dla każdego produktu "wielkość towarowa" organizacji producentów, w rozumieniu w art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 jest sumą:

(a) produkcji członków aktualnie sprzedanej poprzez organizację producentów lub przetworzonej przez nią;

---

⁸ Dz.U. WE nr L 220, z 5.08.1992, str. 22.

⁹ Dz.U. WE nr L 20, z 23.01.1997, str. 26.

(b) produkcji członków organizacji producenckiej sprzedanej bezpośrednio przez jej członków, zgodnie z zapisem pierwszego i czwartego akapitu art. 11 ust. 1 lit. c) 3 rozporządzenia (WE) nr 2200/96;

(c) produkcji członków innych organizacji producenckich sprzedanej przez daną organizację producencką, według zapisu drugiego i trzeciego akapitu art. 11 ust. 1 lit. c) 3 powyższego.

Wielkość towarowa, o której mowa w pierwszym akapicie powyżej nie obejmuje produkcji towarowej członków organizacji producenckiej, którzy są upoważnieni do sprzedaży zgodnie z drugim i trzecim akapitem art. 11 ust. 1 lit. c) 3.

2. Produkcja towarowa, o której mowa w art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 jest równoważna wielkości towarowej określonej w ust. 1.

Artykuł 4

Lata handlowe dla produktów zakwalifikowanych do Wspólnotowej rekompensaty za wycofanie zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 są określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Lata handlowe dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 inne niż te, o których mowa w pierwszym ustępie obejmują okres od 1 stycznia do 31 grudnia.

Artykuł 5

1. Dla produktów wymienionych w załączniku II rozporządzenia (WE) nr 2200/96, płatność Wspólnotowej rekompensaty za wycofanie, o której mowa w art. 26 powyższego Rozporządzenia, podlega przedstawieniu, właściwym władzom państwa członkowskiego, zgłoszenia przez organizację producencką zgodnie z art. 11 i 13 powyższego lub przez stowarzyszenie takich organizacji.

W przypadku zastosowania przepisów art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, dana organizacja producencka nie może dłużej czerpać korzyści z postanowień znajdujących się we wspomnianym rozporządzeniu.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 obejmuje okres przynajmniej jednego miesiąca. Jest zaopatrzone w dodatkowe dokumenty potwierdzające ilość każdego sprzedanego produktu oraz ilość każdego produktu nie wprowadzonego do sprzedaży przez organizację producencką, oraz zawiera wyszczególnienie:

(a) produkcji członków aktualnie sprzedanej poprzez organizację producencką lub przetworzonej przez nią;

(b) produkcji członków innych organizacji producenckich sprzedanej poprzez daną organizację producencką zgodnie z drugim i trzecim akapitem art. 11 ust. 1 lit. c) 3 rozporządzenia (WE) nr 2200/96;

(c) produkcji dostarczonej przez każdego producenta, który nie jest członkiem żadnej organizacji zgodnie z art. 24 powyższego rozporządzenia.

3. Rozpatrując każde podanie, państwa członkowskie zapewniają, że ilości nie wystawione na sprzedaż od początku roku handlowego, którego dotyczą, spełniają limity ustanowione w art. 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 2200/96. Jeżeli limity te zostały przekroczone, Wspólnotowa rekompensata za wycofanie płatna jest tylko odnośnie do tych limitów i rekompensaty już wypłaconej. Ilości nadwyżkowe są uznawane przy rozpatrywaniu następnego podania.

Artykuł 6

Nie naruszając dla przepisów art. 22 niniejszego rozporządzenia, odnośnie do płatności rekompensaty za wycofanie dla produktów nie wymienionych w załączniku II rozporządzenia (WE) nr 2200/96 oraz przyznania dodatku do Wspólnotowej rekompensaty za wycofanie, co określa punkt (a) i (b) art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 411/97.

Artykuł 7

1. Rynki reprezentatywne, o których mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 określa załącznik II niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie informują Komisję co tydzień pocztą elektroniczną o cenach skupu na każdy dzień handlowy, rejestrowanych na reprezentatywnych rynkach dla produktów i w okresach wymienionych w załączniku III. Komisja przesyła niniejszą informację państwom członkowskim.

Artykuł 8

1. Organizacje producenckie lub ich stowarzyszenia zawiadamiają właściwe władze krajowe o każdej operacji wycofania przynajmniej z 24-godzinnym wyprzedzeniem, wymieniając produkty przeznaczone do interwencji łącznie z oszacowaną ilością każdego uwzględnionego produktu.

Jednakże, w przypadku gdy niemożliwa jest wcześniejsza informacja o operacji wycofania, produkty wycofywane nie mogą być rozdysponowane dopóki państwo członkowskie nie przekaze upoważnienia.

Organizacje producenckie zaświadczaają na piśmie, że produkty wycofywane spełniają standardy, jeżeli takie standardy zostały wprowadzone stosownie do art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Zawiadamiają one właściwe władze krajowe o środkach podjętych dla zapewnienia, że działania związane z wycofywaniem są przyjazne środowisku.

2. Organizacje producenckie lub ich stowarzyszenia dostarczają państwom członkowskim następujących informacji, które te przekazują następnie Komisji:

(a) zapasy jabłek i gruszek dostępne pierwszego dnia każdego miesiąca;

(b) na początku roku handlowego, deklarację powierzchni uprawy każdego produktu i, jeśli konieczne, każdej odmiany.

Artykuł 9

1. Przed 10-tym dniem każdego miesiąca, państwa członkowskie przesyłają Komisji pocztą elektroniczną oszacowanie produktów nie wystawionych do sprzedaży w poprzednich miesiącach, w rozbiciu na produkty.

2. Na koniec każdego roku handlowego, państwa członkowskie przesyłają Komisji dla każdego uwzględnionego produktu szczegóły określone w załączniku IV. Szczegóły należy przesłać:

(a) nie później niż 30 czerwca po każdym roku handlowym w przypadku pomidorów, bakłażanów, kalafiorów, moreli, brzoskwiń, nektarynek, winogron, melonów, arbuźów i produktów nie wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2200/96;

(b) nie później niż 30 listopada po każdym roku handlowym w przypadku cytryn, gruszek, jabłek, satsumas, klementynek i słodkich pomarańczy.

3. W przypadku, gdy państwa członkowskie nie prześlą szczegółów, o których mowa w ust. 2 lub jeżeli przesłane szczegóły wykazują błędy w świetle obiektywnych faktów jakie posiada Komisja, Komisja może wstrzymać wypłatę zaliczek na pokrycie wydatków, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70¹⁰ do czasu przesłania wymaganych szczegółów.

Artykuł 10

Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję najpóźniej do 15 września 1997 r. o krajowej strukturze, o której mowa w trzecim ustępie art. 25 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Państwa członkowskie informują Komisję o jakichkolwiek poprawkach co do wyżej wymienionej struktury.

TYTUŁ II

Bezpłatna dystrybucja

Artykuł 11

---

¹⁰ Dz.U. WE nr L 94, z 28.04.1970, str. 13.

1. Zgodnie z pierwszym i trzecim akapitem art. 30 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2200/96, produkty wycofane z rynku w ciągu danego roku handlowego mogą być udostępnione bezpłatnie organizacjom charytatywnym zatwierdzonym przez państwa członkowskie, na ich prośbę.

2. W celu zakwalifikowania się do zatwierdzenia, organizacje charytatywne zobowiązują się:

- (a) spełniać niniejszym warunki zapisane w rozporządzeniu
- (b) posiadać oddzielną rachunkowość dla operacji, o których mowa;
- (c) akceptować kontrole przewidziane przez postanowienia Wspólnoty.

3. Państwa członkowskie zatwierdzają organizacje charytatywne w przynajmniej jednej z następujących kategorii:

- (a) organizacje charytatywne uprawnione do dystrybucji na terytorium państwa członkowskiego produktów, które zostały na nim wycofane;
- (b) organizacje charytatywne uprawnione do dystrybucji na terytorium Wspólnoty;
- (c) organizacje charytatywne uprawnione do dystrybucji produktów Wspólnoty w krajach trzecich.

Państwa członkowskie dostarczają Komisji listy zatwierdzonych organizacji charytatywnych, o których mowa w punkcie (b) i (c) pierwszego ustępu, które są publikowane w serii "C" Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 12

Instytucje, o których mowa w drugim akapicie art. 30 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2200/96, które są wskazane przez państwa członkowskie muszą spełniać określone warunki stosownie do art. 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Państwa członkowskie podejmują kroki ułatwiające kontakty i działania pomiędzy zainteresowanymi organizacjami producenckimi a organizacjami charytatywnymi zatwierdzonymi zgodnie z art. 11 ust. 2.

Na koniec każdego roku handlowego, państwa członkowskie dostarczają Komisji informacje wyszczególnione w załączniku VI dotyczące działań w zakresie wolnej dystrybucji.

Artykuł 14

1. Bezpłatna dystrybucja poza Wspólnotą jako część pomocy humanitarnej prowadzona jest przez organizacje charytatywne, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. c) zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Wysłane produkty nie podlegają dopłatom eksportowym. Wydany eksportowy dokument celny, dokument tranzytowy i każdy dokument T5 zostają opieczętowane stemplem "bez dopłaty".

3. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji plany każdej operacji bezpłatnej dystrybucji i wysyłają kopię zawiadomienia Komisji dotyczącego uznania tych operacji przez Komisję do Konsultacyjnego Podkomitetu ds. Rozdysponowania Nadwyżek FAO.

Komisja podejmuje decyzje w zależności przypadku, czy zatwierdzić takie działania w świetle zagwarantowania pomyślnych efektów i sytuacji rynkowej.

Na zakończenie każdej operacji, państwa członkowskie przesyłają do Komisji informacje wyszczególnione w załączniku VI.

Artykuł 15

1. Koszty transportu związane z bezpłatną dystrybucją wszystkich produktów wycofanych z rynku są pokrywane przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (ang. EAGGF) na bazie kwot zryczałtowanych określonych zgodnie z odległością pomiędzy punktem wycofania i miejscem przeznaczenia określonych w załączniku V.

W przypadku dystrybucji poza Wspólnotę kwoty zryczałtowanej, określonej w załączniku V pokrywają odległość pomiędzy punktem wycofania i punktem wyjścia ze Wspólnoty.

2. Koszty transportu płacone są dostawcy, który aktualnie poniósł finansowe koszty operacji transportu związanego z bezpłatną dystrybucją.

Płatność kwot o których mowa podlega przedstawieniu wspierających dokumentów, potwierdzających, w szczególności:

- nazwy jednostek-beneficjentów,
- ilość objętych produktów,
- odbiór przez organizację charytatywną
- użyte środki transportu.

Artykuł 16

1. W przypadku jabłek i owoców cytrusowych wycofanych z rynku, koszty sortowania i pakowania związane z bezpłatną dystrybucją są pokrywane przez Sekcję Gwarancji EAGGF, do wysokości ustalonej w ust. 2 załącznika V, kiedy bezpłatna dystrybucja jest realizowana w

oparciu o umowy kontraktacyjne pomiędzy organizacjami producenckimi i danymi organizacjami charytatywnymi.

2. Do celów ust. 1 organizacje producenckie zawierają, na początku roku handlowego, umowy kontraktacyjne z zatwierdzonymi organizacjami charytatywnymi zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 oraz zawiadamiają o nich właściwe władze krajowe jak tylko zostaną zawarte. Właściwe władze ustalają ostateczny termin zawarcia umów.

3. Umowy zawierane są z uwzględnieniem produktów wycofanych z rynku. Ilości przewidziane w umowach mogą ulec zwiększeniu w ciągu roku handlowego, zależnie od sytuacji rynkowej.

4. Umowy zawierane są na jeden rok handlowy w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i wyszczególniają:

- prawdopodobną ilość każdego produktu
- przewidywane środki transportu
- planowaną cenę dostawy
- uzgodnione miejsce udostępnienia produktu
- zobowiązanie organizacji producenckiej do udostępnienia gotowych posortowanych produktów w opakowaniach mniejszych niż 25 kg,
- określenie beneficjentów przez jednostkę administracyjną.

5. Państwa członkowskie przesyłają Komisji, nie później niż jeden miesiąc po zawarciu umowy, informacje określone w ust. 4.

6. Koszty sortowania i pakowania zostaną zwrócone organizacjom producenckim, które wykonały sortowanie i pakowanie oraz przedstawiły wspierające dokumenty, zaświadczone, w szczególności:

- nazwy beneficjentów,
- ilość objętych produktów,
- aktualne koszty sortowania i pakowania,
- odbiór przez organizację charytatywną.

TYTUŁ III

Kontrole i kary

Artykuł 17

1. Państwa członkowskie podejmą wszystkie niezbędne środki dla zapewnienia, że postanowienia tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 2200/96, a w szczególności postanowienia z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu są przestrzegane.

2. Państwa członkowskie dokonują fizycznej i dokumentacyjnej kontroli produktów wycofanych przez organizacje producenckie przynajmniej raz w ciągu roku handlowego. Kontrole obejmują przynajmniej 20% całej wycofanej partii.

Dodatkowo zapewniają one, że produkty nie wystawione na sprzedaż spełniają standardy, jeżeli takie standardy zostały przyjęte stosownie do art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

W przypadkach stosowania postanowień art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 państwa członkowskie kontrolują wszystkie wycofane ilości.

3. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole dokumentów dotyczących działań interwencyjnych dla zapewnienia, że rachunki są bezbłędne i że stosowanie warunków płatności Wspólnotowej rekompensaty za wycofanie lub dofinansowania z funduszu operacyjnego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, jest skutecznie weryfikowane.

Kontrole podejmowane są odnośnie każdej organizacji producenckiej przynajmniej raz w roku handlowym oraz odnośnie każdego produktu, muszą dotyczyć przynajmniej 10% zgłoszeń w sprawie płatności.

4. Jeżeli kontrole wykazują istotne niezgodności, właściwe władze przeprowadzają dodatkowe kontrole w ciągu roku handlowego i zwiększają częstotliwość kontroli w następnym roku handlowym.

Artykuł 18

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia, że działania dotyczące bezpłatnej dystrybucji, tak wewnątrz jak i poza Wspólnotą, są zgodne z obowiązującymi przepisami.

Państwa członkowskie muszą w szczególności:

(a) zapewnić, że działania o których mowa są właściwie przeprowadzane;

(b) weryfikować ostateczny sposób użycia produktów przez organizację charytatywną, szczególnie przez wymaganie od nich świadectwa akceptacji poświadczającego użycie produktów;

(c) kontrolować ostateczne miejsce przeznaczenia produktów.

2. Kontrole dotyczą zarówno dokumentów jak i produktów oraz dotyczą zarówno organizacji producenckich i odpowiednich organizacji charytatywnych. Mogą one mieć charakter przypadkowy i każdego roku obejmować przynajmniej 10% dystrybuowanej ilości.

3. Odnośnie do dystrybucji wewnątrz Wspólnoty i bez uszczerbku dla art. 39 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, właściwe władze państwa członkowskiego, na terytorium którego ma

miejsce bezpłatna dystrybucja, podejmują kontrole odnośnie użycia produktów i ich ostatecznego miejsca przeznaczenia.

4. Na prośbę państwa członkowskiego Komisja pomaga mu w kontrolowaniu działań związanych z bezpłatną dystrybucją poza Wspólnotą.

Artykuł 19

Beneficjent Wspólnotowej rekompensaty za wycofanie lub dofinansowania z funduszu operacyjnego jest zobligowany do zapłacenia podwójnej kwoty niesłusznie wypłaconej, plus odsetki skalkulowane odnośnie czasu, który upłynął pomiędzy płatnością a zwrotem przez beneficjanta, kiedy kontrole przeprowadzone zgodnie z art. 17 wykażą, że:

(a) produkty nie wystawione na sprzedaż nie spełniają postanowień odnośnie do standardów ustalonych w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96;

(b) produkty nie wystawione na sprzedaż nie były rozdysponowane zgodnie z art. 30 powyższego rozporządzenia;

(c) rozdysponowanie produktów nie wystawionych na sprzedaż powoduje istotną degradację środowiska.

Jednakże, kara, o której mowa w pierwszym akapicie nie będzie zastosowana, jeśli beneficjent udowodni w zadowalającym stopniu właściwym władzom krajowym, że braki nie zostały spowodowane umyślnie lub nie były wynikiem karygodnego zaniedbania z jego strony. W takich przypadkach beneficjent zwraca jedynie kwotę niesłusznie wypłaconą, plus odsetki.

Stopa oprocentowania równa jest stopie Europejskiego Instytutu Monetarnego stosowanej w transakcjach przeprowadzanych w ecu opublikowanej w serii "C" Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich i obowiązującej w dniu dokonania niesłusznej wypłaty, plus trzy punkty procentowe.

2. Sumy odzyskane, z narosłymi odsetkami, wpłacane są na konto odpowiedzialnej agencji płatniczej i potrącane z wydatków finansowanych przez EAGGF.

3. W przypadku fałszywej deklaracji dokonanej rozmyślnie lub przez poważne zaniedbanie, organizacja producencka, której to dotyczy, pozbawiona zostaje prawa do otrzymania Wspólnotowej rekompensaty za wycofanie w roku handlowym następującym po tym, w stosunku do którego fałszywa deklaracja została stwierdzona.

Artykuł 20

1. Kiedy nieprawidłowości możliwe do przypisania organizacjom producenckim lub zatwierdzonym organizacjom charytatywnym, o których mowa w art. 11 i 12 zostaną stwierdzone w trakcie bezpłatnej dystrybucji stosownie do kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 18, mają zastosowanie przepisy ust. 2-7 niniejszego artykułu .

2. Zatwierdzenie, o którym mowa w art. 11 ust. 2 zostaje cofnięte organizacjom charytatywnym ze skutkiem natychmiastowym. Cofnięcie obowiązuje przynajmniej przez jeden rok handlowy, oraz może być przedłużone zależnie od stopnia nieprawidłowości.

3. Instytucje, o których mowa w art. 12 nie mogą zostać beneficjentami działań bezpłatnej dystrybucji w kolejnym roku marketingowym.

4. Organizacja charytatywna lub instytucja, która otrzymała produkt wycofany z rynku jest zobowiązana do spłacenia wartości produktów otrzymanych plus odsetki skalkulowane dla okresu, który upłynął między otrzymaniem produktów i zwrotem płatności przez beneficjanta.

5. Przepisy art. 19 ust. 3 mają zastosowanie do odnośnej organizacji producenckiej.

Ponadto, organizacja producencka zobligowana jest do zwrócenia podwójnej kwoty otrzymanej w związku z kosztami sortowania i pakowania, plus odsetki skalkulowane za okres, który upłynął pomiędzy płatnością a zwrotem przez beneficjanta.

Dostawca, któremu zwrócono koszty transportu, o których mowa w art. 15 zobligowany jest do zwrócenia podwójnej kwoty otrzymanej za transport plus odsetki skalkulowane za okres, który upłynął między płatnością a zwrotem przez beneficjanta.

6. Stopa oprocentowania równa jest stopie stosowanej przez Europejski Instytut Monetarny w jego operacjach prowadzonych w ecu, opublikowanej w serii "C" Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich i obowiązują w dniu dokonania niesłusznej wypłaty, i jest powiększona o trzy punkty procentowe.

7. Zwrócone kwoty, plus ich oprocentowanie, wpłacane jest na konto właściwej agencji płatniczej i potrącane z wydatków finansowanych przez EAGGF.

Artykuł 21

Art. 19 i 20 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie bez szkody dla innych kar, które mogą być zastosowane zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

TYTUŁ IV

Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł 22

Za rok 1997, organizacje producenckie, które przedstawiły zarys programu operacyjnego do zatwierdzenia zgodnie z art. 13-15 rozporządzenia (WE) nr 411/97 są niniejszym upoważnione do przyznawania, na ich własne ryzyko, dodatków do Wspólnotowej rekompensaty za wycofanie, zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Artykuł 23

Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 3587/86, (EWG) nr 827/90, (EWG) nr 2103/90, (EWG) nr 2276/92 oraz (WE) nr 113/97.

Artykuł 24

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od jego opublikowania w Urzędowym Dzienniku Wspólnot Europejskich.

Jednakże, dla każdego produktu wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2200/96, ma ono zastosowanie począwszy od roku handlowego 1997/98.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i stosowane jest bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 1997 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

**LATA HANDLOWE DLA PRODUKTÓW WYMIENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU II
DO ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 2200/96**

Produkt	Lata
Pomidory	Od 1 stycznia do 31 grudnia
Bakłażany	Od 1 stycznia do 31 grudnia
Melony	Od 1 kwietnia do 21 marca
Arbuzy	Od 1 kwietnia do 31 marca
Kalafiory	Od 1 maja do 30 kwietnia
Morele	Od 1 maja do 30 kwietnia
Nektarynki	Od 1 maja do 30 kwietnia
Brzoskwinie	Od 1 maja do 30 kwietnia
Winogrona deserowe	Od 1 maja do 30 kwietnia
Cytryny	Od 1 czerwca do 31 maja
Gruszki	Od 1 czerwca do 31 maja
Jabłka	Od 1 lipca do 30 czerwca
Satsumas ⁽¹⁾	Od 1 października do 30 września
Mandarynki	Od 1 października do 30 września
Klementynki	Od 1 października do 30 września
Słodkie pomarańcze	Od 1 października do 30 września

(1) małe pomarańcze, bez pestek, z odstającą skórką (japońska odmiana mandarynek)

ZAŁĄCZNIK II
LISTA REPREZENTATYWNYCH RYNKÓW

Morele

Grecja	Francja	Włochy	Hiszpania	Portugalia
Argos Korinthos Moudania	Chateaubrenard Perpignan Valence	Salerno Forli	Murcia Valencia Zaragoza	Alenquer Algarve

Bakłażany

Grecja	Francja	Włochy	Holandia	Hiszpania	Portugalia
Skala (Lakonias) Thessaloniki	Chateaubrenard	Latina Catanzaro	Cooperatie V,T,N, Den Bosch Cooperatieve Veiling ZON, Grubbenvorst	Almeria Valencia	Algarve

Kalafiory

Belgia/Luksemburg	Holandia	Niemcy	Grecja	Francja	Irlandia
Sint-Katelijne Wa-ver	Cooperatie V,T,N Den Bosch Cooperatieve Veiling ZON, Grbbenvorst	Hamburg Kitzingen Maxdorf Reichenau Straelen Erfurt	Athina Chalkida Thessaloniki	Chateaubrenard Saint-Malo Saint-Omer Saint-Pol-de- Leon	Dublin

Włochy	Austria	Wielka Brytania	Hiszpania	Portugalia	Dania
Ascoli Piceno Pesaro Taranto	Vienna	Birmingham Liverpool London Bristol	Barcelona La Rioja Granada Murcia Navarre Seville Valencia	Oeste	Odense

Finlandia	Szwecja
Helsinki	Helsingborg

Cytryny

Grecja	Włochy	Hiszpania	Portugalia
Egio Xylokastro	Catania Palermo Siracusa Messina	Alicante Malaga Murcia	Algarve Oeste

Klementynki

Grecja	Francja	Włochy	Hiszpania	Portugalia
Argos	Corsica	Cosenza Taranto	Castellon Valencia	Alcacer do Sal Algarve

Truskawki

Włochy	Portugalia	Hiszpania
Salerno Bologna	Algarve Oeste	Barcelona Huelva Valencia

Mandarynki

Grecja	Włochy	Hiszpania	Portugalia
Argos Chios	Catania Siracusa Taranto	Alicante Castellon Valencia	Algarve

Melony

Włochy	Hiszpania	Grecja	Portugalia
Salerno Ferrara Bologna	Almeria Badajoz Ciudad Real Murcia	Kyparissia Amaliada Patra Larissa Trikala	Ribatejo

Słodkie pomarańcze

Grecja	Włochy	Hiszpania	Portugalia
Argos Arta Sparti	Catania Siracusa Catanzaro	Alicante Castellon Sevilla Valencia	Algarve Santiago de Cacem

Arbuzy

Włochy	Hiszpania	Grecja	Portugalia
Latina Bologna Ferrara	Almeria Murcia Valencia	Kyparissia Amaliada Patra Larissa Trikala	Ribatejo

Brzoskwinie i nektarynki

Grecja	Francja	Hiszpania	Włochy (Brzoskwini e)	Włochy (Nektarynki)	Portugalia
Skydra Veria	Montauban Nimes Perpignan Valence	Huesca La rioja Lerida Murcia Sevilla Valencia Zaragoza	Bologna Ferrara Ravenna Forli Salerno	Salerno Ravenna Forli Verona Ferrara	Cova da Beira Montergil Ribatejo Oeste

Jablka

Belgia/Luks em-burg	Dania	Niemcy	Grecja	Francja	Irlandia
Sint- Truiden	Odense	Bonn- Roidorf Hamburg Bodenseemar kt Stade	Naoussa Skydra Tripolis Volos	Angers Montauban Nimes	Dublin

Włochy	Holandia	Wielka Brytania	Hiszpania	Portugalia
Bolzano Ferrara Ravenna Verona	Cooperatie V,T,N, Den Bosch Geldermalsen & Omstreken Geldermalsen	Birmingham London	Gerona Huesca La Rioja Lerida Zaragoza	Oeste Cova da Beira Guarda Viseu

Finlandia	Szwecja	Austria
Helsinki	Helsingborg	Wollsdorf

Gruszki

Belgia/Luksenburg	Dania	Niemcy	Grecja	Irlandia	Włochy
Sint-Truiden	Odense	Bonn-Roidorf Ingelheim Stade	Veria Volos	Dublin	Ravenna Bolzano Verona Ferrara Rovigo

Francja	Holandia	Wielka Brytania	Hiszpania	Portugalia
Angers Avignon Valenca	Cooperatie V,T,N, Den Bosch Geldermalsen & Omstreken Geldermalsen	Birmingham London	Badajoz Huesca La Rioja Lerida Zaragoza	Oeste Cova da Beira

Winogrona deserowe

Grecja	Włochy	Francja	Hiszpania	Portugalia
Iraklio Kavala Korinthos	Ascoli Piceno Bari Chieti Agrigento	Avignon Nimes	Alicante Almeria Valencia Murcia	Alenquer Moura Ferreira do Alentejo Algarve

Pomidory

Belgia i Luksemburg	Holandia	Niemcy	Grecja	Hiszpania	Włochy
Sint-Katelijne-Waver	Cooperatie V,T,N, Den Bosch Cooperatieve Veiling ZON,Grubbenvorst	Heidelberg Kitzingen Maxdorf Reichenau Straelen Erfurt	Ierapetra Pyrgos	Alicante Almeria Barcelona Las Palmas Malaga Murcia Valencia	Ascoli Piceno Bari Ragusa Pescara

Dania	Wielka Brytania	Francja	Irlandia	Portugalia
Odense	Birmingham Glasgow Liverpool London	Chateaurenard Marmande Perpignan	Dublin	Algarve Oeste

Finlandia	Szwecja	Austria
Helsinki	Helsingborg	Wllsdorf Vienna

Satsumas

Grecja	Hiszpania	Portugalia
Argos	Castellon Valencia	Algarve

ZAŁĄCZNIK III

Jak określono w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie zawiadamiają o codziennych cenach skupu notowanych dla następujących produktów i okresów:

I.A

Produkt	Prezentacja i typ	Okres
Pomidory	Typ "okrągły" i "żebrowany", klasa jakości I i II, rozmiar 57/77 mm pakowany	1 styczeń do 31 grudzień
Bakłażany	-Typ wydłużony, jakość klasy I, rozmiar powyżej 40 mm - Typ okrągły, klasa jakości I, rozmiar powyżej 70 mm	1 styczeń do 31 grudzień
Melony	- Odmiany : Glob Galia, Piel de Sapo, Jaune et lise, Supermarket, Charentais, Honeydew, Tamatis, Cantaloup i Tendral, klasa jakości I i II	1 kwiecień do 31 marzec
Arbuzy	- odmiany z nasionami - odmiany bez nasion klasa jakości I	1 kwiecień do 31 marzec
Kalafiory	"Trimmed", klasa jakości I, pakowany	1 maj do 30 kwiecień
Morele	Jakość klasy I, rozmiar powyżej 40 mm	1 maj do 30 kwiecień
Nektarynki	Odmiany: Armking, Crimsongold, Early sun grand, Fairlane, Fantasia, Independence, May Fire Brite, May Fire, Flavor Geant, Early Grand, Flavor Nectared, Snow Queen, Queen Rubi, Caldesi, Venus, Sweet Red, Nettareos, Sweet Lady, Autumn Free, Caldesi, Tasty Free, Albared i Stark red gold, klasa jakości I, rozmiar 56/73 mm	1 maj do 30 kwiecień
Brzoskwinie	Odmiany: Amsden, Cardinal, Dixired, Merryl Germfree, Catherina Maria Serena, Federica, Vesubio, Baby Gold, Red Globe, Carson, Andros, San Lorenzo, Sudanel, Miraflores, Campiel, Calanda, Rojo rito, Rojo Gallur, Jeronimo, Flavorcrest, Iris rosso, Maria Bianca, Rosa del West, Maria Delizia, K2, Duchessa d'Este, Merril Gemfree, Mechelimi, Red Haven, Springcrest i Sprigtime, klasa jakości I, rozmiar 56/73 mm	1 maj do 30 kwiecień
Winogrona deserowe	Odmiany: Regina dei Vignetti, Sultanine, Regina (Mennavacca bianca, Rosaki, Dattier de Beyrouth), Italia, Aledo, Ohanes (Almeria), D.Maria, Napoleon, Dominga, Alfonso Lavallee, Cardinal, Italia, Moscatel Romano, Apirena i Aledo, klasa jakości I	1 maj do 30 kwiecień

Produkty	Prezentacja i typ	Okres
Cytryny	Klasa jakości I, rozmiar 53/65 mm	1 czerwiec do 31 maj
Gruszki	<p>Odmiany: Beurre Hardy, Coscia (Ercolini), Crystallis (Beurre Napoleon, Ercolini, Blanquilla, Tsakonika), Dr Jules Guyot (limonera) i Rocha, klasa jakości I, rozmiar 55 mm lub więcej</p> <p>Odmiany: Limonera, Konferencja, Bon Chretien, Williams, Buena Luisa, Max Red Bartlett, klasa jakości I, rozmiar 60 mm lub więcej</p> <p>Odmiany: Empereur Alexandre (Kaiser Alexandre Bosc), Abate Fetel, Decana del Cimmizio, Passacrassana, klasa jakości I, rozmiar 70 mm i więcej</p>	1 lipiec do 30 czerwiec
Jabłka	<p>Odmiany: Reine des Reinettes i Verde Doncella, klasa jakości I, rozmiar 65 mm lub więcej</p> <p>Odmiany: Delicious Pilafa, Golden Delicious, Jonagold, Jonagored, Elstar, Gloster, Boskoop, Cox Orange, Iraded, Golden Supreme, James Grieve, Red Chief, Top Redyu, Red Delicious, Reinette grise du Canada, Starking Delicious, Granny Smith, Belezza de Roma, Summered, Royal Gala i Orzak Gold, klasa jakości I, rozmiar 70 mm lub więcej</p>	1 lipiec do 30 czerwiec
Satsumas	Klasa jakości I, rozmiar 54/69 mm	1 październik do 30 wrzesień
Mandarynki	Klasa jakości I, rozmiar 54/69 mm	1 październik do 30 wrzesień
Klementynki	Klasa jakości I, rozmiar 43/60 mm	1 październik do 30 wrzesień
Słodkie pomarańcze	Odmiany: Moro, Navel, Navellina, Navellate, Tarocco Salustiana, Sanguinello i Valencia, klasa jakości I, rozmiar 76/80 mm	1 październik do 30 wrzesień

I.B

Inne produkty:

Produkty	Prezentacja i typ	Okres
Truskawki	Klasa jakości I, pakowane	1 październik do 30 wrzesień

ZAŁĄCZNIK IV
RAPORT O SYTUACJI W SPRAWIE INTERWENCJI

Państwo członkowskie:						
Rok:						
Org.Producentów Numer Nazwa						
Produkt	Produkcja towarowa (tony)			Ilość nie wystawiona na sprzedaż (tony)		
	Członków	Od innych Org.Prod.	Nie należących	Członków	Od innych Org.Prod.	Nie należących
Odmiana ⁽¹⁾ Kategoria ⁽¹⁾ Rozmiar ⁽¹⁾ Opakowanie Przeznaczenie						
W rozbiciu na miesiące (cała ilość)						

(1) Zależnie od produktu i wymaganych standardów (art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96)

ZAŁĄCZNIK V

1. Koszty transportu według przepisów dotyczących bezpłatnej dystrybucji (pierwszy, drugi i trzeci akapit art. 30 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2200/96)

(ECU na 100 kg)

Odległość mniejsza niż 25 km	1,20
Odległość 25 km lub więcej ale mniej niż 200 km	2,50
Odległość 200 km lub więcej ale mniej niż 350 km	3,50
Odległość 350 km lub więcej ale mniej niż 500 km	5,00
Odległość 500 km lub więcej	6,50
Dodatkowe koszty transportu na wagon lub inny pojazd chłodniczy	0,60

2. Koszty sortowania i pakowania jabłek i owoców cytrusowych ponoszone są przez Wspólnotę do wysokości maksymalnej 11 ECU na 100 kg netto.

ZAŁĄCZNIK VI

Szczegóły dotyczące działań związanych z bezpłatną dystrybucją:

(a) odnośnie do bezpłatnej dystrybucji wewnątrz Wspólnoty:

- produkt rozdysponowany (odmiana, kategoria handlowa),
- ilość rozdysponowana,
- nazwa i siedziba organizacji producentów dokonującej wycofania,
- nazwa i główna siedziba zatwierdzonej organizacji charytatywnej lub instytucji wskazanej przez państwo członkowskie do otrzymania produktu, ostateczne użycie produktu,
- typ użytego opakowania, z określeniem przydatności do powtórnego użycia,
- użyte środki transportu i nazwa przewoźnika,
- data wysyłki i data odbioru,
- oszacowana liczba beneficjentów, przez jednostkę administracji
- data zawarcia umowy pomiędzy organizacją producentów a zatwierdzonym ciałem charytatywnym;

(b) odnośnie do bezpłatnej dystrybucji poza Wspólnotę:

- produkt rozdysponowany (odmiana, kategoria handlowa),
- ilość rozdysponowana,
- nazwa i główna siedziba organizacji producentów dokonującej wycofań,
- nazwa i główna siedziba zatwierdzonej organizacji charytatywnej prowadzącej dystrybucję;
- nazwa i adres zatwierdzonej organizacji charytatywnej do posiadania produktu;
- kraj i miejsce ostatecznego przeznaczenia
- opis ostatecznego użycia produktu (grupa ludności, dla której jest on przeznaczony);
- użyte środki transportu i nazwa przewoźnika,
- data wysyłki i data odbioru,
- oszacowana liczba beneficjentów, według jednostki administracji,
- data zawarcia umowy pomiędzy organizacją producentów a zatwierdzoną organizacją charytatywnym.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2705/98**z dnia 14 grudnia 1998 r.****dotyczące określania poziomu cen dorosłego bydła na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty oraz badania cen niektórych innych osobników we Wspólnocie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. dotyczące wspólnej organizacji tynku wołowiny i cielęciny¹, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 1633/98², a w szczególności zaś jego art. 25,

a także mając na uwadze, co następuje:

aby określić ruch cen na rynku, ceny na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty muszą odzwierciedlać ceny notowane na rynkach reprezentatywnych lub rynkach w każdym państwie członkowskim dla różnych kategorii bydła, biorąc pod uwagę ilość każdej z tych kategorii oraz wielkość pogłowia bydła w każdym państwie członkowskim;

cena notowana na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty może być liczona jako średnia cen bydła na reprezentatywnych rynkach poszczególnych państw członkowskich; średnia winna być liczona zgodnie ze współczynnikami wyrażającymi wielkość pogłowia bydła w każdym państwie członkowskim, dla każdej kategorii sprzedanej w okresie referencyjnym;

rynek reprezentatywny lub rynek dla każdego państwa członkowskiego winien być wyselekcjonowany na podstawie doświadczeń poprzednich lat; w przypadku, gdy w państwie członkowskim istnieje więcej niż jeden rynek reprezentatywny, należy wyliczyć średnią arytmetyczną notowań na tych rynkach; na podstawie zgromadzonych doświadczeń rynki Luksemburgu, Austrii, Szwecji i Finlandii winny być wyłączone z określania poziomu cen z uwagi na niską reprezentatywność poziomu cen bydła w tych państwach członkowskich,

notowany poziom cen rynkowych bydła uwzględnia wartości bez podatku; w niektórych państwach członkowskich poziom cen jest podawany dla mięsa wołowego; w związku z powyższym należy ustalić odpowiedni współczynnik uwzględniający te notowania;

podczas notowań cen na reprezentatywnych rynkach Zjednoczonego Królestwa należy wziąć pod uwagę różnice w skali hodowli bydła w Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii; w związku z powyższym średnia cena dorosłego bydła notowana na rynkach w Wielkiej Brytanii oraz średnia cena dorosłego bydła w Irlandii Północnej winna być skorygowana współczynnikiem odzwierciedlającym skalę produkcji w tych dwóch regionach Zjednoczonego Królestwa;

¹ Dz.U. WE nr L 148, z 28.06.1968, str. 24.

² Dz.U. WE nr L 210, z 28.07.1968, str. 17.

w celu otrzymania pełnego obrazu sytuacji rynkowej w każdej chwili, należy posiadać informację na temat cen rynkowych niektórych kategorii bydła o wadze 300 kilogramów lub mniej;

państwa członkowskie mogą, z powodu regulacji dotyczących ochrony weterynaryjnej i zdrowotnej, uważać za konieczne dokonanie zmian notowań; w tych okolicznościach, nie jest wygodne, dokonując notowań poziomu cen, brać pod uwagę wielkości, które nie odzwierciedlają normalnych trendów rynkowych; dlatego też należy ustalić odpowiednie kryteria pozwalające Komisji na uwzględnienie powyższej sytuacji;

w celu lepszego monitorowania kategorii rynkowych bydła innego niż dorosłe osobniki, należy dokonać badań poziomu cen tych kategorii; w celu otrzymania reprezentatywności różnych kategorii bydła hodowanych w poszczególnych państwach członkowskich należy opracować zał. II-V przedstawiające szczegółowe informacje na temat badania poziomu cen tych kategorii bydła;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 160/77 z dnia 18 marca 1997 r. dotyczące określenia poziomu cen dorosłego bydła na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty oraz badania cen niektórych innych osobników we Wspólnocie³, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 3270/94⁴, winno być uchylone;

postanowienia niniejszego rozporządzenia są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Cena dorosłego bydła na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty winna być średnią cen dorosłego bydła (po uwzględnieniu współczynników przeliczeniowych podanych w zał. I) notowanych na reprezentatywnych rynkach hurtowych lub rynkach każdego producenta - państwa członkowskiego.

2. Lista rynków reprezentatywnych dla bydła, w rozbiciu na państwa członkowskie, znajduje się w zał. II-V niniejszego rozporządzenia, w oparciu o kategorie bydła wymienione w tych załącznikach.

3. Państwo członkowskie winno poinformować Komisję o reprezentatywnych rynkach dla każdej kategorii bydła. Powyższe informacje mogą ulec modyfikacji w zależności od sposobu wprowadzania produktu na rynek w poszczególnych państwach członkowskich.

Współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 1, mogą ulec modyfikacji w przypadku, kiedy zaobserwowane zostaną różnice pomiędzy pogłowiem bydła w poszczególnych państwach członkowskich oraz całkowitej liczbie pogłowia we Wspólnocie.

Artykuł 2

³ Dz.U. WE nr L 77, z 25.03.1977, str. 1.

⁴ Dz.U. WE nr L 339, z 29.12.1994, str. 48.

1. Cena dorosłych osobników bydła na reprezentatywnych rynkach lub rynkach poszczególnych państw członkowskich winna być średnią, przeliczoną według współczynników odzwierciedlających wielkość oraz parametry jakościowe każdej kategorii, cen hurtowych notowanych dla poszczególnych kategorii i parametrów jakościowych dorosłych osobników bydła oraz otrzymywanego z nich mięsa, zbieranych przez siedem dni poprzedzających dzień notyfikacji w tym państwie członkowskim.

2. W państwach członkowskich, w których występuje wiele rynków reprezentatywnych, cena każdej kategorii winna być średnią arytmetyczną notowań na każdym z tych rynków. W przypadku, kiedy notowania dokonywane są więcej niż jeden raz w czasie siedmiu dni, o których mowa w ust. 1, cena każdej kategorii winna być średnią arytmetyczną notowań poszczególnych dni. W przypadkach, kiedy w ciągu danego tygodnia nie zostały dokonane notowania danej kategorii na danym rynku, cena rynkowa dla tej kategorii w państwie członkowskim winna być średnią arytmetyczną innych rynków.

3. W Zjednoczonym Królestwie, średnia ważona ceny bydła na reprezentatywnych rynkach Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii winna być skorygowana specjalnymi współczynnikami podanymi w części K(3) zał. II.

4. W przypadku, kiedy notowania nie są oparte cenach wagi żywej bez podatku, notowania dla poszczególnych kategorii i jakości winny być skorygowane współczynnikami przeliczeniowymi żywej wagi, podanymi w części D, E, F, I oraz J zał. II.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie winny poinformować Komisję o notowaniach dla poszczególnych kategorii dorosłego bydła na ich rynkach reprezentatywnych nie później niż w południe (czasu brukselskiego) w czwartek każdego tygodnia.

2. W przypadku gdy informacje są niedostępne, notowania dotyczące reprezentatywnych rynków Wspólnoty winny opierać się na ostatnich znanych notowaniach cen.

Artykuł 4

W przypadku, kiedy jedno lub więcej państw członkowskich zastosuje weterynaryjne i zdrowotne środki ochronne, które mają wpływ na normalny poziom notowań na danych rynkach, Komisja może upoważnić państwa członkowskie:

- albo do pominięcia notowań dokonanych na tych rynkach,
- lub do wykorzystania ostatnich notowań dokonanych na tych rynkach sprzed wprowadzenia środków ochronnych.

Artykuł 5

1. Średnia cena Wspólnotowa osobnika męskiego w wieku pomiędzy 8 dniem i 3 tygodniem winna być średnią cen osobników, o których mowa powyżej, skorygowana o współczynniki podane w zał. III A, notowanych na głównych rynkach państw członkowskich, reprezentatywnych dla tego typu produkcji.

2. Ceny bydła, o których mowa w ust. 1, notowane na reprezentatywnych rykach lub rynkach poszczególnych państw członkowskich, winny być średnią hurtowych cen tych zwierząt, notowanych na rynkach danego państwa członkowskiego w okresie siedmiu dni, bez VAT, skorygowaną o współczynnik przeliczeniowy odzwierciedlający stosunek każdej rasy lub parametru jakościowego.

3. Zał. III przedstawia:

- a) Współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ustępie 1, używane do obliczania średniej ceny Wspólnotowej bydła, o którym mowa w tym ustępie; współczynniki te są obliczane biorąc pod uwagę liczbę krów mlecznych notowanych we Wspólnocie;
- b) gatunki i parametry jakościowe zwierząt;
- c) współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 2.

4. Poszczególne państwa członkowskie winny poinformować Komisję o notowaniach cen zwierząt, o których mowa w ust. 1, dokonanych na ich rynkach reprezentatywnych, w okresie siedmiu dni poprzedzających dzień przekazania informacji, nie później niż w południe w czwartek każdego tygodnia.

Artykuł 6

1. Średnia cena Wspólnotowa osobnika męskiego w wieku pomiędzy 6 i 12 tygodniem i o wadze 300 kilogramów lub mniej, w przeliczeniu na kilogram żywej wagi, winna być średnią cen osobników, o których mowa powyżej, skorygowaną o współczynniki podane w zał. IV A, notowanych na głównych rynkach państw członkowskich, reprezentatywnych dla tego typu produkcji.

2. Ceny bydła, o których mowa w ust. 1, notowane na reprezentatywnych rykach lub rynkach poszczególnych państw członkowskich, winny być średnią hurtowych cen tych zwierząt, notowanych na rynkach danego państwa członkowskiego w okresie siedmiu dni, bez VAT, skorygowaną o współczynnik przeliczeniowy odzwierciedlający stosunek każdej rasy lub parametru jakościowego.

3. Zał. IV przedstawia:

- a) Współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 1, używane do obliczania średniej ceny Wspólnotowej bydła, o którym mowa w tym ustępie; współczynniki te są obliczane biorąc pod uwagę liczbę krów karmiących notowanych we Wspólnocie;
- b) gatunki i parametry jakościowe zwierząt;
- c) współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 2.

4. Poszczególne państwa członkowskie winny poinformować Komisję o notowaniach cen zwierząt, o których mowa w ust. 1, dokonanych na ich rynkach reprezentatywnych w okresie siedmiu dni poprzedzających dzień przekazania informacji, nie później niż w południe w czwartek każdego tygodnia.

Artykuł 7

1. Średnia cena Wspólnotowa cielaka karmionego głównie mlekiem lub preparatami mlecznymi oraz ubitego w wieku ok. 6 miesięcy, w przeliczeniu na 100 kilogramów bitego zwierzęcia, winna być średnią cen osobników, o których mowa powyżej, skorygowaną o współczynniki podane w zał. V A, notowanych na głównych rynkach państw członkowskich, reprezentatywnych dla tego typu produkcji.
2. Ceny bydła, o których mowa w ustępie 1 notowane w centrach referencyjnych lub centrach poszczególnych państw członkowskich, winny być średnią cen zwierząt dostarczanych do ubojni w okresie siedmiu dni, bez VAT, możliwie skorygowaną o współczynnik przeliczeniowy odzwierciedlający stosunek parametrów jakościowych.
3. Zał. V przedstawia:
  - a) Współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 1, używane do obliczania średniej ceny Wspólnotowej bydła, o której mowa w tym ustępie; współczynniki te są obliczane biorąc pod uwagę produkcję netto (ubojową) cieląt we Wspólnocie;
  - b) parametry jakościowe cieląt;
  - c) współczynniki przeliczeniowe, o których mowa w ust. 2.
4. Poszczególne państwa członkowskie winny poinformować Komisję o notowaniach cen zwierząt, o których mowa w ust. 1, dokonanych w ich centrach, w okresie siedmiu dni poprzedzających dzień przekazania informacji, nie później niż w południe w czwartek każdego tygodnia.

Artykuł 8

Rozporządzenie (EWG) nr 610/77 zostaje uchylone z dniem 31 grudnia 1998 r.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1999 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1998 r.

W imieniu Komisji
Franz FISHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Tabela

ZAŁĄCZNIK II**Czynniki wpływające na poziom cen dorosłych osobników bydła na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty**

A. Belgia

1. Rynek reprezentatywny
Anderlecht, Brugia, Ciney
2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

B. Dania

1. Rynek reprezentatywny (centrum referencyjne)

Kopenhaga

2. Rynki reprezentatywne (fizyczne)

Aalborg, Aarhus, Skaerbaek, Odense, Kolding, Kliplev, Horsens, Hobro.

3. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

C. Niemcy

1. Rynki reprezentatywne

Tabela

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

D. Grecja

1. Rynki reprezentatywne (centra referencyjne)

Aeaiaiaenydiec (Alexandroupoli)

Oynnaao (Serres)

Onsseaea (Trikala)

AYniea (Veroia)

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

E. Hiszpania

1. Rynki reprezentatywne

Tabela

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

F. Francja

1. Rynki reprezentatywne (centra referencyjne)

(a) młode bydło

Tabela

(b) Inne niż młode bydło

Tabela

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

G. Irlandia

1. Rynki reprezentatywne

Tabela

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

H. Włochy

1. Rynki reprezentatywne

Tabela

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

I. Holandia

1. Rynki reprezentatywne

‘s Hertogenbosch, Leiden, Zolle

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

- J. Portugalia

1. Rynki reprezentatywne

Tabela

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

- K. Zjednoczone Królestwo

1. Rynki reprezentatywne

Tabela

2. Kategorie, parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

3. Specjalne współczynniki kalkulacyjne

Tabela

ZAŁĄCZNIK III

Badanie poziomu cen osobników w wieku od 8 dni do 3 tygodni

- A. Współczynniki kalkulacyjne

Tabela

- B. Niemcy

1. Rynki reprezentatywne

Z powodu nieobecności rynków publicznych, ceny są notowane przez odpowiednie departamenty izb rolniczych, spółdzielnie rolnicze oraz związki.

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

C. Hiszpania

1. Rynki reprezentatywne

Torrelavega (Cantabria), antiago de Compostela (Galicja), Aviles (Asturia), Leon (Castilla i Leon).

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

D. Francja

1. Rynki reprezentatywne

Rethel, Dijon, Rabastens, Lezay, Lyon, Agen, Le Cateau, Sancoins, Chateau-Gonthier, Saint Etienne

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

E. Irlandia

1. Rynki reprezentatywne

Bandon, Maynooth

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

F. Włochy

1. Rynki reprezentatywne

(a) Modena, Parma, Vicenza

(b) Ceny notowane na rynkach produktów importowanych

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

G. Holandia

1. Rynki reprezentatywne

Leeuwarden, Zwolle, Den Bosh, Leiden, Doetinchem

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

H. Zjednoczone Królestwo

1. Rynki reprezentatywne

Okolo 35 rynków (Anglia i Walia)

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

ZAŁĄCZNIK IV

Badanie poziomu cen osobników w wieku 6 do 12 miesięcy o wadze 300 kilogramów lub mniej

A. Współczynniki kalkulacyjne

Tabela

B. Hiszpania

1. Rynki reprezentatywne

Salamanca (Castilla y Leon)

Talavera (Casilla – La Mancha)

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

C. Francja

1. Rynki reprezentatywne

Limoges, Clermont-Ferrand, Dijon

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

D. Irlandia

1. Rynki reprezentatywne

Bandon, Maynooth, Kilkenny, Rozcommon

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

E. Włochy

1. Rynki reprezentatywne

(a) Modena, Parma, Montichiari

(b) Ceny notowane na rynkach produktów importowanych

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

F. Zjednoczone Królestwo

1. Rynki reprezentatywne

Tabela

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

ZAŁĄCZNIK V

Badanie poziomu cen cieląt do uboju w wieku ok. 6 miesięcy

A. Współczynniki kalkulacyjne

B. Belgia

1. Centra referencyjne (ubojnie)

Prowincje Antwerpia i Limburg

2. Parametry jakościowe

Ciełęcina (veaux blancs) odpowiadająca klasom E, U oraz R

C. Francja

1. Centra referencyjne

Komisje regionów Sud-Ouest, Centre, Centre-Est / Est, Nord / Nord – Ouest, Ouest

2. Parametry jakościowe

Cielęcina (veaux blancs) odpowiadająca klasom E, U, R oraz O

D. Włochy

1. Centra referencyjne (ubojnie)

Bergamo, Modena, Wenecja, Vercelli

2. Parametry jakościowe

Cielęcina (veaux blancs) odpowiadająca klasom E, U, R oraz O

E. Holandia

1. Centra referencyjne (ubojnie)

Apeldoorn, nieuwekerk a/d Ijssel, Den Bosh, Aalten, Leeuwarden.

2. Parametry jakościowe i współczynniki

Tabela

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1255/99**z dnia 17 maja 1999 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć tworzenie wspólnej polityki rolnej obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych, która może przybierać różne formy w zależności od produktu;

2. zamiarem wspólnej polityki rolnej jest osiągnięcie celów określonych w art. 33 Traktatu; w sektorze mleka w celu stabilizacji rynku i zapewnienia godnego standardu życia społeczności rolniczej, konieczne jest, by agencje interwencyjne mogły podjąć na rynku środki interwencyjne takie jak skup masła i odłuszczonego mleka w proszku oraz przyznanie pomocy na prywatne składowanie tych produktów; środki takie powinny jednak być ujednoczone w taki sposób, by nie utrudniały swobodnego przepływu tych towarów wewnątrz Wspólnoty;

3. na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. ustanawiającego dodatkową opłatę w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁶ wprowadzono system dodatkowej opłaty na rynku mleka i przetworów mlecznych w celu zmniejszenia nierównowagi pomiędzy podażą i popytem na rynku mleka i przetworów mlecznych i wynikających z tego nadwyżek strukturalnych; system ten będzie stosowany w ciągu ośmiu nowych kolejnych dwunastomiesięcznych okresów począwszy od dnia 1 kwietnia 2000;

¹ Dz.U. WE nr C 170, z 4.06.1998, str. 38.

² Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. WE nr C 407, z 28.12.1998, str. 203.

⁴ Dz.U. WE nr C 93, z 06.04.1999, str. 1.

⁵ Dz.U. WE nr C 401, z 22.12.1998, str. 3.

⁶ Dz.U. WE nr L 405, z 31.12.1992, str.1. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 1256/1999 (zob. str. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego).

4. w celu stymulacji spożycia mleka i przetworów mlecznych we Wspólnocie oraz poprawy konkurencyjności tych produktów na rynkach międzynarodowych należy zmniejszyć poziom wsparcia rynku w szczególności poprzez stopniową redukcję cen docelowych i cen interwencyjnych masła i odtłuszczonego mleka w proszku począwszy od dnia 1 stycznia 2005;

5. wdrożenie systemu interwencji obejmującego masło powinno utrzymać konkurencyjną pozycję masła na rynku i zapewnić możliwie najefektywniejsze magazynowanie; wymogi jakościowe, których należy przestrzegać w odniesieniu do masła, stanowią decydujący czynnik dla osiągnięcia tych celów; skup interwencyjny powinien mieć miejsce w takim stopniu, w jakim jest on konieczny dla utrzymania stabilności rynku w odniesieniu do rynkowej ceny na masło w państwach członkowskich i odbywać się w ramach procedury przetargowej;

6. w przypadku pomocy na prywatne magazynowanie masła, właściwe jest uzależnienie jej przyznania od tego, czy masło zostało wyprodukowane ze śmietany i mleka pochodzenia wspólnotowego oraz od utrzymania krajowych stopni jakości jako warunku zakwalifikowania;

7. w uzupełnieniu interwencji obejmującej masło i śmietankę niezbędne są inne wspólnotowe środki interwencyjne umożliwiające jak najwyższy zysk uzyskiwany z białka mleka i wspierające ceny produktów o szczególnym znaczeniu dla ustalenia cen uzyskiwanych przez producenta za mleko; środki te powinny przybrać postać skupu odtłuszczonego mleka w proszku i przyznawania pomocy na prywatne składowanie tego produktu; zwykły skup interwencyjny odtłuszczonego mleka w proszku może jednak zostać zawieszony, gdy osiągnięte zostaną pewne ilości, i zastąpiony skupem w ramach procedury przetargowej;

8. w celu uniknięcia nieporozumień pomiędzy podmiotami sprzedającymi w ramach publicznej interwencji i w imię właściwego administrowania funduszami Wspólnoty, należy ustalić minimalne wymagania dotyczące zawartości białka w odtłuszczonego mleka w proszku skupowanym w ramach interwencji; zawartość ta powinna być określona z uwzględnieniem bieżących standardów handlowych oraz w taki sposób, by nie mogła stanowić kryterium dla wykluczenia z interwencji;

9. aby przyczynić się do zrównoważenia rynku mleka i stabilizacji cen rynkowych mleka i przetworów mlecznych, należy przewidzieć dodatkowe środki zwiększające możliwość zbytu przetworów mlecznych; środki te powinny obejmować przyznawanie pomocy na prywatne składowanie niektórych rodzajów sera a także przyznawanie pomocy na wprowadzanie do obrotu niektórych przetworów mlecznych z przeznaczeniem do szczególnego użytku;

10. w celu stymulacji spożycia mleka przez młodzież należy przewidzieć, by Wspólnota pokryła część wydatków związanych z przyznawaniem pomocy na dostawy mleka dla uczniów w szkołach;

11. w konsekwencji zmniejszonego wsparcia rynku w sektorze mleka należy wprowadzić środki wspierania dochodów producentów mleka; środki te powinny przybrać postać premii mleczarskiej, której poziom powinien zmieniać się równoległe ze stopniowym zmniejszaniem wsparcia rynku; poziom wspierania indywidualnych dochodów winien być obliczany na podstawie indywidualnych ilości referencyjnych danego producenta; w celu zapewnienia właściwego stosowania systemu, uwzględnienia wielostronnych zobowiązań Wspólnoty oraz

dla celów kontroli budżetowej należy przewidzieć utrzymanie ogólnego wsparcia dochodów na poziomie całkowitych ilości referencyjnych państw członkowskich obowiązujących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

12. warunki produkcji mleka i sytuacja dochodowa producentów znacznie różnią się na różnych obszarach produkcji we Wspólnocie; stosowany w całej Wspólnocie system o jednolitych płatnościach premii mleczarskiej dla wszystkich producentów byłby zbyt sztywny, by mógł adekwatnie odpowiadać różnicom strukturalnym i naturalnym oraz wynikającym z nich różnym potrzebom; należy zatem przewidzieć elastyczne ramy dla dodatkowych płatności wspólnotowych, które określa państwa członkowskie w granicach określonych sum globalnych i zgodnie z pewnymi wspólnymi kryteriami; globalne sumy powinny być przyznawane państwom członkowskim na podstawie ich całkowitej ilości referencyjnej mleka; wspólne kryteria mają między innymi na celu zapobieganie sytuacjom, w których dodatkowe płatności wywoływałyby dyskryminujące skutki oraz pełne uwzględnienie odpowiednich międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty; w szczególności zasadniczą sprawą jest zobowiązanie państw członkowskich do używania ich dyskrejonalnych uprawnień wyłącznie na podstawie obiektywnych kryteriów w celu pełnego uwzględnienia pojęcia równego traktowania i w celu uniknięcia zakłóceń rynku i konkurencji; należy przewidzieć formy, jakie mogą przybrać płatności dodatkowe; powinny być to formy dodatków do premii i płatności na powierzchnię;

13. dodatki do premii powinny być przyznawane jako dodatki do sum premii mleczarskiej przyznawanej na tonę dostępnych premiowych ilości referencyjnych; jest również konieczne ograniczenie całkowitej sumy wsparcia, która może być przyznana rocznie na sumę premii;

14. dodatkowe płatności na powierzchnię powinny być przyznawane dla stałych pastwisk, w odniesieniu do których nie korzysta się z innych wspólnotowych środków wspierania rynku; płatności na powierzchnię powinny być przyznawane w granicach regionalnych powierzchni bazowych stałych pastwisk, które powinny być określone przez państwa członkowskie zgodnie z historycznymi danymi referencyjnymi; maksymalna suma płatności na powierzchnię, która może być przyznana na hektar, włącznie z dodatkowymi płatnościami na powierzchnię w ramach wspólnej organizacji rynków wołowiny i cielęciny, powinna być porównywalna ze średnim wsparciem na hektar w ramach systemu stosowanego wobec producentów niektórych roślin uprawnych;

15. w celu uzyskania pożądanego oddziaływania ekonomicznego, płatności bezpośrednie muszą być przyznawane w pewnych granicach czasowych;

16. jeżeli podawanie somatropiny krowom mlecznym ma być zabronione na mocy prawa Wspólnoty, Komisja powinna ustalić kary analogiczne do tych, które przewidziano w ramach wspólnej organizacji rynków wołowiny i cielęciny w przypadku użycia niektórych substancji zabronionych w produkcji wołowiny;

17. stworzenie jednolitego rynku Wspólnoty dla mleka i przetworów mlecznych pociąga za sobą wprowadzenie jednolitego systemu handlowego na zewnętrznych granicach wspólnoty; system handlowy obejmujący opłaty importowe i zwroty eksportowe w uzupełnieniu środków interwencyjnych powinien w zasadzie stabilizować rynek Wspólnoty; system handlowy powinien być oparty na zobowiązaniach podjętych w ramach Rundy Urugwajskiej międzynarodowych negocjacji handlowych;

18. w celu monitorowania wolumenu handlu mlekiem i przetworami mlecznymi z państwami trzecimi należy przewidzieć wprowadzenie systemu licencji importowych i eksportowych na pewne produkty, który obejmuje składanie zabezpieczeń gwarantujących realizację transakcji, na które wydaje się takie licencje;
19. w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom dla rynku Wspólnoty, które mogłyby wynikać z importu niektórych produktów rolniczych, import jednego lub większej liczby takich produktów powinien podlegać płatności dodatkowej opłaty importowej, jeśli spełnione są pewne warunki;
20. należy na pewnych warunkach nadać Komisji uprawnienia otwierania i administrowania kontyngentami taryfowymi wynikającymi z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem lub z innych aktów prawnych przyjętych przez Radę; ponadto Komisja powinna mieć analogiczne uprawnienia w zakresie niektórych kontyngentów taryfowych otwartych przez państwa trzecie;
21. przepisy dotyczące przyznawania zwrotu eksportowego w odniesieniu do eksportu do państw trzecich opartego na różnicy między cenami we Wspólnocie a cenami na rynku światowym i zgodnego z Porozumieniem Rolnym WTO⁷ powinny służyć ochronie udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu mlekiem i przetworami mlecznymi; zwroty te powinny podlegać ograniczeniom pod względem ilości i wartości;
22. przestrzeganie ograniczeń wartości powinno być zapewnione w czasie wyznaczania stawki zwrotu poprzez monitoring płatności zgodny na postawie przepisów dotyczących Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa; obowiązkowe wyznaczanie z góry stawki zwrotu może ułatwić monitoring, umożliwiając jednocześnie w przypadku zróżnicowanych zwrotów zmianę określonego przeznaczenia w granicach strefy geograficznej, do której stosuje się jednolita stawka zwrotu; w przypadku zmiany przeznaczenia zwrot stosowany do rzeczywistego przeznaczenia powinien zostać wypłacony przy zachowaniu z góry wyznaczonego pułapu stosowanego do tego przeznaczenia;
23. przestrzeganie ograniczeń ilościowych wymaga wprowadzenia rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania; w tym celu przyznanie zwrotu powinno być uzależnione od uzyskania licencji eksportowej; zwroty winny być przyznawane w granicach dostępności, zależnych od sytuacji każdego z produktów, których to dotyczy; wyjątki od tej zasady winny być dozwolone jedynie w przypadku produktów przetworzonych wymienionych w zał. II Traktatu, do których nie stosują się ograniczenia ilościowe oraz w przypadku operacji podejmowanych w ramach pomocy żywnościowej, które są zwolnione z wszelkich ograniczeń; monitoring ilości eksportowanych ze zwrotem podczas lat obrotowych określonych w Porozumieniu Rolnym WTO powinien być przeprowadzany na podstawie licencji eksportowych wydawanych na każdy rok obrotowy;
24. w uzupełnieniu do opisanego wyżej systemu i w zakresie koniecznym do jego właściwego funkcjonowania należy przewidzieć regulację lub, jeśli wymaga tego sytuacja na rynku, zakaz obrotu uszlachetniającego;
25. należy przewidzieć środki podejmowane w sytuacji, w której istotny wzrost lub spadek cen zakłóca lub zagraża zakłóceniem rynku Wspólnoty;

⁷ Dz.U. WE nr L 336, z 23.12.1994, str. 22.

26. system celny umożliwi rezygnację ze wszystkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; rynek wewnętrzny i mechanizm celny może jednak w wyjątkowych przypadkach okazać się zawodny; w takich przypadkach, nie pozostawiając wspólnego rynku bez obrony przed zakłóceniami, które mogą z nich wynikać, Wspólnota powinna być mieć możliwość niezwłocznego podjęcia koniecznych środków; środki te powinny być zgodne z obowiązkami wynikającymi z odpowiednich porozumień w ramach WTO;

27. ograniczenia swobodnego obrotu, które wynikają ze środków mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych, mogłyby spowodować trudności na rynku jednego lub większej liczby państw członkowskich; należy przewidzieć wprowadzenie wyjątkowych środków wspierania rynku w celu zaradzenia takim sytuacjom;

28. przyznawanie pewnych rodzajów pomocy zagroziłoby stworzeniu jednolitego rynku; postanowienia Traktatu, które pozwalają na ocenę pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie i zakaz tych rodzajów pomocy, które są niekompatybilne ze wspólnym rynkiem, powinny być zatem stosowane we wspólnej organizacji rynków mleka i przetworów mlecznych;

29. konieczne jest, aby w miarę rozwoju wspólnego rynku mleka i przetworów mlecznych państwa członkowskie i Komisja dostarczały sobie wzajemnie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia;

30. w celu ułatwienia wdrażania proponowanych środków należy przewidzieć procedurę ustanawiającą ścisłą współpracę pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

31. wydatki ponoszone przez państwa członkowskie z tytułu obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia winny być finansowane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁸;

32. wspólna organizacja rynków mleka i przetworów mlecznych powinna odpowiednio uwzględniać cele wymienione w art. 33 i art. 131 Traktatu;

33. wspólna organizacja rynków mleka i przetworów mlecznych ustanowiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 804/68 z 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków mleka i przetworów mlecznych⁹ ulegała kilkakrotnym zmianom; ze względu na liczbę, złożoność oraz rozproszenie w różnych Dziennikach Urzędowych odpowiednie akty prawne są trudne w użyciu, co powoduje brak przejrzystości, która powinna być zasadniczą cechą każdego prawodawstwa; w tej sytuacji powinny one zostać skonsolidowane w nowym rozporządzeniu, a wymienione wyżej rozporządzenie (EWG) nr 804/68 powinno zostać uchylone; zasadnicze przepisy rozporządzeń Rady (EWG) nr 986/68¹⁰, (EWG) nr 987/68¹¹, (EWG) nr 508/71¹², (EWG) nr 1422/78¹³, (EWG) nr 1723/81¹⁴,

⁸ Zob. str. 103 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁹ Dz.U. WE nr L 148, z 27.06.1968, str. 13. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1587/1996 (Dz.U. WE nr L 206, z 16.08.1996, str. 21).

¹⁰ Dz.U. WE nr L 169, z 18.07.1968, str. 4. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1802/1995 (Dz.U. WE nr L 174, z 26.07.1995, str. 31).

¹¹ Dz.U. WE nr L 169, z 18.07.1968, str. 6. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1435/1990 (Dz.U. WE nr L 138, z 31.05.1990, str. 8).

(EWG) nr 2990/82¹⁵, (EWG) nr 1842/83¹⁶, (EWG) nr 865/84¹⁷ i (EWG) nr 777/87¹⁸ zostały włączone do niniejszego rozporządzenia, a zatem powinny zostać uchylone;

przejście od rozwiązań zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 804/68 do rozwiązań zawartych w niniejszym rozporządzeniu mogłoby spowodować trudności, których niniejsze rozporządzenie nie dotyczy; aby zaradzić tej ewentualności, należy przewidzieć, by Komisja przyjęła konieczne środki przejściowe; należy również upoważnić Komisję do rozwiązywania poszczególnych problemów praktycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólna organizacja rynku mleka i przetworów mlecznych obejmuje następujące produkty:

- a) 0401 Mleko i śmietana, nie zagęszczane ani nie zawierające dodatku cukru ani innego środka słodzącego
- b) 0402 Mleko i śmietana, zagęszczane lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
- c) 0403 Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana kwaśna, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, zagęszczone albo nie zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, nie aromatyzowane i nie zawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao
1011
do 39
0403 90 11
do 69
- d) 0404 Serwatka zagęszczona albo nie zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, zawierające lub nie dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone
- e) ex Masło oraz inne tłuszcze i oleje otrzymywane z mleka; mleczne produkty do smarowania o zawartości tłuszczu większej niż 75%, ale niższej od 80%
0405
- f) 0406 Sery i twarogi
- g) 1702 Laktoza i syrop laktozowy nie zawierający dodatków aromatyzujących i

¹² Dz.U. WE nr L 58, z 11.03.1971, str. 1.

¹³ Dz.U. WE nr L 171, z 28.06.1978, str. 14.

¹⁴ Dz.U. WE nr L 172, z 30.06.1981, str. 14. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 863/1984 (Dz.U. WE nr L 90, z 01.04.1984, str. 23).

¹⁵ Dz.U. WE nr L 314, z 10.11.1982, str. 26. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 2442/1996 (Dz.U. WE nr L 333, z 21.12.1996, str. 1).

¹⁶ Dz.U. WE nr L 183, z 7.07.1983, str. 1. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1958/1997 (Dz.U. WE nr L 277, z 10.10.1997, str. 1).

¹⁷ Dz.U. WE nr L 90, z 01.04.1984, str. 25.

¹⁸ Dz.U. WE nr L 78, z 20.03.1987, str. 10. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1634/1991 (Dz.U. WE nr L 150, z 15.06.1991, str. 26).

- 1900 barwiących, zawierający w stanie suchym 99% lub więcej laktozy w masie
- h) 2106 Syrop laktozowy zawierający dodatki aromatyzujące i barwiące
9051
- i) ex Preparaty używane do karmienia zwierząt:
2309 - Preparaty i pasze zawierające produkty, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie bezpośrednio lub na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2730/75¹, z wyjątkiem preparatów i produktów, do których stosuje się rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92².

¹ Dz.U. WE nr L 281, z 1.11.1975, str. 20. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 2931/1995 (Dz.U. WE nr L 307, z 20.12.1995, str. 10).

² Dz.U. WE nr L 181, z 1.07.1992, str. 21. Rozporządzenie z ostatnimi zmianami wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 923/1996 (Dz.U. WE nr L 126, z 24.05.1996, str. 37).

TYTUŁ I

RYNEK WEWNĘTRZNY

ROZDZIAŁ I

Ceny

Artykuł 2

Dla wszystkich produktów wymienionych w art. 1 rok mleczarski rozpoczyna się dnia 1 lipca i kończy się dnia 30 czerwca następnego roku.

Artykuł 3

1. Cena docelowa we Wspólnocie dla mleka zawierającego 3,7% tłuszczu, dostarczonego do mleczarni, wyrażona w euro na 100 kg zostaje ustalona w wysokości:

- 30,98 na okres od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.,
- 29,23 na okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,
- 27,47 na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.,
- 25,72 na okres od dnia 1 lipca 2007 r.

Za cenę docelową uważa się cenę, którą zamierza się uzyskać w całkowitej sprzedaży mleka producentów na rynku Wspólnoty i na rynkach zewnętrznych.

2. Działając zgodnie z procedurą przyjętą w art. 37 ust. 2 Traktatu, Rada może zmienić cenę docelową.

Artykuł 4

1. Cenę interwencyjną we Wspólnocie wyrażoną w euro na 100 kg ustala się:

a) dla masła:

- 328,20 na okres od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.,
- 311,79 na okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,
- 295,38 na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.,
- 278,97 na okres od dnia 1 lipca 2007 r.

b) dla odtłuszczonego mleka w proszku:

- 205,52 na okres od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.,
- 195,24 na okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,
- 184,97 na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.,
- 174,69 na okres od dnia 1 lipca 2007 r.

2. Działając zgodnie z procedurą przyjętą w art. 37 ust. 2 Traktatu, Rada może zmienić cenę interwencyjną.

Artykuł 5

System cen jest ustalany nie naruszając wdrażania systemu opłat dodatkowych.

ROZDZIAŁ II

System interwencji

Artykuł 6

1. Jeśli ceny rynkowe masła w jednym lub w większej liczbie państw członkowskich są na poziomie niższym niż 92% ceny interwencyjnej w ciągu reprezentatywnego okresu, agencje interwencyjne przeprowadzają skup w zainteresowanym państwie członkowskim lub w zainteresowanych państwach członkowskich w ramach otwartego zaproszenia do przetargu na podstawie wyszczególnienia, które zostanie określone.

Cena interwencyjna wyznaczona przez Komisję nie jest niższa niż 90% ceny interwencyjnej.

Jeśli ceny rynkowe w zainteresowanym państwie członkowskim lub w zainteresowanych państwach członkowskich są na poziomie równym lub wyższym niż 92% ceny interwencyjnej w ciągu reprezentatywnego okresu, skup w ramach procedury przetargowej zostaje zawieszony.

2. Na mocy ust. 1 agencje interwencyjne mogą skupować jedynie masło wyprodukowane bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietany w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie

i

a) spełniające następujące wymogi:

- minimalna wagowa zawartość tłuszczu masłowego 82% i maksymalna wagowa zawartość wody 16%,
- okres upływający od daty produkcji do czasu skupu nie przekraczający maksimum, które należy określić,
- warunki dotyczące minimalnej ilości i opakowania, które należy określić;

b) spełniające pewne wymogi, które należy określić, w szczególności w zakresie:

- konserwacji; agencja interwencyjna może ustalić dodatkowe wymogi,
- zawartości wolnego kwasu tłuszczowego,
- zawartość nadtlenku,
- standard mikrobiologiczny,
- cechy sensoryczne (wygląd, konsystencja, smak i zapach).

Krajowe klasy jakości, które należy określić, mogą być wskazane na opakowaniu masła spełniającego krajowe wymogi jakościowe.

Ryczałtowa stawka kosztów transportu zostanie zapłacona przez agencję interwencyjną na warunkach, które należy określić, jeśli masło dostarcza się do chłodni znajdującej się w odległości nie większej niż odległość, którą należy określić od miejsca, w którym masło było przechowywane.

3. Pomoc na prywatne składowanie jest przyznawana na:

- śmietanę,
- masło nie solone wyprodukowane ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie o minimalnej wagowej zawartości tłuszczu masłowego 82% i maksymalnej wagowej zawartości wody 16%,

- masło solone wyprodukowane ze śmietany lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie o minimalnej wagowej zawartości tłuszczu masłowego 80%, maksymalnej wagowej zawartości wody 16% i maksymalnej wagowej zawartości soli 2%.

Masło jest klasyfikowane zgodnie z krajową klasyfikacją jakości, którą należy określić, i odpowiednio oznaczane.

Wielkość pomocy ustala się w świetle kosztów składowania i prawdopodobnych tendencji cen masła świeżego i masła z zapasów. Jeśli w chwili wycofania z magazynu następuje niekorzystna zmiana na rynku, której nie można było przewidzieć w chwili wprowadzania do magazynu, pomoc może zostać zwiększona.

Pomoc na prywatne składowanie jest uwarunkowana sporządzeniem kontraktu na składowanie zawieranego zgodnie z przepisami, które należy ustanowić, przez agencję interwencyjną państwa członkowskiego, na którego terytorium magazynuje się śmietanę lub masło kwalifikujące się do uzyskania pomocy.

Jeśli wymaga tego sytuacja rynkowa, Komisja może podjąć decyzję o wprowadzeniu z powrotem na rynek części lub całości śmietany lub masła objętych kontraktem na prywatne składowanie.

4. Masło kupione przez agencję interwencyjną jest sprzedawane po pewnej cenie minimalnej i na warunkach pozwalających na uniknięcie zakłóceń równowagi rynku i na zapewnienie nabywcą równego traktowania i dostępu do masła objętego sprzedażą. Jeśli masło wystawiane na sprzedaż jest przeznaczone na eksport, specjalne warunki mogą zostać określone w celu zapewnienia, że produkt nie zmienia swojego przeznaczenia i uwzględnienia specjalnych wymogów takiej sprzedaży.

W stosunku do masła przechowywanego w publicznych magazynach, które nie może być sprzedane podczas roku mleczarskiego na normalnych warunkach, możliwe jest podjęcie specjalnych środków. W uzasadnionych przypadkach podejmuje się również specjalne środki w celu utrzymania możliwości sprzedaży produktów objętych pomocą, o której mowa w ust. 3.

5. Środki interwencyjne stosuje się w taki sposób, by:

- utrzymać konkurencyjną pozycję masła na rynku,
- w miarę możliwości zachować pierwotną jakość masła,
- zapewnić możliwie najbardziej racjonalne magazynowanie.

Do celów niniejszego artykułu:

- „mleko” oznacza mleko krowie wyprodukowane we Wspólnocie,
- „śmietana” oznacza śmietanę uzyskaną bezpośrednio i wyłącznie z mleka.

Artykuł 7

1. Agencja interwencyjna wyznaczona przez każde państwo członkowskie na warunkach, które należy określić, skupuje po cenie interwencyjnej najwyższej jakości odtłuszczone mleko w proszku oferowane jej w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia, uzyskane w procesie rozbryzgowym i wyprodukowane w zatwierdzonym zakładzie we Wspólnocie bezpośrednio i wyłącznie z odtłuszczonego mleka, które jest oferowane tym przedsiębiorstwom w okresie od 1 marca do 31 sierpnia i które:

- zawiera minimum 35 % białka, wagowo jako sucha masa beztłuszczowa,
- spełnia ustalone wymagania co do konserwacji,
- spełnia określone warunki co do minimalnej ilości i pakowania.

Jednakże, agencje interwencyjne będą także skupować mleko odtłuszczone w proszku, którego zawartość białka wynosi co najmniej 31,4 % a mniej niż 35,6 % w suchej masie beztłuszczowej, pod warunkiem że będą spełnione inne wymagania ustalone w ust.1. W tym przypadku, cena skupu będzie równa cenie interwencyjnej minus 1,75 % za każdy punkt procentowy, o który zawartość białka jest niższa od 35,6 %.

Ceną interwencyjną jest cena obowiązująca w dniu produkcji odtłuszczonego mleka w proszku, dostarczonego do składu wyznaczonego przez agencje interwencyjną. Jednolite stawki dla kosztów transportu będą ponoszone przez agencję interwencyjną na warunkach, jakie należy określić, jeśli odtłuszczone mleko w proszku będzie dostarczone do składu usytuowanego w odległości większej niż ustalona odległość od składu, w którym odtłuszczone mleko było przechowywane.

Odtłuszczone mleko w proszku może być przechowywane jedynie w magazynach spełniających określone warunki.

2. Komisja może zawiesić skup odtłuszczonego mleka w proszku ustalony w ust. 1, tak szybko, jak szybko ilości oferowane przez agencje interwencyjną w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia każdego roku przekroczą 109 000 ton.

W takim przypadku skup przez agencje interwencyjne może być prowadzony dalej w ramach przetargów otwartych na podstawie specyfikacji, które należy ustalić.

3. Pomoc dla prywatnego składowania odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości, wyprodukowanego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, bezpośrednio i wyłącznie z mleka odtłuszczonego, może być przyznana, jeśli trendy cenowe i zapasy produktów wskazują na poważne zakłócenie równowagi na rynku, którego można uniknąć lub które można zredukować za pomocą składowania sezonowego. Odtłuszczone mleko w proszku musi spełniać określone warunki, aby można je było zakwalifikować do otrzymania pomocy.

Pomoc będzie ustalana w świetle kosztów magazynowania i prawdopodobnego trendu cen dla odtłuszczonego mleka w proszku.

Pomoc dla prywatnego składowania będzie przedmiotem kontraktu na składowanie, zgodnie z postanowieniami ustalonymi przez agencję interwencyjną państwa członkowskiego, na którego terytorium jest składowane odtłuszczone mleko w proszku kwalifikujące się do

przyznania pomocy. Kiedy będzie tego wymagać sytuacja na rynku, Komisja może zdecydować, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 30, o ponownym sprzedaniu części lub całości odtłuszczonego mleka w proszku objętego kontraktami na prywatne składowanie.

4. Odtłuszczone mleko w proszku skupione przez agencję interwencyjną sprzedawane jest po cenie minimalnej i w ustalonych warunkach, tak aby uniknąć zakłócenia równowagi na rynku i aby zapewnić kupującym jednakowe traktowanie i dostęp do odtłuszczonego mleka w proszku, które ma być sprzedane.

Kiedy mleko w proszku na sprzedaż jest przeznaczone na eksport, mogą być ustalone specjalne warunki w celu zapewnienia, że produkt nie zmienił swojego przeznaczenia i że spełnienia specyficzne wymagania.

Dla odtłuszczonego mleka w proszku magazynowanego w składach publicznych, które nie może być rozdysponowane w ciągu roku mleczarskiego na normalnych warunkach, mogą być podjęte specjalne działania.

5. W rozumieniu niniejszego artykułu, „mleko odtłuszczone” oznacza chude mleko, uzyskane bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego, produkowanego we Wspólnocie.

Artykuł 8

1. W określonych warunkach, pomoc jest przyznawana dla prywatnego składowania:

- a) sera Grana Padano, co najmniej podczas dziewięciu miesięcy,
- b) sera Parmigiano Reggiano, co najmniej podczas piętnastu miesięcy,

jeśli sery te osiągną pewne standardy.

2. Wysokość pomocy dla składowania ustalana jest biorąc pod uwagę koszty składowania i prawdopodobny trend cen rynkowych.

3. Agencja interwencyjna wyznaczona przez państwo członkowskie, w którym dane sery są produkowane i kwalifikują się do posiadania znaku pochodzenia, realizuje kroki zgodne z ust.1.

Przyznanie pomocy dla prywatnego składowania podlega kontraktowi o składowanie zawartemu z agencją interwencyjną. Kontrakt sporządzany jest w określonych warunkach.

Kiedy wymaga tego sytuacja rynkowa, Komisja może zdecydować, że agencja interwencyjna ponownie sprzeda część lub całość składowanego sera.

Artykuł 9

1. Pomoc na prywatne składowanie może być przyznana dla serów, które mogą być długo przechowywane, i serów, które są produkowane z mleka owczego lub/i koziego i wymagają przynajmniej sześciu miesięcy dojrzewania, jeśli na te sery rozwój cenowy i sytuacja rynkowa wskazują poważny brak równowagi rynku, który może być zlikwidowany lub zredukowany przez składowanie sezonowe.

2. Wysokość pomocy powinna być ustalona zależnie od kosztów składowania i równowagi, która ma być utrzymana między serami, na które pomoc jest przyznana, oraz innymi serami wchodzącymi na rynek.

3. Jeśli sytuacja na rynku Wspólnoty tego wymaga, Komisja może zadecydować o ponownym umieszczeniu na rynku części lub całego zapasu serów objętych przez kontrakty na prywatne składowanie.

4. Jeżeli w czasie wygasania kontraktu na składowanie poziom cen rynkowych na sery znajdujące się w magazynie jest wyższy od poziomu cen w momencie podpisywania kontraktu, może być podjęta decyzja o zmianie wysokości przydzielonej pomocy.

Artykuł 10

Zgodnie z procedurą określoną w art. 42, uchwalone zostają:

- a) szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału i, w szczególności, zasady ustalające ceny rynkowe na masło;
- b) wysokość pomocy na prywatne składowanie, o którym mowa w niniejszym rozdziale;
- c) inne decyzje i działania, które mogą zostać podjęte przez Komisję w ramach niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ III

Wprowadzanie do obrotu

Artykuł 11

1. Pomoc przyznawana jest dla mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku, przeznaczonego na pasze, jeśli produkty te spełniają wymagane normy.

Do celów niniejszego artykułu, maślanka i maślanka w proszku uważane są za mleko odtłuszczone i mleko odtłuszczone w proszku.

2. Wysokości pomocy powinny być ustalone z uwzględnieniem następujących czynników:

- ceny interwencyjnej na odtłuszczone mleko w proszku,
- rozwoju sytuacji podaży mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku, i rozwoju ich zastosowania jako pasze,
- trendów cen cieląt,
- trendów cen rynkowych białek konkurencyjnych w porównaniu z białkami odtłuszczonego mleka w proszku.

Artykuł 12

1. W ramach warunków określonych zgodnie z ust. 2, pomoc jest przyznawana dla odtłuszczonego mleka w proszku, produkowanego we Wspólnocie, przerabianego na kazeinę i kazeiniany, jeśli takie mleko i kazeina lub kazeiniany z niego wyprodukowane odpowiadają określonym normom.

2. Pomoc może być różna, zgodnie z tym, czy odtłuszczone mleko jest przetwarzane na kazeinę lub kazeiniany i zgodnie z jakością tych produktów.

Pomoc powinna być ustalona biorąc pod uwagę następujące czynniki:

- cenę interwencyjną na odtłuszczone mleko w proszku lub cenę rynkową na najwyższej jakości odtłuszczone mleko w proszku otrzymane w procesie natryskowym, jeśli ta cena przewyższa cenę interwencyjną,
- cenę rynkową na kazeinę i kazeiniany na rynku Wspólnoty i na rynku światowym.

Artykuł 13

1. Jeśli powstaną nadwyżki przetworów mlecznych lub jeśli zaistnieje możliwość powstania takiej nadwyżki, Komisja może zdecydować, że pomoc będzie przyznana na zakup śmietany, masła i masła skoncentrowanego po obniżonych cenach:

- a) przez organizacje i instytucje nielukratywne,
- b) przez siły zbrojne i jednostki o porównywalnym statusie w państwach członkowskich,
- c) przez producentów wyrobów cukierniczych i lodów;
- d) przez producentów innych produktów spożywczych, które należy określić;
- e) do bezpośredniej konsumpcji bezwodnego tłuszczu mlecznego.

Artykuł 14

1. Pomoc Wspólnoty przyznawana jest na dostarczanie uczniom w szkołach niektórych przetworzonych produktów mlecznych o kodach NS 0401, 0403, 0404 90 i 0406 lub 2202 90.

2. Oprócz pomocy wspólnotowej państwa członkowskie mogą przyznać narodową pomoc na dostawy produktów wymienionych w art. 1 dla uczniów w szkołach.

3. W przypadku mleka pełnego, pomoc wspólnotowa powinna być równa 95% ceny docelowej na mleko. W przypadku innych przetworów mlecznych wysokość pomocy powinna być ustalana biorąc pod uwagę składniki mleka w produktach, których to dotyczy.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1 powinna być przyznana na maksymalną ilość 0,25 litra ekwiwalentu mleka na jednego ucznia na jeden dzień.

Artykuł 15

Zgodnie z procedurą określoną w art. 42, powinny zostać przyjęte:

- a) szczegółowe zasady stosowania tego rozdziału i, w szczególności, warunki przyznawania pomocy, o której w nim mowa,
- b) wysokość pomocy, o której mowa w tym rozdziale,
- c) listy produktów, o których mowa w art. 13 lit. d) i art. 14 ust. 1,
- d) inne decyzje i działania, które mogą być przyjęte przez Komisję na mocy niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ IV

Płatności bezpośrednie

Artykuł 16

1. Producenci mogą korzystać z premii mleczarskich. Są one przyznawane na rok kalendarzowy, na gospodarstwo i na tonę indywidualnych referencyjnych ilości kwalifikujących się do przyznania premii i dostępnych w gospodarstwie.

2. Wysokość premii za tonę indywidualnej referencyjnej ilości kwalifikującej się do przyznania premii jest następująca:

- euro 5, 75 za rok kalendarzowy 2005,
- euro 11, 49 za rok kalendarzowy 2006,
- euro 17, 24 za rok kalendarzowy 2007 i późniejsze lata kalendarzowe.

3. Indywidualne referencyjne ilości kwalifikujące się do przyznania premii powinny być równe indywidualnym referencyjnym ilościom mleka dostępnego w gospodarstwie w dniu 31 marca roku kalendarzowego, którego to dotyczy, bez wpływu na redukcję, wynikającą ze stosowania akapitu drugiego. Indywidualne referencyjne ilości, które są przedmiotem tymczasowego przekazania zgodnie z art. 6 rozporządzenia 3950/92 w dniu 31 marca roku kalendarzowego, którego to dotyczy, powinny być uważane za dostępne w tym roku kalendarzowym, w gospodarstwie cesjonariusza.

Jeżeli dnia 31 marca danego roku kalendarzowego suma wszystkich indywidualnych referencyjnych ilości w państwie członkowskim przewyższa sumę właściwej całkowitej ilości danego państwa wyłożoną w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 3950/92 na okres 12 miesięcy 1999/2000, państwo członkowskie, którego to dotyczy, na podstawie obiektywnych kryteriów, podejmie niezbędne kroki, aby odpowiednio zmniejszyć całkowitą wielkość indywidualnych referencyjnych ilości kwalifikujących się do przyznania premii na jego terytorium na kalendarzowy rok, którego to dotyczy.

4. Na potrzeby tego rozdziału, definicje „producent” i „gospodarstwo” wyłożone w art. 9 rozporządzenia 3950/92 będą stosowane.

Artykuł 17

1. Na podstawie rocznej umowy państwo członkowskie dokona dodatkowych płatności producentom działającym na ich terytorium, w wysokości globalnej kwoty określonej w zał. I. Takie płatności powinny być dokonane zgodnie z obiektywnymi kryteriami włączając, w

szczegółności, stosowne struktury i warunki produkcji, i w taki sposób, aby zagwarantować jednakowe traktowanie wszystkich producentów i aby uniknąć zakłóceń rynkowych i konkurencyjnych. Ponadto, takie płatności nie powinny być uzależnione od wahań cen rynkowych.

2. Dodatkowe płatności mogą być dokonywane w formie dodatków premiowych (art. 18) i/lub regionalnych płatności (art. 19).

Artykuł 18

1. Dodatkowe premie mogą być przyznane tylko jako dodatkowa kwota do wielkości premii określonej w art. 16 ust. 2.

2. Całkowita kwota premii mleczarskiej i dodatku premiowego, który może być przyznany do kwoty premii na tonę indywidualnej referencyjnej ilości kwalifikującej się do przyznania premii, nie powinna przekraczać:

- 13, 0 euro za tonę na rok kalendarzowy 2005,
- 27, 8 euro za tonę na rok kalendarzowy 2006,
- 41,7 euro za tonę na rok kalendarzowy 2007 i lata następne.

Artykuł 19

1. Płatności regionalne będą przyznawane za hektar trwałych użytków zielonych:

- które są dostępne dla producenta w czasie danego roku kalendarzowego,
- które nie są wykorzystywane w celu spełniania specyficznych wymagań nasilenia zaopatrzenia określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady 1254/99 (wspólna organizacja rynku wołowiny i cielęciny), i
- w stosunku do których żadne płatności w ramach systemu wspomagania producentów pewnych upraw ornych, ani w ramach systemu pomocy dla suchej paszy, ani w ramach planów pomocy Wspólnoty dla innych stałych upraw ani żadnych upraw ogrodniczych nie są zatwierdzone na ten sam rok.

Powierzchnia trwałych użytków zielonych w regionie, dla którego płatności regionalne mogą być przyznane, nie powinna przekraczać stosownej regionalnej podstawowej powierzchni.

2. Regionalna podstawowa powierzchnia powinna być ustalona przez kraje członkowskie zgodnie z art. 17 rozporządzenia 1254/99.

3. Kwota maksymalnej płatności regionalnej za hektar, która może być przyznana, włączając płatności regionalne zgodnie z art. 17 rozporządzenia 1254/99, nie powinna przekraczać 350 euro na rok kalendarzowy 2005 i lata następne.

Artykuł 20

1. Przed dniem 1 stycznia 2005, państwa członkowskie powinny przekazać Komisji szczegółowe informacje dotyczące krajowych porozumień odnoszących się do przyznawania

dotychczasowych płatności. Komisja powinna być poinformowana o każdej zmianie dotyczącej tych ustaleń nie później niż miesiąc po przyjęciu zmiany.

2. Przed dniem 1 kwietnia 2007 r., państwa członkowskie powinny przedłożyć Komisji szczegółowy raport o wdrożeniu art. 17 i 19 niniejszego rozporządzenia.

Przed dniem 1 stycznia 2008 r., Komisja oszacuje wprowadzenie art. 17 i 19 i skontroluje rozdysponowywanie przez Wspólnotę funduszy pomiędzy państwa członkowskie, jak określono w zał. I. Jeśli to konieczne, Komisja wystosuje odpowiednie propozycje do Rady.

Artykuł 21

Bezpośrednie płatności, o których mowa w niniejszym rozdziale, powinny być dokonane po weryfikacji uprawnionych do płatności, poczynając od dnia 16 października roku kalendarzowego, którego to dotyczy, i nie później niż do dnia 30 czerwca roku następnego.

Artykuł 22

Wysokości bezpośrednich płatności określonych w tym rozdziale mogą ulegać zmianom w świetle rozwoju produkcji, wydajności i rynków, zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 23

Tam, gdzie na podstawie prawa Wspólnoty, podawanie wołowej somatropiny mlecznym krowom nie jest zaaprobowane lub gdzie dostępność tej substancji na farmach jest regulowana inaczej, zgodnie z procedurą określoną w art. 42, Komisja przyjmie działania, które powinny być analogiczne do tych, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 1254/99.

Artykuł 24

Szczegółowe zasady stosowania tego rozdziału będą przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 42.

Artykuł 25

Wydatki poniesione na przyznawanie bezpośrednich płatności zapewnionych w tym rozdziale mają być uważane za wydatki związane z działaniami interwencyjnymi zgodnie ze znaczeniem art. 2 ust. 2 rozporządzenia 1254/99.

TYTUŁ II

Handel z państwami trzecimi

Artykuł 26

1. Import do Wspólnoty któregośkolwiek z produktów wymienionych w art. 1 będzie wymagać przedstawienia licencji importowej. Eksport ze Wspólnoty któregośkolwiek z tych produktów może wymagać posiadania licencji eksportowej.

2. Licencje wydawane są przez państwa członkowskie każdemu ubiegającemu się, bez względu na miejsce jego zamieszkania we Wspólnocie i nie naruszając działań podjętych w celu stosowania art. 29, 30 i 31.

Licencje importowe i eksportowe są ważne w całej Wspólnocie. Takie licencje powinny być wydane po złożeniu zapewnienia, że produkty będą importowane lub eksportowane podczas terminu ważności licencji; z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie będzie utracone całkowicie lub częściowo, jeśli import lub eksport nie zostanie zrealizowany lub jeśli będzie realizowany tylko częściowo, w danym okresie czasu.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 42, powinny zostać przyjęte przez Komisję:

- a) lista produktów, dla których wymagane są licencje eksportowe,
- b) okres ważności licencji,
- c) inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 27

Jeżeli to rozporządzenie nie stanowi inaczej, stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej będą stosowane w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1.

Artykuł 28

1. W celu ochrony lub przeciwdziałania niepomyślnym skutkom na rynku Wspólnoty, które mogą powstać w wyniku importu niektórych produktów wymienionych w art. 1, import jednego lub kilku tych produktów przy stawce celnej, o której mowa w art. 27, powinien być przedmiotem płatności dodatkowej opłaty celnej jeśli warunki ustalone w art. 5 Porozumienia o Rolnictwie ustanowionych zgodnie z art. 300 Traktatu w ramach wielostronnych umów handlowych Rundy Urugwajskiej zostały spełnione, chyba że jest mało prawdopodobne, że import nie jest w stanie zniszczyć rynku Wspólnoty lub gdy skutki mogą być nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Cenami progowymi, poniżej których dodatkowa opłata celna może być nałożona, powinny być ceny, które są przedstawione Światowej Organizacji Handlu przez Wspólnotę.

Objętości progowe, które będą przekroczone w celu nakładania dodatkowych opłat celnych, będą determinowane szczególnie na podstawie importu do Wspólnoty w ciągu trzech lat poprzedzających rok, w którym niepomyślne skutki określone w ust. 1 powstaną lub prawdopodobnie powstaną.

3. Ceny importowe, które będą uwzględniane przy nakładaniu dodatkowych opłat celnych, powinny być określone na podstawie cen importowych obejmujących koszt, ubezpieczenie i fracht (cif) towaru, którego to dotyczy.

Ceny importowe cif powinny być porównywane z cenami reprezentatywnymi towaru na rynku światowym lub wspólnotowym rynku importowym.

4. Komisja przyjmie szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu w zgodzie z procedurą określoną w art. 42. Takie zasady powinny dotyczyć w szczególności:

- a) produktów, na które mają być nałożone dodatkowe cła importowe w ramach warunków art. 5 Porozumienia o Rolnictwie.
- b) inne kryteria niezbędne do stosowania ust. 1 zgodnie z art. 5 Porozumienia o Rolnictwie.

Artykuł 29

1. Kontyngenty dla produktów wymienionych w art. 1 wynikające z uzgodnień ustanowionych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z jakichkolwiek innych działań Rady powinny być otwarte i zarządzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 42.

2. Kontyngenty mogą być udzielane przez stosowanie jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

- metoda oparta na chronologicznym porządku przyjmowania wniosków (stosując zasadę „kto pierwszy ten lepszy”)
- metoda rozdysponowania proporcjonalnie do żądanych ilości, kiedy aplikacje były przyjmowane (używając metody równoczesnego badania)
- metoda oparta na braniu tradycyjnych wzorców handlu pod uwagę (metoda tradycyjny importer / nowe podejście)

Inne odpowiednie metody mogą być przyjęte.

Powinny one unikać dyskryminacji któregośkolwiek z zainteresowanych operatorów.

3. Przyjęta metoda zarządzania, gdzie jest to stosowne, uwzględnia wymagania podaży na rynku Wspólnoty i potrzebę ochrony równowagi tego rynku, dając w tym samym czasie możliwość dostosowania metod, które mogły być stosowane wcześniej dla kontyngentów korespondujących z określonymi w ust. 1, nie naruszając praw będących wynikiem uzgodnień podjętych w ramach handlowych negocjacji Rundy Urugwajskiej.

4. Szczegółowe zasady, o których mowa w ust. 1, dostarczą rocznych kontyngentów, odpowiednio rozłożonych na cały rok, jeśli potrzeba, otwartych, określą metodę przyznawania i, gdzie to jest odpowiednie, włączą postanowienia dotyczące:

- a) gwarancji obejmujących naturę, pochodzenie produktu,
- b) rozpoznania dokumentu używanego do weryfikacji gwarancji, o których mowa w lit. a) oraz
- c) warunków, na których licencje importowe są wydawane i okresu ważności tych licencji.

Artykuł 30

1. Kiedy uzgodnienie zawarte zgodnie z art. 300 Traktatu przewiduje całkowite lub częściowe zarządzanie kontyngentem celnym otwartym przez państwo trzecie dla produktów wymienionych w art. 1, metoda zarządzania, która będzie stosowana, i szczegółowe zasady

odnoszące się do tej metody powinny być uchwalone zgodnie z procedurą zapewnioną w art. 42.

2. Kontyngenty mogą być zarządzane poprzez stosowanie jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

- metoda oparta na chronologicznym porządku przyjmowania aplikacji (stosując zasadę „kto pierwszy ten lepszy”)
- metoda rozdysponowania proporcjonalnie do żądanych ilości, kiedy aplikacje były przyjmowane (używając metody równoczesnego badania)
- metoda oparta na braniu pod uwagę tradycyjnych wzorców handlu (metoda tradycyjny importer / nowe podejście)

Inne odpowiednie metody mogą być przyjęte, w szczególności te, które gwarantują całkowite wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach kontyngentu, którego to dotyczy.

Powinny one unikać dyskryminacji któregokolwiek z operatorów.

Artykuł 31

1. Niezbędne rozszerzenie w celu umożliwienia eksportu i bez dalszego przetwarzania produktów wymienionych w art. 1 lub eksportu w formie towarów wymienionych w zał. II, jeśli są to produkty wymienione w art. 1 lit. a), b), c), d), e) oraz g), na podstawie cen tych produktów w handlu światowym i ograniczeń, które są efektem ustaleń zgodnych z art. 300 Traktatu, różnice pomiędzy tymi cenami i cenami we Wspólnocie mogą być pokryte przez refundacje eksportowe.

Refundacje eksportowe na produkty wymienione w art. 1 w formie towarów wymienionych w zał. II nie mogą być wyższe niż te stosowane do tych produktów eksportowanych bez ich dalszego przetwarzania.

2. Metoda, która będzie przyjęta do alokacji ilości, jakie mogą być eksportowane w ramach refundacji, powinna być:

- a) najbardziej pasująca do natury produktu i sytuacji na rynku, dopuszczająca najbardziej efektywną możliwość stosowania dostępnych środków, przy wzięciu pod uwagę efektywności i struktury eksportu wspólnotowego bez dyskryminacji dużych czy małych operatorów;
- b) jest jak najmniej skomplikowana pod względem administracyjnym dla operatorów, biorąc pod uwagę wymagania administracyjne;
- c) ochraniająca przed dyskryminacją operatorów, których to dotyczy.

3. Refundacje powinny być takie same w całej Wspólnocie.

Mogą one być różne ze względu na przeznaczenie, kiedy sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania pewnych rynków tego wymagają.

Refundacje powinny być ustalane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 42. Refundacje mogą być ustalane:

- a) w regularnych odstępach czasu;
- b) przez zaproszenie do przetargu na produkty, dla których ta procedura była ustalona w przeszłości.

Z wyjątkiem gdy ustalona na drodze przetargu, lista produktów, na które refundacja eksportowa jest przyznana i wysokość takiej refundacji powinna być ustalana przynajmniej raz na cztery tygodnie. Jednakże wysokość refundacji może pozostać na tym samym poziomie dłużej niż cztery tygodnie i może, kiedy to konieczne, być ustalona w okresie interwencyjnym przez Komisję na życzenie państwa członkowskiego lub ze swojej inicjatywy. Jednakże, dla produktów wymienionych w art. 1 i eksportowanych w formie towarów wymienionych w zał. II niniejszego rozporządzenia, refundacja może być ustalona zgodnie z innym harmonogramem określonym zgodnie z procedurą wyłożoną w art. 16 rozporządzenia 3448/93¹⁹.

4. Powinny być wzięte pod uwagę podczas ustalania refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 i eksportowanych bez ich dalszego przetwarzania:

- a) istniejąca sytuacja i przyszłościowe trendy odnośnie do:
  - cen i podaży mleka i przetworów mlecznych na rynku Wspólnoty,
  - cen mleka i przetworów mlecznych na rynku światowym;
- b) najbardziej korzystne koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu z rynków Wspólnoty do portów Wspólnoty lub innych miejsc eksportu razem z kosztami wysyłki do kraju przeznaczenia, wykorzystując popyt na rynek Wspólnoty;
- c) cele wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, które umożliwiają zrównoważoną sytuację i naturalny rozwój cen i handlu na tych rynkach;
- d) ograniczenia będące wynikiem uzgodnień ustalonych zgodnie z art. 300 Traktatu;
- e) znaczenie unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty;
- f) aspekt ekonomiczny proponowanego eksportu.

Pod uwagę powinny być brane w szczególności potrzeby zachowania równowagi pomiędzy wykorzystaniem wspólnotowych podstawowych produktów rolniczych przeznaczonych na eksport do państw trzecich w postaci towarów przetworzonych, i wykorzystaniem produktów pochodzących z tych państw sprowadzonych celem ich przetworzenia.

5. Dla produktów, o których mowa w art. 1, i eksportowanych jako takie:

- a) ceny we Wspólnocie wymienione w ust. 1 ustalane są biorąc pod uwagę obecne ceny, które mają być najkorzystniejsze w odniesieniu do eksportu;

---

¹⁹ Dz.U. WE nr L 318, z 20.12.1993, str. 31.

b) ceny na rynku światowym, o których mowa w ust. 1, ustalane są biorąc pod uwagę w szczególności:

- ceny na rynkach państw trzecich,
- najkorzystniejsze ceny w państwach trzecich docelowych dla importu z państw trzecich,
- ceny producenta odnotowane w eksportujących państwach trzecich, biorąc pod uwagę, gdzie to stosowne, subsydia przyznawane przez te państwa,
- oferowana wysokość opłaty granicznej.

6. Refundacje przyznawane są na produkty, o których mowa w ust. 1 i eksportowane tylko na zasadzie aplikacji i przedstawienia istotnych licencji eksportowych.

7. Refundacjami stosowanymi do eksportu produktów wymienionych w art. 1 i eksportowanych jako takie powinny być refundacje stosowane w dniu aplikacji o licencję i, w przypadku różniących się refundacji, stosowanych tego samego dnia dla:

- a) miejsca przeznaczenia wskazanego w licencji lub gdzie to stosowne;
- b) rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeśli różni się ono od wskazanego w licencji. W takim przypadku, wielkość stosowana nie może przewyższać wielkości stosowanej dla miejsca przeznaczenia wskazanego w licencji.

Stosowne działania mogą być podjęte w celu ochrony przed nadużywaniem możliwości zapewnionych w niniejszym ustępie.

8. Ust. 6 i 7 mogą być stosowane do produktów wymienionych w art. 1 i eksportowanych w formie towarów wymienionych w zał. II zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia 3448/93.

9. Ust. 6 i 7 mogą być uchylone w przypadku produktów wymienionych w art. 1, na które refundacje wypłacane są w ramach operacji pomocy żywnościowej, zgodnie z procedurą określoną w art. 42.

10. Refundacje powinny być wypłacone, pod warunkiem że:

- produkty pochodzą ze Wspólnoty,
- produkty były eksportowane ze Wspólnoty, i
- w przypadku różniących się refundacji, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w licencji lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego refundacja została ustalona, nie naruszając ust. 7 lit. b). Mogą zaistnieć wyjątki od tej zasady, zgodnie z procedurą określoną w art. 42, zakładając że są określone warunki, które oferują równoważne gwarancje.

11. Nie naruszając ust. 10, pierwszy myślnik, z braku odstępstwa przyznanego zgodnie z procedurą określoną w art. 42, żadne refundacje eksportowe nie będą przyznane na produkty, które są importowane z państw trzecich i reeksportowane do państw trzecich.

12. W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 i eksportowanych w formie towarów wymienionych w zał. II, ust. 10 i 11 stosuje się tylko do towarów o następujących kodach NS:

- 0405 20 30 (produkty do smarowania o zawartości tłuszczu pomiędzy 60 i 75%),

- 1806 90 60 do 1806 90 90 (niektóre produkty zawierające kakao),
- 1901 (niektóre preparaty sporządzone z mąki, itp.),
- 2106 90 98 (niektóre preparaty nie sprecyzowane gdzie indziej),

mające dużą zawartość mleka.

13. Stosowanie się do ograniczeń wynikającymi z uzgodnień ustalonych zgodnie z art. 300 Traktatu powinno być zapewnione na podstawie certyfikatów eksportowych wydanych na referencyjne okresy i stosowanych do produktów, których to dotyczy. Odnośnie stosowania się do zobowiązań wynikających z Porozumienia o Rolnictwie, koniec okresu referencyjnego nie powinien mieć wpływu na ważność licencji eksportowych.

14. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączając ustalenia o redystrybucji nie alokowanych i nie wykorzystanych ilości możliwych do eksportu i jakiegokolwiek zmiany do zał. II, powinny być przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 42. Jednakże, szczegółowe zasady stosowania ust. 8, 10, 11 i 12 dla produktów wymienionych w art. 1 i eksportowanych w formie towarów wymienionych w zał. II będą przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia 3448/93.

Artykuł 32

1. W stopniu niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, działając większością głosów na wniosek Komisji, Rada może w specjalnych przypadkach zabronić całkowicie lub częściowo stosowania ustaleń wewnętrznych dotyczących uszlachetniania produktów wymienionych w art. 1, które są przeznaczone do produkcji przetworów wymienionych w wymienionym artykule lub towarów wymienionych w zał. II.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeśli sytuacja, o której mowa w ust. 1, powstanie w sposób gwałtowny i spowoduje zakłócenia na rynku Wspólnoty, lub prawdopodobne jest, że wewnętrzne porozumienia dotyczące uszlachetniania produktów spowodują takie zakłócenia, Komisja powinna, na życzenie państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zdecydować o podjęciu niezbędnych działań; Rada i państwo członkowskie powinny być poinformowane o tych środkach, które będą ważne nie dłużej niż sześć miesięcy i będą natychmiast stosowane. Jeśli Komisja otrzyma prośbę od państwa członkowskiego, podejmie decyzję w ciągu tygodnia od jej otrzymania.

3. Działania podjęte przez Komisję mogą być przedstawione Radzie przez państwo członkowskie w ciągu tygodnia od dnia, w którym państwo członkowskie zostało o nich powiadomione. Rada może potwierdzić, uzupełnić lub uchylić decyzję Komisji.

Jeśli Rada nie odniesie się do decyzji w ciągu trzech miesięcy, decyzja będzie uważana za nieważną.

Artykuł 33

1. Główne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i specjalne zasady jej stosowania powinny być stosowane do klasyfikacji taryf celnych produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nazewnictwo taryf celnych będące rezultatem stosowania tego rozporządzenia powinno być włączone do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Jeśli inaczej nie określono w niniejszym rozporządzeniu lub postanowieniach przyjętych zgodnie z nim, powinno być zabronione w handlu z państwami trzecimi:

- pobieranie jakiegokolwiek opłaty mającej znaczenie cła,
- stosowanie jakichkolwiek ilościowych restrykcji lub środków mających podobne skutki.

Artykuł 34

1. Kiedy dla jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 cena franko granica wyraźnie przekracza poziom cen Wspólnoty i jeśli jest prawdopodobne, że sytuacja ta będzie trwać, zakłócając lub prowadząc do zakłóceń rynku Wspólnoty, działania zapewnione przez ust. 5 mogą zostać podjęte.

2. Znaczny wzrost w znaczeniu ust. 1 nastąpi wtedy, gdy cena franko granica przekroczy o 15% cenę interwencyjną ustaloną dla produktów, o których mowa, lub - w odniesieniu do produktów, dla których nie ma ceny interwencyjnej - cenę wywodzącą się z ceny interwencyjnej, która ma być ustalona zgodnie z procedurą określoną w art. 42, biorąc pod uwagę naturę i skład produktu, którego to dotyczy.

3. Jest bardzo prawdopodobne, że sytuacja, w której cena franko granica wyraźnie przewyższa poziom cen, utrzyma się, kiedy istnieje brak równowagi między podażą i popytem i jeżeli możliwe jest utrzymanie się tego braku równowagi w świetle trendów w produkcji oraz cen rynkowych.

4. Rynek Wspólnoty jest zakłócony lub istnieje niebezpieczeństwo zakłóceń przez sytuację, o której mowa w niniejszym artykule, kiedy wysoki poziom cen w handlu międzynarodowym:

- przeszkadza w imporcie przetworów mlecznych do Wspólnoty
- powoduje opuszczanie Wspólnoty przez przetwory mleczne,

co powoduje, że ochrona podaży nie jest dłużej zapewniona we Wspólnocie lub istnieje zagrożenie, że nie będzie mogła być dalej zapewniona.

5. Jeżeli spełnione są warunki wymienione w ust. 1-4, decyzja o całkowitym lub częściowym zawieszeniu ceł importowych i/lub pobieraniu opłat eksportowych może być podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 42. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu będą, jeśli to konieczne, przyjęte przez Komisję zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 35

1. Jeśli, w wyniku importu lub eksportu, rynek Wspólnoty jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 jest zagrożony lub gdy istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia na rynku poważnych zakłóceń, które mogą przeszkodzić w osiągnięciu celów określonych w art. 33 Traktatu, lub do czasu, gdy przestanie zagrazać niebezpieczeństwo ich wystąpienia, stosowne działania mogą być stosowane w handlu z państwami trzecimi.

Na wniosek Komisji, działając większością głosów, Rada przyjmie ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i zdefiniuje przypadki i ograniczenia, w ramach których państwa członkowskie mogą podjąć działania ochronne.

2. Jeśli zaistnieje sytuacja, o której mowa w ust. 1, Komisja na prośbę państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zdecyduje o koniecznych działaniach; państwo członkowskie powinno być powiadomione o tych działaniach, które powinny być natychmiast zastosowane. Jeśli Komisja otrzyma prośbę od państwa członkowskiego, podejmie decyzję w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania prośby.

3. Działania podjęte przez Komisję mogą być przedstawione Radzie przez państwo członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia, w którym zostało ono poinformowane o tej decyzji. Rada powinna się zebrać niezwłocznie i może większością głosów wnieść poprawki lub unieważnić działania, których to dotyczy, w ciągu miesiąca od dnia, w którym zostały jej one przedstawione.

4. Niniejszy artykuł będzie stosowany z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z uzgodnień zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ III

Postanowienia ogólne

Artykuł 36

Aby wziąć pod uwagę ograniczenia w swobodnym przepływie towarów, które mogą powstać w wyniku stosowania działań podjętych dla zwalczania rozprzestrzeniania się chorób u zwierząt, mogą być podejmowane działania nadzwyczajne w celu wsparcia rynku dotkniętego tymi ograniczeniami, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42. Działania te mogą być stosowane tylko tak długo, jak to jest konieczne dla wsparcia wspomnianego rynku.

Artykuł 37

Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego rozporządzenia, art. 87, 88 i 89 Traktatu stosują się do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 38

1. Z zastrzeżeniem postanowień art. 87 ust.2 Traktatu, pomoc, której wysokość jest ustalona na podstawie ceny lub ilości produktów wymienionych w art. 1, jest zabroniona.

2. Krajowe działania pozwalające na wyrównanie cen produktów wymienionych w art. 1, są także zabronione.

Artykuł 39

Nie naruszając zastosowania art. 87, 88 i 89 Traktatu, państwo członkowskie może nałożyć promocyjny podatek na swych producentów mleka w odniesieniu do sprzedawanych ilości mleka lub jego ekwiwalentu, aby sfinansować działania promujące spożycie mleka we Wspólnocie, rozwijanie rynków mleka i przetworów mlecznych i podniesienia jakości mleka.

Artykuł 40

Państwa członkowskie i Komisja przekażą sobie wszelkie informacje konieczne do realizacji niniejszego rozporządzenia. Przepisy dotyczące kontaktowania się i rozsyłania takich informacji będą przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w art. 42.

Artykuł 41

Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych (zwany odtąd „Komitetem”), składający się z przedstawicieli państw członkowskich i przewodniczącego - przedstawiciela Komisji.

Artykuł 42

1. Kiedy ma być przestrzegana procedura ustalona w niniejszym artykule, Przewodniczący zwraca się ze sprawą do komitetu, z własnej inicjatywy albo na prośbę przedstawiciela państwa członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawi komitetowi propozycję działań, które mają być podjęte. Komitet dostarczy swą opinię na temat takich działań w granicach czasowych ustalonych przez Przewodniczącego, w zależności od pilności spraw do rozważenia. Opinia zostanie przyjęta zgodnie z art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, którą Rada powinna podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli krajów członkowskich zasiadających w komitecie będą liczone zgodnie z wyżej wymienionym artykułem. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja uchwali środki, które niezwłocznie zastosuje. Jednakże, jeśli te środki nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja przedstawi je niezwłocznie Radzie. W takim przypadku, Komisja może odroczyć zastosowanie działań, które przyjęła, maksymalnie o jeden miesiąc od daty takiego powiadomienia.

Działając zgodnie z procedurą głosowania, Rada może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 43

Komitet może rozważyć każdą inną sprawę, z którą zwróci się do niego przewodniczący, z własnej inicjatywy albo na prośbę przedstawiciela państwa członkowskiego.

Artykuł 44

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z uwzględnieniem celów ustalonych w art. 33 i 131 Traktatu.

Artykuł 45

Rozporządzenie 1254/99 i postanowienia przyjęte w celu jego realizacji stosuje się do produktów wymienionych w art. 1.

TYTUŁ IV

Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł 46

1. Rozporządzenia (EWG) nr 804/68, 986/68, 987/68, 508/71, 1422/78, 1723/81, 2990/82, 1842/83, 865/84 i 777/87 zostają unieważnione.

2. Odniesienia do rozporządzenia 804/68 będą interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą współzależności przedstawioną w zał. III.

Artykuł 47

Zgodnie z procedurą określoną w art. 42, Komisja ustali:

- środki wymagane do ułatwienia przejścia od uzgodnień przedstawionych w rozporządzeniu 804/68 do ustalonych w niniejszym rozporządzeniu,
- środki wymagane do rozwiązania specyficznych praktycznych problemów. Takie środki mogą odstępować od pewnych części tego rozporządzenia.

Artykuł 48

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Stosuje się ono od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady
K.-H. FUNKE
Przewodniczący

*(wersja skonsolidowana)***ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3537/89****z dnia 27 listopada 1989 r.****w sprawie ustalenia poziomu handlowego, do którego odnosi się średnia cena za tusze trzody chlewnej**

z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem 1572/95 z dnia 30 czerwca 1995 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października o wspólnej organizacji rynku wieprzowiny⁽¹⁾, z ostatnimi zmianami wniesionymi na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1249/89⁽²⁾;

a także mając na uwadze, co następuje:

rynki reprezentatywne obejmują w każdym kraju wszystkie rynki wymienione w aneksie do rozporządzenia Wspólnoty (EWG) nr 2123/89⁽³⁾;

zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 należy określić średnią ważoną cen tusz świń na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty, aby ocenić, czy sytuacja rynkowa gwarantuje środki interwencyjne;

aby określić średnią cenę dla tusz świń, muszą być dostępne porównywalne ceny Wspólnoty; w tym celu powinna być stosowana jednolita jakość tusz świń korespondująca z jakością standardową, o której mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 oraz jasno określony etap wprowadzania na rynek; ponieważ tusze świń są na ogół wprowadzane na rynek na etapie ubojni, to etap ten należy przyjąć;

notowania cen tusz świń mają być odtąd określane w obrębie Wspólnoty przy zastosowaniu skali Wspólnoty dla klasyfikacji tusz świń zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3220/84⁽⁴⁾, z ostatnimi poprawkami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 3530/86⁽⁵⁾, a także przepisami szczegółowymi określonymi w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2967/85⁽⁶⁾; definicja jakości standardowej stosownie do art. 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 3220/84 została uproszczona na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1250/89 z dnia 3 maja 1989 r. ustalającego cenę podstawową oraz jakość standardową dla ubitych świń na

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 282, z 01.11.1975, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 129, z 11.05.1989, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. WE nr L 203, z 15.07.1989, str. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. WE nr L 301, z 20.11.1984, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. WE nr L 326, z 21.11.1986, str. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. WE nr L 285, z 25.10.1985, str. 19.

okres od 1 lipca 1989 r. do 30 czerwca 1990⁽⁷⁾; ponadto lista rynków reprezentatywnych dla mięsa wieprzowego we Wspólnocie, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 43/81⁽⁸⁾, z ostatnimi poprawkami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 3553/88⁽⁹⁾, została zastąpiona listą z rozporządzenia (EWG) nr 2123/89; z tych powodów przepisy odnośnie etapu, do którego odnosi się średnia cena tusz świń, powinny zostać poprawione;

ze względu na klarowność należy przyjąć nowe rozporządzenie łączące wszystkie przepisy o etapie wprowadzania na rynek, do którego odnosi się średnia cena tusz świń; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2342/86⁽¹⁾, z ostatnimi poprawkami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 2847/87⁽²⁾ powinno w związku z tym zostać odwołane;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Cena rynkowa Wspólnoty dla tusz świń, o której mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75, będzie ustalana na podstawie cen wejścia w ubojniach, nie uwzględniając podatku od wartości dodanej, płaconą dostawcom żywca wieprzowego.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, będą obejmować wartość nie przetworzonych podrobów i resztek zwierzęcych i będą wyrażane w odniesieniu do 100 kg zimnych tusz zwierzęcych:

- zaprezentowanych zgodnie z prezentacją odniesienia określoną w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3220/84
- i
- ważonych oraz sklasyfikowanych na haku rzeźniczym, przy czym zarejestrowana waga zostaje przeliczona na wagę zimnej tuszy zgodnie z metodami opisanymi w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2967/85.

Artykuł 2

1. Cena rynkowa tusz świń w państwie członkowskim będzie równa średniej z notowań tusz świń zanotowanej na rynkach lub w ośrodkach notowań tego państwa członkowskiego, wymienionych w załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2123/89.

2. Cena, o której mowa w ust. 1, będzie określona przy wykorzystaniu notowań zarejestrowanych dla tusz ważących:

⁽⁷⁾ Dz.U. WE nr L 129, z 11.05.1989, str. 14.

⁽⁸⁾ Dz.U. WE nr L 3, z 01.01.1981, str. 15.

⁽⁹⁾ Dz.U. WE nr L 3, z 01.01.1981, str. 15.

⁽¹⁾ Dz.U. WE nr L 203, z 26.07.1986, str. 18.

⁽²⁾ Dz.U. WE nr L 272, z 25.09.1987, str. 12.

2/95

- od 60 do mniej niż 120 kg stopnia E

37/89

- od 120 do mniej niż 180 kg stopnia R.

Wybór kategorii wagowych i jakiegokolwiek ich ważenie będzie pozostawione danemu państwu członkowskiemu; poinformuje ono o tym Komisję.

Artykuł 3

1. Rozporządzenie (EWG) nr 2342/86 zostaje niniejszym odwołane.

2. Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 2342/86 będą interpretowane jako odnoszące się do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dzień po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 1989 r.

W imieniu Komisji
Ray MAC SHARRY
Członek Komisji

*(wersja skonsolidowana)***ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1481/86****z 15 maja 1986 r.**

z poprawkami wniesionymi przez rozporządzenia Komisji (EWG) 3679/87 z 9 grudnia 1987 r., (EWG) 507/88 z 25 lutego 1988 r., (EWG) 54/91 z 9 stycznia 1991 r., (EWG) 956/91 z 18 kwietnia 1991 r., (EWG) 1681/91 z 17 czerwca 1991 r., (EWG) 3754/91 z 9 grudnia 1991 r., (EWG) 280/93 z 8 lutego 1993 r., (EWG) 322/94 z 11 lutego 1994 r., (WE) 3268/94 z 21 grudnia 1994 r., (WE) 2947/95 z 19 grudnia 1995 r.

dotyczące ustalania cen na świeże i schłodzone tusze jagnięce na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty wraz z przeglądem cen niektórych innych rodzajów tusz owczych występujących na terenie Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1837/80 z 27 czerwca 1980 roku dotyczące wspólnej organizacji handlu mięsem baranim i kozim¹, zgodnie z ostatnimi poprawkami zawartymi w rozporządzeniu (EWG) nr 882/86², a w szczególności jego art. 4 i art. 7 ust. 4;

a także mając na uwadze co następuje:

na mocy art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1837/80, ceny występujące na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty muszą być pochodnymi cen występujących na reprezentatywnym rynku, lub rynkach, każdego państwa członkowskiego dla poszczególnych kategorii świeżych i schłodzonych tusz baranich, po wzięciu pod uwagę zarówno względnego znaczenia każdej kategorii jak i względnej wielkości stada w każdym państwie członkowskim;

biorąc pod uwagę przewagę jagnięciny, doświadczenie wskazuje, że ustalanie cen rynkowych osiąga się najlepiej poprzez odniesienie do cen rynkowych jagnięciny młodszej niż 12 miesięcy;

ponieważ cena ustalona na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty może być traktowana jako przeciętna cena omawianych produktów na reprezentatywnych rynkach, lub rynku, każdego państwa członkowskiego ta średnia powinna być ważona w zgodzie ze współczynnikami wyrażającymi względną wielkość stada w każdym państwie członkowskim;

ponieważ cena ustalona na reprezentatywnym rynku, lub rynkach, każdego państwa członkowskiego może być uznana jako średnia ważona cen jakie wystąpiły w danym państwie członkowskim w danym okresie czasu i w określonym stadium marketingu zastosowane współczynniki powinny odzwierciedlać względne ilości każdej kategorii wchodzącej na rynek;

¹ Dz.U. WE nr L 183, z 16.07.1980, str. 1.

² Dz.U. WE nr L 82, z 27.03.1986, str. 3.

ponieważ cena ustalona dla rynku jest oparta o ceny tusz, z wykluczeniem podatku od wartości dodanej ale bez odliczeń wynikających z innych opłat, ceny rynkowe powinny być notowane w odniesieniu do „ciężaru tuszy” zgodnie z definicją zawartą w decyzji Komisji 82/958/EWG z 22 grudnia 1982 r., dotyczącej przepisów wprowadzających dla analiz statystycznych, które mają być prowadzone przez państwa członkowskie w odniesieniu do populacji owiec i kóz³; należy jednak zezwolić, by ta definicja nie była stosowana w przypadku tusz jagnięcych, o ciężarze od 9 do 16 kilogramów, tak aby można było uwzględnić obyczaj rynku, zgodnie z którym całe tusze z głową i podrobami mają większą wartość handlową;

ponieważ w niektórych państwach członkowskich te ceny odnoszą się do cen na żywe zwierzęta ceny te muszą być przeliczone z zastosowaniem odpowiednich współczynników; w regionach gdzie prowadzone jest indywidualna ocena żywych zwierząt zmierzająca do oceny ciężaru tuszy, przelicznik może opierać się na tej ocenie;

reprezentatywne rynki, lub rynek, we wszystkich państwach członkowskich powinny być wybierane w oparciu o doświadczenie ostatnich lat, a w sytuacji kiedy jest więcej niż jeden reprezentatywny rynek w danym państwie członkowskim, należy brać pod uwagę średnią arytmetyczną lub, tam gdzie to konieczne, średnią ważoną z cen notowanych na tych rynkach;

zasady opracowywania raportów dotyczących cen powinny być stałe;

państwa członkowskie mogą, ze względu na rozporządzenia weterynaryjne lub ochrony zdrowia, podjąć działania mające wpływ na ceny; w takich przypadkach nie zawsze jest wskazane przy notowaniu cen rynkowych brać pod uwagę cen, które nie odzwierciedlają normalnych trendów rynku; w rezultacie, powinny być ustalone kryteria, które umożliwiają Komisji uwzględnienie tej sytuacji; podobnie, jeżeli ze względu na nietypową sytuację lub sezonowość dostaw ustalenie ceny rynkowej jest niemożliwe, należy stworzyć warunki umożliwiające wzięcie pod uwagę tej sytuacji;

Zarząd Komisji d/s Owiec i Kóz nie dostarczył opinii w terminie ustalonym przez jej przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

54/91

Cena tusz baranich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty, o której mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3013/89 będzie średnią ważoną przez współczynniki wymienione w załączniku I do cen ustalonych na reprezentatywnych rynkach każdego wymienionego regionu.

---

³ Dz.U. WE nr L 386, z 31.12.1982, str. 43.

Artykuł 2

1481/86

1. W każdym państwie członkowskim cena świeżych lub schłodzonych tusz jagnięcych na reprezentatywnym rynku będzie odpowiadała średniej ważonej przez współczynniki odzwierciedlające względne znaczenie każdej kategorii, z cen notowanych dla danej kategorii przez okres siedmiu dni na tym samym etapie handlu hurtowego. Cena ta będzie obliczana na podstawie cen rynkowych bez podatku od wartości dodanej.

956/91

1481/86

Ceny rynkowe będą obserwowane z uwzględnieniem „ciężaru tuszy” w znaczeniu przedstawionym w decyzji Komisji 82/958/EWG. Jednakże w przypadku tusz jagnięcych o ciężarze od 12 do 16 kilogramów i zgodnie z normalną praktyką handlową, ceny mogą być notowane przed wypatroszeniem i odcięciem głowy.

Tam gdzie ceny są notowane na podstawie ciężaru przedubojowego cena kilograma żywca będzie podzielona przez maksymalny współczynnik przeliczeniowy 0,5.

956/91

1481/86

Jednakże, jeżeli normalnym obyczajem jest włączenie podrobów i głowy do tuszy, dla jagniąt o ciężarze od 21 do 28 kilogramów ten maksymalny współczynnik przeliczeniowy wynosi 0,58.

Jednakże w regionach gdzie ceny oparte są na jednostkowej ocenie ciężaru tuszy jagnięcej, współczynnik będzie oparty o tą ocenę.

Tam gdzie targi odbywają się więcej niż raz we wspomnianym okresie siedmiu dni, cena każdej kategorii będzie średnią arytmetyczną cen zanotowanych podczas każdego targu.

Tam gdzie w państwie członkowskim jest więcej niż jeden reprezentatywny rynek:

a) Cena dla tego państwa członkowskiego będzie średnią cen obserwowanych na wspomnianych rynkach, ważona przez współczynniki odzwierciedlające względne znaczenie każdego rynku lub każdej kategorii; jednakże, jeżeli informacja nie jest dostępna, ceny na rynku reprezentatywnym dla tego państwa członkowskiego będą ustalone przez odniesienie do ostatnich znanych cen.

b) Dla celów art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1837/80, cena w każdej kategorii będzie równa średniej arytmetycznej cen obserwowanych dla danej kategorii na reprezentatywnych rynkach właściwego państwa członkowskiego, lub, tam gdzie to konieczne, średniej ważonej przez współczynniki odzwierciedlające względne znaczenie każdego rynku dla danej kategorii,

2. Załącznik II zawiera:

a) reprezentatywne rynki we wszystkich państwach członkowskich;

b) kategorie tusz jagnięcych;

c) współczynniki ważone i przeliczeniowe wymienione w ust. 1.

3. Kategorie wymienione powyżej w ust. 2 lit. b) są zdefiniowane w załączniku III.

4. W przypadku Zjednoczonego Królestwa, ten artykuł dotyczy osobno regionu 5 i 6.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie, w których roczna produkcja mięsa baraniego przekracza 200 ton będą informowały Komisję najpóźniej w każdy czwartek, osobno dla każdego rynku, o cenach poszczególnych kategorii i cenach średnich, wymienionych w art. 2 ust. 1, obserwowanych w tygodniu poprzedzającym tydzień w którym informacja jest przekazana.

2. Jednakże, Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do regionu 5 będzie informowało Komisję:

a) zgodnie z ust. 1, o cenach przejściowych obserwowanych dla zastosowania art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1837/80;

b) w ciągu 15 dni po tej informacji, o ostatecznych cenach rynkowych, które miałyby być zastosowane do art. 9 tego rozporządzenia.

3. W tym samym zakresie czasowym państwa członkowskie wymieniane w ust. 1 poinformują również Komisję o cenach maciorek i, tam gdzie to możliwe, również innych kategorii wymienionych w art. 2.

Artykuł 4

1. W przypadku, kiedy jedno lub więcej państw członkowskich podejmuje środki, zwłaszcza z przyczyn weterynaryjnych lub ochrony zdrowia, mające wpływ na normalne kształtowanie się cen na ich rynkach, Komisja może:

- pominąć ceny obserwowane na danym rynku, lub

- wykorzystać ostatnie ceny obserwowane na rynku lub rynkach zanim wspomniane

środki zostały zastosowane.

2. Tam gdzie, z wyjątkowych powodów lub z przyczyny sezonowości podaży, ceny nie mogą być obserwowane na reprezentatywnym rynku lub rynkach państwa członkowskiego, Komisja może wykorzystać ostatnie ceny zanotowane na danym rynku.

3. Tam gdzie sytuacje opisane w powyższych ust. 1 i 2 trwają przez dwa kolejne tygodnie, Komisja może zdecydować się na czasową eliminację danego rynku lub rynków z obserwacji cenowych i odpowiednią redystrybucję ich dodatku specjalnego.

Artykuł 5

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2657/80¹ traci moc.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 czerwca 1986 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 maja 1986 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Vice-Przewodniczący

---

¹ Dz.U. WE nr L 276, z 20.10.1980, str. 1.

*ZAŁĄCZNIK I*WSPÓŁCZYNNIKI, KTÓRYCH NALEŻY STOSOWAĆ PRZELICZAJĄC CENY NA
REPREZENTATYWNYCH RYNKACH WSPÓLNOTY

2947/95

Belgia	0,31
Dania	0,21 %
Niemcy	3,73 %
Hiszpania	20,50 %
Francja	13,12 %
Grecja	7,15 %
Irlandia	8,93 %
Włochy	4,76 %
Luksemburg	-
Holandia	2,45 %
Portugalia	2,13 %
Wielka Brytania	32,62 %
Irlandia Północna	3,08 %
Austria	0,51 %
Finlandia	0,11 %
Szwecja	0.39 %

ZAŁĄCZNIK II

CZYNNIKI BRANE POD UWAGĘ PRZY USTALANIU CEN OBSERWOWANYCH NA
REPREZENTATYWNYCH RYNKACH WSPÓLNOTY

3268/94

A. BELGIA

1. Reprezentatywne rynki *Współczynnik ważony*

Sint-truiden	40 %
Anderlecht	40 %
Kleine plaatselijke markten	
Petits marches regionaux	20 %

2. Kategoria *Współczynnik ważony*

Agneaux de boucherie	
Slachtlammeren	100 %

322/94

B. DANIA

1. Rynek reprezentatywny: Dania

Cena notowana na tym rynku jest średnią ważoną cen notowanych w następujących miejscach:

	<i>Współczynnik ważony</i>
Dane Beef	67,5 %
Norager	27,5 %
DKL, Arhus	2,0 %
SYD, Bylderup Bov	3,0 %

1481/86

2. Kategorie *Współczynnik ważony*

Jagnięta ekstra	33,3 %
Jagnięta, klasa 1	66,7 %

2947/95

C. REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

1. Rynek reprezentatywny: Republika Federalna Niemiec

Współczynniki ważne

Ceny obserwowane na terenie każdego landu mają być przeliczone przez współczynniki zmieniające się tygodniowo i odzwierciedlające względne znaczenie liczby zwierząt zabitych na terenie każdego landu w porównaniu do łącznej liczby dla całej Republiki Federalnej Niemiec.

2. Kategoria: *Współczynnik ważony*
 Jagnięcina   100 %

1481/86

D. HISZPANIA

1. Rynek reprezentatywny	<i>Współczynnik ważony</i>
Albacete	12 %
Barcelona	10 %
Madryd	10 %
Medina del Campo	14 %
Talavera de la Reina	14 %
Valencia	4 %
Zafra	20 %
Zaragoza	16 %

956/91

2. Kategoria	<i>Współczynnik ważony</i>
corderos I	50 %
corderos II	50 %

1481/86

E. FRANCJA

1. Rynek reprezentatywny	<i>Współczynnik ważony</i>	
	styczeń-czerwiec	lipiec-grudzień
a) Marche de Rungis	25,0 %	25,0 %
(b) rynki regionalne		
Paryż	15,0 %	15,0 %
Limoges	22,5 %	26,25 %
Toulouse	18,57 %	15,0 %
Avignon	18,75 %	18,75 %

2. Kategorie

(a) Marche de Rungis: handel obejmuje wszystkie kategorie jagniąt

(b) Rynki regionalne: Agneaux

<i>Klasa wagowa</i>	<i>Stopień opasienia</i>	<i>Budowa</i>	<i>Współczynnik ważony</i>
12-16 kg	Couvert	E	3,79 %
	(appellation „parfait”)	U	4,55 %

	R	7,20 %
	O	3,79 %
Gras	E	2,66 %
	U	3,41 %
	R	4,93 %
	O	3,03 %

<i>Klasa wagowa</i>	<i>Stopień opasienia</i>	<i>Budowa</i>	<i>Współczynnik ważony</i>
16-19 kg	Couvert (apellation „parfait”)	E	3,79 %
		U	4,55 %
	Gras	R	7,20 %
		O	3,79 %
		E	2,66 %
		U	3,41 %
		R	4,92 %
		O	3,03 %

<i>Klasa wagowa</i>	<i>Stopień opasienia</i>	<i>Budowa</i>	<i>Współczynnik ważony</i>
19-22 kg	Couvert (apellation „parfait”)	E	3,78 %
		U	4,54 %
	Gras	R	7,19 %
		O	3,78 %
		E	2,65 %
		U	3,41 %
		R	4,92 %
		O	3,03 %

280/93

F, GRECJA

1. Rynki reprezentatywne	<i>Współczynniki ważone</i>
Αθηνα	15 %
Ιωαννινα	20 %
Σερρεζ	10 %
Κομοτηνη	5 %
Λαρισα	30 %
Τριπολη	15 %
Χανια	5 %

956/91

2. Kategorie	<i>Współczynniki ważone</i>
Αμνοι I	50 %
Αμνοι II	50 %

1481/86
G. IRLANDIA

1. Rynki reprezentatywne *Współczynniki ważone*

507/88

a) Abattoirs	
Ballyhaunis	22,5 %
Dublin	17,0 %
Waterford	10,5 %

1481/86

b) Rynki żywca	
Ballina	22,5 %
Enniscorthy	17,0 %
Fermoy	10,5 %

2. Kategoria	<i>Współczynnik ważony</i>
Jagnięta	100 %

3679/87
H. WŁOCHY

1. Rynki reprezentatywne: *Współczynniki ważone*

(a) Rzym	25,0 %
(b) Inne rynki	
Avellino	6,0 %
Firenze	5,0 %
Foggia	22,0 %
Nouoro	19,0 %
L'Aquila	11,0 %
Grosseto	6,0 %
Forli	6,0 %

956/91

2. Kategoria *Współczynnik ważony*

Agnelli I	50 %
Agnelli II	50 %

1481/86
I. HOLANDIA

1. Rynki reprezentatywne *Współczynnik ważony*

507/88 Sluis
Kleinere
Slachterijen
Ceny notowane w każdej rzeźni mają być przeliczone przez współczynniki zmieniające się tygodniowo o odzwierciedlające względne znaczenie liczby zwierząt zabitych w każdej rzeźni w stosunku do sumy krajowej.

3268/94 Hoorn Skreślony
2. Kategoria *Współczynnik ważony*
Slachtlammeren 100 %

1681/91
J. PORTUGALIA

1. Rynki reprezentatywne	Kategoria	<i>Współczynnik ważony</i>
Alentejo	Borrego I	80 %
Ribatejo Oeste	Borrego I	20 %
Alentejo	Borrego II	100 %

956/91
2. Kategoria *Współczynnik ważony*
Borregos I 50 %
Borregos II 50 %

3754/91
K. WIELKA BRYTANIA

1. Rynki reprezentatywne: *Współczynniki wazone*

Reprezentatywne rynki aukcyjne w regionach:
- Anglia
- Walia
- Szkocja
Ceny notowane na każdym reprezentatywnym rynku aukcyjnym w każdym regionie mają być przeliczone przez współczynniki zmieniające się tygodniowo i odzwierciedlające liczbę jagniąt sprzedanych na tych rynkach w porównaniu do łącznej liczby wszystkich takich rynków w regionie. Ceny ustalone dla każdego regionu będą również przeliczone przez współczynniki zmienne tygodniowo i odzwierciedlające liczbę jagniąt sprzedanych w każdym regionie w porównaniu do łącznej sumy ogólnokrajowej dla takich rynków.

2. Kategorie: *Współczynniki wazone*
- Jagnięta z nowego sezonu
- Jagnięta z poprzedniego sezonu
Ceny notowane dla każdej kategorii zostaną przeliczone przez współczynniki zmienne tygodniowo i odzwierciedlające względne znaczenie sumy ciężarów tusz jagnięcych w poszczególnych kategoriach w porównaniu do

sumy ciężarów tusz jagniąt urodzonych w okresie
12 miesięcy przed sprzedażą.

3268/94

L. IRLANDIA PÓŁNOCNA

1. Rynki reprezentatywne	<i>Współczynnik ważony</i>
(a) Rzeźnie:	
Lurgan	10 %
Foyle	25 %
WD Meats, Coleraine	15 %
(b) Rynki żywca:	
Ballymoney	14 %
Allams, Belfast	11 %
Markethill	12 %
Omagh	13 %
2. Kategoria	<i>Współczynnik ważony</i>
Jagnięta	100 %

M. AUSTRIA

1. Rynek reprezentatywny: Austria

Ceny notowane na tym rynku są średnią ważoną cen obserwowanych w następujących regionach:

Wschód	33 %
Zachód	38 %
Południe	29 %

2. Kategoria	<i>Współczynnik ważony</i>
Schlachttämmer	100 %

3268/94

N. FINLANDIA

1. Rynek reprezentatywny: Finlandia

Ceny notowane na tym rynku są średnią ważoną cen notowanych w następujących miejscach:

LSO	26,5 %
Karjaportti	20,5 %
Lihakunta	30,0 %
Pouttu Oy	8,5 %
Liha-Saarioinen	4,5 %

Itikka	10,0 %
2. Kategoria	<i>Współczynnik ważony</i>
Jagnię	100 %

O. SZWECJA

1. Rynek reprezentatywny: Szwecja

Cena notowana na tym rynku jest średnią ważoną tygodniowo zarówno dla ceny jak i dla ilości notowanych w poszczególnych rzeźniach.

2. Kategoria	<i>Współczynnik ważony</i>
Jagnię	100 %

ZAŁĄCZNIK III

956/91

Definicje tusz jagnięcych są następujące:

A. BELGIA

Agneaux de boucherie: Jagnięta rzeźne w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tuszy ocenianym na 12 do 23 kilogramów

B. DANIA

Slagtekroppe af lam:

- Ekstra: Jagnięta rzeźne w wieku poniżej 12 miesięcy z dobrze rozwiniętymi nogami, szerokim grzbietem i lędźwiami, dobrze umięśnione i z odpowiednią okrywą tłuszczu (maksimum 1 cm).

Klasy wagowe:

- jagnięta ssące: ciężar tuszy 12 do 16 kilogramów
- inne jagnięta: ciężar tuszy 12 do 23 kilogramów.

1. Kvalitet:

Tusze jagniąt rzeźnych w wieku poniżej 12 miesięcy o przeciętnym umięśnieniu grzbietu, lędźwi i nóg i z odpowiednią okrywą tłuszczu.

Klasy wagowe:

- jagnięta ssące: ciężar tuszy 12 do 16 kilogramów,
- inne jagnięta: ciężar tuszy 12 do 23 kilogramów.

C. REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Mastlammfleisch: Średnia dla wszystkich klas tusz jagnięcych w wieku lub na poniżej 12 miesięcy, opasanych w pomieszczeniu pastwisku, o ciężarze od 12 do 23 kilogramów.

D. HISZPANIA

Corderos I: Jagnięta rzeźne w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tuszy od 12 do 13 kilogramów oraz tusze takich jagniąt.

Corderos II: Jagnięta rzeźne w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tuszy od 13,1 do 16 kilogramów oraz tusze takich jagniąt.

E. FRANCJA

1. Rynki regionalne, agneaux: Tusze jagniąt rzeźnych w wieku poniżej 12 miesięcy, o ciężarze od 12 do 22 kilogramów:

Klasy otłuszczenia;
- Couvert

Warstwa tłuszczu pokrywająca prawie całą tuszę w

(appellation „parfait”)

sposób jednolity, ale nie przesadny. Może mieć z lekka pogrubioną warstwę tłuszczu u nasady ogona. Zaznaczone łądźwie po obu stronach kręgosłupa. Mięśnie widoczne między żebrami po wewnętrznej stronie ożebrowania. Pasy tłuszczu nie muszą występować u jagniczek a mięśnie między żebrami mogą być mniej zaznaczone.

- Gras:

Względnie gruba okrywa tłuszczu pokrywająca całą tuszę; warstwa cieńsza na nogach. Niewielkie zgrubienia tłuszczu, zwane „winogronami”, mogą pojawić się po wewnętrznej stronie ożebrowania. Mięśnie między żebrami mogą być przerośnięte tłuszczem. Nerki również są bardzo otłuszczone. W przypadku jagniczek okrywa tłuszczu i „winogrona” mogą być większe.

Budowa:

- E:

- Ekstra

- wszystkie linie zaokrąglone, podkreślają mocny rozwój umięśnienia.

Goleń tylna z udźcem i combrem: krótka, dobrze wypełniona i bardzo gruba. Szerokość combra przekracza jego długość.

Antrykot: bardzo gruby i szeroki aż do łopatek.

Łopatki: dobrze wypełnione i bardzo grube.

- U:

- Bardzo dobra

- wszystkie linie przynajmniej pół-wypukłe, zaznaczające dobry rozwój umięśnienia.

Goleń tylna z udźcem i combrem: zaokrąglona i gruba, szerokość combra nadal przewyższa długość.

Antrykot: gruby, szeroki i bez zagłębień sięgający łopatek.

Dorsal apophyses nie widoczne.

Łopatki: dobrze umięśnione i grube.

- R:

Dobre

- Wszystkie linie co najmniej proste, podkreślając dobre umięśnienie

Goleń z udźcem i combrem: dłuższa, ale nadal gruba. Comber równie szeroki jak długi. Antrykot: mniej wypełniony, ale nadal szeroki u podstawy; może być węższy na wysokości łopatek. Dorsal apophyses ledwo widoczne.
Łopatki: mogą być niezbyt grube.

- O: Przeciętnie dobre
- Większość linii prostych z niewielkimi wklęsnięciami, umięśnienie średnie.
Goleń z udźcem i combrem: wyraźnie wydłużone, płaska
Długość combra większa od szerokości
Antrykot: wąski, płaski.
Dorsal apophyses z lekka wystające.
Łopatki: płaskie.

2. Marche de Rungis: Średnia dla wszystkich kategorii produkowanych tusz jagnięcych w wieku poniżej 12 miesięcy, ważących 12 do 20 kilogramów.

F. GRECJA

Αρνοι I: Jagnięta rzeźne obu płci w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tusz od 12 do 14 kilogramów oraz tusze takich jagniąt.
Αρνοι II: Jagnięta rzeźne obu płci w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tusz od 14,1 do 16 kilogramów oraz tusze takich jagniąt.

G. IRLANDIA

Jagnięta: Jagnięta w wieku poniżej 12 miesięcy o tuszy ocenianej na, lub o faktycznym ciężarze, od 12 do 21,5 kilograma. Jeżeli jagnięta są sprzedawane partiami i rejestrowany jest ich łączny ciężar ciała to średni ciężar tuszy jagnięcia w stawce musi pozostawać w tych granicach.

H. WŁOCHY

Agnelli I: Jagnięta rzeźne obu płci w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tusz od 12 do 14 kilogramów oraz tusze takich jagniąt.
Agnelli II: Jagnięta rzeźne obu płci w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tusz od 14,1 do 16 kilogramów oraz tusze takich jagniąt.

I. HOLANDIA

Slachtlammeren: Średnia dla wszystkich „kwaliteitsslachtlammeren” w wieku poniżej 12 miesięcy o tuszy ocenianej na, lub faktycznie ważącej od 12 do 23 kilogramów. Jeżeli jagnięta sprzedawane są partiami, a ceny ustalane na podstawie faktycznego ciężaru tuszy, cena reprezentatywna jest notowana na podstawie ceny kilograma tuszy.

J. PORTUGALIA

Borregos I: Jagnięta rzeźne obu płci w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tusz od 12 do 13 kilogramów oraz tusze takich jagnięt.

Borregos II: Jagnięta rzeźne obu płci w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tusz od 13,1 do 16 kilogramów oraz tusze takich jagnięt.

3754/91

K. WIELKA BRYTANIA

Jagnięta: Jagnięta w wieku poniżej 12 miesięcy o tuszy ocenianej na, lub o faktycznym ciężarze od 12 do 21,5 kilograma. Jeżeli jagnięta są sprzedawane partiami i rejestrowany jest ich łączny ciężar ciała to średni ciężar tuszy jagnięcia w stawce musi pozostawać w tych granicach.

3268/94

M. AUSTRIA

Schlachtlämmer: Jagnięta w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tuszy ocenianym na 12 do 22 kilogramów.

N. FINLANDIA

Jagnie: Jagnięta w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tuszy od 12 do 23 kilogramów.

O. SZWECJA

Jagnię: Jagnięta w wieku poniżej 12 miesięcy o ciężarze tuszy od 12 do 23 kilogramów

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 3223/94**z dnia 21 grudnia 1994 r.****w sprawie szczegółowych zasad stosowania uregulowań importowych dotyczących owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw¹, wraz z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 2753/94², a zwłaszcza jego art. 23 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 roku w sprawie jednostki obrachunkowej i kursów przeliczeniowych stosowanych dla celów wspólnej polityki rolnej³ wraz z ostatnimi zmianami w rozporządzeniu (WE) nr 3528/93⁴, a zwłaszcza jego art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

wyniki wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej GATT stanowią o potrzebie wprowadzenia nowego systemu importu świeżych owoców i warzyw umieszczonych na liście w załączniku; system ten opiera się na porównaniu wartości importowanych produktów oraz cen wejścia, o których mowa w Taryfie Celnej Wspólnot Europejskich;

konieczne jest zdefiniowania terminu "partia";

większość łatwo psujących się owoców i warzyw umieszczonych na liście w załączniku do niniejszego rozporządzenia dostarcza się w sprzedaży komisowej, co stwarza specjalne trudności przy określaniu ich wartości;

cena wejścia w oparciu o którą dokonuje się klasyfikacji importowanych towarów według Taryfy Celnej Wspólnot Europejskich musi równać się albo cenie fob danych produktów wraz z kosztami ubezpieczenia i frachtu do granicy obszaru celnego Wspólnoty oraz wartość cła, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 roku ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁵, lub standardowej wartości importu; system standardowych wartości importu umożliwia wdrażanie wyników Rundy Urugwajskiej;

standardowe wartości importu należy ustalać na podstawie średniej ważonej przeciętnych cen na produkty wymienione na liście w załączniku importowane z krajów trzecich na

¹ Dz.U. WE nr L 118, z 20.05.1972, str. 1.² Dz.U. WE nr L 292, z 12.11.1994, str. 3.³ Dz.U. WE nr L 387, z 31.12.1992, str. 1.⁴ Dz.U. WE nr L 320, z 22.12.1993, str. 32.⁵ Dz.U. WE nr L 302, z 19.10.1992, str. 1.

reprezentatywne rynki importowe państw członkowskich minus wartości podane w art. 173 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 roku określającego szczegółowe przepisy wprowadzające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 28 grudnia 1992 roku ustanawiające Kodeks Celny Wspólnoty⁶, wraz z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 2193/94⁷; Komisja musi ustalić te wartości dla każdego dnia roboczego, dla każdego źródła oraz dla okresów podanych w załączniku;

w tym celu państwa członkowskie będą musiały dostarczać, regularnie oraz terminowo, do odpowiedzialnych departamentów Komisji wszelkie informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia aby umożliwić wyliczenie standardowych wartości w imporcie;

należy ustanowić specjalne przepisy w przypadkach, gdy nie ma cen na produkty z danego źródła pochodzenia;

importer może wybrać klasyfikację taryfową dla importowanych produktów, która będzie odmienna od tej, którą określono na podstawie standardowej wartości importu; w tym przypadku oraz pod pewnymi warunkami obejmującymi wahania cen rynkowych, powinny istnieć przepisy o złożeniu zabezpieczenia równemu wartości cła, które importer zapłaciłby gdyby klasyfikacja stawek opłat celnych partii została określona na podstawie standardowej wartości w imporcie; zabezpieczenie zostanie zwrócone jeśli w ciągu pewnego okresu czasu zostanie przedstawiony dowód dokumentujący wypełnienie warunków dotyczących zagospodarowania partii; stanowiąc część kontroli *a posteriori*, cło zostanie odzyskane na mocy art. 220 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92; w ramach takich kontroli słusznie należy dodawać oprocentowania do należnego cła;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2118/74 z dnia 9 sierpnia 1974 roku określające szczegółowe zasady stosowania systemu cen referencyjnych dla owoców i warzyw⁸ wraz z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 249/93⁹ pozostanie w mocy dla każdego z produktów wymienionych na liście w załączniku do czasu rozpoczęcia roku gospodarczego odpowiednio dla danego produktu;

środki, o których stanowi niniejsze rozporządzenie są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla celów niniejszego rozporządzenia “partia” oznacza towary przedstawione w ramach deklaracji o dopuszczeniu do swobodnego obrotu. Każda deklaracja może obejmować jedynie

⁶ Dz.U. WE nr L 253, z 11.10.1993, str. 1.

⁶ Dz.U. WE nr L 235, z 09.09.1994, str. 6.

⁷ Dz.U. WE nr L 235, z 09.09.1994, str. 6.

⁸ Dz.U. WE nr L 220, z 10.08.1974, str. 20.

⁹ Dz.U. WE nr L 28, z 05.02.1993, str. 45.

towary z jednego i tego samego źródła, które mieszczą się w tej samej pozycji kodu nomenklatury scalonej.

Artykuł 2

1. Dla każdego produktu oraz dla okresów wyznaczonych w załączniku, dla każdego dnia rynkowego oraz dla każdego źródła, państwo członkowskie powinno przekazać Komisji najpóźniej do godziny 12 w południe (czasu miejscowego dla Brukseli) następnego dnia:

(a) przeciętne ceny reprezentatywne produktów importowanych z krajów trzecich sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach importowych, o których mowa w art. 3 ust. 1, a także znaczące ceny zanotowane na innych rynkach w stosunku do znacznych ilości importowanych produktów lub, jeśli brak cen dla reprezentatywnych rynków, znaczące ceny dla produktów importowanych zarejestrowane na innych rynkach;

oraz

(b) łączne ilości odnoszące się do cen, o których mowa w (a).

2. Ceny, o których mowa w ust. 1 lit. a) należy rejestrować dla:

- dla każdego produktu z listy w załączniku;
- dla wszystkich dostępnych odmian oraz wielkości;
- na etapie importera/hurtownika, lub na etapie hurtownika/detalisty jeśli brak danych na temat cen na etapie importera/hurtownika.

Należy je zmniejszyć o wartości podane w pierwszych dwóch ustępach art. 173 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Dla kosztu frachtu i ubezpieczenia, które należy odjąć zgodnie z art. 173 ust. 4 powyższego rozporządzenia, stosuje się jak wyżej.

3. Ceny zarejestrowane zgodnie z ust. 2 należy, jeśli zostały one ustalone na etapie hurtownika/detalisty, najpierw zmniejszyć o wartość wynoszącą 9% aby uwzględnić marżę handlu hurtowego oraz o wartość wynoszącą 0,6 ECU za 100 kg aby uwzględnić koszty przeładunku oraz opłat i podatków rynkowych.

4. Za reprezentatywne uznaje się:

- ceny dla produktów w klasie I pod warunkiem, że ilości w tej klasie stanowią przynajmniej 50% łącznych ilości wprowadzonych do obrotu;
- jeśli produkty w tej klasie stanowią mniej niż 50% łącznych ilości, ceny dla produktów w klasie I plus ceny, które zostały ustalone dla klasy II produktów dla ilości umożliwiających ujęcie 50% łącznych ilości wprowadzonych do obrotu;

- ceny ustalone dla klasy II produktów, jeśli brak cen dla klasy I, chyba, że podjęto decyzję o stosowaniu dla nich przeliczenia dostosowawczego jeśli, w wyniku warunków produkcji dla produktów z danego źródła, produkty te nie są zwykle wprowadzane do obrotu w klasie I na skutek ich charakterystyki jakościowej.

Przeliczenie dostosowawcze, o którym mowa w ustępie trzecim należy stosować do cen po odjęciu wartości, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 3

1. Za reprezentatywne rynki uważa się:

- Królestwo Belgii oraz Wielkie Księstwo Luksemburga: Antwerpia, Bruksela;
- Królestwo Danii: Kopenhaga;
- Niemcy: Hamburg, Monachium, Frankfurt, Kolonia, Berlin;
- Republika Grecji: Ateny, Tessaloniki;
- Królestwo Hiszpanii: Madryt, Barcelona, Sewilla, Bilbao;
- Republika Francuska: Paris –rungs, Marsylia, Rouen, Dieppe, perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Tuluza;
- Irlandia: Dublin;
- Republika Włoch: Mediolan;
- Królestwo Holandii: Rotterdam;
- Republika Austrii: Wiedeń –Inzersdorf;
- Republika Portugalii: Lizbona, Porto;
- Republika Finlandii: Helsinki;
- Królestwo Szwecji: Helsingborg, Sztokholm;
- Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Londyn.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o zwyczajowych dniach rynkowych dla wyżej wspomnianych rynków.

Artykuł 4

1. Dla każdego produktu oraz dla okresów wyznaczonych w załączniku, Komisja powinna ustalić każdego dnia roboczego oraz dla każdego źródła, standardowa wartość importu równą ważonej średniej cen reprezentatywnych, o których mowa w art. 2 minus standardowa kwota wynosząca 5 ECU/100 kg oraz cła *ad valorem*.
2. Jeśli ustala się wartość standardową dla produktów oraz dla okresów stosowania podanych w załączniku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, nie stosuje się wartości

jednostkowej w rozumieniu art. 173 do 176 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Należy ją zastąpić standardową wartością importu, o której mowa w ust. 1.

3. Jeśli nie obowiązuje standardowa wartość w imporcie dla produktu określonego pochodzenia, stosuje się przeciętną standardowych wartości w imporcie dla danego produktu.
4. Stosowanie standardowych wartości w imporcie pozostaje w mocy do czasu ich zmiany.
5. Niezależnie od przepisów ust. 1, tam, gdzie nie było możliwe wyliczenie standardowych wartości w imporcie, w pierwszym dniu okresów stosowania podanych w załącznikach, a także w następnych dniach, standardowa wartość w imporcie stosująca się dla danego produktu równa się ostatniej wartości jednostkowej obowiązującej dla tego produktu w rozumieniu art. od 173 do 176 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.
6. Ceny reprezentatywne w ecu należy przeliczać stosując reprezentatywne kursy rynkowe wyliczane na dany dzień.
7. Standardowe wartości w imporcie wyrażone w ecu powinny zostać opublikowane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5

1. Cena wejścia, w oparciu o którą klasyfikuje się produkty umieszczone na liście w załączniku w Taryfie Celnej Wspólnot Europejskich musi równać się, do wyboru przez importera:

- (a) albo cenie fob produktów w kraju ich pochodzenia plus koszty ubezpieczenia i frachtu do granic obszaru celnego Wspólnoty tam, gdzie taka cena oraz takie koszty są znane w chwili sporządzania deklaracji o dopuszczeniu produktów do swobodnego obrotu.

Tam, gdzie wyżej wymienione ceny są wyższe o ponad 8% od standardowej wartości importu, importer musi złożyć zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe wartości cła, które by zapłacił gdyby klasyfikacja produktów została sporządzona w oparciu o standardową wartość importu stosowaną dla danej partii.

- (b) lub wartości cła wyliczonej zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/93 stosowanej tylko dla danych importowanych produktów. W takim przypadku cło należy odliczyć zgodnie z przepisami zawartymi w art. 4 ust. 1.

W takim przypadku importer musi złożyć zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 równe wartości cła, które by zapłacił gdyby klasyfikacja produktów została sporządzona w oparciu o standardową wartość w imporcie stosowaną dla danej partii.

- (c) lub standardowej wartości w imporcie wyliczonej zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia.
2. Importer ma jeden miesiąc od sprzedaży danych produktów, podlegając ograniczeniu terminem do czterech miesięcy od daty przyjęcia deklaracji o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, na wykazanie, że partia została zagospodarowana zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność ceny, o której mowa w drugim podpunkcie ust. 1, lub na określenie wartości cła, o której mowa w ust. 1 lit. b). W przypadku niedotrzymania któregoś z tych dwóch terminów przepada złożone zabezpieczenie bez naruszenia stosowania przepisów ust. 3.
- Złożone zabezpieczenie zostanie zwolnione według stopnia w jakim przedstawione dowody co do warunków zagospodarowania usatysfakcjonowały władze celne.
- W innym przypadku złożone zabezpieczenie przepada stanowiąc płatność z tytułu cła importowego.
3. Czteromiesięczny okres czasu, o którym mowa w ust. 2 może zostać przedłużony przez właściwe władze o maksimum trzy miesiące na wniosek importera, przy czym wniosek ten musi zostać należycie umotywowany.
4. Jeśli przy okazji weryfikacji właściwe władze ustalą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały dotrzymane, powinny one odzyskać należną opłatę celną zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG) nr 2913/93. Wartość opłaty, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania powinna obejmować odsetki od daty dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu do dnia jej odzyskania. Stosowana stawka oprocentowania to stopa obowiązująca w dniu wykonania operacji odzyskania zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 6

Rozporządzenie (EWG) nr 2118/74 stosuje się nadal dla każdego z produktów wymienionych w załączniku aż do chwili rozpoczęcia nowego roku gospodarczego dla każdego danego produktu.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Stosuje się do każdego produktu umieszczonego na liście w załączniku od początku roku obrotowego 1995/96.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1994 r.

W imieniu Komisji
Rene STEICHEN
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI EWG NR 295/96**z dnia 16 lutego 1996 r.****wprowadzająca szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1892/87 w zakresie ustalania cen rynkowych na mięso wołowe dorosłych zwierząt na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacyjnej tusz**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady EWG nr 1892/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ustalania cen rynkowych w sektorze wołowiny i cielęciny¹, a w szczególności zaś jego art. 2;

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji EWG nr 563/82², z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem EWG nr 2090/93³, określa szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady EWG nr 1208/81⁴, w wersji zmienionej rozporządzeniem (EWG) nr 1026/91⁵, w zakresie ustanawiania cen rynkowych dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacyjnej tusz;

w celu zapewnienia, aby ustalone ceny były reprezentatywne dla produkcji krajowej, niezbędne jest wprowadzenie obowiązkowej sprawozdawczości rzeźni, które same dokonują uboju lub wysyłają pracowników dla dokonania uboju znaczącej liczby dorosłego bydła, tak aby uwzględnić przynajmniej 25% uboju w głównych rejonach produkcji oraz przynajmniej 30% uboju w każdym państwie członkowskim; niezbędne jest również ważenie cen zgłaszanych z różnych rejonów w celu uwzględnienia ich istotności w związku z produkcją wołowiny i cielęciny;

państwa członkowskie powinny zdecydować, czy ich terytorium powinno być podzielone, a jeżeli tak, na ile regionów; jednakże interwencjonizm w zakresie wołowiny w Zjednoczonym Królestwie jest inny w Wielkiej Brytanii i w Północnej Irlandii, regiony wydzielone w Zjednoczonym Królestwie powinny znajdować się wyłącznie na terenie Wielkiej Brytanii lub w Północnej Irlandii;

niektóre państwa członkowskie utworzyły regionalne komitety w celu określenia cen; jeżeli państwa członkowskie zapewnią zrównoważone i obiektywne podejście, ceny określane przez nich powinny być wzięte pod uwagę przy obliczeniach ceny krajowej;

¹ Dz.U. WE nr L 182, z 3.07.1987, str. 29.² Dz.U. WE nr L 67, z 11.03.1982, str. 23.³ Dz.U. WE nr L 190, z 30.07.1993, str. 9.⁴ Dz.U. WE nr L 123, z 7.05.1981, str. 3.⁵ Dz.U. WE nr L 106, z 26.04.1991, str. 2.

podwyższone ceny mogą, w danym przypadku, zafałszować obliczenie ceny krajowej, chyba że zostaną skorygowane przez osoby odpowiedzialne za ustalanie cen, aby uwzględnić dodatkowe opłaty uiszczane w sektorze wołowiny;

należy uchylić rozporządzenie Komisji EWG nr 3310/86 z dnia 30 października 1986 r. w sprawie wspólnotowego ustalania cen rynkowych na podstawie skali klasyfikacyjnej tusz dorosłego bydła⁶, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 2089/93⁷, które uchwaliło zasady ustalania i przekazywania cen rynkowych;

Komitet Zarządzający ds. Wołowiny i Cielęciny nie dostarczył opinii w ramach okresu ustalonego przez przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Narodowa i wspólnotowa sprawozdawczość dotycząca cen rynkowych na podstawie skali klasyfikacyjnej bydłych tusz dorosłych zwierząt powinna być realizowana w cyklu cotygodniowym i powinna obejmować następujące potwierdzenia i klasy tłuszczowe dla pięciu kategorii wymienionych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81:

- a) tusze niekastrowanych młodych samców młodszych niż dwa lata: U2, U3, R2, R3, O2, O3;
- b) tusze innych niekastrowanych samców: R3;
- c) tusze wykastrowanych samców: U2, U3, U4, R3, R4, O3, O4;
- d) tusze samic, które rodziły: R3, R4, O2, O3, O4, P2, P3;
- e) tusze innych samic: U2, U3, R2, R3, R4, O2, O3, O4.

2. Państwa członkowskie podejmują decyzję, czy ich terytorium obejmuje pojedynczy region czy dzieli się go na więcej niż jeden region. Taka decyzja powinna być podjęta na podstawie:

- wielkości ich terytorium;
- istnienia ewentualnych podziałów administracyjnych;
- geograficznych zmian cen.

Jednak Zjednoczone Królestwo obejmuje co najmniej dwa regiony, a mianowicie Wielką Brytanię i Północną Irlandię, które mogą być podzielone na podstawie kryteriów przedstawionych powyżej.

Artykuł 2

Przed sprawozdawczością cenową stawia się następujące wymagania:

- a) operator dowolnej rzeźni, która dokonuje uboju ponad 20 000 dorosłych zwierząt rocznie wyhodowanych przez rzeźnię lub na jej zlecenie albo zakupionych;

⁶ Dz.U. WE nr L 305, z 31.10.1986, str. 28.

⁷ Dz.U. WE nr L 190, z 30.07.1993, str. 8.

- b) operator dowolnej rzeźni wyznaczonej przez państwo członkowskie, które dokonują uboju mniej niż 20 000 dorosłych zwierząt rocznie wyhodowanych przez rzeźnię lub na jej zlecenie albo zakupionych;
- c) dowolna osoba fizyczna lub prawna, która wysyła 10 000 lub więcej dorosłych zwierząt rocznie do rzeźni;
- d) dowolna osoba fizyczna lub prawna wyznaczona przez państwo członkowskie, która wysyła 10 000 lub więcej dorosłych zwierząt rocznie do rzeźni.

Państwa członkowskie muszą zapewnić, że rejestruje się ceny przynajmniej:

- 25% uboju w tych regionach, które łącznie obejmują co najmniej 75% całkowitego uboju danego państwa członkowskiego
- oraz
- 30% uboju zwierząt dorosłych dokonywanego na terytorium danego państwa.

2. Państwa członkowskie, w których nikt nie jest zobowiązany do rejestrowania cen na podstawie ust. 1 lit. a) oraz c), mogą wystąpić o uchylenie ust. 1. Komisja podejmuje decyzję, czy zgodzić się na takie uchylenie, biorąc pod uwagę ewolucję struktury przemysłu rzeźniczego w zainteresowanym państwie członkowskim, przepustowość jego rzeźni a także zamierzonej harmonizacji systemu sprawozdawczości cenowej. Dowolne uchylenie jest udzielane jedynie na określony okres.

3. Ceny zarejestrowane na podstawie ust. 1 powinny dotyczyć uboju w okresie sprawozdawczym dorosłych zwierząt w oparciu o masę poubojową.

W przypadku, gdy rzeźnia dokonuje uboju bydła hodowanego przez nią samą lub w jej imieniu, zarejestrowana cena powinna się równać cenie średniej za tuszę równoważnej kategorii zwierzęcia ubitego w tej rzeźni w tym samym tygodniu.

Ceny zapisane dla każdej klasy wspomnianej w art. 1 ust. 1 powinny wskazywać na średnią wagę tusz, których dotyczą, niezależnie od tego, czy zostały skorygowane czy nie w celu wzięcia pod uwagę elementów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 563/82.

Artykuł 3

1. Ceny oraz szczegóły ich dotyczące określone w trzecim punkcie art. 2 ust. 3, rejestrowane zgodnie z art. 2 w okresie od poniedziałku do niedzieli, powinny:

- być przedstawione właściwym władzom państwa członkowskiego na piśmie przez operatora rzeźni czy zainteresowaną osobę fizyczną lub prawną najpóźniej w takim czasie w środę, jaki ustali państwo członkowskie,

- albo według wyboru państwa członkowskiego udostępnić właściwym władzom w rzeźni lub pomieszczeniach osoby fizycznej lub prawnej.

Gdy jednak państwo członkowskie powołało komitet dla określenia cen w regionie, w którym członkostwo zostaje równomiernie rozdzielone pomiędzy nabywców i sprzedawców dorosłego bydła i tusz, przewodniczący komitetu zostaje powołany przez właściwe władze, wówczas państwo członkowskie może polecić, aby ceny i bliższe dane były kierowane do przewodniczącego komitetu właściwego regionu. Jeżeli państwo członkowskie nie wyda takiej dyspozycji, właściwe władze przesyłają je do przewodniczącego takiego komitetu. Przewodniczący powinien zapewnić, że w przypadku przekazania członkom komitetu cen, nie może być zidentyfikowane ich źródło pochodzenia.

2. Ceny w sprawozdaniach powinny być średnimi cenami w danej klasie i powinny być podawane w walucie krajowej.

3. Dowolna rzeźnia lub osoba fizyczna bądź prawna, określona w art. 2 ust. 1, która dokona dodatkowych płatności dostawcom dorosłego bydła lub tusz bydłowych nie wziętych pod uwagę przy opracowaniu sprawozdania o cenach, powinna powiadomić właściwe władze swojego państwa członkowskiego o ostatnio dokonanych dodatkowych płatnościach, podając okres, którego dotyczą. W ten sposób osoby te powiadamiają państwo członkowskie o każdej kwocie takich dodatkowych płatności za każdym razem, gdy płatności są realizowane.

4.

- a) Właściwe władze państwa członkowskiego określają średnie ceny regionalne dla każdej klasy wymienionej w art. 1 ust. 1 na podstawie cen przesyłanych do nich na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.
- b) Komitety, o których mowa w ust. 1, określają średnie ceny regionalne dla każdej klasy wymienionej w art. 1 ust. 1 na podstawie cen przesyłanych do nich na mocy ust. 1 niniejszego artykułu oraz przedstawiają je właściwym władzom państwa członkowskiego.
- c) W przypadku zakupów po cenach jednolitych, gdy tusze w partii należą do nie więcej niż trzech kolejnych klas zgodności oraz trzech kolejnych klas tłuszczowych w tej samej kategorii, do ustalania cen na podstawie lit. a) oraz b) trzeba wziąć pod uwagę cenę klasy zgodności, do której zaklasyfikowano większą liczbę tusz, albo jeżeli są równo rozdzielone pomiędzy klasami, dla klasy średniej, gdy taka istnieje. We wszystkich innych przypadkach cena nie powinna być brana pod uwagę.

Jeżeli jednak zakupy po cenach jednolitych dotyczą mniej niż 35% całkowitego uboju dorosłych zwierząt w państwie członkowskim, państwo to może podjąć decyzję o nieuwzględnianiu cen takich zakupów w obliczeniach zgodnie z lit. a) oraz b).

- d) Początkowe ceny krajowe dla każdej klasy powinny być obliczone przez właściwe władze poprzez uwzględnienie wag cen regionalnych, przy braniu pod uwagę cenności ubojów w

odnośnym regionie, dla danej kategorii w związku z ogólną liczbą uboju w odnośnej kategorii w państwie członkowskim.

e) Właściwe władze powinny korygować początkowe ceny krajowe według klas:

- biorąc pod uwagę każdy z elementów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 563/82, jeżeli takie korekty nie zostały już dokonane

oraz

- biorąc pod uwagę dodatkowe dokonane płatności, o których mowa w ust. 3, jeżeli korekta dotyczy przynajmniej 1% ceny odnośnej klasy.

Właściwe władze, dokonując korekt na podstawie drugiego akapitu, powinny podzielić całkowite płatności dodatkowe dokonane w związku z sektorem wołowiny w zainteresowanym państwie członkowskim w poprzednim roku finansowym, przez całkowitą roczną wielkość uboju dorosłego bydła w tonach, której dotyczą podane ceny.

5. Jeżeli, według opinii właściwych władz państw członkowskich, ceny dostarczone im:

- dotyczą nieznaczącej liczby tusz, takie ceny nie powinny być brane pod uwagę;
- wydają się niepewne, powinny być wzięte pod uwagę tylko wtedy, gdy władze same się upewnią o ich poprawności.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie powinny zakomunikować Komisji ceny obliczone zgodnie z art. 3 ust. 4 w związku z okresem od poprzedniego poniedziałku do niedzieli najpóźniej pomiędzy godziną 14.00 we wtorek a północą w środę każdego tygodnia. Zanim ceny te zostaną przekazane Komisji, właściwe władze nie mogą przekazywać ich żadnej innej instytucji.

2. Jeżeli, ze względu na wyjątkowe okoliczności albo z powodu sezonowości dostaw, ceny dotyczące znacznej liczby tusz jednej lub kilku klas, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie mogą być zanotowane w państwie członkowskim lub w regionie, Komisja może wykorzystać ceny odnotowane dla danej klasy przed tym wydarzeniem. Gdy sytuacja taka powtarza się przez dwa kolejne tygodnie, Komisja może podjąć decyzję o czasowym wykluczeniu odnośnej klasy lub klas ze sprawozdawczości cenowej oraz o tymczasowej redystrybucji wazenia lub ważeń związanych z tymi klasami.

Artykuł 5

1. Dla danej kategorii:

- a) średnia cena Wspólnoty dla każdej klasy zgodności i każdej klasy tłuszczowej, wymienionej w art. 1 ust. 1, powinna być średnią ważoną krajowych cen rynkowych odnotowanych dla tej klasy. Uwzględnianie wag będzie oparte o proporcje ubojów w tej klasie w każdym państwie członkowskim do całkowitej liczby ubojów tej klasy w całej Wspólnocie;
  - b) średnia cena Wspólnoty dla każdej klasy zgodności powinna być średnią ważoną ceną Wspólnoty dla klas tłuszczowych, które wchodzi w skład klasy zgodności; uwzględnianie wag będzie oparte o proporcje ubojów w każdej klasie zgodności do całkowitej liczby ubojów w tej klasie zgodności we Wspólnocie;
  - c) średnie ceny Wspólnoty powinny być średnimi ważonymi średnich cen Wspólnoty dotyczącymi lit. a); uwzględnianie wag oparte będzie na proporcji ilości ubojów w każdej klasie ujętej w lit. a) w stosunku do całkowitej liczby ubojów w danej kategorii we Wspólnocie.
2. Średnie ceny Wspólnoty dla wszystkich kategorii łącznie powinny być średnimi ważonymi cen średnich, o których mowa w ust. 1 lit. c); uwzględnienie wag oparte będzie na proporcji każdej kategorii do całkowitej liczby ubojów dorosłego bydła w ramach Wspólnoty.
3. Czynniki ważące powinny być przeglądane okresowo w celu wzięcia pod uwagę tendencji odnotowanych na poziomach narodowych i całej Wspólnoty.

Artykuł 6

Państwa członkowskie powinny przekazać Komisji do dnia 1 lipca 1996 r. oraz później przed 15 kwietnia każdego roku:

- a) poufny wykaz rzeźni, które notują ceny na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) lub b) wskazując wydajność każdej rzeźni pod względem liczby uboju dorosłych zwierząt w roku ubiegłym oraz w miarę możliwości tonażu masy poubojowej;
- b) poufny wykaz osób fizycznych lub prawnych które notują ceny na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) lub b) wskazując liczbę dorosłych zwierząt wysłanych przez nich do rzeźni w roku ubiegłym, w miarę możliwości podania tonażu masy poubojowej;
- c) wykaz regionów, w których notowane są ceny oraz przypisywane wagi dla każdego z nich zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. d).

Artykuł 7

Państwa członkowskie podejmą wszelkie środki:

- w celu zapewnienia dokładności notowanych cen;
- w celu zapewnienia wykonywania postanowień niniejszego rozporządzenia;

- w celu karania dowolnych naruszeń postanowień niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Rozporządzenie (EWG) nr 3310/86 zostaje uchylone z dniem 1 lipca 1996 r.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Stosuje się ono do cen odnotowanych dla tygodnia rozpoczynającego się z dniem 1 lipca 1996 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 1996 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji